

OTRDIENA, 2009. GADA 13. JANVĀRIS

SĒDI VADA: Edward McMILLAN-SCOTT

Priekšsēdētāja vietnieks

1. Sēdes atklāšana

(Sēdi atklāja plkst. 9.00.)

2. Dokumentu iesniegšana (sk. protokolu)

3. Debates par cilvēktiesību, demokrātijas un tiesiskuma principu pārkāpumiem (paziņošana par iesniegtajiem rezolūcijas priekšlikumiem) (sk. protokolu)

4. Normatīvo un administratīvo aktu koordinācija attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta redakcija) (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Wolf Klinz* ziņojums, kas sagatavots Ekonomikas un monetārās komitejas vārdā, par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādāta redakcija) (COM(2008)0458 – C6-0287/2008 – 2008/0153(COD) (A6-0497/2008).

Wolf Klinz, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, 2008. gada jūlijā Eiropas Komisija iepazīstināja ar savu priekšlikumu pašreizējās direktīvas attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) pārskatīšanai, tādējādi nodrošinot pamatu mūsu šodienas debatēm. Mums ir jāievēro ārkārtīgi spraigs laika grafiks, ja mēs vēlamies nodrošināt, ka līdz Parlamenta pilnvaru laika beigām mums reāli izdodas pārskatīt PVKIU direktīvu, kas savā sākotnējā formā ir bijusi spēkā kopš 1985. gada.

Šo reformu nepārprotams mērķis bija uzlabot Eiropas fondu nozares konkurētspēju, lai ļautu tai samazināt savas izmaksas, attīstīties un izmantot apjomradītos ietaupījumus, nodrošināt, ka visiem fondu nodrošinātājiem patiešām ir piekļuve visiem Eiropas Savienības tirgiem, un sasniegt to visu, nesamazinot ieguldītāju aizsardzību: gluži pretēji, mēs vēlējamies uzlabot ieguldītāju aizsardzību. Citiem vārdiem sakot, mums bija ļoti vērienīga programma, un man jāsaka, ka es tiešām ļoti augstu vērtēju to, ka sadarbībā ar visām iesaistītajām iestādēm mums ir izdevies noslēgt šo projektu šādā īsā laikā.

Ieguldījumu fondi nodrošina mazajiem ieguldītājiem iespēju ieguldīt nelielas naudas summas daudznazaru, profesionāli pārvaldītos ieguldījumu portfeļos. Jau iepriekš Eiropas PVKIU ir izrādījušies ļoti veiksmīgi. Pārvedamu vērtspapīru kolektīvie ieguldījumi tiek ne tikai pārdoti Eiropā, bet arī ievērojama apmērā eksportēti uz reģioniem ārpus Eiropas Savienības, jo īpaši uz Dienvidameriku un Āziju, kur tie ļoti augsti tiek vērtēti. Tādēļ, pārskatot šo direktīvu, bija ļoti svarīgi nodrošināt, ka mēs nekaitējam šo PVKIU statusam.

PVKIU direktīva līdz šim ir grozīta divas reizes, un arī šoreiz Komisija pārskatīšanu ir veikusi ļoti uzmanīgi. Tā rīkoja apspriežu procesu, iesniedza Zaļo grāmatu un Balto grāmatu, kā arī rīkoja padziļinātu diskusiju ar visiem tirgus dalībniekiem. Kopumā šīs pārskatīšanas laikā Komisija ierosināja sešus pasākumus, kas palīdzētu sasniegt mērķus, ko es pieminēju iepriekš.

To skaitā ir, pirmkārt, ieviest pārvaldes uzņēmumu apliecību; otrkārt, veicināt fondu pārrobežu apvienošanu, lai samazinātu Eiropas Savienībā nodrošināto fondu skaitu un tādējādi novērstu nestabilitāti, ko patlaban var novērot starp Eiropu un sevišķi ASV; treškārt, nodrošināt iespēju izveidot galvenās–pakārtotās struktūras jeb iespēju ieguldīt vienu fondu citā galvenajā fondā un nodrošināt, ka šis galvenais fonds pārvalda ieguldījumus; ceturtkārt, izstrādāt īsu, tikai divas lappuses garu, informatīvu dokumentu, kurš pazīstams kā pamatinformācija ieguldītājiem un kurā ir iekļauta vissvarīgākā informācija mazajiem ieguldītājiem; piektkārt, vienkāršot paziņošanas procedūru, lai nodrošinātu, ka tad, kad fonds pieprasa atļauju valstī, kurā tas vēl nav saņēmis atļauju, tas *de facto* nenozīmē jaunu atkārtotu atļauju; un, visbeidzot, stiprināt sadarbību uzraudzības jomā.

Fondu nozari arī ir skārusi finanšu krīze. Ir aizplūdis liels daudzums naudas, un šajos apstākļos ir ārkārtīgi svarīgi pieņemt lēmumus pēc iespējas ātrāk, lai stiprinātu fondu uzticamību un nodrošinātu, ka mazie ieguldītāji nezaudē uzticību šiem ieguldījumu instrumentiem.

Es vēlētos nobeigt ar diviem pēdējiem komentāriem. Pirmkārt, Komisija ir izveidojusi grupu, ko vada *Jacques de Larosière*, lai pārbaudītu uzraudzības jautājumu Eiropā. Es ceru, ka Komisija galu galā izskatīs šīs grupas izdarītos secinājumus un izstrādātos ierosinājumus un ka tie radīs šeit atbalstu. Otrkārt, it sevišķi fondu pārrobežu apvienošanas gadījumā mēs joprojām saskatām atšķirības tajā, kā tiek piemēroti nodokļi pārrobežu apvienošanai un apvienošanai valstu robežās. Arī šajā sakarā mēs aicinām Komisiju nodrošināt, ka abos gadījumos tiek piemēroti vienādi nosacījumi, nevis izpaužas atšķirīga attieksme.

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis*. – Priekšsēdētāja kungs, es priecājos paust Komisijas atbalstu Parlamenta sagatavotajiem PVKIU IV priekšlikuma grozījumiem. Tas veicinās PVKIU IV izmaiņu pieņemšanu vienā lasījumā. Šāds rezultāts būs ļoti pozitīvs notikums ES fondu tirgiem, kas pēdējā laikā ir saskārušies ar daudziem grūtiem izaicinājumiem.

Ierosinājums, ko Komisija pieņēma pagājušā gada jūlijā, ir pamatīga apspriežu procesa rezultāts. Tas sākās pirms finanšu krīzes. Tas nosaka dažus skaidrus mērķus, lai uzlabotu PVKIU direktīvas darbību. Ņemot to vērā, Komisija vēlējas vienkāršot un stimulēt PVKIU pārrobežu tirdzniecību, nodrošināt fondu pārvaldītājiem efektīvus instrumentus, lai palielinātu viņu fondu apmēru, un gūt labumu no apjomradītajiem ietaupījumiem. Tomēr runa nav tikai par konkurētspēju. Komisija arī vēlējas ieviest efektīvus noteikumus par ieguldītāju informācijas atklāšanu, nodrošinot, ka ikvienam, kas vēlas savus ietaupījumus ieguldīt PVKIU, pirms lēmuma pieņemšanas ir jāsaņem svarīga, skaidra un saprotama informācija.

Esmu gandarīts atzīmēt, ka Komisijas ierosinājumā noteiktie mērķi ir sasniegti. Parlaments un Padome ir pielāgojuši Komisijas ierosinājumu par apvienošanu, galvenajām – pakārtotajām struktūrām, fondu paziņošanu un pamatinformāciju ieguldītājiem, bet vērienīgie mērķi, ko Komisija noteica savā sākotnējā ierosinājumā, tika pilnībā ievēroti.

Komisija ir ļoti apmierināta ar koplēmuma procedūras rezultātiem attiecībā uz nodaļām, kas iekļautas tās jūlija ierosinājumā. Attiecībā uz jautājumu par pārvaldes uzņēmumu apliecību, kas kļuva par svarīgu ierosinājuma daļu, sākotnēji ierosinājuma pieņemšanas laikā Komisijai bija nopietnas bažas par iespējamo negatīvo ietekmi, kāds nepietiekami sagatavotai pārvaldes uzņēmumu apliecībai varētu būt uz drošību un privātajiem ieguldītājiem, kuri izvieto savu naudu PVKIU fondos.

Paraugoties atpakaļ, es esmu pārliecināts, ka mūsu lēmums apspriesties par šiem jautājumiem ar Eiropas Vērtspapīru regulatoru komiteju bija pareizs. Tas palīdzēja Parlamentam un Padomei sagatavot pamatotus noteikumus, kas aizsargātu ieguldītāju intereses. Tas bija mans vienīgais apsvēruma, izskatot jautājumu par pārvaldes uzņēmumu apliecību.

Mēs esam daudz izdarījuši kopš 2008. gada jūlija. EVRK padoms ir devis pamatu visaptverošam ieteikumu kopumam, kas precīzē pienākumu ievērošanu, nodrošina pilnīgu informācijas plūsmu, kā arī nodrošina pamatu vajadzīgajai sadarbībai un atbalstu ES dalībvalstu iestādēm. Tas tā ir visos posmos: sākotnējā atļaujas piešķiršanā, turpmākajā uzraudzībā un piemērošanā. Tagad Komisija var pievienoties kompromisa tekstam.

Tomēr mūsu darbs saistībā ar to nav pabeigts. Panākumi attiecībā uz pārvaldes uzņēmumu apliecību ir atkarīgi no mūsu spējas risināt dažus atlikušos sarežģītus jautājumus, piemēram, riska pārvaldību, izmantojot 2. līmeņa pasākumus. Šis darbs arī nodrošinās iespēju atrisināt riska pārvaldības nepilnības, kas pēdējā laikā ir parādījušās dažās lietās.

Šo pasākumu īstenošanai Komisijai tika noteikti ļoti strikti izpildes termiņi. Mēs esam paiduši bažas par šo izpildes termiņu iespējamību. Mums būs vajadzīgs laiks un resursi, lai rūpīgi sagatavotu šos pasākumus, lai apspriestos ar iesaistītajām pusēm un pieņemtu tos. Komisija centīsies sākt šo procesu pēc iespējas ātrāk. Tāpat mums būs vajadzīga visu dalībnieku, arī Parlamenta, pilna un aktīva sadarbība, lai spētu pabeigt darbu laikā.

Es vēlētos vēlreiz sirsnīgi pateikties referentam *Wolf Klinz* un paust atzinību un apbrīnu par to, cik efektīvi Parlaments izskatīja šo dokumentu. Visas trīs iestādes var būt apmierinātas ar vienprātību, kas tika panākta tikai dažu mēnešu laikā. Jūs esat parādījuši, ka Eiropa var strādāt ātri, lai ieviestu lietderīgus pārvaldes uzlabojumus. Šis panākums jums tagad ir jāizmanto par pamatu un jāpabeidz vērienīgā tiesību aktu īstenošanas programma.

Visbeidzot, es vēlētos nobeigt ar diviem paziņojumiem, kurus Komisija grib darīt zināmus saistībā ar šī ziņojuma pieņemšanu.

Pirmkārt, attiecībā uz nodokļu piemērošanu pārrobežu apvienošanai. Komisija pārbaudīs iespējamo negatīvo ietekmi, kāda valstu nodokļu sistēmām var būt uz pārrobežu apvienošanu, un izmantos savus līdzekļus, kad ierosinātie noteikumi būs pieņemti. Komisija īpaši pārbaudīs iespējamus gadījumus, kad nodokļi negatīvi ietekmē ieguldītājus.

Attiecībā uz uzraudzības jautājumu es esmu bijis daiļrunīgs par vajadzību stiprināt sadarbību uzraudzības jomā. Otrajā maksātspējas direktīvā un Kapitāla prasību direktīvas grozījumos Komisija pēc mana ieteikuma ir izvirzījusi ierosinājumus stiprināt sadarbību uzraudzības jomā. Tādēļ man nav problēmu piekrist, ka vajadzīgs virzīt uz priekšu šo būtisko jomu. Tādēļ, lai nodrošinātu saskaņotību un konsekveni visos attiecīgajos finanšu nozares noteikumos, Komisija, pamatojoties uz *J. de Larosière* ziņojuma secinājumiem, piekrīt pārbaudīt vajadzību stiprināt šīs direktīvas noteikumus attiecībā uz sadarbības nosacījumiem uzraudzības jomā.

Jean-Paul Gauzès, *Juridiskās komitejas atzinuma sagatavotājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, vispirms es vēlētos pateikties par ievērojamo darbu, ko paveica mūsu referents *Wolf Klinz*, kuram ir izdevies panākt plašu saskaņu Ekonomikas un monetārajā komitejā un vienoties par pilnībā apmierinošu kompromisu ar prezidentūru.

Kad Juridiskajai komitejai tika lūgts atzinums, tā paziņoja savus viedokļus, un tie tika ņemti vērā. Sākotnējā PVKIU direktīva bija Eiropas ieguldījumu fondu attīstības pamatā. 2007. gada jūnijā PVKIU tika pārvaldīts kapitāls EUR 6000 miljardu apmērā un PVKIU veidoja apmēram 75 % no Eiropas Savienības ieguldījumu fondu tirgus. PVKIU nodrošinātās iekšējās garantijas izskaidro, kāpēc tās atzīst ieguldītāji tālu ārpus Eiropas robežām. Tomēr noteikumi ir jāmaina, lai veicinātu šo fondu attīstību.

2001. gadā izdarītās izmaiņas PVKIU pavēra jaunas ieguldījumu jomas, bet tās radīja vairākus trūkumus. Zaļā grāmata bija par iemeslu sabiedriskām debatēm. 2005. gadā tai sekoja Baltā grāmata.

Šodien mēs varam atzinīgi novērtēt nozīmīgākos efektivitātes uzlabojumus, ko piedāvā šis ierosinājums. Visnozīmīgākais progress ir tas, ka ir atzīta Eiropas pārvaldes uzņēmumu apliecība. Ierosinātie noteikumi ļaus īstenot šo pārvaldes uzņēmumu apliecību, vienlaikus garantējot atbilstīgu ieguldītāju aizsardzību. Tā ir pabeigta apliecība, un mēs to vērtējam atzinīgi. Tajā iekļautie uzraudzības pasākumi noteikti būs efektīvi un novērsīs jebkādas iespējamās šaubas.

Ierosinājums arī ievieš nozīmīgus tehniskus uzlabojumus, piemēram, paziņojumus, pārrobežu apvienošanu un fondu grupēšanu ar galveno–pakārtoto struktūru starpniecību. Arī saskaņošana, kas tādā veidā tiks sasniegta, garantēs taisnīgas konkurences nosacījumus visā Eiropas Savienībā ar nosacījumu, kā referents minēja, ka pasākumi tiek veikti finanšu līmenī, lai izvairītos no izkropļojumiem.

Astrid Lulling, *PPE-DE grupas vārdā*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, komisār, vairāk nekā jebkad agrāk man ir ļoti pretrunīgas sajūtas par direktīvas priekšlikumu, par kuru Parlaments gatavojas balsot. Tā ir taisnība, ka referents *Klinz* kungs ir strādājis vairākus gadus, lai to sagatavotu, un ir talantīgi risinājis sarunas, it sevišķi dialoga laikā. Tā arī ir taisnība, ka direktīva ievieš dažus nozīmīgus uzlabojumus iekšējā tirgus darbībā un finanšu aktīvu kolektīvajā pārvaldībā, un Eiropas ieguldījumu fondu nozare tos ir novērtējusi atzinīgi. Debates un diskusijas Padomē un Parlamentā nekad nav bijušas pilnīgi brīvas, jo rezultāti bija zināmi jau iepriekš: dažiem dalībniekiem bija būtiski par katru cenu ieviest Eiropas pārvaldes uzņēmumu apliecību.

Principā vairs nekas nav sakāms; apliecība ir pilnīgi nepieciešama. Tomēr ir jānodrošina, ka pārvaldes uzņēmumu apliecības ieviešanu papildina vajadzīgās garantijas, it īpaši attiecībā uz fondu uzraudzību, jo tas rada darbību nošķiršanu ārpus robežām. Es ar nožēlu atzīmēju, ka ieviestā sistēma ir ne tikai sarežģīta, bet to arī var dažādi interpretēt. Pastāv draudi, ka drīz tā saskarsies ar praktiskām grūtībām, kas kaitēs Eiropas eksporta fondu nozarei, it sevišķi eksportam uz trešām valstīm.

Es patiešām esmu atzīmējis, ka mana nostāja ir mazākuma nostāja, lai gan es nejūtos neveikli. Parasti man būtu kārdinājums teikt, ka tikai praksē būs iespējams izdarīt skaidrus secinājumus par jautājumu un tādējādi nolemt, kam ir taisnība. Vai tiem, kas tic tirgus dalībnieku spējai piemēroties, vai tiem, kuri neatlaidīgi pieprasa piesardzīgāku pieeju? Es neizslēdzu panākumu iespēju, bet arī tie nav garantēti. Ņemot vērā jaunākās ziņas, jo īpaši *Madoff* skandālu un tā ietekmi uz kolektīvo finanšu aktīvu pārvaldes nozari, mūs diez vai varēs pārliecināt.

Mans skepticisms pāraug bažās. Arī ieguldījumu fondu nozari skars finanšu krīze; tagad mēs to zinām. Iespējams, ir jāuzdod būtiski jautājumi. Šajā dziļajā krīzē tādu izvēļu izdarīšana, kas mazina iesaistīto pušu atbildību vai pieņem, ka sadarbība starp pārvaldes iestādēm ir nevainojama, patiešām var radīt neatbilstību.

Es saku to, ko domāju: šī direktīva ir arī no cita laikmeta, kad krīze vēl nebija iestājusies. To raksturo zināma nevērība. Patiesībā finanšu sistēmā patlaban valda ilgstoša un fundamentāla uzticības krīze, un veseli tās uzbūves bloki ir jāpārskata. Neaizmirsīsim, ka naudas tirgus fondu pirmais pienākums ir aizsargāt ieguldītājus, dažādojot riskus un ieviešot striktus noteikumus. Balsojot par šo tekstu tā pašreizējā redakcijā, īsti nezinot, kurā virzienā mēs dodamies, mēs izliekamies, ka nekas nav noticis. Šī reālās situācijas ignorēšana ne pie kā laba nenovedīs, tādēļ es atturēšos, lai gan es esmu parakstījusi kompromisa grozījumus, par kuriem tika panākta vienošanās ar Padomi. Ņemot vērā apstākļus, izdarītie uzlabojumi man šķiet mazsvarīgi salīdzinājumā ar tiem būtiskajiem jautājumiem, kurus es tikko pieminēju.

Donata Gottardi, PSE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, mēs tūlīt balsosim par jauno direktīvu attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem. Šī direktīva ir bijusi ārkārtīgi svarīga līdz šim, un tā būs ārkārtīgi svarīga arī turpmāk.

Situācija ir mainījies tik strauji kopš pirmās direktīvas, kas ir gandrīz divdesmit piecus gadus veca, ka tagad mums ir jākoordinē normatīvie un administratīvie akti, kā tas minēts nosaukumā, un jāpieprasa krass atjauninājums, lai ņemtu vērā jaunās vajadzības, kuras, manuprāt, ir jāskata saistībā ar lielāku vienmērību un mobilitāti, kā arī aktīvāku uzraudzību un kontroli.

Darbs Ekonomikas un monetārajā komitejā turpinājās izcilas sadarbības garā, pateicoties referenta, kuram es esmu ļoti pateicīga, un Padomes pozitīvajai attieksmei, iespējams, tāpēc, ka mēs apzinājāmies, ka strādājam ar jomu, kas ir cieši saistīta ar finanšu krīzi, un ka mums steidzami bija jāsniedz dažas piemērotas atbildes. Es uzskatu, ka šajā posmā ir svarīgi apkopot dažus punktus, kuros mēs sasniedzām labu sapratni, un, es ceru, labus rezultātus. Tas tā ir saistībā ar pārvaldes uzņēmumiem, jo īpaši attiecībā uz piemērojamā tiesību akta noteikšanu — tas dalībvalsts tiesību akts, kurā fonds atrodas vai kurā tika izveidots pārvaldes uzņēmums —, lai tuvinātu mūs skaidrākai, drošākai un efektīvākai uzraudzības sistēmai. Tāpat tas ir saistībā ar vienošanos par 2. līmeņa pasākumiem, kurus Komisijai tika lūgts noteikti pieņemt līdz 2010. gada jūlijam.

Tas attiecas arī uz sapratni, kas padara pārvaldes uzņēmumu atbildīgu par procedūrām, mehānismiem un kontaktinformāciju, lai ļautu patērētājiem un ieguldītājiem iegūt īpašu informāciju ne tikai tad, kad tiem ir kāda sūdzība, ja pārvaldes uzņēmums neatrodas viņu dalībvalstī. Mums ir labvēlīgi jāizskata iespēja papildus stiprināt sadarbību uzraudzības jomā, starp kompetentajām dalībvalstu iestādēm noslēdzot divpusējus un daudzpusējus nolīgumus par PVKIU un pārvaldes uzņēmumiem, kā arī nolīgumu par apvienošanu un galvenajām–pakārtotajām struktūrām, kas ļauj pilnā mērā darboties visā iekšējā tirgū. Tomēr mums joprojām atšķiras viedokļi par paziņošanas procedūras laika noteikšanu, jo mēs būtu gribējuši un joprojām gribam, lai tas būtu ilgāks un piemērotāks, kā to noteikusi Padome.

Visbeidzot, es vēlētos pieminēt progresu, kas sasniegts attiecībā uz prospektu, kas ir pamatinformācija ieguldītājiem par patērētāju aizsardzību, atzīmējot, ka arī šajā jautājumā mēs būtu gribējuši, lai prospekta kopijas to mazo izmēru dēļ būtu nonākušas aprītē automātiski, nevis tikai pēc pieprasījuma. Nobeigumā — es uzskatu, ka ir jāsasniedz plaša vienošanās par to, ka šo dokumentu vajag pabeigt pirmajā lasījumā.

Olle Schmidt, ALDE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, komisār, es vēlētos sākt ar pateicību manam kolēģim no Eiropas Liberāļu un demokrātu apvienības grupas *Klinz* kungam par viņa izcilo darbu. Tādā nemierīgā laikā, kāds bija rudenī, referentam izdevies atrast saprātīgu kompromisu, kā mēs to jau dzirdējām. Pat tad, ja nav finanšu krīzes, šos jautājumus ir grūti risināt. Es to zinu ļoti labi, jo es biju atbildīgs par PVKIU koordinēšanu 2001. gadā.

PVKIU fondu mērķis ir ne tikai izveidot labāku un lielāku fondu tirgu, bet arī atvērt patērētājiem draudzīgu tirgu. Tas lielā mērā ir izdevies. Daudzi šķēršļi tika novērsti 2001. gadā. Es vēlētos visiem atgādināt, ka arī toreiz tas nebija īpaši viegli. Turklāt tas notika pirms *Lamfalussy* procesa. Tomēr joprojām ir daži šķēršļi, un tieši tie patlaban tiek risināti. Tik uzlabota tirdzniecība. Ieguldītāji tiks aizsargāti lielākā mērā. Būs iespējama fondu apvienošana un galveno–pakārtoto struktūru izveide, un tiks stiprināta sadarbība starp uzraudzības iestādēm, ko arī pieminēja komisārs.

Noteikumi attiecībā uz pārvaldes uzņēmumu apliecību ir bijis jutīgs jautājums. Mēs jau dzirdējām komentārus par to. Mēs apzināmies dažādos viedokļus. Tomēr es uzskatu, ka pašreizējais ierosinājums ir labs. Konkurence un atvērtība vienmēr ir pozitīvas parādības labi organizētā tirgū.

Vēl viens svarīgs jautājums bija pamatinformācija ieguldītājiem, ar ko tiek aizstāts vienkāršotais prospekts. Ir jāsasniedz līdzsvars starp attiecīgo informāciju un efektivitāti. Nav labi, ja ir pārlietu daudz informācijas, bet nav arī labi, ja trūkst informācijas. Valodas jautājums, protams, ir jutīgs, bet es uzskatu, ka mums ir jābūt drosmīgiem šī jautājuma izskatīšanā, ja mēs vēlamies sasniegt labākus rezultātus pārrobežu tirdzniecības jomā. Arī šajā jomā ir vajadzīgs saprātīgs līdzsvars.

Kā kļuva skaidrs rudenī, Eiropai ir vajadzīgs finanšu tirgus, kas darbojas efektīvi. PVKIU ir atbrīvojuši ceļu, kā arī bijuši veiksmīgi un kļuvuši par augsti vērtētu preču zīmi arī ārpus Eiropas. Nodrošināsim šo attīstību, ko arī šis ierosinājums dara.

Eoin Ryan, UEN grupa vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt ar pateicību referentam *Klinz* kungam par viņa izcilo darbu. Viņš ir strādājis ārkārtīgi smagi, lai sasniegtu visiem pieņemamu kompromisu, un es viņu par to apsveicu.

Kad pārskatītā PVKIU direktīva stāsies spēkā, tā samazinās ārkārtīgi apgrūtināto birokrātiju un nevajadzīgās izmaksas.

Kompromisa sarunu laikā tika atzītas dažu dalībvalstu konkrētas īpašas intereses, ļaujot sagatavot spēcīgu un plaši atbalstītu ierosinājumu. Manuprāt, tas ne tikai aizsargā patērētājus, bet arī dod labumu ieguldītājiem. Kā daži runātāji jau teica, atklāts tirgus ir pozitīva parādība un var nākt par labu mums visiem, ja tas tiek veiksmīgi regulēts.

PVKIU pārskatīšana ir vēl viens pierādījums tam, ka mūsdienās finanšu tirgi ir tik lielā mērā apvienoti, ka mums ir vajadzīgi kopēji noteikumi un standarti efektīvam globālās finanšu pakalpojumu nozares regulējumam un darbībai. Tas tiek atzīts ne tikai Eiropā, bet arī visā pasaulē, jo patlaban ir bezprecedenta finanšu situācija. Ir ļoti svarīgi strādāt kopā pasaules mērogā, lai mēģinātu atrisināt šīs problēmas.

Es tikai vēlos pateikt, ka šodien ir lieliska iespēja: mēs svinam eiro valūtas desmito gadadienu, kas pats par sevi ir pierādījums tam, cik svarīga ir ekonomiskā sadarbība. Par laimi, mana valsts Īrija ir eirozonas locekle, jo eiro valūta ir bijusi stabilitātes avots Īrijai un citām valstīm bezprecedenta sarežģītumu un pašreizējās globālās lejupslīdes laikā. Ja Īrija nebūtu eirozonā, mēs, iespējams, būtu tikpat neveiksmīgā situācijā kā Islande, bet tā nav.

Es gribētu atgādināt dažiem Parlamenta deputātiem no Īrijas, jo īpaši *Sinn Féin* biedriem, ka tad, ja viņi būtu panākuši savu mērķi, mēs nebūtu eirozonā. Toreiz viņi to raksturoja kā soli atpakaļ. Īrija nebūtu monetārajā savienībā, un Īrijā ekonomiskā situācija būtu tikpat slikta kā Islandē.

Es gribētu atgādināt tiem, kas iestājās pret Eiropas projektu Īrijā, ka daudzas valstis visā pasaulē patlaban izmanto to, ka Īrija noraidīja Lisabonas līgumu, un izmanto apjukumu par tā iespējamām vai šķietamām sekām, lai pašas iegūtu jaunus līgumus uz Īrijas rēķina. Ekonomiskā nozīmē Īrijai ir jāsiglabā sava centrālā pozīcija lēmumu pieņemšanā Eiropā, kur mēs tradicionāli esam bijuši un kur mūsu uzņēmumiem jāatrodas, un kur tie vēlas redzēt Īriju.

John Purvis (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, ņemot vērā visus strīdus, kas pašlaik notiek par finanšu pakalpojumu nozares regulējumu, un pārsteidzīgo vēlēšanos mesties pretim pārmērīgai regulēšanai, tas ir atzinīgi vērtējams saprātīga, piemērota un vienmērīga nozares regulējuma piemērs. *Klinz* kungs un Komisija ir paveikuši labu darbu, un es ar prieku atbalstu šo ziņojumu un ierosināto pārskatīšanu.

PVKIU ir būtiska Eiropas — un, protams, arī Skotijas — ieguldījumu pārvaldības nozares daļa. Tie ir ārkārtīgi svarīgi ietaupījumu instruments noguldītājiem un ieguldītājiem ne tikai Eiropā, bet visā pasaulē. Atdarināšana noteikti ir pietiekams kompliments, un pat ASV PVKIU ir modelis, uz kuru jātiecas. *Klinz* kungs ir iekļāvis daudz ko tādu, ko es uzskatu par ārkārtīgi svarīgu, piemēram, dažādošanu jaunos ieguldījumu produktos un tehnikās, nodrošinot saprātīga līmeņa drošību. Visbūtiskākais ir tas, ka mums Eiropā ir jāsasniedz lielāki apjomradītie ietaupījumi. Daudzi mūsu PVKIU ir pārāk mazi, un to ir pārāk daudz, tādēļ mums ir jāveicina apvienošanās. Personīgi es būtu gribējis redzēt, ka tas tiek attīstīts vēl tālāk, lai ļautu PVKIU ar dažādiem ieguldījumu mērķiem apvienoties daudz vieglāk ar nosacījumu, ka ieguldītāji tiek atbilstīgi aizsargāti un informēti par šādām izmaiņām.

Treškārt, pārvaldības apliecība ir izšķiroši svarīgs jauns noteikums, kas ļaus nodrošināt lielākus apjomradītos ietaupījumus, lielāku efektivitāti un samazināt birokrātiju. Tam visam ir jānotiek tikai ieguldītāju interesēs. Tādējādi pārskatīšana nāks par labu nozarei, bet vēl svarīgāk ir tas, ka tā nāks par labu ieguldītājiem un noguldītājiem ne tikai Eiropā, bet visā pasaulē. Es ļoti priecājos atbalstīt *Klinz* kunga ziņojumu un PVKIU pārskatīšanu.

Pervenche Berès (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, Klinz kungs, paldies par jūsu darbu, jūsu apņēmību un jūsu prasmi risināt sarunas! PVKIU savā ziņā ir Eiropas finanšu tirgu preču zīme; tie ir labs eksporta produkts. Tomēr Eiropas Savienībā trūkst līdzsvara, jo tā ir zona, kurā atrodas gan ražotājas valstis, gan patērētājas valstis, tādēļ tur ir dažādas stratēģijas.

Viens no šīs direktīvas pārskatīšanas mērķiem ir šajos apstākļos organizēt PVKIU iekšējo tirgu, kas patiešām darbotos. Patlaban šajā posmā ir četri jautājumi: pirmais jautājums, kas šajās debatēs reiz jau uzdots, acīmredzot ir par pārvaldības apliecību, un es dzirdēju, ka komisārs mums izteica bažas par to, ka šī apliecība varētu būt vāji sagatavota. Tomēr, *McCreevy* kungs, ir jāgrib to sagatavot: man dažkārt ir radies iespaids, ka komisārs netieciēs veikt savu uzdevumu. Tādēļ es priecājos par sarunām, kas ir sākušās par Eiropas Parlamenta un Padomes iniciatīvu, lai nodrošinātu, ka tad, kad tiks pārskatīta PVKIU direktīva, mēs pieņemsim īstu pārvaldības apliecību, kura ļaus Eiropas Savienības iekšējam tirgum darboties normālos apstākļos.

Otrais novērojums attiecas uz jautājumu par ieturēšanu. Ja tad, kad tiks pārskatīta Kapitāla prasību direktīva, mēs pieprasīsim bankām ieturēt 5 % no nodrošinājuma, ko tās izvieto tirgū, nekavējoties būs jāsaskaņo — turklāt ar līdzīgiem nosacījumiem — ieturēšanas pienākums PVKIU jomā, jo vienādiem riskiem jāpiemēro vienādi noteikumi.

Mans trešais novērojums attiecas uz uzraudzības jautājumu. Es domāju, ka neviens no šeit klātesošajiem neapšaubīs mūsu apņemšanos meklēt uzlabotus uzraudzības nosacījumus. Mēs visi pēc priekšsēdētāja *Barroso* iniciatīvas gaidām *Jacques de Larosière* vadītās darba grupas rezultātus. Es uzskatu, ka likmes ir tik augstas, ka mēs nevaram vairs ilgāk gaidīt, kad šīs darba grupas rezultāti tiks īstenoti. Tas ietekmēs nosacījumus uzraudzības organizēšanai starp iesaistītajām pusēm jeb ražotājiem un PVKIU patērētājiem. Tādēļ mums ir jādefinē uzraudzības jautājumi šajā jomā.

Visbeidzot, mans pēdējais novērojums ir saistīts ar nodokļu režīma jautājumiem. Referents tos pieminēja, un komisārs uzņēmās saistības. Aiz nodokļu režīma jautājuma slēpjas protekcionisms, kas mums ir jāatmasko un ko mēs vēlamies atmaskot. Lai to izdarītu, Komisijai ir jāpieņem iniciatīvas, lai nodokļu režīms patiešām atļautu PVKIU produktu brīvu apriti bez protekcionisma.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). - (LT) Es arī gribētu uzsvērt referenta izcilo darbu un spēju rast piemērotu kompromisu. Tomēr, tāpat kā daži citiem runātājiem, arī man ir nelielas šaubas. Šīs šaubas ir saistītas ar noteikumu, ka ES dalībvalstīm būs jāpagatavo visi dokumenti attiecībā uz ieguldījumu uzņēmējdarbību, kā noteikts dokumentā, „valodā, kuru parasti lieto starptautisko finanšu jomā”, un tas nozīmē angļu valodā.

Es atbalstu, ka uzņēmumiem radīs iespēju samazināt izmaksas, kas netiktu regulētas detalizēti, bet fondu pārvaldītāji ar vienas valodas zināšanām, proti, šajā gadījumā ar angļu valodas zināšanām, nedrīkst iegūt atvieglojumu un konkurētspējas priekšrocības. Mums arī jāizvairās no tiesiskās nenoteiktības radīšanas.

Kā patērētājs var aizsargāt savas tiesības, ja dokuments rada priekšnosacījumus finanšu uzņēmumu atbildības divdomīgai interpretēšanai? Es atbalstu to, ka ir skaidri jādefinē finanšu uzņēmumu atbildība un konkurences nosacījumi, ko ievēro ieguldījumu uzņēmumi.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). - (PL) Manuprāt, Parlamenta darba prioritāte ir uzlabot to mehānismu efektivitāti, ar kuru starpniecību PVKIU darbojas. Lai palielinātu ieguvumus un konkurenci Eiropas fondu nozarē, ir jāierobežo ieguldītāju izmaksas, vienlaikus garantējot viņiem tādu pašu augsta līmeņa aizsardzību. Es piekrītu referentam, ka pašreizējais prospekts ir jāaizstāj ar brīvu dokumentu, kurā būtu iekļauta pamatinformācija ieguldītājiem.

Tāpat ir ārkārtīgi svarīgi turpināt darbu pie direktīvas nodokļu piemērošanai fondu apvienošanas jomā, lai novērstu nodokļu šķēršļus. Turklāt, tāpat kā referents, arī es uzskatu, ka pārvaldes uzņēmumu apliecības praktiska izmantošana, kam vajadzētu dot pārvaldes uzņēmumiem tiesības piedāvāt kolektīvo ieguldījumu portfeļa pārvaldīšanas pakalpojumus visā ES, veicinātu patiešām kopēja fondu nozares tirgus izveidi.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. - Priekšsēdētāja kungs, es vēlreiz paužu atzinību un apbrīnu par to, cik efektīvi Parlaments izskata šo dokumentu. Tas ir ļoti ātri panāktas vienprātības rezultāts.

Kā jau tika minēts, tas vēl nav viss — joprojām ir daudz darāmā 2. līmenī. Dalībvalstīm arī būs uzdevums līdz 2011. gada vasarai transponēt šo jauno noteikumu kopumu 1. un 2. līmeni. Būs jāievieš sadarbības kārtība starp valstu uzraudzības iestādēm. Tas ir būtiski pārvaldes uzņēmumu apliecības efektīvai darbībai.

Es jums varu apliecināt, ka Komisija pildīs savu uzdevumu, lai veicinātu šo procesu un ieviestu šīs ārkārtīgi vajadzīgās izmaiņas ES fondu nozarē.

Wolf Klinz, *referents*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, vispirms es piekrītu komisāram, ka tas nebūt nav viss. Tagad mums ir jāsāk īstenošanas process, un viens no iemesliem, kāpēc mēs Parlamentam un Padomei esam noteikuši salīdzinoši striktu izpildes grafiku, ir — mēs vēlamies nodrošināt, ka mums īstenošana nebūs jāgaida pārāk ilgi. Mums ir jāsauglabā temps, jo mēs redzam, ka tirgi mainās milzīgā ātrumā, un, ja mēs pastāvīgi atpaliekam, mēs nespēsīm sasniegt savus mērķus pilnībā vai pat vispār nespēsīm tos sasniegt.

Šodienas debates ir parādījušas, ka mums ir plašs vairāku partiju atbalsts kompromisam, ko mēs šeit sarunu ceļā esam sasnieguši. Es apzinos, ka *Lulling* kundze redz lietas mazliet citādi šajā sakarā, bet es esmu pilnīgi pārliecināts, ka nākotne parādīs, ka viņas bažas par to, ka Luksemburgas kā viena no Eiropas galvenajiem ieguldījumu fondu centriem pozīcija varētu ciest, izrādīsies nepamatotas un ka — gluži pretēji — šī jaunā PVKIU direktīva varētu būt izdevīga šim finanšu centram.

Berēs kundzei ir pilnīga taisnība: runa ir par to, lai beidzot izveidotu īstu iekšējo tirgu ieguldījumu fondu nozarē. Šī nozare pierāda to, ka, lai gan mēs runājam par iekšējo tirgu, daudzos gadījumos mums vēl nav iekšējā tirgus. Tam ir izšķiroša nozīme. Neviens neapstrīd, ka tas būs pamatā pilnīgi jaunai un ļoti vērienīgai sadarbībai, arī uzraudzības struktūru starpā, bet mums tas ir jāsasniedz katrā ziņā. Arī citās jomās uzraudzības struktūrām ir jāstrādā ciešāk un konstruktīvāk un savstarpēji jāuzticas vairāk nekā līdz šim. Ja PVKIU direktīva var dot vieglu stimulu, lai to veicinātu, tad, manuprāt, tas ir tikai pozitīvi.

Ir milzum daudz 2. līmeņa pasākumu, uz kuriem komisārs norādīja, un tie ir jārisina īsā laikā; tas viss ir taisnība, bet mēs visi esam ieinteresēti nodrošināt, lai tas notiktu.

Tomēr ar to vēl nekas nebeidzas: arī pašai nozarei ir jāpilda savi pienākumi. Komisija un arī mēs šeit Parlamentā esam piesardzīgi izvēlējušies neizvirzīt vispār jautājumu par fondu apstrādi, jo mēs strādājam, pamatojoties uz pieņēmumu, ka nozare pildīs solījumu atrisināt šo jautājumu saviem spēkiem, proti, bez likumdošanas spiediena. Tā strādā pie šī jautājuma jau labu laiku, un mēs joprojām neesam sasnieguši nekādus konkrētus rezultātus. Es ceru, ka tai drīz būs kaut kas, ko piedāvāt, pretējā gadījumā mums neatliks nekas cits, kā veikt papildu pasākumus tuvākajā laikā.

Nobeigumā es vēlētos pateikties ne tikai Komisijai, bet arī, un it īpaši, Padomei par sadarbību un aktīvo atbalstu. Tāpat es esmu pateicīgs visiem pārējo grupu pārstāvjiem, it sevišķi *Berēs* kundzei, *Gottardi* kundzei, *Gauzēs* kungam, kā arī *Lulling* kundzei, kuri, kā mēs šodien atkal redzējam, drosmīgi aizstāvēja savas intereses, bet joprojām ļoti vēlējas ielaisties kompromisā, kur tas bija iespējams. Liels paldies!

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks pēc brīža.

(Sēdi pārtrauca plkst. 9.40 un atsāka plkst. 10.00.)

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

5. Svinīgā sēde un debates - Eiro desmitā gadadiena

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir svinīgā sēde un debates par eiro desmito gadadienu.

(Kinofilma)

Juncker kungs, *Giscard d'Estaing* kungs, *Trichet* kungs, *Almunia* kungs, *Berēs* kundze, dāmas un kungi!

2009. gada 1. aprīlī apritēja mūsu valūtas, eiro, desmitā gadadiena. Šodien šeit Eiropas Parlamentā mēs atzīmējam vienu no svarīgākajiem un vēsturiskākajiem lēmumiem, kādu Eiropas Savienība līdz šim ir pieņēmusi. Eiropas Savienībā, kas arvien vairāk satuvinājās ekonomiskā ziņā, eiro izveide bija loģiska attīstība, lai stiprinātu kopējo tirgu un vienkāršotu tirdzniecību iekšējā tirgū; tomēr, kad pirms 10 gadiem 11 suverēnu valstu valūtas tika aizstātas ar vienotu valūtu, valdīja liels skepticisms par to, vai plānotā vienotā valūta būs veiksmīga. Lai to ieviestu, bija vajadzīga drosmē un izlēmība.

Pēc desmit gadiem mēs redzam, ka eiro ne tikai ir iemantojis tikpat lielu uzticību kā valūtas, kas iepriekš tika izmantotas eirozonā, bet arī, bez šaubām, ir devis ievērojamas priekšrocības cilvēkiem un uzņēmumiem Eiropas Savienībā.

Eirozona ir kļuvusi par makroekonomiskās stabilitātes pamatu. Ņemot vērā eirozonas ekonomikas apjomu un to, ka lielāko tās tirdzniecības daļu veido iekšējā tirdzniecība, eirozona ir pierādījusi, ka tā daudz labāk spēj izturēt ekonomiskos triecienus, nekā dalībvalstis to spēja iepriekš ar savām valsts valūtām.

Īpaši pēdējos globālās finanšu krīzes mēnešos ir apstiprinājies, ka eiro kļuvis par svarīgu stabilizējošu faktoru: vienotā valūta ir pasargājusi mūs no visnopietnākās finanšu krīzes, kāda nebija pieredzēta kopš 1930. gadiem, visļauņākajām sekām.

Ja Eiropas Centrālā banka un Eiropas Centrālo banku sistēma nedarbotos kā stabilizējošs faktors, situācija Eiropas Savienībā pagājušajā rudenī būtu bijusi ievērojami sliktāka.

Tikai palūkojieties uz Īriju, valsti, ko finanšu krīze skāra īpaši smagi: tās dalība monetārajā savienībā pasargāja to no vēl smagākām šīs krīzes sekām.

Monetārā savienība, cerams, ir neatgriezenisks solis pretim dziļākai ekonomiskajai un politiskajai integrācijai; tas nozīmē būt daļai no „Savienības ar kopēju mērķi”. Gluži kā ģimene visi eirozonas dalībnieki runā cits ar citu un pieņem vislabāko pieeju, dodot labumu katram dalībniekam.

Tomēr lēmumam izveidot eiro nebija tikai ekonomiskas un finansiālas sekas; tas arī deva ļoti skaidru signālu, ka Eiropas Savienība spēj īstenot vērienīgus lēmumus, lai veidotu kopēju, veiksmīgu nākotni.

Patlaban daudzi eirozonas iedzīvotāji uzskata vienoto valūtu par vienu no Eiropas integrācijas vispozitīvākajiem rezultātiem. Lai nodrošinātu, ka tā būs arī turpmāk, mums ir cieši jāturas pie mūsu kopējās valūtas stabilitātes: tas ir vienīgais veids, kā nodrošināt, ka arī turpmāk eiro būs stabilizējošs faktors un stabilitātes avots nepastāvīgajā pasaulē.

Patlaban krietni vairāk nekā puse Eiropas Savienības dalībvalstu ir ieviesušas eiro. Pirms pāris dienām mēs uzņēmām Slovēniju kā 16. eirozonas locekli, un es esmu pārliecināts, ka līdz brīdim, kad mēs atzīmēsim nākamo lielo eiro gadadienu, eirozonā būs vēl vairāk locekļu. Visu Eiropas Savienības dalībvalstu mērķim jābūt galu galā pievienoties mūsu vienotajai valūtai, pamatojoties uz stabilitātes kritērijiem.

Es esmu pārliecināts, ka šī pakāpeniskā paplašināšanās palīdzēs stiprināt visu eirozonu un ka tā būs kopējas, miermīlīgas Eiropas nākotnes simbols, it sevišķi Eiropas Savienības jaunatnei.

Šodien šeit ar mums ir bijušais Francijas prezidents *Valery Giscard d'Estaing*, un viņš ir laipni gaidīts. Kopā ar bijušo Vācijas kancleru *Helmut Schmidt*, bijušo Luksemburgas premjerministru *Pierre Werner* un citiem viņš ir viens no mūsu vienotās valūtas veidotājiem. Sirsnīgi jūs sveicu, *Giscard d'Estaing* kungs!

(Aplausi)

Es piekritu *Helmut Kohl*, kas kopā ar *François Mitterrand*, *Jacques Delors* un citiem — mēs tikko redzējām *Jacques Santer* kinofilmā — piedalījās eiro sākotnējā ieviešanā, kad viņš 1998. gadā teica, ka „...valūta, protams, ir maksāšanas līdzeklis. Bet valūta ir arī daudz kas vairāk nekā maksāšanas līdzeklis. Tā ir saistīta ar kultūras identitāti, un tā ir politiskās stabilitātes mērs... Iedomājieties, kāds tas ir brīnišķīgs sasniegums, ka Eiropas Savienībā ... ar visu mūsu inteliģenci, radošumu un daudzkrāsaino dažādību un par spīti visām grūtībām ... miljoniem cilvēku ir vienota valūta”.

Eiropas Parlamenta vārdā es ļoti vēlētos pateikties visiem eiro veidotājiem un visiem cilvēkiem, kas sagatavoja ceļu uz to, jo īpaši Eiropas Centrālajai bankai, tās pašreizējam priekšsēdētājam *Jean-Claude Trichet* un viņa diemžēl aizgājušajam priekštecim *Willem Duisenberg* par viņu vēsturiskajiem sasniegumiem. Eiropas Centrālās bankas nozīmi vienkārši nevar pārvērtēt.

(Aplausi)

Tāpat mēs īpaši pateicamies Eiropas Monetārā institūta priekšsēdētājam *Alexandre Lamfalussy*, ar kuru mēs tikāmies vakar vakarā un kurš arī šobrīd piedalās kolokvijā.

Eiropas Parlaments un tā komiteja, kas atbildīga par šādām lietām, proti, Ekonomikas un monetārā komiteja, ko tolaik vadīja *Karl von Wogau* un pēc tam *Christa Randzio-Plath*, gadu gaitā arī ir darbojušies kā virzošais spēks šajā vēsturiskajā projektā no „valūtas čūskas” līdz vienotas valūtas izveidei. Tas pats attiecas uz Ekonomikas un monetāro komiteju tās pašreizējā sastāvā, ko vada *Pervenche Berès*, kurai mēs esam pateicīgi par šo svinību ideju.

Kopš eiro ieviešanas pirms 10 gadiem Eiropas Centrālā banka un Eirogrupa ir veidojušas arvien ciešākas attiecības ar Eiropas Parlamentu. Es gribētu sirsnīgi pateikties abu iestāžu priekšsēdētājiem, proti, Eirogrupas

priekšsēdētājam J.-C. Juncker un Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājam J.-C. Trichet, par viņu izcilo sadarbību ar Eiropas Parlamentu.

Mūsu vienotās valūtas eiro desmitajā gadadienā mēs tai novēlam daudzus veiksmīgus gadus ar gaišu kopēju nākotni mūsu Eiropas kontinentam.

Jean-Claude Trichet, *Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, Giscard d'Estaing kungs, Juncker kungs, dāmas un kungi, man ir milzīgs gods un liels gandarījums piedalīties šajā ceremonijā, lai cildinātu eiro, kas ir viens no Eiropas galvenajiem sasniegumiem.

Eiropas Savienības dibinātājs Jean Monnet reiz teica: „Kad ideja atbilst attiecīgā laika vajadzībām, tā vairs nepieder cilvēkiem, kas to izgudroja, un tā ir stiprāka par tiem, kuri to kontrolē,” un viņš piebilda, ka „nav priekšlaicīgu ideju, ir piemēroti brīži, kurus ir jāmāk gaidīt”.

Gadu desmitiem ilgi vienotas Eiropas valūtas idejai bija tikai daži piekritēji. Daudz vairāk bija tādu, kas domāja, ka tas nekad nenotiks vai ka tas ir nolemts neveiksmei. Šodien vienotā valūta ir realitāte 329 miljoniem Eiropas iedzīvotāju. Kādreiz eiro izveide tiks uzskatīta par izlēmīgu posmu ilgā ceļā uz arvien ciešāku Eiropas tautu savienību.

Es nevaru nedomāt par Eiropas Savienības dibinātājiem Robert Schuman, Walter Hallstein, Alcide de Gasperi, Pierre Werner, Sicco Mansholt un Paul-Henri Spaak, kuri, kā mēs pirms pāris brīžiem redzējām, bija sapņotāji un kuriem mums ir jābūt pateicīgiem par Eiropas Savienību.

Tāpat es atceros valstsvīrus, valstu un valdību vadītājus, kas bija apņēmīgi, pārliecināti un drosmīgi eiropieši un ko šodien pārstāv Valéry Giscard d'Estaing. Bez viņiem nebūtu eiro.

Kopš eiro ieviešanas Eiropas iedzīvotāji ir pieredzējuši zināmu cenu stabilitātes līmeni, ko iepriekš eirozonā reti ir izdevies sasniegt. Šī cenu stabilitāte ir visu Eiropas iedzīvotāju priekšrocība. Tā aizsargā ienākumus un ietaupījumus, palīdz samazināt finansēšanas cenu un veicina ieguldījumus, jaunu darbvieta izveidi, kā arī vidēja termiņa un ilgtermiņa labklājību. Vienotā valūta ir Eiropas ekonomikas dinamisma faktors. Tā ir uzlabojusi cenu pārredzamību, stiprinājusi tirdzniecību un veicinājusi ekonomisko un finansiālo integrāciju.

Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs. – (DE) Dažos pēdējos mēnešos ir parādījusies vēl viena eiro priekšrocība. Finanšu krīze ir parādījusi, ka nestabilitātes laikā labāk ir atrasties lielā, drošā kuģī nekā mazā laivā. Vai mēs Eiropā būtu spējuši rīkoties tik ātri, tik izlēmīgi un tik saskanīgi, ja mums nebūtu vienotas valūtas, kas mūs saista? Vai mēs būtu spējuši aizsargāt savas individuālās valstu valūtas no finanšu krīzes ietekmes? Mēs varam lepoties ar to, kā ir reaģējuši Eiropas valstu parlamenti, valdības un centrālās bankas. Kopā mēs esam parādījuši, ka pat ļoti grūtās situācijās Eiropa var pieņemt lēmumus.

(Aplausi)

Eiropas Centrālās bankas priekšsēdētājs. – Par eiro vēsturiskajiem panākumiem mums ir jābūt pateicīgiem ne tikai manis pieminēto stratēģiski domājošo vadītāju apņēmībai un neatlaidībai, mums ir jābūt pateicīgiem arī efektīvajai sadarbībai starp Eiropas iestādēm.

Eiropas Parlamentam bija izšķirīga loma sākumposmā. Parlaments bija pirmā iestāde Eiropā, kas 1962. gadā nāca klajā ar ierosinājumiem par vienoto valūtu. Pēdējos 10 gados kopš ECB izveides mūsu iestādes ir uzturējušas ļoti ciešu un rezultatīvu dialogu. Šī dialoga laikā Parlamentā un priekšsēdētāja pieminētajās komitejās ir uzklauti vairāk nekā 50 ECB valdes locekļi. Dialogs starp Parlamentu un ECB ir ļoti svarīgs atbildības izteiksmē, jo tas ļauj ECB ar ievēlētu pārstāvju starpniecību paskaidrot savus lēmumus un rīcību plašai sabiedrībai.

Pirmajos pastāvēšanas gados eiro bija jāsaskaras ar trim lieliem pārbaudījumiem: stabilas un uzticamas centrālās bankas izveidi, stabilas jaunas valūtas izveidi un uzticības radīšanu. Šie izaicinājumi tika veiksmīgi pārvarēti, un patlaban eiro ir stabili ieviests. Šis ir svinību laiks, un, kā jau es teicu, es esmu ļoti aizkustināts. Tomēr šis nav piemērots laiks pašapmierinātībai. Pašreizējie izaicinājumi ir neatliekami, un radīsies jauni izaicinājumi. EMS turpmākie panākumi ir atkarīgi no tā, kā tiks risināti šie izaicinājumi.

Es vēlētos pieminēt trīs no tiem.

Pirmkārt, finanšu krīze. Krīze ir atklājusi būtiskus pasaules finanšu sistēmas trūkumus. Mēs ļoti aktīvi piedalāmies globālajos centienos risināt šos trūkumus un pārveidot regulējošo un institucionālo sistēmu.

Otrkārt, monetārā savienība. Vienotās valūtas uzticamības pamatā ir divi pīlāri: monetārā politika, kas vērsta uz cenu stabilitāti, un valstis ar saprātīgi īstenotu ekonomisko politiku, kuras ļoti lielā mērā aizstāv Eirogrupu, premjerministra kungs. Ekonomiskajā jomā īpašs izaicinājums ir Stabilitātes un izaugsmes pakta stingra un uzticama īstenošana, pastāvīgi centieni padarīt mūsu ekonomikas produktīvākas un dinamiskākas un izvairīšanās no lielām konkurētspējas novirzēm eirozonā.

Treškārt, paplašināšanās. Kad mēs pirms 10 gadiem sākām ieviest eiro, mēs bijām 11 valstis. Tagad mēs esam 16 valstis. Tas ļoti daudz izsaka par mūsu vēsturiskajiem centieniem. Paplašināšanās organizēšana vislabākajā iespējamajā veidā ir ļoti iedvesmojošs un grūts izaicinājums mums visiem, jo īpaši ECB padomei un valdei.

Eiro ir vēsturisks sasniegums. Patlaban vissvarīgākā ir mūsu atbildība par nākotni. Rodas jauni izaicinājumi. Ja šos izaicinājumus risina ar vislielāko skaidrību un bezbailību, tie var radīt spēcīgas idejas, ko *Jean Monnet* pieminēja un kas līdz šim mūs Eiropā ir novedušas pie stabilitātes un labklājības.

Jean-Claude Juncker, *Eiropas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, *Giscard d'Estaing* kungs, *Trichet* kungs, *Almunia* kungs, dāmas un kungi, pēdējos 50 gados Eiropa ir bieži pierādījusi savu spēju noteikt dīzenus mērķus un parādīt raksturu un apņēmību, kas vajadzīga, lai īstenotu praksē tās lolotos mērķus.

Eiropas Savienība pati ir tam vislabākais piemērs līdztekus iekšējam tirgum un paplašināšanās procesam, citiem vārdiem sakot, ar atjaunotajām saitēm starp Eiropas ģeogrāfiju un vēsturi un līdztekus Ekonomikas un monetārajai savienībai, kuras 10. gadadienu mēs šodien atzīmējam.

Ceļš, kas veda uz Ekonomikas un monetārās savienības izveidi un mūsu vienotās valūtas ieviešanu, bija garš, un to parāda Ekonomikas un monetārās savienības rašanās pēc *Werner* ziņojuma sākotnējā impulsa 1970. gadā. Tā bija ilgstoša rašanās, ko raksturo „monetārā čūska”, Eiropas Monetārā sistēma, ekija izveide 1979. gadā, 1989. gada *Delors* plāns, Māstrihtas līgums 1992. gadā, kā arī Dānijas „nē” un Francijas „jā”, kas tolaik tika uzskatīta par īslaicīgu nostāju, neaizmirstot Eiropas Monetārās sistēmas 1993. gada krīzi. Šis ceļš nav bijis bez grūtībām un satricinājumiem.

Tolaik gan politiskajā, gan akadēmiskajā sabiedrībā bija daudz tādu, kas kritizēja vienoto valūtu, nemaz nerunājot par ievērojamo skaitu centrālo baņķieru, kuri uzskatīja, ka Eiropas Monetāro savienību nav iespējams nodibināt vai ka tas nav jādara un ka tādā gadījumā, ja par spīti visam tā tiktu nodibināta, vienotā valūta, īsumā sakot, būtu vāja un bez nākotnes.

Man ir svarīgi izmantot šī nozīmīgā Eiropas integrācijas notikuma 10. gadadienu, lai no savas puses izrādītu cieņu vīriem, kas radīja eiro, proti, *Pierre Werner*, *Helmut Kohl*, *François Mitterrand*, *Jacques Delors*, *Valéry Giscard d'Estaing* un citiem. Es vēlreiz gribētu uzslavēt viņu redzējumu, viņu apņēmību un viņu nekļūdīgo uzticēšanos Eiropai. Manis pieminētie cilvēki un daudzi citi, kas viņiem sekoja, nevarēja iedomāties viņu politiskā projekta straujās panākumus. Kopš šā gada 1. janvāra 16 dalībvalstis piedalās Ekonomikas un monetārajā savienībā un eiro valūtu izmanto gandrīz 330 miljoni Eiropas iedzīvotāju. Euro ir kļuvis par reālu Eiropas integrācijas simbolu. Kā reāls visā pasaulē atzīts simbols eiro ir stabilitātes mērs. Tas aizsargā Eiropas iedzīvotājus no nopietnākajām ekonomiskās krīzes sekām. Pēc 10 gadiem ir jāatzīst, ka eiro ir neapstrīdams panākums. Patlaban gadadienām ir vērtība tikai tad, ja tās ir tilts uz nākotni, jo mums ir jāatzīst, ka par spīti mūsu kolektīvajai iecietībai, kad mēs sevi uzslavējam, īstās pārbaudes, vai eirozona spēs attīstīties un būt saskaņota, mums vēl ir priekšā. 2009. gads būs ļoti grūts gads eirozonas valstu ekonomikai un Eiropas iedzīvotājiem, un mums būs jāsakaras ar daudziem izaicinājumiem — gan iekšējiem, gan ārējiem.

Iekšējie — eirozonas valstu valdībām būs jārikojas kopīgi, lai ierobežotu ekonomiskās krīzes sekas un ieguldītu ekonomikas strukturālajā bāzē, lai būvētu tiltu uz pēckrīzes pasauli. Ārkārtējās situācijās ir vajadzīgi ārkārtēji pasākumi. Mēs nedrīkstam aizmirst to, ka eiro, šī aizsargjosla, ko mēs esam uzbūvējuši ap savu ekonomiku, nenokrita mums no debesīm. Eurozonas valstu ekonomika ir labāk aizsargāta pret negatīviem ekonomiskiem notikumiem, jo dalība eirozonā ir kvalitātes zīme, kas apliecina, ka tās dalībniekiem ir reālas iespējas īstenot piesardzīgu makroekonomisko politiku un politiku, kuras pamatā ir ilgtspējīga izaugsme un labklājība tās iedzīvotājiem. Tādējādi eiro piedāvātā aizsardzība ir tieši saistīta ar mūsu uzticamību, kuras pamatā ir spēja īstenot šādu politiku. Šī uzticamība ir Ekonomikas un monetārās savienības ieguvumu pamatā, un mums tā ir jāsauglabā, lai turpinātu pilnībā gūt labumu no vienotās valūtas priekšrocībām.

Ārējie — mums ir jāuzkrāj politiskā pieredze no starptautiskās finanšu un ekonomiskās krīzes. Pastāv tieša cēloņsakarību saikne starp pašreizējo krīzi, kas sākās ASV, un pasaules nozīmīgāko nelīdzsvarotību pastāvīgumu. Tādējādi nepietiekama pārredzamība, atbildība un integritāte finanšu nozarē darbojas kā krīzes katalizators. Stabilitātes atjaunošana finanšu un reālajā ekonomikā pasaules mērogā paredz pamatīgu finanšu sistēmas reformu un galveno nestabilo aspektu novēršanu jauktajā pasaules patēriņā un ietaupījumos. Šai

līdzsvarošanai ir vajadzīga aktīva lielāko Amerikas, Āzijas un Eiropas ekonomiku sadarbība. Par spīti ievērojamajiem sasniegumiem eiro starptautiskais tēls joprojām pārāk bieži ir pārlieku sadrumstalots, un valstu intereses pārāk bieži gūst virsroku pār kopējām interesēm, neļaujot eirozonai pilnībā uzņemties politisko atbildību, kas atbilst tās ekonomiskajam nozīmīgumam, un izmantot visas ekonomiskās iespējas, kuras piedāvā Ekonomikas un monetārā savienība. Ekonomikas un monetārā savienība, protams, ir ekonomisks projekts, bet galvenokārt tas ir politisks projekts. Tādēļ mums ir jāizmanto eiro otrā desmitgade, lai pilnveidotu Ekonomikas un monetāro savienību, stiprinot tās politiskās struktūras gan iekšēji, gan ārēji.

Joaquín Almunia, *Komisijas loceklis*. – (ES) Priekšsēdētāja kungs, premjerministr, komiteju priekšsēdētāji, dāmas un kungi, es esmu pārliecināts, ka es atspoguļoju Parlamenta vairākuma viedokli, sakot, ka 10 gadus pēc eiro ieviešanas es kā eiropietis esmu lepns par eiro panākumiem.

Es vēlētos apsveikt Parlamentu par tā iniciatīvu svinēt mūsu vienotās valūtas 10. gadadienu šajā Eiropas Parlamenta plenārsēžu zālē Strasbūrā.

Eiro ieviešana un Ekonomikas un monetārās savienības izveide neapšaubāmi ir liels panākums. Šo 10 gadu laikā eiro ir sniedzis daudzas priekšrocības visiem eirozonas dalībniekiem un turpina to darīt arī tagad — dziļas ekonomiskās un finanšu krīzes laikā.

Desmit gadu īsajā pastāvēšanas laikā eiro ir ieguvis pelnītu reputāciju kā izturīga un stabila valūta. Euro ir otrā pasaules valūta, un, pateicoties tās lomai starptautiskajā ekonomikā, tā jau dažos aspektos ir pielīdzināma dolāram kā tirdzniecības instruments un maksāšanas līdzeklis starptautiskajās finansēs.

Tomēr galvenokārt eiro ir daļa no ikdienas dzīves gandrīz 330 miljoniem cilvēku 16 Eiropas Savienības valstīs. Mēs visi nēsājam savos makos šo kopējās Eiropas identitātes simbolu, jo eiro ir ne tikai valūta, bet arī Eiropas projekta centrālais elements, taustāmā veidā atgādinot mums par tāda integrācijas procesa priekšrocībām, kas sākās vairāk nekā pirms pusgadsimta.

Euro ir nodrošinājis, ka mums ir zema inflācija un zemas procentu likmes, pateicoties makroekonomiskajai sistēmai, kas vērsta uz stabilitāti. Euro ir nodrošinājis skaidru atbalstu tirdzniecībai un ieguldījumiem eirozonas valstīs. Tāpat eiro pēdējo 10 gadu laikā ir veicinājis 16 miljonu jaunu darbvietu izveidi eirozonā, kas ir trīsreiz vairāk nekā iepriekšējā desmitgadē.

Euro ir veicinājis finansiālo integrāciju un vienotā tirgus attīstību; tas ir aizsargājis eirozonas valstis no ārējiem traucējumiem; un tas ir un turpina būt ne tikai Eiropas ekonomikas, bet arī pasaules ekonomikas stabilitātes balsts.

Šī krīze neapšaubāmi ir eiro pārbaudes kritērijs. Tomēr tie, kas domā, ka Ekonomikas un monetārā savienība nav gatava uzņemties krīzes sekas, visnotaļ maldās. Gluži pretēji, ja nebūtu vienotās valūtas, krīzes negatīvās sekas būtu daudz lielākas.

Daudzas dalībvalstis tagad saskartos ar lielām valūtas maiņas kursa svārstībām un, iespējams, pat ciestu no spekulatīviem uzbrukumiem savai valūtai. To valsts parāda vērtspapīru izplatība būtu daudz plašāka nekā pašlaik, un to iespējas cīnīties ar krīzi, izmantojot fiskālus stimulus, būtu ierobežotas.

2005. gadā pārveidotais Stabilitātes un izaugsmes pakts ir veicinājis to, ka valdības sakārto savus valsts kontus, tā ka 2007. gadā bija zemākais budžeta deficīts pēdējo 25 gadu laikā, kas tagad ļauj tām stāties pretī krīzei labākā situācijā.

Visas šīs krīzes laikā Eiropas Centrālās bankas rīcība ir tikai stiprinājusi stabilo reputāciju, ko tā jau bija ieguvusi Ekonomikas un monetārās savienības sākotnējos gados.

Mērķtiecīgi pieņemot vajadzīgos pasākumus un uzņemoties vadību sadarbībā ar citām centrālajām bankām industriālajās valstīs, Eiropas Centrālā banka ir kalpojusi mums par ceļvedi šajā periodā un ievērojami veicinājusi milzīga finanšu sabrukuma novēršanu.

Ekonomiskā situācija nav tāda, kādu mēs būtu gribējuši redzēt, svinot šo gadadienu, bet notikumi vairāk nekā jebkad agrāk izceļ Ekonomikas un monetārās savienības priekšrocības. Valstīm, kas vēl nav pievienojušās, eirozona ir arvien pievilcīgāka iespēja, kā tas bija redzams pagājušajā nedēļā Bratislavā, kad mēs eirozonā uzņēmām Slovēniju kā šīs zonas jaunāko, 16., locekli.

Eiropas Komisijai un Parlamentam ir jāturpina sadarboties ar dalībvalstīm, Eurogrupu, Eiropas Centrālo banku un starptautisko sabiedrību, lai uzvestu mūsu valstu ekonomikas uz izaugsmes ilgtspējīgas atjaunošanas ceļa.

Šajā sakarā Komisijas ieteikumi ziņojumā, kuru mēs iesniedzām pirms pāris mēnešiem par Ekonomikas un monetārās savienības pirmajiem 10 gadiem un par kuru nesen notika diskusija Parlamentā, ir tikpat pamatoti vai pat vēl pamatotāki šodien, nekā tie bija pagājušajā pavasarī.

Lielāka piesardzība, plānojot budžetu, tās paplašināšana uz citiem makroekonomiskajiem aspektiem, saikne starp makroekonomiskajām politikām un strukturālajām reformām, eiro ārējais tēls un uzlabota Ekonomikas un monetārās savienības pārvaldība ir galvenie temati, uz kuriem jābalsta eiro otrā desmitgade, kam jābūt vismaz tikpat veiksmīgai kā pirmajai desmitgadei, un tiem tādiem ir jābūt arī turpmāk.

Priekšsēdētāja kungs, es vēlētos nobeigt, paužot cieņu pret eiro izveidotāju redzējumu un mērķtiecību, jo viņu iztēle un apņēmīgā rīcība atstāja mums mantojumā valūtu, ar kuru visi eiropieši var lepoties. Mums ir jāsarģā šī panākuma pamati.

Krīze ir atvērusi jaunu lappusi pasaules ekonomikā, kurā Ekonomikas un monetārajai savienībai ir jāturpina pildīt nozīmīga loma, kalpojot visu eiropiešu kopējām interesēm un mērķiem.

Valéry Giscard d'Estaing, bijušais Francijas Republikas prezidents. – Priekšsēdētāja kungs, J. C. Juncker, J. C. Trichet, dāmas un kungi! Jums, priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, par šo lielisko iniciatīvu pieminēt eiro desmito gadadienu, ir pateicīgi visi, kas piedalījās Eiropas valūtas veidošanā.

Es esmu vienisprātis ar tiem, kas uzskata, ka nav vajadzīgas arvien jaunas piemiņas ceremonijas, taču šī ceremonija ir pieņemama, jo tā iezīmē vērienīgāko ieguldījumu Eiropas integrācijā kopš vispārējām Eiropas Parlamenta vēlēšanām 1979. gadā. Daudz kas ir paveikts, un, iespējams, šī patīkamā, draudzīgā sanāksšana ir tikai aisberga redzamā daļa.

Es vēlos izteikt atzinību visiem, kuri plāvoja šo procesu un tiem, kuri to īstenoja. Aizsākumi meklējami jūsu priekšgājēja, Luksemburgas premjerministra *Pierre Werner*, 1970. gada ziņojumā. Pēc šī gada mēs piedzīvojām valūtas krīzi un valūtas svārstības, kas lika sarosīties šajā jomā. Kamēr valūtas maiņas kurss bija stabils, monetārā sistēma neradīja šķēršļus kopēja tirgus izveidei. Taču, tiklīdz tas zaudēja stabilitāti, šī problēma uzplauka no jauna.

Pēc neveiksmīgiem mēģinājumiem izveidot „monetāro čūsku”, spēcīgā Francijas un Vācijas pamudinājuma laika posmā no 1975. līdz 1980. gadam rezultātā Vācijas ziemeļu daļā, Brēmenē, notika sanāksme, kur tika nolemts dibināt Eiropas Monetāro sistēmu un ieviest eiro priekšgājēju eku (*ecu*). Šo lēmumu atbalstīja mūsu partneri Beniluksa valstīs un Itālijā.

Laika posmā no 1980. līdz 1988. gadam šī sistēma darbojās minimāli, bet pēc tam, kad Padome izveidoja komiteju, par tās priekšsēdētāju ieceļot *Jacques Delors*, kas panāca Māstrihtas līguma parakstīšanu, šis process tika atsākts.

Ļaujiet apsveikt tos, kuri ir piedalījās šajā procesā, arī jūs, priekšsēdētāja kungs, kā arī manu draugu kancleru *Helmut Schmidt* un viņa valsts sekretāru *Manfred Lahnstein*, kā arī *Bernard Clappier*, kas tobrīd bija Francijas Bankas vadītājs un *Robert Schuman* 1950. gada deklarācijas līdzautors, arī *Alexandre Lamfalussy*, kas komitejas darbības laikā apliecināja ļoti labas, gandrīz unikālas zināšanas par Eiropas Monetāro savienību, kuru mēs ar *Helmut Schmidt* izveidojām, lai no jauna atsāktu šī projekta darbību. Vēlos apsveikt arī Eiropas Komisijas priekšsēdētāju *Jacques Delors*, kurš pārņēma vadību, un pārējos ne mazāk nozīmīgus sarunu dalībniekus un Māstrihtas līguma parakstītājus, kuri sagatavoja lielisku projektu, kurš patiesībā kopš tā laika vairs nav skatīts, kuri darbojās kanclera *Helmut Kohl* un prezidenta *François Mitterrand* vadībā. Viņu un viņu kolēģu apņēmība ir īpaši jāizceļ. Šodien mums ir jāpasakās viņiem visiem.

Mēs atzīmējam eiro desmito gadadienu krīzes laikā. Ko mēs varam teikt, lai eiro attaisnotu. Kādus jaukus vārdus mēs varam teikt uzrunās par godu eiro gadadienai? Pirmkārt, eiro panākumi ir pārsnieguši gan skeptiķu, gan atbalstītāju prognozes. Manai uzrunai ir atvēlētas tikai piecas minūtes, tāpēc šo jautājumu sīkāk nekomentēšu. Laikā no 1995. līdz 2000. gadam es runāju ar ievērojamākajiem ekspertiem monetārajā jomā, un viņi visi bija skeptiski noskaņoti par eiro ieviešanu un neticēja, ka tas gūs panākumus.

10 gadu laikā eiro kļuva par otro lielāko valūtu pasaulē, un šobrīd tā tiek uzskatīta par vienu no uzticamākajām valūtām. Šis valūtas stabila pārvaldība to aizsargāja pret krīzi un nodrošina platformu izaugsmei bez pārmērīgas inflācijas. Ja nebūtu eiro, situācija monetārajā jomā būtu nopietni ietekmējusi Eiropu, kas padziļinātu ekonomisko krīzi.

Mēs domājam, ka monetārā politika iespēju robežās mazinās šo krīzi un palīdzēs atjaunot izaugsmi bez pārmērīgas inflācijas, kas šobrīd netiek risināts, un līdz tam brīdim lielais valstu finanšu deficīts un krīzes

radītais parāda līmenis būs jāizlīdzina. Šajā ziņā mēs liekam cerības uz Eiropas Centrālās bankas vadītājiem darbiniekiem, kuri ir apliecinājuši savas zināšanas jau kopš krīzes sākuma. Mēs novērtējam arī viņu apņēmību un neatkarību.

Nobeigumā vēlos piebilst divas lietas. Mums ir jārikojas piesardzīgi, lai eiro nebūtu jāskata globālā aspektā, kas glaimotu mūsu pašapziņai, taču būtiski palielinātu risku. Eiro ir Eiropas valūta, un tai ir jāapliecina sava atšķirīgā kultūra, veicinot racionāla un stabila modeļa izveidi starp citām pasaules valūtām.

Visbeidzot, es domāju, ka banku regulējums eiro zonā drīz tiks atjaunots. Man šķiet, ka mēs varam aicināt Eiropas Centrālo banku veikt kārtības atjaunošanas procesu un uzraudzīt šī procesa īstenošanu saskaņā ar Māstrihtas līguma 106. panta 5. punktu. Patiesi, mums ir vajadzīgs spēcīgs impulss, zināšanas un lēmumu pieņemšanas grafiks, kuru Eiropas Centrālā banka varētu sagatavot un kuru pēc tam eiro zonas Ministru padome jūsu, *J. C. Juncker*, vadībā pieņemtu un īstenotu.

Nobeigumā, priekšsēdētāja kungs, es vēlos, lai integrācijas simbols — eiro panākumi — mums kalpotu par iedrošinājumu spert nākamo soli, lai veidotu arvien vienotāku Eiropu, kā to paredz dažādi nolīgumi un uz ko mēs tik ļoti ticamies. Mums tas izdosies, ja mēs tam ticēsim. Šī veiksmes stāsta pamatā ir eiro.

(Aplausi)<BRK>

Pervenche Berès, *Ekonomikas un monetārās komitejas priekšsēdētājs*. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Eiro ir vīzijas un politiskās gribas veiksmīgs apliecinājums, nevis tirgus prece. Tas ir apliecinājums tam, ko Eiropa var sasniegt kopīgiem spēkiem.

Es, protams, vēlos arī mūsu, mūsu bērnu un visu citu vārdā apsveikt un pateikties šī projekta aizsācējiem un šī veiksmes stāsta veidotājiem: *Pierre Werner*, kas šodien ir kopā ar mums, kancleram *Helmut Schmidt*, priekšsēdētājam *Giscard d'Estaing*, Eiropas Komisijas priekšsēdētājam *Jacques Delors*, kancleram *Helmut Kohl*, prezidentam *François Mitterrand*, baronam *Alexandre Lamfalussy*, *Tommaso Padoa-Schioppa*, *Philippe Maystadt* un pārējiem, kurus nenosaucu. Priekšsēdētāja kungs, es vēlos arī izteikt atzinību jūsu priekšgājējiem, maniem priekšgājējiem, *Karl von Wogau*, kurš joprojām ir kopā ar mums, kā arī *Christa Randzio-Plath*, kas arī šodien ir šeit kopā ar mums. Šī Parlamenta loma bija būtiska pārejas posmā uz eiro, kad mēs bažījāmies par kontu pārskaitīšanu bankās, kā arī mūsu iedzīvotājiem, lai viņi varētu pielāgoties, lai pierastu pie savas jaunās valūtas un to pieņemtu. Es arī uzskatu, ka mūsu iestāžu darbība ir atgādināšanas un atzinības vērtā.

Es priecājos arī pat to, ka šī ceremonija notiek šeit, Eiropas Parlamentā — visu Eiropas iedzīvotāju demokrātijas dzimtenē. Galu galā eiro vispirms un galvenokārt attiecas uz mums pašiem un tikai pēc tam un bankām. Kā Eiropas iedzīvotāji ar prieku apgalvo, šis jautājums viennozīmīgi attiecas uz viņiem. Dažas valstis nelabprāt veido Eiropas simbolus. Taču eiropieši eiro ir pieņēmuši kā Eiropas Savienības piederības simbolu.

Tiesa, ne visās valstīs tiek izmantots eiro. Sākumā to izmantoja 11 valstīs un šobrīd jau 16 valstīs. Mēs ceram, ka drīz eiro zonai pievienosies arī citas valstis. Taču man šķiet, ka šīs krīzes ietekmē dažas valstis sāk apsvērt piederību eiro zonai. Manuprāt, tas ir vislabākais mūsu panākumu apliecinājums. Ļoti bieži Eiropa gūst panākumus, apliecinot savus spēkus, un šajā gadījumā, atzīmējot desmito gadadienu, mēs varam skaidri redzēt, ka eiro ir vērtējams ļoti pozitīvi. Iespējams, ka dažas valstis, kuras vilcinājās pievienoties eiro zonai, tagad gribēs šo procesu paātrināt. Mēs varam viņiem tikai ieteikt rīkoties saskaņā ar Līguma nosacījumiem, kas nekad nav pārskatīti un ir noderīgi, lai veicinātu Eiropas attīstību ekonomikas un monetārajā jomā, balstoties uz diviem pīlāriem – konsolidāciju un paplašināšanos.

Taču gadadiena ir arī laiks, kad raudzīties nākotnē. Šo desmit gadu laikā eiro ir bagātinājies, un tagad tam ir jāpaver jaunas iespējas. Šis jautājums jau ir skatīts iepriekš, taču ne pietiekami.

Runājot par sadarbību ekonomikas jomā, *Jean-Claude Juncker* raksturoja pašreizējo krīzi. Tā nav ikdienišķa situācija. Šajā krīzē mēs visi zinām, ka, ja Eiropas Savienība attīstītos tik pat strauji, cik Monetārā savienība, šobrīd situācija būtu daudz labāka. Tad mācīsimies no savām kļūdām. Nevajadzētu uzmanību pievērst tikai budžeta deficītam, ir jāņem vērā arī valsts izdevumu kvalitāte. Valdībām ir jāiemācās savā starpā apspriest valstu īstenoto ekonomikas politiku. Nav pareizi, ka dalībvalstu aizdevumiem tiek noteiktas atšķirīgas procentu likmes, ja tiek izmantota viena valūta un tiek piemērota Eiropas Centrālās bankas noteikta procentu likme.

Tas attiecas arī uz finanšu tirgus uzraudzību. Priekšsēdētājs *Giscard d'Estaing* minēja 105. panta 6. punktu, kas ir mūsu kopējā platforma un ir mūsu panākumu pamatā. Es domāju, ka viena no lietām, kas mums jāiemācās no šīs krīzes, ir tā, ka Eiropas Centrālajai bankai būs jāveic uzrauga pienākumi. Mēs nevēlamies, lai finanšu tirgus uzraudzības kvalitātes pasliktinātos. Tāpēc mums kā politiskajiem līderiem būs arī jācenšas

panākt līdzsvaru. Ja Eiropas Centrālās bankas atbildība nostiprināsies, būs jānorāda, kā turpmāk veidot institucionālo līdzsvaru.

Es vēlos vēl ko piebilst par eiro lomu starptautiskajā mērogā. Es piekřītu, ka mēs nedrīkstam prasīt pārmērīgas privilēģijas, lai eiro būtu rezerves valūta. Taču nav pieņemams tas, ka mēs 10 gadus veidojām eiro un tad 10 gadus pēc pārejas uz eiro mēs starptautiskajā arēnā joprojām darbojamies pasīvi un eiro netiek pietiekami izmantots, lai stabilizētu globālo monetāro sistēmu.

Visbeidzot, manuprāt, eiro ir vairāk nekā tikai valūta. Tāpēc šis jautājums ir tik būtisks Parlamentam. Tas ir līdzeklis, kas ir pieejams Eiropas iedzīvotājiem, kuri piedzīvo pēdējo gadu laikā vissmagāko krīzi. Mums šī valūta — Eiropas simbols — ir jāizmanto, lai palīdzētu iedzīvotājiem pēc iespējas veiksmīgāk pārdzīvot šo krīzi.

Werner Langen, *Ekonomikas un monetārās komitejas loceklis*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs! Eiro desmitā gadadiena patiesi ir atzīmēšanas vērtā. Ja pirms 10 gadiem kāds būtu teicis, ka eiro kļūs par tik stabilu valūtu, viņam neviens neticētu. Par šiem panākumiem ir jāpasakās daudziem cilvēkiem, un es atceros, ko teica skeptiķi. Viņi šo valūtu salīdzināja ar priekšlaicīgi dzimušu bērnu un neveiksmei nolemtu projektu, taču šodien mēs redzam, ka tā bija vīzija, kas ar vairāku cilvēku palīdzību tika īstenota. Iepriekšējais runātājs nosauca visus tos, kuri piedalījās šī projekta īstenošanā, kā arī atgādināja par pavērsiena punktiem, Eiropas monetāro sistēmu, vienošanos ar Eiropas Centrālo banku par centralizētas valūtas izveidi, viņš atgādināja arī par J. Delors ziņojumu, kas bija sākums monetārai savienībai trīs posmos, kā arī par Māstrihtas līgumu, kas tika noslēgts tikai divus gadus pēc Berlīnes mūra krišanas, un par pārejas periodiem. Daudzi ir palīdzējuši, lai eiro projekts gūtu panākumus.

Kā komitejas priekšsēdētāja P. Berēš jau norādīja, šajā laikā, īpaši no 1994. gada, kad spēkā stājās Māstrihtas līgums, līdz 2002. gadam Parlaments aktīvi piedalījās banknošu un monētu ieviešanas procesā, kā arī daudzos ziņojumos, sarunās, atzinumos un arī priekšlikumos, un es vēlos īpaši pateikties diviem cilvēkiem, kas tobrīd bija komiteju priekšsēdētāji, proti, K. von Wogau un C. Randzio-Plath, kuri Parlamentu pārstāvēja arī citās valstīs, un, lai gan sākotnēji šo projektu izveidoja valdības, viņi nodrošināja nepieciešamo Parlamenta atbalstu. Arī šodien šis jautājums tiek skatīts P. Berēš vadībā.

18. novembrī Parlaments ar lielu balsu vairākumu pieņēma ziņojumu, kurā apskatīti panākumi, grūtības, riski un problēmas, un es vēlos piebilst dažas lietas tam, ko minēja P. Berēš.

Eiro guva ļoti lielus panākumus, un šis projekts ir īpašs — tā ir Eiropas Centrālās bankas, vietējo budžeta iestāžu un finanšu politikas vadīta centrālā monetārā politika. Ir svarīgi, lai nākamreiz krīzes situācijā tiktu saglabāta saistība starp šiem diviem atbildības līmeņiem, kas minēti Stabilitātes un izaugsmes paktā. Ja nebūtu šī Stabilitātes un izaugsmes pakta un būtu vājāk saskaņota budžeta un finanšu politika, eiro arī turpmāk varētu saskarties ar riskiem, no kuriem ir iespējams izvairīties. Šajā sakarā, es īpaši vērsos pie tām dalībvalstīm, kuras ietilpst eiro zonā, kā arī pie pārējām Eiropas Savienības dalībvalstīm, lai šo disciplīnu, saskaņoto sadarbību, skatītu detalizētāk nekā atsevišķos jautājumos tas darīts līdz šim.

Eiro ir palīdzējis būtiski mazināt inflāciju, tādējādi veidojot uzticību un stabilitāti, un tas šobrīd ir kļuvis par otro izplatītāko rezerves valūtu, lai gan neviens neticēja, ka tā kādreiz varētu notikt. Eiro ir veicinājis strukturālās reformas dalībvalstīs un tāpēc pat globalizācijas laikmetā tas ir palīdzējis uzņēmumiem un valstīm. Eiro zonas iestādes, dažas no kurām minēja iepriekšējais runātājs, Ekonomikas un finanšu padome, Eiro grupa un daudzas citas iestādes sadarbībā ar Komisiju un Eiropas Centrālo banku ir radījušas vajadzīgos apstākļus, jo tās tobrīd jau darbojās, tās jau pastāvēja un darbojās neatkarīgi, lai ekonomiskās krīzes situācijā spētu rīkoties ātri, droši un pareizi.

Eiro bija kā ietekmes līdzeklis Eiropas finanšu tirgus izveidei. Šo kopējo politisko panākumu politiskais secinājums ir tāds, ka valstis ar vienotu valūtu un vienotu iekšējo tirgu ir sasniegušas būtisku integrācijas līmeni, kas garantēs mieru un labklājību.

Taču mēs nedrīkstam eiro uzskatīt par kaut ko pašsaprotamu. Ir pamats risku uztvert nopietni. Tā ir valstu atsvešināšanās ekonomikā jomā. Tā ir saistīta ar būtiskiem riskiem, ko rada algu pieaugums un budžeta deficīts. Šajā gadadienā nedrīkst nepieņemt arī šo jautājumu.

Pavisam pretējs aspekts ir atšķirīgās valsts obligāciju procentu likmes. Šobrīd mēs esam sasnieguši procentu likmes peļņas daļu, kas samazinājās un tad atkal palielinājās, radot jaunas problēmas atsevišķām eiro zonas valstīm.

Vēlos atgādināt Parlamentam, ka saistībā ar eiro zonas paplašināšanos nebūtu jāpiemēro īpaši atvieglojumi un Māstrihtas līguma nosacījumi ir jāievēro visām eiro zonas valstīm.

Sabiedrība viegli pieņēma eiro. Tas ir iemantojis uzticību visā pasaulē. Tas ir veiksmīgi izcietis pirmo pārbaudījumu un devis būtisku ieguldījumu mūsu valstu pastāvīgai integrācijai Eiropā. Mēs visi varam ar to lepoties. Paldies!

(Aplausi)<BRK>

Jean-Paul Gauzès, PPE-DE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, V. Giscard d'Estaing, J. C. Juncker, J. C. Trichet, J. Almunia, dāmas un kungi! Šodien jau tika minētas daudzas būtiskas lietas.

Desmit gadu laikā eiro ir kļuvis par spēcīgu Eiropas simbolu. Taču ideju, pamatojoties uz 1978. gada Brēmenes nolīgumu par monetāro sistēmu un eku ieviešanu, Eiropā ieviest vienotu valūtu, valstis un galvenās monetārās iestādes ārpus Eiropas vērtēja skeptiski. Mums būtu jāpasakās un jāapsveic visi tie, kuri pieņēma šo lēmumu; šo personu vārdu šovakar jau tika nosaukti.

Eiro ir visspilgtākais apliecinājums tam, ka, pielietojot politisko varu, Eiropa spēj pieņemt lēmumus kopīgai labklājībai nākotnē. Šī gadadiena arī ļauj mums ar cerību raudzīties nākotnē.

Taču jāatzīmē, ka mūsu līdzpilsoņu starpā vēl nesam valdība dažāda attieksme pret eiro. Tie, kas ceļo, ļoti novērtēja vienotas valūtas sniegtās priekšrocības. Tiem, kas neceļo, eiro asociējās ar cenu pieaugumu. Taču pētījumi liecina, ka lielākajā daļā valstu inflācija bija jūtama, lai gan oficiālie dati liecināja, ka, galvenokārt, pateicoties Eiropas Centrālās bankas veiktajiem pasākumiem, bija nodrošināta monetārā stabilitāte. Patiesībā, kāds noteikti izmantoja eiro, lai noapaļotu cenas un, iespējams, patērētāji nebija gana modri, lai to pamanītu.

Kad eiro kurss palielinājās pretstatā dolāra kursam, mēs arī saņēmām sūdzības no dažiem ražotājiem, kuri pārsvarā ražo eiro zonā, taču savu produkciju pārdod ārpus eiro zonas robežām. Eiropas Centrālā banka ir saņēmusi arī kritiku. Netiek apšaubīta tās neatkarība, bet gan tās politika procentu likmju jomā, apgalvojot, ka procentu likmes ir pārāk augstas.

Šobrīd šī krīze ir likusi daudziem mainīt viedokli. Mēs visi saprotam, ka eiro ir noteicošais faktors, lai ierobežotu Amerikas Savienoto Valstu radītās krīzes sekas Eiropā. Eiropas Centrālā banka viennozīmīgi ir bijusi visatsaucīgākā centrālā banka. Tās īpaši atbilstošie lēmumi tika viennozīmīgi atbalstīti. Kāda būtu situācija, ja katrai dalībvalstij būtu jāpastāv par savu valūtu? Devalvācija un valūtas krīze būtu neizbēgama.

Lai veiksmīgie eiro darbības rādītāji mums kalpo par iedrošinājumu turpināt iesākto un izvērst sadarbību dalībvalstu ekonomikas jomā, kā arī ievērot Stabilitātes un izaugsmes pakta principus. Tiesa, ka varētu būt un, iespējams, būtu jābūt izņēmumiem, taču tiem būtu jābūt īslaicīgiem un ar mērķi sabalansēt valsts finanses. Patiesībā, ilgtermiņā vairāk nekā jebkad ir vajadzīgas augstas kvalitātes valsts finanses un ekonomikas politika. Tā ir efektivitātes, konkurētspējas un izaugsmes garantija. Tā ir mūsu valūtas — eiro — solidaritātes nosacījums.

Robert Goebbels, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs! Šajā neskaidrības laikā ir svarīgi paļauties uz stabilām vērtībām — eiro. Epizodiski es kā Ekonomikas un finanšu padomes loceklis piedalījos vienotās valūtas izstrādes procesā un redzēju, ka par šo projektu nebija pārliecināti nedz tā skeptiķi, nedz atbalstītāji, un dalībvalstis rīkojās piesardzīgi. Rezultātā Eiropas grupa kļuva par spēcīgāku sadarbības forumu. Turklāt divi no Eiropas lielākajiem sasniegumiem tika īstenoti pateicoties dažu valstu apņēmībai virzīties uz priekšu un padarīt integrāciju par visu mūsu līdzpilsoņu ikdienu. Es runāju par Šengenas nolīgumu, kas paredz eiropiešu brīvu pārvietošanos. Šis nolīgums tika īstenots pēc piecu valstu — Francijas (prezidents F. Mitterrand), Vācijas (kanclers H. Kohl) un Beniluksa valstu — iniciatīvas. Arī Šveice ir pievienojusies Šengenas zonai, taču Lielbritānija un Īrija joprojām neatbalsta tautu Eiropas ideju.

Prezidents F. Mitterrand un kanclers H. Kohl bija arī eiro politiskie veidotāji, lai gan šo monetāro savienību atbalstīja daudzi, sākot jau ar Jacques Delors. Pirmā gūtā mācība ir tā, ka visiem, kuri vēlas uzlabot situāciju Eiropā, ir jābūt gataviem rīkoties starptautiskā mērogā, īpaši, ja ir pastāv valstu koalīcija, kas patiesi vēlas uzlabot situāciju Eiropā. Pozitīvās un labākas sadarbības piemērs Eiropā ir Prīmes līgums, kur mērķis ir cīnīties pret nopietnu noziedzību. Konstitucionālais līgums vairs nav spēkā, neparastas politisko spēku koalīcijas Francijā un Nīderlandē nobalsoja pret, un grūti saprotamais tiesību akts, kas zināms ar nosaukumu „mazais” Lisabonas līgums, tiek bloķēts no Īrijas un, iespējams, arī Čehijas puses, tāpēc mums ir jāpierāda, ka Eiropa joprojām darbojas, paļaujoties uz plašo sadarbību.

Jebkurā gadījumā eiro joprojām ir stabils. Slovēnija un Slovākija mums jau pievienojās. Pārējās valstis raizējas, jo nespēj gūt lielāku labumu no aizsardzības, ko sniedz eiro. Tagad, kad mārciņa ir cietusi sagrāvi, pat Apvienotā Karaliste arvien skaļāk pauž savu nostāju, apšaubot tās izolāciju. Kādreiz mārciņa bija pasaules rezerves valūta, taču gadsimta laikā tā ir kļuvusi par standarta valūtu. Pateicoties *Wim Duisenberg*, *Jean-Claude Trichet* un citu personu saskaņotai darbībai desmit gadu laikā eiro ir kļuvusi par otro rezerves valūtu pasaulē. Protams, dolārs joprojām ir vadošā valūta un drošs ieguldījums, taču milzīgie parādi, kurus ir uzkrājušas Amerikas Savienotās Valstis, mēģinot panākt, lai pasaules pārējās valstis tās finansētu, arvien vairāk liek apšaubīt to, ka ekonomikas lielvalsts spēs pildīt savas saistības. Patiesībā, finanšu pasaule sliecas uz eiro un dolāra dupoli. Visiem monetārajiem dupoliem regulāri ir jāveic paritātes pielāgojums, kas bieži notiek negaidīti. Šobrīd, kad pasaulē valda recesija, ir vajadzīga stabilitāte un jauns, drošs pamats. Tur būtiska loma būs eiro. Eiropas Centrālā banka (ECB) ir darījusi to, kas vajadzīgs, lai risinātu „ASV radīto” vispasaules finanšu krīzi.

Kā norādīja *Jacques Delors*, eiro ir visas Eiropas vairogs, taču līdz šim eiro nav pietiekami stimulējis Eiropas ekonomiku. ECB atbild tikai par monetāro politiku. Galu galā Komisija ir tikai augstākā līmeņa padomdevējs, kas sniedz noderīgus priekšlikumus, taču ekonomikas dalībnieki ir pašas valstis, kuru darbība, diemžēl, nav saskaņota. Lai gan, efektīvi saskaņojot 27 valstu ekonomisko varu, varētu paveikt brīnumus, neskatoties uz *Jean-Claude Juncker* atzinīgi vērtējamajiem pūliņiem, Eiropgrupa joprojām ir tikai neoficiāla diskusiju grupa. 1999. gada pavasarī es biju liecinieks dažu Eiropgrupas finanšu ministru, to skaitā *Oskar Lafontaine*, *Dominique Strauss-Kahn*, *Carlo Ciampi* un dažu citu, mēģinājumam izveidot monetāro savienību starp Eiropas Savienību un Eiropas Centrālo banku. *Wim Duisenberg* asi atbildēja: „Nekad nebūs iepriekšējas saskaņošanas ar Eiropas Centrālo banku, jo uz mūsu lēmumiem vienmēr būs jāreaģē *ex-post*.” Iemesls ir acīm redzams — ECB monetārā politika vienmēr ir bijusi un vienmēr būs neatkarīga, taču neatkarība nenozīmē liegt veidot konstruktīvu dialogu to iestāžu starpā, kuras aizstāv 500 miljonu Eiropas iedzīvotāju intereses un kopīgo likteni. Tas, ko tikko norādīja *Jean-Claude Juncker*, ir vislabākais veids, kā traucēt valstīm labāk organizēt darbību, lai saskaņotu savu ekonomikas politiku Eiropas Savienībā vai pārstāvēt Eiropu citās valstīs.

Wolf Klinz, ALDE grupas vārdā – (DE) Priekšsēdētāja kungs, *V. Giscard d'Estaing*, *J. C. Juncker*, *J. C. Trichet*, *J. Almunia*, dāmas un kungi! Šis ir patiesi vēsturisks notikums, un man ir ļoti žēl, ka uz šo oficiālo sanākumi ir ieradušies salīdzinoši maz Eiropas Parlamenta deputātu. Daži iepriekšējie runātāji jau norādīja, ka sākotnēji daudzi eiro vērtēja skeptiski. Valdīja uzskats, ka loģistikas problēmas, kas saistītas ar vairāku miljardu banknošu un monētu ieviešanu, būs nepārvaramas, un ka ideja par kopējas monetārās politikas apvienošanu dalībvalstīs ir ne tikai ļoti sarežģīta, bet pat neiespējama.

Šodien mēs redzam, ka tas tā nemaz nav. Eiropas monetārā savienība ir īstenība. Euro pastāv jau 10 gadu. Tas ir kā politisks brīnumus, un pirmā Komisijas priekšsēdētāja *Walter Hallstein* vārdi piepildījās. Viņš teica: „Tie, kas netic brīnumiem Eiropas kontekstā, nav reālisti.”

Sākumā pilsoņi, lielā mērā dalībvalstu pilsoņi, bažījās, ka eiro izraisīs būtisku cenu pieaugumu, taču tā nenotika. Euro pieņēma un daudzi pilsoņi to pat sajūsmināti atbalstīja. Tas ir kļuvis par tādu kā redzamu Eiropas simbolu. Tagad eiro ir viens no Eiropas simboliem; kā himna un karogs.

Manuprāt, varētu teikt, ka Eiropas Centrālās bankas pirmajos darbības gados situācija Eiropā un Eiropas ekonomikā bija salīdzinoši mierīga, tāpēc bankām bija viegli īstenot stabilitātes politiku. Tomēr ir jānorāda, ka pirmo desmit eiro pastāvēšanas gadu laikā vidējā inflācija bija aptuveni 2 %, citiem vārdiem sakot, vairāk vai mazāk, kā to paredzēja Eiropas Centrālās banka. Vācijas marka vienmēr ir bijusi stabilitātes paraugs, taču tās 50 pastāvēšanas gadu laikā tās vidējā inflācija bija 3 %. Tādējādi var secināt, ka Eiropas Centrālās bankas darbības rādītāji ir ļoti labi.

Taču tagad, krīzes laikā, Eiropas Centrālā banka apliecina savus patiesos spēkus un savu patieso kvalitāti. Tai šajā situācija ir ļoti būtiska loma. Tā ir pierādījusi, ka spēj būt neatkarīga, efektīva un pašpārlicināta un darboties ātri un noteikti. Tā kalpo par paraugu dažām centrālajām bankām Eiropas valstīs, kuras vēl nav eiro zonas dalībvalstis, un citur pasaulē. Tā skaidri norādīja Amerikas Savienoto Valstu Federālajai rezervei, ka spēj īstenot veiksmīgu politiku nevis par spīti tās neatkarībai, bet tieši tāpēc, ka tā ir politiski neatkarīga un nav pakļauta dažādu valstu iestādēm.

Mēs zinām, ka šobrīd, kad atsevišķu dalībvalstu banku sektoram ir sniegts atbalsts, dalībvalstis izstrādā dažādus ekonomiskā stimula plānus, lai mazinātu finanšu krīzes negatīvo ietekmi uz reālo ekonomiku. Tas Eiropas Centrālajai bankai būs nākamais uzdevums, jo pastāv risks, ka atšķirīgās pieejas varētu kropļot konkurenci un ka konverģence, kura eiro zonas valstu starpā šobrīd ir daļēji sasniegta, izjuks un situācija mainīsies. To nedrīkst pieļaut, tāpēc ir tik svarīgi ievērot un rīkoties saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes paktu. Gluži pretēji — mums ir jānodrošina, lai tas paliktu spēkā. Tāpēc ir svarīgi, lai atsevišķās dalībvalstīs

kaut vai piespiedu kārtā tiktu īstenotas strukturālās reformas, kuras Komisija un Eiropas Centrālā banka līdz šim jau vairākkārt ir ierosinājuši.

Nākamo gadu laikā Eiropas Centrālo banku gaida jauns pārbaudījums. Šī krīze parādīja, ka finanšu tirgū ir jābūt zināmai Eiropas uzraudzībai, un šajā jomā būtiska loma varētu būt Eiropas Centrālajai bankai. Tā ir devusi signālu, ka, principā, tā labprāt ieviestu zināmu centrālu Eiropas uzraudzības sistēmu, kas būtu analoga Eiropas Centrālo banku sistēmai. Euro loma starptautiskajā arēnā ir vēl vairāk jāstiprina. Euro zonai ir jārunā vienotā balsī, un starptautiskajās iestādēs tai ir jābūt pārstāvētai kā struktūrvienībai, piemēram, kā Starptautiskais Valūtas fonds un ESAO (Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija).

Tiesa, ja nebūs vienotas fiskālās ekonomikas politikas, vienotu valūtu izmantot būs riskanti. Tā vairs nav joka lieta. Eiropas Savienībai būs jāatrisina vēl dažas būtiskas problēmas — šobrīd bezdarba līmenis ir ļoti augsts un diemžēl tas turpina palielināties, tāpat arī demogrāfiskās pārmaiņas, migrācijas radītās problēmas, dažos sabiedrības slāņos pieaugošā nabadzība un spēcīga konkurence globalizācijas kontekstā. Šīs problēmas euro zonā tiks atrisinātas tikai tadā gadījumā, ja dalībvalstu ekonomikas politikas būs ciešāk saistītas. Euro zonas priekšsēdētāja iecelšana bija pirmais solis šajā virzienā, taču tas ir tikai sākums — mums priekšā vēl ir daudz darāmā.

Cristiana Muscardini, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Pēc desmit gadiem euro loma starptautiskās tirdzniecības jomā ir pieaugusi un to izmanto kā rezerves valūtu, un tas liecina, ka euro ir kļuvis par pasaules mēroga etalonu. Tas garantē monetāro stabilitāti un palīdz integrēt to dalībvalstu ekonomikas, kuras šo valūtu pieņēma, neskatoties uz dažiem kļūdainiem lēmumiem, kas radīja problēmas iedzīvotājiem saistībā ar faktisko valūtas maiņas kursu starp dalībvalstu valūtu un euro un saistībā ar dažām preču un pakalpojumu cenu pārbaudēm.

Euro tika veidots bez spiediena no ārpuses, lai to ieviestu, nebija vajadzīgs karš vai politiska hegemonija. Tas tika ieviests, brīvprātīgi vienojoties 11 valstīm, kuras atbalstīja ideju par ekonomiskās un monetārās savienības izveidi saskaņā ar Līgumiem. Tas bija būtisks solis, lai panāktu politisko vienotību, ko, diemžēl, joprojām nav izdevies panākt.

Dažas problēmas radīja nepilnīga sistēma, kas nebija piemērota citu vērienīgu iesaistīto parādību vadībai. Es runāju par arvien pieaugošo internacionalizācijas tempu un izmaiņām tirdzniecībā starptautiskā līmenī. Pateicoties euro bija iespējams atrisināt dažādas problēmas. Vissmagākā no tām ir pašreizējā finanšu krīze. Euro mūs pasargāja arī no tirgus sagraušanas. Ja nebūtu bijis euro, būtu atkārtājušies 1992. gada notikumi, tikai smagākā formā.

Atzīmējot euro 10. gadadienu, mēs atzinīgi vērtējam Slovākijas pievienošanos euro zonai. Slovākija ir 16. euro zonas dalībvalsts. Eiropas Centrālās bankas (ECB) un Komisijas pasākumi cīņai pret pašreizējo krīzi, bija kā amortizators un iegrozījums, taču mēs joprojām uzskatām, kā tas bieži izskanējis šajā sēžu zālē, ka mums nav pieņemama monetārā politika, kas ir pretrunā ar ekonomikas politiku. Jāatzīst, pašreizējā situācija ir savā ziņā anomāla: 16. dalībvalstis, kurās ir vienota valūta, 27. valstu ekonomikas politikas, kuras pēc iespējas ir saskaņotas ar Komisiju, un 11. dalībvalstis, kurās tiek izmantota attiecīgo valstu valūta.

Nebūt nav viegli saskaņot monetāro politiku un ekonomikas politiku, kura faktiski nemaz neeksistē, taču, ja iestādes, kuras ir atbildīgas par ekonomikas politiku attiecīgajā valstī, nesazinās ar centrālajām bankām un ECB, kurai ir jāsaņem šīs politikas, un otrādi, Eiropas Savienībai būs grūti atrisināt pašreizējo krīzi un nemitīgās problēmas, ko rada pārējās valstis un globalizācija.

Mēs ceram, ka pēdējā laika notikumi tiks cilvēkiem saprasti, ka ir svarīgi ieviest izmaiņas Eiropā, atjaunot centrālo ekonomiku un veidot labāku kohēziju un saskaņotību starp ECB un tām Eiropas iestādēm, kas ir atbildīgas par politiskās un plānošanas stratēģijas izstrādi. Enerģijas krīze, kuru piedzīvojām pavisam nesen, apliecināja, ka kopīga ekonomikas politika galvenajās stratēģiskajās jomās ir būtiska sabiedrībai un to nedrīkst atlikt. Ja būs politiskā griba, šādas politikas ieviešanu veicinās pieaugošā euro loma.

Alain Lipietz, Vets/ALE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, V. Giscard d'Estaing, J. C. Juncker, J. C. Trichet, komisāra kungs, dāmas un kungi! Es vēlos atgādināt, kā 1992. gadā, kad vēl nebija skaidri zināms, vai Francija atbalstīs Māstrihtas līgumu, Jacques Delors vienojās ar Francijas Zaļās partijas ģenerālo asambleju, kura deva vienu vai divus trūkstošos procentus.

Viņš mums teica: „Balsojiet par euro! Tad mums būs politiska Eiropa. Ja mēs neizveidosim politisku Eiropu, lai kontrolētu Eiropu, sabiedrība to nemūžam nepieņems”. Viņš mūs nepārliecināja. Māstrihtas līgums tika pieņemts, taču politiska Eiropa netika izveidota. Ar šo problēmu mēs saskaramies arī šobrīd.

Kāpēc mēs toreiz neatbalstījām eiro? Pamatā divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, mēs domājām, ka Māstrihtas kritēriji Eiropā radīs vismaz piecus gadus ilgu ciklisku lejupslīdi, un, otrkārt, mums nebija pieņemams veids, kādā saskaņā ar Māstrihtas līgumu monetārā politika tiks iekļauta vispārējā ekonomikas politikā. Eiropas Centrālās bankas neatkarības dēļ mēs iesakām atšķirt monetāro politiku no pārējām politikām.

Godīgi sakot, es, tāpat kā visi pārējie Zaļo partijas biedri, joprojām neatbalstu Māstrihtas līgumu, taču es samērā atzinīgi vērtēju izmaiņas, kas izdarītas Ekonomikas un monetārās savienības tiesību aktos un kas saistītas ar to piemērošanu.

Ir veiktas būtiskas izmaiņas. Pirmkārt, cenu stabilitāte ir sasniegusi nedaudz mazāk nekā 2 % atzīmi. Šāds mērķis var šķist mazliet absurds. Šobrīd, kad pasauli apdraud deflācija un situāciju pasliktina dažu valstu tendence keinesiāniskas politikas ietvaros neapdomīgi samazināt PVN likmi, ir skaidrs, ka ir pamats noteikt 2 % likmi. Ja mēs nesasniegsim šo 2 % atzīmi, pastāv liels risks, ka mums tiks piemērotas ļoti augstas procentu likmes.

Otra lielākā reforma ir Stabilitātes un izaugsmes pakta 2005. gada reforma, kuras rezultātā mums šobrīd ir politika, kas nav cikliska un kuras mērķis ir pārvarēt šo krīzi.

Trešais lielākais jaunums ir izmaiņas tajā, kā lietas tiek īstenotas dzīvē. Šis pastāvīgais dialogs, kā šajā sēžu zālē jau tika minēts, starp J. C. Trichet, J. Almunia, J. C. Juncker un J. M. Barroso, strikti runājot, ir pretrunā ar Māstrihtas līgumu. Manuprāt, šī sadarbība starp J. C. Trichet un J. Almunia ir līdzvērtīga sadarbībai starp Bernanke kungu un Paulson kungu, kas ir pozitīvs un vēlams pavērsiens. Kā tad rīkoties? Es tikai vēlos teikt, ka mums ir pareizi jāpiemēro Māstrihtas līguma pozitīvie aspekti.

Mums ir ļoti grūti definēt valūtas maiņas kursu, kā to jau vairākkārt norādīja mani priekšgājēji. Uzdevums noteikt valūtas maiņas kursu ir uzticēts Padomei. Mums ir jārod veids, kā panākt, lai Padome noteiktu tādu valūtas maiņas kursu Eiropā, kas nav iegūts no Eiropas Centrālās bankas nejauši izvēlētas procentu likmes, bet precīzi atspoguļo rūpniecības politiku. Lai to izdarītu, ir vajadzīgi pareizie līdzekļi.

Otrkārt, Eiropas Centrālās bankas mērķis ir ne tikai uzturēt likmi gandrīz 2 %, bet arī īstenot Eiropas politiku, proti, Lisabonas un Gēteborgas stratēģiju. Ir vajadzīga politika, kas ļautu Eiropas Centrālajai bankai saskaņā ar Gēteborgas un Lisabonas stratēģiju pārfinansēt un atkārtoti diskontēt privātos parādus.

Visbeidzot, kā jau tika minēts, ir jābūt uzraudzībai Eiropas līmenī, un Eiropas Centrālā banka ir vispiemērotākā, lai pildītu šīs funkcijas.

Ilda Figueiredo, GUE/NGL grupas vārdā. – (PT) Nožēlojami, ka mēs neizmantojam šo iespēju, lai vispusīgi izpētītu neoliberālās un monetārās politikas ieviešanas sekas. Mēs izmantojot eiro kā atrunu, lai gan tas izraisīja pašreizējo nopietno situāciju, palielināja nevienlīdzību, bezdarba līmeni, mazināja stabilitāti nodarbinātības jomā un tā rezultātā tika samazinātas algas un palielinājās nabadzības līmenis.

Nav pieņemams, ka mēs turamies pie ideoloģiskām dogmām, piemēram, cenu stabilitātes un Stabilitātes un izaugsmes pakta iracionālajiem kritērijiem, kas tiek izmantoti kā iegants privatizācijai un tam, lai valsts nebūtu atbildīga par sociālajām funkcijām. Šī pieeja arī ietver ideju par privātā sektora minimālu ietekmi un lielāku tā efektivitāti, lai apstiprinātu tā dēvēto algu ierobežošanu, kā rezultātā nominālās algas palielinātos minimāli un faktiskās algas pat samazinātos, kā diemžēl tas notika Portugālē.

Mēs nevaram piekrist Eiropas Centrālās bankas kļūdainai neatkarībai, jo tā vēlas samazināt procentu likmes un ir pārvērtējusi eiro tikai tāpēc, lai aizsargātu tās ekonomiski attīstītākās valstis, kā arī spēcīgākas ekonomiskās un finanšu grupas, tādējādi pasliktinot situāciju ekonomiski vājākās valstīs un apgrūtinot dzīvi mazāk turīgiem iedzīvotājiem.

Šī Eiropas Centrālās bankas politika radīja problēmas Eiropas ekonomikā, skaidri norādot, ka standarta procentu likmes ir vēl vairāk jāsamazina. Pēdējo 10 gadu laikā darbinieku un pensionāru pirktspēja ir samazinājusies, bet ekonomisko un finanšu grupu peļņa ir sasniegusi visaugstāko atzīmi 30 gadu laikā, kas liek gaviļēt, kā to iepriekš dzirdējām šajā sēžu zālē. Pat tagad, šajā krīzes situācijā, tie, kuri šo krīzi izraisīja, nacionalizē zaudējumus, lai pēc tam privatizētu peļņu, kamēr darbinieki, īpaši mazie un mazie uzņēmēji, pensionāri un bezdarbnieki cieš no krīzes izraisītajām sekām, un labākajā gadījumā viņi no tā gūs minimālu labumu. Paskatieties, kas notiek finanšu sektorā, kur centrālās bankas kopš finanšu krīzes sākuma jau vairāk nekā vienu reizi ir palielinājušas tēriņus un gada laikā ir divkārtīgi palielinājušas piemērojamo rezervi, tādējādi vēl vairāk apgrūtinot jaunu aizdevumu atdošanu.

Tāpēc mēs aicinām nekavējoties izbeigt šīs neolibērālās un monetārās politikas īstenošanu un lauzt Stabilitātes paktu, pārtraukt beznodokļu zonu eksistenci un kļūdaino Eiropas Centrālās bankas neatkarību. Tāpēc mēs uzskatām, ka ir būtiski jāpalielina ES budžets, balstoties uz ienākumu un bagātības godīgu sadali, lai īstenotu ekonomikas un sociālās kohēzijas politiku. Mēs arī aicinām neveikt līdzīgus pasākumus, piemēram, pasākumus „ja vari, glāb sevi pats”, kas ļautu bagātajām valstīm kļūt vēl bagātākām un nabadzīgajām ieslīgt vēl dziļākā nabadzībā, kā skaidri norāda arvien pieaugošā nevienlīdzība un atšķirības eiro zonas dalībvalstu ekonomikā.

Tāpēc mēs aicinām atbalstīt ražošanu un īpaši mazos, mazos un vidējos uzņēmējus, uzlabot sabiedrisko pakalpojumu kvalitāti, veicināt gan visnabadzīgāko, gan vidusšķiras mājsaimniecību iespēju saņemt aizdevumu un palielināt pirkspēju, kā arī radīt jaunas darba vietas un mazināt nabadzību un postu, kas ir kļuvusi par ikdienu miljoniem mūsu valstu iedzīvotāju.

SĒDI VADA: G. ONESTA

Priekšsēdētāja vietnieks

Nigel Farage, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, atzīmējiet eiro desmito gadadienu, jo es ļoti šaubos, ka mēs svinēsim eiro divdesmito gadadienu. Tas, ko mēs šorīt dzirdējam, atgādināja kādreizējos Padomju laikus. Vai atceraties, ka nereti par piecu gadu plānu veiksmīgu izpildi tika paziņots vēl pirms plāna izpilde tika uzsākta, norādot, ka raža ir labāka nekā jebkad, un atzīmējot lieliskos traktoru produktivitātes rādītājus? Līdzīgi kā toreiz, šorīt mēs dzirdējam neievēlētu, novecojošu birokrātu viedokli, kuri stāsta par eiro panākumiem. Tas ir maldīgi.

Nebūtu pareizi apgalvot, ka ECB ir godam pastrādājusi. Pagājušā gada jūlijā Eiropas Centrālā banka palielināja procentu likmes. Tas notika laikā, kad tirgū sākās lejupslīde un likmes tika samazinātas visā pasaulē. Protams, tas mani nepārsteidza, jo aiz eiro stāv politiķi, kas Eiropas iedzīvotājiem uzspiež savu gribu. Atgādināšu, ka tikai divās valstīs — Dānijā un Zviedrijā — notika referendums par eiro ieviešanu, un abas no šīm valstīm atteicās ieviest eiro. Ja vien tas ir iespējams, cilvēki izvēlas neko neatteikt.

Eiro zona vēl nekad nav pārbaudīta, taču tas notiks. Spānija ir ekonomiskās grūtībās. Kā toreiz norādīja Vācija, Itālijai nemaz nevajadzēja pievienoties eiro zonai, taču, manuprāt, īpaša uzmanība ir jāpievērš situācijai Grieķijā. Ielu demonstrācijās piedalās tūkstošiem jauniešu, aicinot valdību rīkoties, samazināt procentu likmes un valūtas vērtību. Taču Grieķijas valdība ir sagūstīta eiro tīklos. Tur vairs neko nevar darīt. Arī tā valdība, kas tiks ievēlta nākamajās Grieķijas vispārējās vēlēšanās, vairs neko nespēs mainīt. Ja cilvēki vairs nevar veidot savu nākotni, ievēlot sev vēlamus politikus, diemžēl, vardarbība šķiet vienīgā loģiskā alternatīva.

Tajās valstīs, kur ir ieviests eiro, cilvēki ir kā ieslodzīti ekonomiskā cietumā. Jūs esat ieslodzījuši cilvēkus *Völkerkerker*, ko kura būs ļoti grūti izkļūt. Būs vajadzīga vadība vai, iespējams, nenovēršamā ekonomiskā lejupslīde. Jūs varat svīpt vai nīrgāties, taču atcerieties šo — Lielbritānija neietilpst eiro zonā un tā spēja samazināt valūtas vērtību un procentu likmes. Mēs varējām izdarīt to, kas bija vajadzīgs. Smejieties, ja jums tā tīk, taču, vai pamanījāt, ka šorīt obligāciju tirgū Grieķijas obligāciju cena bija par 223 bāzes punktiem augstāka nekā Vācijas obligāciju cena? Es zinu, ka lielākā daļa no jums nemaz nezina, ko tas nozīmē, un tie, kas zina, to ignorēs. Jūs varat izlikties neko nemanām. Ja vēlaties, jūs varat ignorēt to, kas notiek tirgū, taču ar laiku situācija pasliktināsies.

Roger Helmer (NI). - Priekšsēdētāja kungs! Pēdējo 200 gadu laikā ir bijuši vairāki mēģinājumi ieviest vienotu valūtu vai stabilu valūtas kursa mehānismu. Tas nevienam nav izdevies, un katru reizi iesaistītās puses no tā ir cietušas, un eiro ieviešana nav izņēmums. Nelīdzsvarotība, par kuru runāja skeptiķi, kļūst arvien uzskatāmāka. Itālijas konkurētspēja ir sagrauta. Spānija ir gluži kā vērsis cīņas laikā — sākumā pašpārliecināts un spēcīgs, bet cīņas beigās smiltīs noasiņo līdz nāvei. Pēdējā laika nemieri Grieķijā ir cieši saistīti ar bezdarbu, ko izraisīja eiro pārvērtēšana. Grieķijas un Vācijas obligāciju starpība ir sasniegusi līdz šim visaugstāko atzīmi, proti, vairāk nekā 200 bāzes punktu.

Tirgū notiek spekulācijas saistībā ar eiro sabrukumu. Lielbritānija var priecāties, ka tā neatteicās no savas valūtas un ka uz to neskar lēnais eiro zonas pagrimums. Daudz laimes eiro dzimšanas dienā!

Priekšsēdētājs. - Debates ir slēgtas.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Richard Corbett (PSE), rakstiski. – Desmitā gadadiena balsojumam par priekšlikumu, ko Ministru padomes vārdā Parlamentam iesniedza *Gordon Brown*, kas tobrīd bija Padomes priekšsēdētājs, slēgt valūtas maiņas likmes, kādas tās ir attiecīgajā dienā un ieviest vienotu valūtu eiro, ir atzīmēšanas vērts, jo šie desmit gadi

bija panākumu, stabilitātes un izaugsmes gadi, un eiro ir kļuvusi par vienu no divām lielākajām valūtām pasaulē.

Ja joprojām tiktu lietotas pesetas, liras drahtas un citas valūtas, pašreizējo ekonomisko krīzi pastiprinātu problēmas valūtas tirgū un atsevišķas valūtas ļoti svārstītos. Eiro zonas valstīm eiro ir bijis kā stabilitātes balsts, ko ļoti uzskatāmi ilustrē atšķirīgās situācijas Īslandē un Īrijā.

Šī gadadiena ir arī iespēja izvērtēt, vai Lielbritānijas ekonomikas nākotne ilgtermiņā ir atkarīga no dalības eiro zonā. Protams, īstermiņā Lielbritānija spēs par sevi pastāvēt, taču ilgtermiņā par to nav īstas pārliecības. Eiropas tirgū mūsu uzņēmumus ierobežo pārveides un cenu fiksēšanas izmaksas, kuras nav aktuālas konkurentiem, un vietējie investori Eiropas tirgū dos priekšroku lielākai valūtas zonai.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Oficiālās Eiropas Parlamenta sēdes par godu Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) desmitajai gadadienai, kas notiek nopietnas kapitālistiskās sistēmas krīzes laikā, rezultātā tiks rasti risinājumi, un Eiropas Parlaments par šo tēmu sniegs ziņojumus, kas būs vēl viens mēģinājums mīkstināt ES *anti-grassroots* un pretdarba politiku, kas pēc sociālisma sagrūvuma noveda pie Māstrihtas līguma izveides un nopietnām pārmaiņām saistībā ar darba tiesībām un brīvībām.

EMS, Eiropas Centrālās bankas izveide un eiro ir trūkstošie posmi kapitālisma pārstrukturēšanai, kuras mērķis ir aizstāvēties pret darbinieku prasībām un nodrošināt savu rentabilitāti, vēl vairāk izmantojot darba ņēmēju un pamata klasi.

Argumenti par cenu stabilitāti, inflācijas mazināšanu un ekonomikas aizsardzību pret risku un krīzi nav sevi attaisnojuši. EMS aizsargā monopolu peļņu un atbalsta privatizāciju un apvienošanu.

Pēdējo desmit gadu laikā darba ņēmēju ienākumi ir mazinājušies, ražošanas attiecības ir pasliktinājušās, apdrošināšanas tiesības ir izplēnējušas un veselības aprūpes un izglītības pakalpojumu sistēma ir pasliktinājusies un kļuvusi par privatizējamu preci.

Darba ņēmēji nepiekrīt Eiropas vienvirziena darbībai un tas atbalstītājiem, viņi arī neatbalsta Lisabonas stratēģiju un Lisabonas līgumu, viņi cīnās pret EMS un ES par pamata tiesībām un ekonomiku.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN), rakstiski. – (PL) Runājot par eiro, es vēlos minēt trīs negatīvus aspektus.

Pirmkārt, sākot ar eiro ieviešanu, proti, no 2002. līdz 2007. gadam, tās trīs dalībvalstis, kuras nav eiro zonas dalībvalstis (Anglija, Zviedrija un Dānija) attīstījās straujāk nekā eiro zonas valstis. Šajās valstīs nacionālais kopienākums ir palielinājies gandrīz divreiz ātrāk nekā vidēji eiro zonas valstīs, šajās valstīs arī bezdarba līmenis ir zemāks.

Otrkārt, šīs valstis veiksmīgāk cīnās ar pašreizējās finanšu un ekonomiskās krīzes radītajām sekām nekā eiro zonas valstis. Anglijas, Zviedrijas un Dānijas centrālā banka ļoti operatīvi un skaidri samazināja procentu likmes, nodrošinot komercbanku likviditāti. Izskatās arī, ka šo valstu nodokļu politika, ir efektīvāka nekā eiro zonas valstu īstenotā nodokļu politika.

Treškārt, jaunajām dalībvalstīm, kuras plāno pievienoties eiro zonai, ir jāievēro daudzi monetārie un fiskālie kritēriji vēl divus gadus pirms pievienošanās eiro zonai. Daži no šiem kritērijiem ir pretrunīgi, piemēram, dalība ERM II sistēmā, un līdz ar to prasība uzturēt nacionālās valūtas maiņas kursu pret eiro $\pm 15\%$ līmenī, un tajā pašā laikā arī uzturēt zemu inflācijas līmeni. Lai mazinātu vērtības samazināšanās ietekmi uz nacionālo valūtu, būs jāiejaucas centrālajām bankām, kā rezultātā aprītē nonāks lielāks daudzums nacionālās valūtas, kas viennozīmīgi palielinās inflāciju. Lai iedrošinātu jaunās dalībvalstis, Komisijai būtu jānovērš šīs acīmredzamās neatbilstības.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Ekonomikas un monetārā savienība tika dibināta 1999. gada 1. janvārī, un 11 Eiropas Savienības dalībvalstīs tika ieviesta vienotā valūta. 2009. gada 1. janvārī tika atzīmēta eiro desmitā gadadiena. Tajā laikā Slovākija kļuva par 16. eiro zonas dalībvalsti.

Kā J. C. Juncker minēja savā runā Parlamentā, eiro noteikti ir stabilitātes balsts. To sāpīgi apzinās tās valstis, kuras netika pieņemtas eiro zonā.

Lai gan eiro desmito gadadienu aizēno bažas par iespējamo recesijas padziļināšanos, es ticu, ka eiro zonā šī krīze tiks veiksmīgi atrisināta. Taču, lai to panāktu, Ekonomikas un monetārā savienībai būs jāiegulda nopietns darbs. Pēdējā laika rādītāji liecina, ka stimulu kopuma efekts būs daudz mazāks par 1,5 % nekā

plānots saistībā ar iekšzemes kopproduktu eiro zonā. Ņemot vērā pašreizējos rādītājus, tas būs aptuveni 0,6 %. Ir nepieciešami papildu pasākumi.

Viennozīmīgi eiro sevi ir attaisnojis, taču tas ir nepārtraukta darba rezultāts. Tagad ir jāpalielina Eiropas loma finanšu tirgus uzraudzības jomā. Mums ir jāievēro Ekonomikas un monetārās savienības pamatprincipi un kritēriji.

Zita Plešinská (PPE-DE), rakstiski. — (SK) 2009. gada 1. janvārī eiro kļuva par Slovākijas oficiālo valūtu. Kopš šī datuma arī Slovākijas karoga divkāršais krusts uz trim pakalpiem ir parādījies uz viena eiro un divu eiro monētām un ir laists apgrozībā eirozonā.

Tā diena Slovākijai bija vēsturisks brīdis, un mēs, slovāki, esam ļoti lepni, ka esam pirmā valsts no bijušā sociālistiskā bloka, kas ievieš eiro šajā simboliskajā eirozonas desmitgades gadā.

Es novērtēju to, ka pašreizējā Slovākijas valdība ir parakstījusies zem *Mikuláš Dzurinda* saistībām, kura kabinets 2004. gada rudenī pieņēma plānu par korunas aizstāšanu ar Eiropas valūtu un noteica 2009. gada sākumu kā mērķa termiņu.

Šeit, no Eiropas Parlamenta tribīnes šķiet arī pareizi pateikties Slovākijas cilvēkiem, jo tieši viņi kā galvenie sarežģīto, bet nepieciešamo „*Dzurinda*” reformu dalībnieki izturēja un palīdzēja Slovākijai kļūt par sekmīgu Eiropas valsti.

Ar 2009. gada 1. janvāri eiro vienos Slovākijas tautu ar Savienību ik dienu.

Ardievu, koruna, esi sveicināts, eiro!

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Eiropas vienotās valūtas ieviešana pirms desmit gadiem iezīmēja tāda procesa beigas, kura ietekme tālu pārsniedz ekonomikas nozari. Ekonomikas un monetārās savienības procesa nobeigšana parādīja dalībvalstu apņēmību nosargāt ES ekonomisko un politisko vienotību.

Tāpēc eiro panākums nozīmē panākumu tādas vienības izveidē, kas iecerēta, lai Eiropas vērtības veicinātu starptautiskā līmenī un nostiprinātu Eiropas Savienību kā svarīgu dalībnieci saimnieciskās un finanšu attiecībās globālajā ekonomikā.

Es uzskatu, ka ieguvumi, ko piedāvā pāreja uz eiro un kas saistās ar makroekonomisko stabilitāti, nozīmīgu samazinājumu cenu svārstībās, darbavietu radīšanas veicināšanu un atbalstu ražīguma pieaugumam, kas viss kopā nodrošina pastiprinātu pretestību pret ārējiem satricinājumiem, attaisno visu jauno dalībvalstu, sevišķi Rumānijas, centienus izpildīt konverģences kritērijus pēc iespējas ātri un pievienoties eirozonai.

Richard Seeber (PPE-DE), rakstiski. - (DE) Kopš eiro laišanas apgrozībā 1999. gada 1. janvārī vienotā valūta daudzējādā ziņā ir pierādījusi sevi kā svarīgu faktoru ES ekonomikas stabilitātē. Vienotā valūta, pirmkārt, ir Eiropas maiņu dzinējspēks: valūtu maiņas kursu izzušana eiro valstīs ir svarīgs un redzams ieguvums pilsoņiem, un tas veicina mobilitāti Eiropas Savienībā.

Papildus acīmredzamajiem ieguvumiem eiro ir arī izvērties par enkuru finanšu krīzē. Vienīgi nozīmīga valūta, ko izmanto daudzas dalībvalstis un valstu ekonomikas, spēj amortizēt ekonomiskā sabrukuma dramatiskos efektus. Monetārā savienība nozīmē, ka makroekonomiskās sviras var izmantot starptautiskā līmenī un var aktīvi reaģēt uz finanšu krīzi.

Taču visbeidzot eiro ir arī simbols Eiropas integrācijai un garajam ceļam, ko Eiropas cilvēki jau ir kopīgi nogājuši. Monetāra savienība ir nākamais loģiskais solis pēc ekonomiskas savienības, un tai ir jābrūgē ceļš dziļākai Eiropas integrācijai.

Iuliu Winkler (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Gandrīz pirms gada, atzīmējot desmito gadadienu kopš Eiropas Centrālās bankas (ECB) un Ekonomikas un monetārās savienības (EMS) radīšanas, mēs izcēlām to, ka: „desmit savas pastāvēšanas gadus rezultāti, ko sasniegusi EMS, ir izcils panākums”.

Es uzskatu, ka šis novērtējums ir pilnīgi pareizs, jo es esmu cieši pārliecināts par to, cik svarīga ir solidaritāte, kas dalībvalstīm ir jāparāda to kopējā rīcībā, lai cīnītos pret finanšu krīzes iedarbību un samazinātu globālās ekonomikas krīzes nevēlamo ietekmi. Eiropa atrodas visbīstamākajā ekonomiskajā situācijā kopš Otrā Pasaules kara beigām. Šādos apstākļos eiro ieviešanas desmitās gadadienas atzīmēšanai ir atkal jāvērs uzmanība uz galvenajiem Eiropas integrācijas projektiem.

Eiropas vienotās valūtas ieviešana un EMS radīšana bija saskaņošanas un solidaritātes ceļā panākti kopēji lēmumi, pamatojoties uz Eiropas vērtībām. Tieši šāda veida attieksme mums ir vajadzīga arī šogad, lai izveidotu un sekmīgi ieviestu pasākumus finanšu krīzes apkarošanai. Eiropas konkurētspēja ir jāuztur eirozonā, un tā ir jāpalielina dalībvalstīs, kuras gatavojas pievienoties eirozonai. Turklāt EMS dalībnieku dažādās intereses ir jāatstāj kā otršķirīga prioritāte aiz ES kopējām ekonomiskajām interesēm.

SĒDI VADA: MARTINE ROURE

priekšsēdētāja vietniece

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir balsošanas laiks.

(Par balsojuma rezultātiem sīkāk sk. protokolu)

6. Balsošanas laiks

6.1. Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu nolīgums par sadarbību civilās aviācijas reglamentācijā (A6-0468/2008, Paolo Costa) (balsošana)

6.2. Vienota sistēma tirdzniecībai ar ovalbumīnu un laktalbumīnu (kodificēta versija) (A6-0510/2008, Diana Wallis) (balsošana)

6.3. Kopēja nodokļu sistēma, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējdarbību apvienošanai, sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, kā arī juridiskās adreses pārceļšanai (kodificēta versija) (A6-0511/2008, Diana Wallis) (balsošana)

6.4. Valodas lietojums, kas jāpiemēro, iesniedzot apelācijas pret Eiropas Savienības Civildienesta tiesas lēmumiem (A6-0508/2008, Costas Botopoulos) (balsošana)

6.5. Tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Rietumbalkānu valstīm (A6-0489/2008, Bastiaan Belder) (balsošana)

6.6. Kopējā lauksaimniecības politika un vispārējā nodrošinātība ar pārtiku (A6-0505/2008, Mairead McGuinness) (balsošana)

6.7. Pilsoniska dialoga izveides perspektīvas Lisabonas līguma ietvaros (A6-0475/2008, Genowefa Grabowska) (balsošana)

Christopher Beazley (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, neizskatās, ka mums pašlaik būtu daudz jābalso pēc saraksta, kas ir mazliet nomācoši tādiem cilvēkiem kā man, kam nedarbojas aparāti. Tāpēc vai es tagad nevarētu ieregistrēt „jā” attiecībā uz visu un lūgt tehniķi?

6.8. Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšana, īstenošana un piemērošana (A6-0514/2008, Barbara Weiler) (balsošana)

6.9. KZP un ekosistēmiska pieeja zivsaimniecības pārvaldībā (A6-0485/2008, Pedro Guerreiro) (balsošana)

6.10. Direktīva pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai (A6-0443/2008, Christa Klauß) (balsošana)

6.11. Augu aizsardzības līdzekļu laišana tirgū (A6-0444/2008, Hiltrud Breyer) (balsošana)

6.12. Normatīvo un administratīvo aktu koordinācija attiecībā uz pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem (PVKIU) (pārstrādātā redakcija) (A6-0497/2008, Wolf Klinz) (balsošana)

6.13. Publiskās finanses EMS 2007. un 2008. gadā (A6-0507/2008, Donata Gottardi) (balsošana)

*

* *

Reinhard Rack (PPE-DE). - (DE) Priekšsēdētājas kundze, man ir šāds lūgums. Kad mums šeit notiek oficiālas sēdes, kamera vienmēr ir sēdvietu zonas vidū. Ne vienmēr kameras operatoriem ir viegli tur darboties; tomēr tā ir problēma arī deputātiem, ja kamera atrodas tur, kur mēs gribam strādāt. Vai mēs nevarētu grozīt sēdvietu izvietojumu, ja gribam, lai te būtu kameras? Ja to nevar, kādam patiešām jānāk ar labāku tehnisku risinājumu.

Priekšsēdētāja. - Mēs jautāsim kompetentajām iestādēm.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es esmu mēģinājis dot mājienu palīgam visu balsošanas procedūras laiku, lai sniegtu balsojuma skaidrojumu, bet tā kā jūs tik spoži vadījāt balsošanu un mēs nobalsojām tik ātri, palīgs to vēl nav man sagādājis. Es turu rokās gabaliņu papīra, lūdzot dot man divus mutiskus balsojuma skaidrojumus par *M. McGuinness* un *H. Breyer* ziņojumiem. Es būtu pateicīgs, ja jūs to man ļautu.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, tāpat arī es lūgtu tādu laipnu atļauju. Arī mans lūgums ir ceļā pie jums.

7. Balsojuma skaidrojums

Balsojuma mutiski skaidrojumi

- Ziņojums: Bastiaan Belder (A6-0489/2008)

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, man ir liels prieks runāt šajā izcilajā Parlamentā, kurā piedalās deputāti no visām mūsu 27 dalībvalstīm. Man reti ir tāda izdevība runāt tik lielam skaitam klausītāju.

Mans uzdevums šajā gadījumā ir izskaidrot manu balsojumu par labu *B. Belder* ziņojumam par tirdzniecības un ekonomiskām attiecībām ar Rietumbalkānu valstīm. Es pilnībā atbalstu Eiropas Savienību, kas pēc iespējas atvieglo šīm Balkānu valstīm pievienošanās Eiropas Savienībai. Es domāju, ka ir svarīgi, lai ekonomiskā palīdzība būtu augstāka nekā pašlaik piešķirtā, un ka mums ir jāpanāk, lai būtu iespējams palielināt sakarus starp Balkānu valstīm un Eiropu, attīstīt tūrismu un ļaut visiem Balkānu valstu pilsoņiem, jauniem un veciem, dzīvot labāku dzīvi, nekā viņiem ir bijis jādzīvo līdz šim.

- Ziņojums: Mairead McGuinness (A6-0505/2008)

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, vispirms es gribu ieprotokolēt to, ka es nospiežu nepareizo pogu jautājumā par *M. McGuinness* ziņojumu. Patiesībā es pilnībā atbalstu *M. McGuinness* ziņojumu par nodrošinātību ar pārtiku, bet es to vēlāk pārbaudīšu attiecīgajos dienestos.

Es īpaši piekrītu punktam, ka mums ir jāpielāgo KLP, lai atrisinātu bažas par nodrošinātību ar pārtiku un to, ka lauksaimnieku videi ir vajadzīga stabila politika, lai plānotu nākotni. Mums nevar būt noteikti zināms, bet mums noteikti ir vajadzīga kaut kāda stabilitāte.

Turklāt es atbalstu to, ka tikai tirgus viens pats nevar dot ražotājiem drošību par ienākumiem, un arī aicinājumu par sīki izstrādātu ietekmes novērtējumu, jo īpaši, teiksim, par jautājumiem, kas saistās ar nodrošinātību ar pārtiku. Ja mēs aplūkojam atsevišķus ES priekšlikumus, piemēram, par augu aizsardzību, mums arī par to

ir vajadzīgs attiecīgs sīki izstrādāts ietekmes izvērtējums, un, veicot šo izvērtējumu, mums ir jāņem vērā nodrošinātība ar pārtiku.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es vēlos pateikties kolēģiem par viņu doto atbalstu šim ziņojumam un *Marian Harkin* par viņas teiktajiem atbalsta vārdiem.

Tas skaidri izsaka šī Parlamenta viedokli par lauksaimniecības politiku ne tikai Eiropas līmenī, bet arī globālā līmenī. It sevišķi — un tas ir svarīgi — tas aicina pārskatīt lauksaimniecības politikas akcentus jaunattīstības pasaulē, sniedzot atbalstu tiem, kas var vietēji ražot pārtiku, lai viņi to darītu. Es uzskatu, ka EUR 1 miljards, ko Eiropas Savienība piešķirs šim mērķim, ir solis pareizajā virzienā.

Protams, es atbalstīju pati savu ziņojumu. Es uzskatu, ka tas ir plāns nākotnei attiecībā uz to, kā šis Parlaments skatās uz lauksaimniecību. Lai gan debates par nodrošinātību ar pārtiku ir noņemtas no politiskās darba kārtības, problēma par 30 000 bērnu, kas mirst badā katru dienu, mums paliek.

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es esmu jums pateicīgs, ka devāt man šo iespēju paskaidrot, kāpēc es atturējos attiecībā uz *M. McGuinness* ziņojumu. Tas koncentrējas uz ļoti svarīgu Eiropas Savienības aspektu, un tā ir absolūti būtiska prasība nodrošināt pārtikas krājumus tiem, kas cieš badu, vai tiem, kam nav pienācīgas pārtikas apgādes. Neviens nevarētu būt pret to, un es pilnīgi noteikti neesmu pret to. Bet problēma ar šo ziņojumu, manuprāt, ir tāda, ka tas skatās un atsaucas uz kopējo lauksaimniecības politiku un nepievēršas tam, ka ir neatliekami nepieciešama šīs politikas reforma, un turpmāka reforma.

Tā nenes labumu Eiropas cilvēkiem; tā nenes labumu Lielbritānijas lauksaimniekiem. Kamēr šis slogs nav noņemts no Eiropas nodokļu maksātājiem, mēs būsīm grūtībās. Jā, ziņojuma mērķi ir pareizi, bet es baidos, ka tam nemaz nav izdevies pievērsties problēmas būtībai.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Es pilnībā atbalstu lielāko daļu priekšlikumu un paziņojumu, kas iekļauti *M. McGuinness* ziņojumā, kurš pirms brīža tika pieņemts. Pēkšņas pārtikas cenu svārstības globālajā tirgū visticamāk notiks arvien biežāk, kas radīs negatīvas sekas.

Cenu kāpums ir visvairāk jūtams ģimenēs ar zemiem ienākumiem, kas sava budžeta nozīmīgu daļu tērē par pārtiku. Palīdzību pelna tieši šādi cilvēki: vistrūcīgākie kā jaunattīstības valstīs, tā arī Eiropas Savienībā. Es piekrītu, ka kopējā lauksaimniecības politika ir jāpielāgo jaunajiem nosacījumiem, lai labāk risinātu problēmas attiecībā uz nodrošinātību ar pārtiku, un tāpēc ir jāpretojas tirgus vadības instrumentu likvidēšanai un ES līmeņa lauksaimniecības izdevumu samazināšanai nākamajā finanšu plānā.

Tā ir laba doma izveidot starptautisku institūciju, kas vēros lauksaimniecības produktu cenas un to ražošanas faktoros Pārtikas un lauksaimniecības organizācijas aizbildnībā, lai pārraudzītu šos datus pasaules mērogā un spētu strauji reaģēt uz svārstībām. Es domāju, ka būtu jāapsver arī pasaules sistēmas izveide pārtikas krājumu uzglabāšanai.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, pateicos par šo iespēju paskaidrot, kāpēc arī es atturējos par šo ziņojumu.

Es domāju, ka lielākā daļa cilvēku šajā Parlamentā neatkarīgi, no kuras politiskā spektra daļas viņi nāk, vienprātīgi atzīs, ka nodrošinātība ar pārtiku ir ļoti svarīga. Problēma ir tā, ka mums nav vienprātības par to, kas ir nodrošinātība ar pārtiku. Daudziem no mums nodrošinātība ar pārtiku ir pārliecināšanās, ka ir pietiekami daudz pārtikas pasaules ļaudīm — lai viņi būtu no kurienes būdami. Citiem tā ir pamatojums protekcionismam. Nodrošinātība ar pārtiku viņiem nozīmē vienīgi pārtiku, kas ražota ES eiropiešu vajadzībām. „Vietējā ražošana” ir frāze, ko es bieži dzirdu. Es dzirdu cilvēkus, kas lieto nodrošinātību ar pārtiku kā ieganstu, lai novērstu importu no pārējās pasaules, tādējādi nosodot augstas kvalitātes eksporta ievējumus, ko mēs redzam no daudzām trūcīgākām pasaules valstīm un nolemjot nabadzībai vēl vairāk lauksaimnieku trūcīgākās valstīs.

Teikt, ka kopējai lauksaimniecības politikai ir jābūt stūrakmenim nodrošinātībai ar pārtiku, ir pārsteidzošs paziņojums, kas ir jānoraida.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es piekrītu komentāriem, ko deva mans izcilais kolēģis *Syed Kamall* kungs šajā jautājumā. Es atturējos, jo manas partijas norādījums bija atturēties balsojumā par šo ziņojumu, bet visi zina, ka nodrošinātība ar pārtiku ir ļoti svarīgs temats mums visiem, tāpēc mani mulšina veids, kā šis jautājums šeit tiek risināts.

Šajā konkrētajā ziņojumā — par kuru, es domāju, mēs visi nobalsojam — mēs pieminam problēmu, ko mēs tikko gatavojamies radīt paši sev, nobalsojot par augu aizsardzības līdzekļu direktīvu. Mēs esam mazinājuši Eiropas nodrošinātību ar pārtiku. Aptuveni trīs minūtes pēc mūsu balsošanas par šo ziņojumu mēs nopietni apgalvojām, ka mūsu lauksaimnieki nebūs spējīgi izaudzēt pietiekami daudz pārtikas mūsu kontinentam nākotnē. Manuprāt, tas ir savādi. Slikti, ka, šķiet, neviens cits nelasa kaut dažus no šiem ziņojumiem, kas iziet cauri šai vietai.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, viena no lielākajām bažām un viens no risinājumiem saistībā ar globālo nodrošinātību ar pārtiku ir nodrošināt pietiekamu, ilgtspējīgu ražošanu un, protams, nodrošinātību ar pārtiku tā sauktajā attīstītajā pasaulē, piemēram, šeit ES, lai mēs varētu eksportēt savu produkcijas pārpalikumu un nekonkurētu paši ar sevi pasaules tirgos pārtikas dēļ, tādējādi palielinot cenas reģionos tiem, kam nav attiecīgā klimata, augšnes, zināšanu un ieguldījumu, lai ražotu paši savu pārtiku.

Mums ir jābūt ļoti uzmanīgiem savā politikā, lai nodrošinātu to, ka mēs reaģējam ne tikai saistībā ar vidi, bet arī globāli uz vajadzību pēc pārtikas ilgtspējīgas ražošanas.

Peter Baco (NI). - (SK) Es balsoju par ziņojumu „Kopējā lauksaimniecības politika un vispārējā nodrošinātība ar pārtiku”, jo tas skar jautājumus, ko es neatlaidīgi esmu uzdevis Eiropas Parlamentā kā prioritārus.

Pirmais jautājums ir par ražotāja izmaksu samazināšanu, kas vedīs pie lielākas vispārējas konkurētspējas. Otrs jautājums ir pārtikas tirgu nestabilitātes mazināšana, sevišķi palielinot krājumus. Trešais jautājums attiecas uz lauksaimniecības sociālās nozīmes mazināšanās apturēšanu, palielinot sabiedrības izpratni par tās vienreizējo un neatvietojoamo nozīmi. Ceturtais jautājums attiecas uz kopējās lauksaimniecības politikas (KLP) haotiskās darbības izbeigšanu, īstenojot politikas sistēmisku organizāciju ar pievēršanos ilgtermiņa mērķiem. Piektais un beidzamais jautājums ir saistīts ar lauksaimniecības lejupslīdes apstādīšanu jaunajās dalībvalstīs, ko rada KLP diskriminējošie principi, nopietni attīstot izniekoto lauksaimniecības potenciālu šajās valstīs, jaunajās dalībvalstīs.

- Ziņojums: Genowefa Grabowska (A6-0475/2008)

David Sumberg (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, tas attiecas uz visas Eiropas Savienības būtību. Mēs šeit piekrītam piešķirt vairāk naudas, lai mēģinātu pārliecināt sabiedrību balsot par nožēlojamo Lisabonas līgumu. Sabiedrība, kad tai tika dota iespēja Īrijas Republikā, parādīja pilnīgi skaidri, ka tā to negrib, un ja Lielbritānijas cilvēkiem tiktu dota iespēja — un to viņiem būtu vajadzējis dot, jo to viņiem bija solījuši leiboristu valdība pēdējās vispārējās vēlēšanās — arī viņi balsojumā būtu pārliecināti noraidījuši līgumu.

Šim vēstījumam ir jābūt skaļi un skaidri sadzirdamam Eiropas Savienībā, patiešām tam jābūt: ļaudis to negrib. Ļaudis negrib vēl vairāk kontroles Briselē un Strasbūrā. Ļaudis grib paši savas valdības un paši savu likumdevēju pieņemtus lēmumus, kas ietekmē viņus. Kamēr šis vēstījums netiks uztverts, mēs turpināsim pumpēt arvien vairāk nodokļu maksātāju naudu, lai liktu cilvēkiem doties pie vēlēšanu urnām, izliekoties, ka jūs patiešām pārliecināt viņus mainīt domas. Viņi tās nemainīs.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, vispirms es vēlos teikt, ka šis ir teicams ziņojums. Mēs vienmēr runājam par ES saistīšanos ar tās pilsoņiem un to, ka ES projekts nevar turpināties bez ES pilsoņu iesaistīšanās.

Ir divu veidu demokrātija: pārstāvniecības, kas mums ir Parlamentā, un līdzdalības demokrātija, kam veltīts šis ziņojums. Tomēr ir svarīgi saprast, ka pilsonisks dialogs ir divpusējs. Tas ir savstarpēji vērst. Tāpēc bažas un idejas, ko pilsoņi izvirza, ES iestādēm ir jāņem vērā. Es domāju, ka mums ir izcils piemērs ar vienu miljonu parakstiem par invaliditāti un dokuments, par kuru mēs pašlaik debatējam Parlamentā.

Es nepiekrītu iepriekšējam runātajam, jo es ticu, ja mēs patiešām pieņemsim Lisabonas līgumu, tas dos mums iespēju savienot pilsoņus ar ES daudz nozīmīgākā veidā. Ja mēs pieņemsim Lisabonas līgumu, mūsu uzdevums Parlamentā ir nodrošināt, lai tas efektīvi darbotos.

Daniel Hannan (NI). - Priekšsēdētājas kundze, daudz ko var secināt no šī ziņojuma virsraksta. „Pilsoniska dialoga izveides perspektīvas Lisabonas līguma ietvaros”. Tas nekas, ka, šķiet, ir nepieciešams periodiski atgādināt Parlamentam, ka Lisabonas līgums nav stājies spēkā. Tas ir ticis trīs reizes noraidīts tā vairākās formās ar 55 % Francijas vēlētāju, 62 % Nīderlandes vēlētāju un 54 % Īrijas vēlētāju balsīm.

Bet pievēršieties labāk tai virsraksta daļai, kas ir Orvela Mīlestības ministrijas stilā — „Pilsoniska dialoga izveides perspektīvas”. Ziniet, vienkārši vēlētāji, kas nav apguvuši Eiropas Savienības īpatnās idiomās, varētu

pat nesaprast šos vārdus tā, kā mēs Parlamentā tos saprotam, kuri nozīmē jauna propagandas budžeta radišanu, lai mēģinātu pierunāt cilvēkus mainīt domas.

Man jāsaka, ka ne jau katrs eiro Eiropas Centrālās bankas velvēs kalpos cilvēku pārliecināšanai par nenovēršami sliktu ideju.

Dialogs pēc definīcijas paredz divas puses. ES ir jābūt spējīgai saņemt, kā arī piešķirt. Tas nozīmē līguma likšanu uz referendumu. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, paldies par man doto iespēju paskaidrot, kā es balsoju par šo ziņojumu.

Kad es lasīju ziņojuma virsrakstu „Pilsonisks dialogs Lisabonas līguma ietvaros”, tas man atgādināja *Mahatma Gandhi* teicienu. Kad viņam jautāja par Rietumu civilizāciju, viņš teica, ka „tā būtu laba ideja”. Tāpēc, lasot šo virsrakstu „Pilsonisks dialogs Lisabonas līguma ietvaros”, es domāju: „Tā būtu laba ideja, vai ne?” Ja vien mums būtu pilsonisks dialogs. Ja vien mums būtu pilsonisks dialogs. Kāds no iepriekšējiem runātājiem teica, ka dialogs lielā mērā ir divvirzienu process, bet ja mēs skatāmies, ka dažas pilsoniskas sabiedrības organizācijas tiek finansētas, lai slavētu Lisabonas līgumu, mēs redzam vienīgi organizācijas, kas ir pilnībā apņēmušās atbalstīt šo pašā būtībā nedemokrātisko līgumu. Cik organizācijām, kas ir pret līgumu, tiks piešķirts finansējums vai dota atļauja atbalstam? Nav nekāda divvirzienu dialoga, un tāpēc ES pilsoņi, tiklīdz viņiem tiks dota iespēja un viņiem prasīs par Lisabonas līgumu, izvēlēsies to noraidīt.

- Ziņojums: Pedro Guerreiro (A6-0485/2008)

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, paldies jums par jūsu pacietību šeit Parlamentā. Es gribēju runāt par šo, bet man ir bijis pārāk daudz sakāmā šodien, es esmu tā satraucies par visām šīm balsošanām, ko mēs šodien Parlamentā esam veikuši. Jā, kopējā zivsaimniecības politika; jā, runāsim par ilgtspējīgu attīstību — bet tās abas ir būtībā pretrunīgas. Ja jūs vēlaties skatīt ilgtspējīgu zivsaimniecības politiku, jums jāskata īpašuma tiesības un tirgū balstīti risinājumi. Skatieties uz tām valstīm, kurās zvejniekiem ir dotas tiesības, kas ir tirdzniecības objekts un tiek nodotas no paaudzes uz paaudzi. Tas ir vislabākais veids, kā gūt pārliecību, ka mums ir ilgtspējīgi zivju krājumi, nevis kāda mākslīga komunistiska metode ar centrālu nozvejas plānošanu. Tāpēc mēs esam liecinieki milzīgam zivju krājumu samazinājumam, un galu galā mēs visi cietīsim.

Priekšsēdētāja. - Mēs tagad pārtrauksim sēdi. Mēs atgriezīsimies pie balsojuma skaidrojumiem pēc svinīgās sēdes.

SĒDI VADA: H.-G. PÖTTERING

Priekšsēdētājs

8. Svinīga sēde — Latvija

Priekšsēdētājs. – Latvijas Republikas prezident, godājamais Valdi Zatler, mums visiem ir ļoti liels prieks par iespēju jūs sveikt šodien jūsu pirmajā viesošanās reizē Eiropas Parlamentā. Es vēlētos sākt ar pateicību jums kā vēl samērā jaunas Eiropas Savienības dalībvalsts prezidentam par to, ka pieņēmt Eiropas Parlamenta ielūgumu uzrunāt mūs šodien, dienā, kad mēs svinam eiro, mūsu kopējās valūtas, desmito gadadienu. Šī ir premjeru diena visās šī vārda nozīmēs, jo šī ir pirmā reize, kad ir nospēlēta Eiropas himna, sveicot viesi plenārsēdē šeit, Eiropas Parlamentā.

(Aplausi)

Ļaujiet man izmantot iespēju un pieminēt šodien vēlreiz Eiropas Savienības paplašināšanās vēsturisko nozīmi 2004. gadā. Bija jāpaiet 60 gadiem, lai jūsu valsts atgrieztos atpakaļ brīvā un demokrātiskā Eiropā un vienotu mūsu kontinentu.

Mēs šodien dzīvojam mierā, brīvībā un demokrātijā. Mūsu pilsoņi bauda izredzes, par kurām mūsu tēvu tēvi būtu varējuši tikai sapņot. Mums ir par to jāpriecājas.

Ir tainība, ka šodien Eiropas Savienība stāv jaunu un nopietnu problēmu priekšā. Pat Latvijas tauta sāk to skaidri just, piemēram, kā finanšu krīzes rezultātu, kas ir smagi skārusi arī jūsu valsti, prezidenta kungs. Gāzes krīze Krievijas un Ukrainas starpā arī rada Latvijas pilsoņiem pamatotu iemeslu bažām.

Tieši krīzes laikā mēs saprotam vērtību, kāda ir dalībai Eiropas Savienībā, pamatojoties uz solidaritātes principu tās tautu starpā. Tieši šajā krīzes laikā mēs visi jūtam kopības un sadarbības nepieciešamību starp valstīm un Eiropas iestādēm.

Kopā mēs esam stiprāki, kopā mēs labāk varam aizstāvēt savas intereses un vērtības visā pasaulē. Tāpēc Eiropas Parlaments cer, ka Lisabonas līgums, kas dod Eiropas Savienībai stiprāku rīcībspēju, lai pārvarētu šīs nopietnās problēmas, drīz stāsies spēkā.

Šajā ziņā Eiropas Parlamenta vēlēšanas, kam jānotiek šī gada jūnijā, ir ārkārtīgi svarīgas, jo mēs gribam virzīt uz priekšu Eiropas miera un apvienošanās projekta veiksmes stāstu kopā, demokrātiskā Eiropas Savienībā ar Eiropas Parlamentu, kam ir koplēmuma pilnvaras gandrīz katrā jomā.

Es patiesi ceru, ka Latvijas — un visu citu Eiropas Savienības dalībvalstu — pilsoņi sapratīs, ka viņu balsojums ir svarīgs, jo tas dod viņiem Eiropas koplēmuma pilnvaras un šajā nozīmē izvērtīsies par spēku nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās.

Prezidenta kungs, man ir prieks lūgt jūs uzrunāt Eiropas Parlamentu. Ļaujiet man vēlreiz jūs silti sveikt Eiropas Parlamentā.

(Aplausi)

Valdis Zatlers, Latvijas prezidents. – (LV) Godājamais priekšsēdētāja kungs, cienījamie deputāti, dāmas un kungi! Paldies Eiropas Parlamenta priekšsēdētājam par laipniem ievadvārdiem un ielūgumu uzrunāt Eiropas nāciju ievēlētos pārstāvjus. Esmu pagodināts par šo iespēju. Man ir liels gandarījums uzrunāt Eiropas Parlamentu savā dzimtajā latviešu valodā, jo īpaši tādēļ, ka latviešu valoda jau piecus gadus ir arī Eiropas Savienības oficiālā saziņas valoda. Šodien jūs uzrunāju laikā, kad tuvojas noslēgumam pirmo Eiropas Parlamentā no Latvijas ievēlēto pārstāvju pilnvaru termiņš. Paldies, ka godam veicāt jums uzticēto pienākumu!

Dārgie klātesošie, šis 2009. gads Latvijai ir ļoti nozīmīgs gads – šodien aprit pieci gadi, kopš Latvija ir pievienojusies Eiropas Savienībai un NATO. Pēc Latvijas valsts neatkarības atjaunošanas 1991. gadā dalība šajās starptautiskajās organizācijās kļuva par Latvijas stratēģisko mērķi. Latvija skaidri pauda savu gribu piedalīties Eiropas un transatlantiskajās ekonomikas un drošības struktūrās. Eiropas demokrātisko valstu saimes paplašināšanās 21. gadsimta pirmajā dekādē iezīmēja dinamiskākās pārmaiņas Eiropā kopš Eiropas Savienības izveidošanas. Šis bija būtiskas pārmaiņas. Eiropas struktūrām pievienojās valstis, kuras ilgu laiku bija vardarbīgi no tām izolētas, lai gan vēsturiski šajās valstīs bija iesakņojusās vērtības, kas ir liktas Eiropas Savienības pamatā.

Pagājušā gada 18. novembrī Latvija atzīmēja savas proklamēšanas 90. gadadienu. Šī gadadiena mūsu tautai ir ļoti nozīmīga, tā vēlreiz apliecināja mūsu nelokāmo gribu dzīvot neatkarīgā, brīvā un demokrātiskā valstī. Latvijas Republikas proklamēšanas aktā 1918. gadā tika pasludināts: „(..)Visi pilsoņi neatkarīgi no viņu tautības ir aicināti palīdzēt, jo Latvijā tiks garantētas visu cilvēku tiesības, tā būs demokrātiska un taisnīga valsts, kurā nebūs vietas apspiestībai un netaisnībai(..)”. Es ļoti lepojos ar šiem vārdiem. Trīsdesmit gadus pirms Vispārējās cilvēktiesību deklarācijas pieņemšanas Latvijas Republika pauda uzticību tās pamatvērtībām un principiem.

Latvija vienmēr ir jutusies piederīga Eiropai un tās vērtībām, arī tad, kad Latvija un citas Centrālās Eiropas un Austrumeiropas valstis ilgstoši bija saistītas ar valsti, kurā daudzas vērtības tika skatītas caur īpašu ideoloģisko prizmu. Starp Austrumu bloka valstīm valdīja miers, taču tas bija cietuma pagalma miers. Tas tika panākts ar tanku klātbūtni, represijām un draudiem. Totalitārisma ideoloģijas necilvēcību gan jums, deputāti, gan visai Eiropai pērn atgādināja latviešu režisora Edvīna Šņores filma "Padomju stāsts". Mums ir bijusi kopīga vēsture, bet dažādi ir bijuši mūsu likteņi. Jums jāatskatās pagātnē, lai labāk viens otru izprastu un kopā varētu raudzīties nākotnē, tāpēc es vēlos pateikties Eiropas Parlamentam par pagājušajā gadā 22. septembrī pieņemto deklarāciju — par 23. augusta pasludināšanu par Eiropas staļinisma un nacisma upuru atceres dienu. Šī deklarācija visiem Eiropas iedzīvotājiem atgādina par traģiskajiem notikumiem Latvijā un visas Eiropas vēsturē.

Šodien gribu ielūkoties daudz nesenākā vēsturē. Šogad aprit pieci gadi, kopš Latvija ir Eiropas Savienības un NATO dalībvalsts. Kāds šis laiks ir bijis Latvijai? Kādi ir mūsu valsts ieguvumi? Kādi ir mūsu valsts sasniegumi un kādi uzdevumi mums vēl priekšā? Pirmkārt, tiekšanās pēc dalības Eiropā veicināja demokrātijas nostiprināšanos mūsu sabiedrībā un sekmēja demokrātisko institūciju attīstību. Līdz ar iestāšanos Eiropas Savienībā Latvija apliecināja apņēmību par savu nākotni, apņēmību nākotni balstīt uz Eiropas identitāti un mūsu kopīgajām vērtībām, brīvību un demokrātiju, atbildību, tiesiskumu un cilvēktiesībām, vienlīdzību un iecietību, labklājību. Otrkārt, dalība Eiropas Savienībā būtiski uzlaboja investīciju klimatu Latvijā. "Eiropas

nauda”, kā tautas valodā dēvējam Eiropas Savienības struktūrfondu līdzekļus, ir devusi būtisku ieguldījumu Latvijas tautsaimniecības attīstībā. Treškārt, mēs varam baudīt priekšrocības, ko sniedz brīva personu kustība. Ir tik ierasti un pašsaprotami brīvi ceļot Šengenas zonā, ir tik dabiski mācīties, strādāt un iegūt pieredzi citās Eiropas Savienības dalībvalstīs. Ceturtkārt, brīva preču un pakalpojumu kustība ir pavērusi jaunas uzņēmējdarbības iespējas. Katrs uzņēmējs un patērētājs var darboties brīvā vidē bez robežām un muitām. Mums valstī ar nelielu iekšējo tirgu tas ir īpaši nozīmīgi. Piektkārt, un tas ir pats būtiskākais, Latvijas balsis sadzird Eiropā un Eiropas balsis sadzird pasaulē. Mēs varam būt lepni, ka mūsu rīcībā ir šāds unikāls sadarbības mehānisms. Tas ļauj mums visiem kopā meklēt aktīvus risinājumus globāla mēroga izaicinājumiem, klimata un demogrāfiskajām pārmaiņām, enerģētiskās drošības stiprināšanai, migrācijas problēmām, kā arī finanšu krīzes gadījumā, visā pasaules mērogā. Latvijas rīcībā tagad ir jauni politiskie un ekonomiskie instrumenti, bet jāatzīmē, ka arī ievērojami ir palielinājusies valsts atbildība par Eiropas nākotni kopumā, tā ir atbildība visu Eiropas iedzīvotāju priekšā.

Atskatoties uz panākumiem, jābūt arī kritiskiem un jāatzīst pieļautās kļūdas. Pēc iestāšanās Eiropas Savienībā Latvijas valdība bija atslābusi labi padarīta darba sajūtā, mērķis bija sasniegts. Mēs neapzinājāties, ka esam visa procesa sākumā un nevis beigās. Eiropas Savienība sniedz plašas iespējas, bet tās jāizmanto katrai valstij un katrai sabiedrībai paši. Mēs Latvijā neesam izmantojuši visas iespējas, ne vienmēr esam gudri īstenojuši kohēzijas politiku un izmantojuši sniegtās finansiālās iespējas. Mūsu valsts iestādēm nācās mācīties dzīvot Eiropas Savienībā. Mēs neesam bijuši gana mērķtiecīgi, lai ieviestu eiro, – tā ir viena no lielākajām kļūdām, ko esam pieļāvuši eiro integrācijas procesā, un šobrīd finanšu krīzes apstākļos tas ir īpaši skaudri redzams.

Taču pat visrūditākajam eiroskeptiķim ir jāatzīst, ka Latvijas dalībai Eiropas Savienībā ir pozitīva bilance. Vai kāds Latvijā vēlētos atgriezties Eiropā, kur starp valstīm ir muitas barjeras? Nē! Vai kāds vēlētos stāvēt rindā pie robežas, lai nokļūtu kaimiņu valstī? Nē! Vai ir kāds, kas vēlētos atgriezties pie ierobežojumiem darba spēka kustībai, izglītībai un pieredzes gūšanai? Noteikti nē! Pie labām lietām ātri pierod pat eiroskeptiķi, kļūstot vienkārši par skeptiķiem.

Dāmas un kungi, pēdējo mēnešu situācijas saasināšanās finanšu sistēmā un ekonomikā ir neatgriezeniski mainījusi valstu valdību lomu un nozīmi ekonomiskajos procesos. Līdz šim finanšu tirgi varēja attīstīties ļoti brīvi. Mēs bijām pārliecināti, ka tirgus likumi būs pietiekami efektīvi tautsaimniecības attīstības veicinātāji. Mēs ticējām, ka tirgus pats lietas noliks savās vietās. Tā arī notiek. Tirgus pats sevi regulē. Taču šīs globālās krīzes apstākļos redzam, ka no tā būtiski cieš mūsu finanšu sistēmas un mūsu ekonomikas, un, pats svarīgākais, – no tās cieš iedzīvotāji, konkrēti cilvēki. Notikumu attīstība pagājušā gada nogalē ir pierādījusi, ka ir nepieciešama aktīvāka valstu valdību līdzdalība ekonomiskajos procesos. Līdzšinējā pieeja, snaudoļojot pie ekonomiskās vadības stūres, ir bijusi bezatbildīga. Diemžēl esam pamodušies par vēlu. Tik vēlu, lai vēl paspētu ieraudzīt priekšā esošo šķērslī – finanšu muklāju, taču vairs nepaspētu no tā izvairīties.

Šajā situācijā ir nepieciešama kompleksa pieeja valsts, Eiropas un pasaules līmenī. Pasaules līmenī nepieciešama koordinēta rīcība ekonomiskās izaugsmes atjaunošanā. To būs iespējams īstenot, tikai veidojot jaunu finanšu sistēmas arhitektūru un mehānismus. Būs nepieciešama stingra sistēmas pārraudzība, vienlaikus neierobežojot iniciatīvu un tirgus procesus. Tieši šī līdzsvara atrašana būs grūtākais izaicinājums. Eiropas līmenī mums ir būtiska priekšrocība – savas aktivitātes īstenot saskaņoti, panākt vienotu rīcību un ilgtspējīgu risinājumu. Esam gandarīti par Eiropas Komisijas paveikto ekonomikas atveseļošanas rīcības plāna izstrādei. Tas ir būtisks solis ārā no muklāja, kurā esam nonākuši šobrīd.

Ilgāk pakavēšos pie valsts līmeņa risinājumiem. Globālā finanšu krīze ir skārusi arī Latviju. Ir izskanējis vērtējums, ka Latvija šobrīd piedzīvo vienu no dramatiskākajām finanšu sistēmas glābšanas operācijām modernās Eiropas vēsturē. Šobrīd Latvija strādā pie ekonomikas stimulēšanas pasākumiem, lai ātri un efektīvi stabilizētu finanšu un ekonomisko situāciju. Grūts uzdevums, bet krīzi mums izdosies pārvarēt, tikai redzot drošu izeju no tās, nejaucot īstermiņa risinājumus ar ilgtermiņa ekonomiskās attīstības redzējumu.

Pagājušā gada nogalē sešas Latvijas Parlamentā pārstāvētās pozīcijas un opozīcijas partijas vienojās par kopīgu nostāju atbalstīt Latvijas valdības izstrādāto ekonomikas stabilizācijas plānu. Šī vienošanās paredz pievērst īpašu uzmanību Latvijai piešķirtā aizdevuma izlietošanas uzraudzībai. Plāns nosaka Latvijas tautsaimniecības vidējā termiņa prioritātes – eksporta atbalstu, brīvas un taisnīgas konkurences veicināšanu, maksājumu bilances tekošā konta deficīta būtisku samazināšanu un eiro ieviešanu 2012. gadā. Latvijas pievienošanās eiro zonai ir kļuvusi par vienu no valsts nozīmīgākajiem stratēģiskajiem mērķiem. Būtiski, ka Latvija šajā situācijā nav atstāta viena. Šo sarežģīto laiku mums palīdz pārvarēt ne tikai starptautiskās finanšu organizācijas, bet arī Eiropas Savienības institūcijas un Eiropas valstis. Latvija ir pateicīga par šo solidaritātes izpausmi.

Dāmas un kungi! Katra paplašināšanās ir pievienojusi Eiropas Savienībai ne tikai jaunas valstis, bet arī ierakstījis jaunus akcentus tās dienaskārtībā, tajā skaitā ārpolitikā. Latvijas pievienošanās Eiropas Savienībai

notika laikā, kad tika definēta Eiropas kaimiņattiecību politika, tās mērķi, principi un īstenošanas instrumenti. Kopš tā laika ir īpaši pieaugusi Eiropas Savienības ārpolitiskā aktivitāte austrumu kaimiņu virzienā. Tas ir noticis, pateicoties jauno dalībvalstu ieinteresētībai un pieredzei. Latvija kaimiņattiecību politiku vienmēr ir redzējusi plašākā dimensijā. Arī turpmāk Latvija spēlēs aktīvu lomu šīs politikas definēšanā un īstenošanā.

Šī politika nav tikai Eiropas Savienības attiecības ar konkrētām valstīm – ar tām, ar kurām tai ir kopīga sauszemes vai jūras robeža. Šīs politikas kontekstā ir jārunā par Eiropas Savienības vietu un lomu pasaulē. Latvija kopā ar vairākām līdzīgi domājošām valstīm ir aktīvi veicinājusi ciešāku Eiropas Savienības iesaisti austrumu kaimiņu reģionā. Ir radusies jauna politikas iniciatīva „Austrumu partnerība”, kuras uzdevums ir pārveidot kopīgo Eiropas kaimiņattiecību politiku un piemērot to šī reģiona specifikai, padarot šo procesu aktīvāku, drosmīgāku un ambiciozāku. Latvija ir gandarīta par Eiropas Komisijas sagatavotajiem priekšlikumiem. Austrumu partnerībai praktiskajā darbībā ir jāstiprina politiskās un ekonomiskās attiecības starp Eiropas Savienību un reģionu valstīm, kā arī jāstiprina reģionu valstu savstarpējā sadarbība. Attīstot Austrumu partnerību, jāievēro diferenciācijas princips, individuāls vērtējums un attieksme pret katru no partneriem. Katra no šīm valstīm iet savu attīstības ceļu. Ir valstis, kas vēlas redzēt sevi Eiropas Savienībā, ir valstis, kas sev izvirzījušas citus mērķus. Mūsu politika būs veiksmīga tikai tad, ja mēs spēsim sadarboties ar visām šī reģiona valstīm, ar izpratni palīdzot tur, kur tas nepieciešams. Pozitīvus signālus sadarbības paplašināšanai un padziļināšanai saņēmām arī savās vizītēs Centrālāzijas valstīs pagājušā gada oktobrī, kad apmeklējām Kazahstānu, Uzbekistānu un Turkmenistānu. Latvija ir un arī turpmāk būs aktīva Eiropas kaimiņattiecību politikas atbalstītāja un tās īstenošana. Katrai Eiropas valstij ir sava vēsturiskā pieredze un savas iespējas strādāt pie mūsu kopējā projekta Eiropas Savienības labā. Latvijas īpašu pienesumu Austrumu dimensijā dod mūsu divpusējo attiecību savstarpējā uzticība, kas sakņojas kopīgā vēstures periodā, un no tās izrietošā ekspertīze. Latvijas pienākums ir izmantot šo īpašo stāvokli. Nākamo desmit gadu laikā tas jau varētu būt zaudēts. Pēc vairākiem desmitiem gadu Latvija Austrumu redzējumā būs tikai viena no Eiropas Savienības valstīm, nevis vārti uz Eiropu. Izmantojot šīs priekšrocības, Latvija uztur aktīvu politisko dialogu, lai kaimiņu valstīs veicinātu labāku izpratni par Eiropas Savienību, tās vērtībām, lai skaidrotu Eiropas kaimiņattiecību politikas un Austrumu partnerības mērķus. Tas ir abpusējs ieguvums. Mēs gūstam iespēju uzklaut kaimiņvalstu redzējumu arī par nākotnes attiecībām ar Eiropas Savienību. Esmu pārliecināts, ka Eiropas interesēs ir Austrumu partnerības inaugurācija jau Čehijas prezidentūras laikā.

Dāmas un kungi, Čehijas prezidentūras pirmajās dienās jaunu aktualitāti ir ieguvis enerģētiskās drošības jautājums. Finanšu un ekonomikas krīzei piemīt sava veida cikliskums. Savukārt jautājumi, kas saistīti ar enerģētisko drošību un ilgtspējīgiem enerģijas avotiem, Eiropas un pasaules politiskajā darba kārtībā atrodas visu laiku. To aktualitāte nemitīgi pieaug. Enerģētiskās drošībai ir izteikta ārējā dimensija. Tas nozīmē, ka šo jautājumu mēs nevaram aplūkot atrauti no situācijas pasaulē. To apliecina arī pēdējie notikumi Ukrainā un konfliktu Gruzijā. Vēl nesenā pagātnē Eiropas Savienības dalībvalstis enerģētiku uzskatīja par nacionālu un nevis Eiropas Savienības līmenī risināmu jautājumu. Pēdējo gadu notikumi enerģētikas jomā, energoresursu piegāžu pārtraukumi, enerģijas resursu apjomu samazināšanās un cenu svārstības veicinājušas vienotu Eiropas Savienības dalībvalstu izpratni par kopējās enerģētiskās politikas nepieciešamību. Enerģētikas un politikas krustpunktos galvenais ir nodrošināt regulāras, pietiekamas, ekonomiskas un ilgtspējīgas videi draudzīgas enerģijas piegādes.

Jāatzīst, ka Eiropas Savienības sekmes šajā jomā ir bijušas nevienmērīgas. Dažos jautājumos, piemēram, videi draudzīgās enerģētiskās saimniecības attīstībā, Eiropas līmenī esam pieņēmuši ambiciozus uzdevumus, kas jāsāk izpildīt. Citos jautājumos — Eiropas līmeņa enerģijas avotu diversifikācijā un enerģijas tirgus apvienošanā — esam tikai pašā ceļa sākumā. Pēdējo dienu notikumi — Krievijas gāzes piegādes pārtraukums — ir atvēris acis nepieciešamībai pēc ātrāka risinājuma visās Eiropas līmenī. Mūsu visu atbildība ir šo kopējo izpratni izmantot patiesi integrēta un diversificēta Eiropas enerģijas tirgus izveidošanai. Mēs nedrīkstam pieļaut, ka mūsu apņēmība zūd kopā ar šī pavasara sniegu. Enerģētiskās drošības jautājumu iespējams sekmīgi risināt tikai aktīvā dialogā ar energoresursu tranzīta un piegādātājvalstīm. Eiropas Savienībai ir ārpolitikas instrumenti šī jautājuma risināšanai. Mūsu atbildība ir tos izmantot.

Vēl viens virziens, kurā nopietni jāstrādā, ir Baltijas enerģijas tirgus integrācija ar Skandināvijas un Centrāleiropas enerģētiskajiem tirgiem. Baltijas reģiona integrācija ir nevienmērīga. Tirdzniecība un transports reģionā strauji attīstās. Savukārt enerģijas tirgus stagnē. Eiropas Komisija šajā virzienā ir veikusi atzīstamu darbu. Iniciatīva nostiprināt enerģētiskās drošību un solidaritāti iekļauj arī Baltijas enerģētiskajiem tirgiem starpsavienojumu plāna izstrādi. Tas ļaus pakāpeniski integrēt Baltijas valstis vienotā Eiropas enerģētiskajā tirgū. Augsti vērtēju Zviedrijas iesaisti stratēģiskajās diskusijās par Baltijas jūras reģionu. Zviedrijai būs iespēja to aktualizēt jau nākamajā pusgadā savas Eiropas prezidentūras laikā. Esmu pārliecināts, ka stipru Eiropas Savienību veido stipri reģioni no Vidusjūras līdz Baltijas jūrai.

Dāmas un kungi! Eiropas Savienības sākotnējais mērķis — Eiropas iedzīvotāju drošība un labklājība — nav mainījies. Mainījusies ir vide, kurā tas mums ir jāsasniedz. Pasaules ekonomika ir daudz ciešāk saistīta, nekā tā bija pirms pusgadsimta. Vienlaicīgi pasaulē ir attīstījušies jauni, spēcīgi ekonomiskie spēlētāji. Tikai ar konsekventu, tālredzīgu un, galvenais, kopēju Eiropas Savienības rīcību mēs varam cerēt nezaudēt šajā globālajā konkurences sacensībā. Tikai kopā mēs varam pildīt drošības un labklājības solījumus saviem pilsoņiem. Tikai tā mēs varam sasniegt mērķi, kura dēļ mūsu valstu iedzīvotāji ir devušies pie vēlēšanu urnām, lai atbalstītu mūsu dalību Eiropas Savienībā.

Eiropas Parlaments jau iepriekš ir pierādījis, ka tam piemīt plašs skatījums uz Eiropas Savienības nākotni. Īpaši tas attiecināms uz vienlīdzīgo un līdzsvaroto pieeju Savienības paplašināšanās politikai. Eiropas dinamiskais izaugsmes process ir devis iespēju Eiropai konkurēt pasaulē. Šī izaugsme ir Eiropas potenciāls, kas jāizmanto, lai Savienība arī pēc vairākām desmitgadēm būtu līdzvērtīgs ekonomisks partneris strauji augošajām Āzijas un Latīņamerikas ekonomikām. Tieši jūs, Eiropas nāciju demokrātiski ievēlētā pārstāvji, vistiešāk izjūtat atbildību par šo procesu. Nav iespējams arī pārvērtēt Eiropas Parlamenta nozīmi Eiropas projekta tuvināšanā iedzīvotājiem un demokrātiskās leģitimitātes palielināšanā. Turpmāk Eiropas Parlamenta loma vēl vairāk nostiprināsies.

Būtiski ir vienot mūsu daudzveidību un dažādību. Ir svarīgi turpināt darbu pie Eiropas Savienības pilnveidošanas. Tas ir darbs, kas visiem eiropiešiem jāveic kopā. Tā ir mūsu kopējā atbildība pret Eiropu. Ir ļoti svarīgi, lai nenotiktu Eiropas Savienības fragmentācija. Dalībvalstīm ir jāmeklē risinājumi un jāizvairās no Eiropas projekta dažādu ātrumu attīstības. Apsveicama ir Eiropadomē pirms mēneša panāktā vienošanās par Lisabonas līguma turpmāko virzību. Lisabonas līgums ir juridisks priekšnosacījums Eiropas Savienības tālākai pilnvērtīgai funkcionēšanai, tās lomas nostiprināšanai starptautiskajā arēnā. Tikai iedzīvinot Lisabonas līguma darbības principus, mēs varēsim visā pilnībā realizēt to pozitīvo potenciālu, ko sniedz jaunā, apvienotā Eiropa. Tas, cik Lisabonas līgums efektīvi darbosies praksē, ir atkarīgs no dalībvalstu un institūciju politiskās gribas un spējas būt vienotiem Eiropas mērķu sasniegšanā.

Dāmas un kungi! Līdz 2004. gadam Latvijas mērķis bija dalība Eiropas Savienībā. Kopš tā laika Latvijas mērķus mēs veidojam kontekstā ar Eiropas mērķiem. Mēs vairs nevaram sevi uzskatīt un uztvert atsevišķi no Eiropas. Latvijas mērķus varam definēt un sasniegt tikai tad, ja tie atbilst kopējai Eiropas vīzijai par nākotni. Eiropas mērķi savukārt ir sasniedzami, ja tie saskan ar katras dalībvalsts redzējumu. Eiropas Savienība ir būvēta un tā jānostiprina, balstoties uz kopīgām vērtībām. Tikai publiska diskusija var izsijāt tās vērtības, kas mums visiem ir kopīgas. Tikai kopīgi varam vienoties par vērtībām, ko liksim blakus tām, kas jau liktas Eiropas Savienības pamatos. Eiropisko vērtību definēšana un diskusiju rosināšana par tām ir visu politiku uzdevums, jo īpaši Eiropas līderu uzdevums.

Palūkosimies nākotnē! Kādu es redzu Eiropas Savienību un Latviju tālākā nākotnē? Teiksim — 2015. gadā? Ekonomiskā pasaule pēckrīzes izaugsmē būs apvienojusies vairākos ekonomiskās varas centros. Viens no tiem būs Eiropas Savienība. Eiropai būs griba un spēja būt vienotai, jo tikai vienotība dos iespēju īstenot mūsu uzdevumus. Pat vairāk — Eiropas Savienība joprojām būs atvērta uzņemt visus eiropiešus, kas atzīst tās vērtības. Šī vienotība dažādībā būs atslēga Eiropas lomas pieaugumam pasaulē. Eiropas Savienība būs paplašinājusies, bet nezaudēs spēju efektīvi rīkoties. Eiropas Savienība būs spējīga parūpēties par savu drošību un arī par stabilitāti kaimiņos. Izglītība un kultūra būs tilts, kas savieno dažādo Eiropas Savienības dalībvalstu pieredzi, un tas palīdzēs atgūt Eiropas vadošo lomu pasaulē zinātnes un kultūras jomā. Vairs nebūs veco un jauno, lielo un mazo Eiropas valstu. Eiropā valstis tiks vērtētas pēc to sasniegumiem, nevis ģeogrāfiskiem un ģeopolitiskiem kritērijiem. Eiropa būs vienota – to nodrošinās spēcīgi reģioni, kas, vienlaikus aizstāvot savas intereses, cieši sadarbosies ar citiem, tādējādi veidojot labklājības un attīstības tīklu visā Eiropā. Katra valsts atbilstoši savām spējām un īpašajām zināšanām dos ieguldījumu attīstībā.

Kāda būs Latvijas loma Eiropas Savienībā 2015. gadā? Tas būs laiks, kad Latvija būs izkļuvusi no krīzes. Latvijas galvaspilsēta Rīga būs viens no plaukstošiem Baltijas ekonomiskā reģiona centriem. Latvijas ekonomika būs sabalansētāka, konkurētspējīgāka un strukturāli pārveidota. 2015. gadā Latvijai pirmo reizi neatkarīgās valsts vēsturē tiks uzticēts risināt Eiropas un pasaules mēroga jautājumus kā Eiropas Savienības prezidējošajai valstij. Mūsu pienesums Eiropai būs īpašas attiecības ar Austrumu partnerības valstīm. Latvija un mūsu reģions veidos tiltu uz Austrumiem, tāpat kā Vidusjūras valstis savienos abus šīs jūras krastus. Mūsu redzējums par Eiropas atvērtību un integrācijas pieredze būs impulss Eiropas atvērtībai.

Dāmas un kungi! 2015. gads nav tālu — no tā mūs šķir tikai seši gadi. „Pastāvēs, kas pārvērtīsies,” teica latviešu dzejnieks Rainis pirms gadsimta. Šie vārdi ir viedi arī šodien. Esmu pārliecināts, ka Eiropa būtiski mainīsies – kļūs spēcīgāka savā ekonomikā, labklājībā, savstarpējā sadarbībā. Tā nostiprinās savu vērtību sistēmu. Eiropietis būs lepns par to, ka dzīvo Eiropā un vienlaikus pieder savai nācijai. Vienotība dažādībā,

attīstība, vērtību saglabāšana un katra pilsoņa atbildība par savu valsti un par Eiropas saimi kopumā – tā ir Eiropas nākotne.

Dārgie klātesošie! Eiropas attīstība un uzplaukums ir mūsu veiksmes mēraukla. Mūsu darba novērtējums. Mūsu atbildība. Aicinu jūs, Eiropas Parlamenta deputāti, veicināt eiropiešu izpratni par mūsu kopējiem mērķiem un to, kā tie ietekmēs katra eiropieša dzīvi savās mājās. Eiropas pilsoņu atbalsts Eiropas idejai ir vislielākais garants Eiropas nākotnei. Paldies jums, Eiropas Parlamenta deputāti, par darbu šī sasaukuma laikā! Novēlu jums sekmes turpmākajā darbā, kā arī nākamajās Eiropas Parlamenta vēlēšanās!

Priekšsēdētājs. – Prezidenta kungs, ļaujiet man Eiropas Parlamenta vārdā pateikties jums par jūsu uzrunu, par jūsu Eiropas drosmi un par jūsu Eiropas apņēmību. Mums, protams, bija patīkami dzirdēt, ka jūs vērtējat Eiropas Parlamentu un darāt to pamatoti.

Es vēl atceros ļoti skaidri, ka pievienošanās sarunu laikā 1990. gadu otrajā pusē Latvija, Lietuva un Slovākija sākumā tika izsvītrotas. Tieši Eiropas Parlaments bija tas, kurš aicināja valdības iekļaut Latviju, Lietuvu un Slovākiju sarunās. Rezultātā Latvija, Lietuva un Slovākija varēja kļūt par Eiropas Savienības dalībniecēm 2004. gada 1. maijā.

Jūs pievērsāties enerģijas jautājumam, un es jums īsi atbildēju. Mums ir ļoti atbildīgs komisārs, jūsu tautietis Andris Piebalgs, kas apbrīnojami labi veica savus pienākumus pagājušajā nedēļā un disputā par gāzi ar Krieviju un Ukrainu, bet it īpaši ar Krieviju. Es gribētu pateikties Andrim Piebalgam par viņa darbu viņa prezidenta klātbūtnē.

(Aplausi)

Prezidenta kungs, mana nobeiguma piebilde ir šāda: jūs runājat par to, kā mācāties jūs un kā Latvija mācās. Tā, protams, ir tiesa. Tomēr pat tie, kas Eiropas Kopienai, Eiropas Savienībai piederēja no sākuma, mācās no jums un jūsu vēsturiskās pieredzes. Ja mēs esam gatavi ieklausīties viens otrā un mācīties viens no otra, tā mums visiem būs labāk. Uz mūsu kopējo vērtību pamata mēs esam stipri, demokrātiski un brīvi. Paldies jums, prezident Zatlē, bija prieks jūs uzņemt pie mums šodien. Paldies!

(Aplausi)

SĒDI VADA: MARTINE ROURE

priekšsēdētāja vietniece

9. Balsojuma skaidrojumi (turpinājums)

- Ziņojums: Christa Klāß (A6-0443/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Priekšsēdētājas kundze, es atzinīgi vērtēju kompromisu, kas piespiedīs ES valstu valdības radīt laika grafiku un izveidot rīcības plānus, lai ierobežotu riskus, kas rodas pesticīdu lietošanā. Smidzināšanas no lidmašīnām ierobežošanu atzinīgi vērtēs ES pilsoņi, kā arī buferzonas dzeramā ūdens un ūdens organismu aizsardzībai. Es balsoju par šo direktīvu, jo tā saskan ar manu uzskatu par veselības aizsardzību.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par šo kompromisu, jo ir saprātīgi pesticīdus izmantot ilgtspējīgi. Es uzskatu, ka īstā problēma ir tā, ka dalībvalstīm ir tik dažādi noteikumi: dažās valstīs operatoru apmācība un izglītība notiek ļoti stingrā veidā, un tāpēc tajās labi un ilgtspējīgi izmanto pesticīdus, bet ne visas valstis tā rīkojas. Es uzskatu, ka šis tiesību akts pienācīgi panāks to, lai mums būtu augstāki standarti visā Eiropas Savienībā. Tas ir labi gan tiem, kas darbina smidzinātājus, gan tiem, kas nonāk kontaktā ar tiem.

Es uzskatu, ka mēs runājam par ļoti saprātīgu paketi, tāpēc es ar lielu prieku atbalstīju to, un es apsveicu referenti.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, arī es šo ziņojumu atbalstīju balsojot. Nav nekādu šaubu, ka mums ir vajadzīga regulatīva sistēma pesticīdiem. Tas netiek apstrīdēts. C. Klāß ziņojums paplašina kontroles lauku un ierobežo izmantošanu valsts un privātajā partnerībā līdz būtiskām vajadzībām.

Interesanti, ka, neskatoties uz ļoti aizkaitinātām debatēm par apdraudējumu vai risku sakarā ar H. Breyer ziņojumu, man vienmēr ir bijusi sajūta, ka šis jautājums ir vairāk piemērots reālai lietošanai, nevis laišanai

tirgū — citiem vārdiem sakot, šajā ziņojumā. Plašs parastu izstrādājumu klāsts var būt bīstams, ja tiek ignorētas tirdzniecības un lietošanas instrukcijas. Atrašanās tirgū pati par sevi nav risks patērētājam, videi vai šādu izstrādājumu lietotājam. Pesticīdi ir bīstami tikai tad, ja tirgotājs nezina, ko viņš vai viņa dara, ja apkalpošanas iekārta nav kārtībā, ja tiek ignorēta ūdens vide vai tie tiek nepienācīgi uzglabāti un nav iekļauti integrētā augu aizsardzības plānā. Jēdziens par lietošanas kvantitatīvu samazināšanu prasa rūpīgu vadību, jo rezultātā tas varētu radīt retāku smidzināšanu ar augstākas koncentrācijas pesticīdiem.

Dienas beigās šīs vielas jālieto tik mazā apjomā, cik iespējams, kā to zina katrs lauksaimnieks.

- Ziņojums: Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)

Zuzana Roithová (PPE-DE). - (CS) Priekšsēdētājas kundze, es vēlreiz vēlos atbildēt uz vakardienas plenārsēdes debatēm. Es atbalstīju jauno regulējumu, jo, manuprāt, tas ir rīks jaunu un nekaitīgāku alternatīvu attīstīšanai augu aizsardzībā. Es uzskatu, ka saskaņā ar ģeogrāfiskām zonām apstiprinātu pesticīdu savstarpējā atzīšana ir mūsu Parlamentam pozitīvs sasniegums. Aizliegtu vielu — tajās ietilpst kancerogēni, genotoksiskas vielas, kā arī vielas ar neirotoksisku un imūntoksisku iedarbību — saraksta sagatavošana arī ir solis uz priekšu un pamatojas uz zinātniskām atziņām. Kā komisārs vakar teica, šķiet, ka tas attiecas uz procentuāli samērā nelielu skaitu vielu, kas šodien vēl tiek izmantotas. Es vēlos pieminēt, ka mums stingri jāpiemēro šīs prasības arī importētām precēm. Komisār, es gribēju izteikties arī par citiem ziņojumiem, bet man netika dots vārds. Par šiem ziņojumiem jau ir bijuši skaidrojumi, vai par tiem ir jau notikušas debates, tāpēc es domāju, ka tie tiks pieņemti rakstiskā veidā.

Diana Wallis (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, man jāatzīstas. Man kopš bērnības ir dārzenis, ko es ienīstu: zirņi. Bet par nelaimi man jāpārstāv Lielbritānijas lielākā zirņu audzēšanas teritorija, kas ir radījusi man milzīgu problēmu sakarā ar *H. Breyer* ziņojumu. Es piekritu šī ziņojuma mērķiem. Es piekritu tiesību akta mērķiem veicināt mūsu vides veselību, mūsu kā indivīdu veselību, bet tas potenciāli patiešām apdraud milzīgu lauksaimnieciskās ražošanas nozari manā reģionā.

Pēc ilgām pārdomām es esmu atturējusies, bet es vēlos skaidri pateikt, ka es domāju, ka mūsu likumdošanas procedūrā šajā ziņā bija trūkumi. Beigās mums bija tik daudz informācijas — konfliktējošas un citādas, ka es — un esmu pārliecināta, ka arī daudzi citi — būtu atzinīgi vērtējusi, ja būtu bijis iespējams trešais lasījums vai saskaņošana, lai būtu droši, ka esam aizsargājuši visas intereses.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētājas kundze, arī man šis bija sevišķi smags lēmums. Es jutu, ka ziņojums vispār bija labs, ļoti labi līdzsvarots un konstruktīvs, un tas noteikti bija domāts, lai nodrošinātu augsta līmeņa aizsardzību cilvēku veselībai, dzīvnieku veselībai un videi.

Tomēr man ir bažas par situāciju, kad mēs pieņemam lēmumus par kādas īpašas vielas pieņemšanu, pamatojoties uz to, vai šī viela ir apdraudējums vai nav, un mēs neņemam vērā iespējamo iedarbību. Es uzskatu, ka mums ir vajadzīgs zinātniski pamatots ietekmes novērtējums.

Viens no iemesliem manām bažām ir tas, ka, runājot ar pilsoņiem par ES, viens no jautājumiem, ko viņi pastāvīgi uzdod man, ir tas, ka ir gadījumi, kad ES likumdošana ne vienmēr ir proporcionāla. Lai gan es ticu, ka šim ziņojumam piemīt elastība, es domāju, ka mums vajadzēja mazliet vairāk, bet visvairāk mums bija vajadzīgi turpmāki zinātniski pierādījumi, lai atbalstīto šo lietu. Tomēr ir piesardzības princips, un mums tas jāpatur prātā, bet lēmumiem arī ir jābalstās uz pierādījumiem, un man būtu gribējies vairāk pierādījumu šajā jautājumā.

Neena Gill (PSE). - Priekšsēdētājas kundze, pesticīdu lietpratīgs un efektīvs izmantojums ir nepieciešamība. Lai gan vides aizsardzība un sabiedrības veselības sargāšana iet roka rokā, es domāju, ka mums ir jālīdzsvaro patērētāju un ražotāju vajadzības. Kaut arī es atzinīgi vērtēju *H. Breyer* ziņojuma mērķus samazināt birokrātiju, es nevaru to atbalstīt.

Es esmu tikusies ar daudziem ekspertiem un lauksaimniekiem, un Valsts lauksaimnieku apvienības pārstāvjiem manā Rietummidlendās apgabalā, un viņiem visiem ir dziļas šaubas par šī ziņojuma ietekmi uz ražām. Es bažījos kopā ar viņiem. Manas lielākās raizes ir par to, ka Komisijā nav ticis veikts kārtīgs ietekmes novērtējums un nav skaidras norādes, ko šis ziņojums nozīmēs lauksaimniecībai.

Tagad, kad pārtikas cenas aug visā pasaulē, es nedomāju, ka ir īstais laiks mums bez apdomas reaģēt, lai ieviestu pasākumus, kam var būt nevēlama ietekme uz pārtikas ražošanu. Tieši tāpēc mana delegācija iesniedza grozījumu par pamatīgu un sen novēlotu ietekmes novērtējumu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, arī es tāpat kā pārējie kolēģi vēlos teikt, ka šī bija ļoti smaga lieta. Ja *Diana Wallis* bažījās par zirņiem, jūs varat iedomāties, ka Īrijā kartupeļi, protams, atradās kā mūsu ēdienu kartē, tā arī darba kārtībā. Kopumā tomēr es domāju, ka tas, par ko mēs balsojam, ir daudz labāks priekšlikums un pakete, nekā sākotnēji iesniegtais — un mani komplimentētiem, kas strādāja pie tā.

Ļaujiet man pateikt par to dažas lietas, un es beigšu ar svarīgāko. Es domāju, ka pašreizējā situācijā lauksaimnieku lobijam ir jāpanāk, lai agroķīmijas rūpniecība ražotu nekaitīgākas alternatīvas, lai viņi var turpināt ražot pārtiku, un es domāju, ka lobijam ir jāvelta tikpat daudz enerģijas kā līdz šim.

Runājot par pārtikas importu, Komisijai jāpievēršas ES lauksaimnieku un ražotāju patiesajām bažām, ka viņiem tiks aizliegts lietot noteiktas vielas, bet trešās valstis turpinās tās lietot. Mums ir vajadzīgs tam skaidrojums, lai lauksaimnieki būtu kopā ar mums.

Ashley Mote (NI). - Priekšsēdētājas kundze, es balsoju pret to vienkārši tāpēc, ka priekšlikumu patiesībā ir nolauņījusi Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komiteja un komisāri. Vakar referenti lielījās par standartizāciju, un tomēr ir pieņemts, ka šī ir dažādības Savienība. Ja ir kāda joma, kur spriedums, izlēmība un dažādība ir nepieciešama, tā laikam ir šī.

Pēc būtības šis bija lauksaimniecības jautājums, bet lauksaimniecības komisārs no Dānijas nekur ne reizes nebija redzams, un tas ir kauns. Iemesls, protams, ir interešu konflikts, jo dāņi neapstrādā savu dzeramo ūdeni pēc tam, kad tas iznāk no zemes.

Lauksaimnieki manā pasaules daļā jūtas pilnībā nodoti un atklāti apvainoti par to, ka šeit izskan daži pieņēmumi, ka viņi nezina, ko viņi darot, un ka viņiem tas esot jāpasaka. Būtībā jūs esat pievienojuši vēl vienu grupu tiem, kas AK atklāti nīst Eiropas Savienības iejaukšanos.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, visas puses ir izteikušas pārspīlētas prasības un paudušas bailes par šo ziņojumu. Ir bijis grūti atšķirt patiesību no izdomas un izlemt, kā balsot.

Lai gan es atzīstu mīksto augļu ražošanas un kartupeļu ražošanas, un graudaugu audzētāju bažas Īrijā, kas ir runājuši ar mani par šo jautājumu, es atbalstīju kompromisu. Es jūtu, ka veiktie uzlabojumi bija mūsu atbalsta vērti, pat ja man vēl ir nedaudz bažas. Es balsojot atbalstīju, jo, manuprāt, sliktākais no visiem iznākumiem būtu nodot šo ziņojumu saskaņošanai. Piecu gadu izņēmuma laiks, kas atjaunojams, ja tas ir nepieciešams būtiskai augu aizsardzībai, ir svarīgs nekaitīguma tīkls, un tas arī mudina agroķīmijas rūpniecību veikt pētījumus un ražot alternatīvas.

Syed Kamall (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es domāju, ka, apskatot Eiropas projektu, tā būtība ir dialektiska. Mēs runājam par demokrātiju, tomēr mēs ignorējam demokrātisko gribu, kas izteikta referendumos Francijā, Nīderlandē un Īrijā. Mēs apspriežam nodrošinātību ar pārtiku, tomēr balsojam par ziņojumu, kas potenciāli grauj pārtikas ražošanu Eiropas Savienībā. Mēs runājam par palīdzēšanu pilsoņiem un lauksaimniekiem trūcīgākās valstīs, tomēr šī balsojuma rezultātā būs aicinājums aizliegt importu no lauksaimniekiem, kas ir lietojuši pesticīdus, kas tagad ir aizliegti Eiropas Savienībā.

Man vienkārši ir lūgums maniem kolēģiem Parlamentā un Komisijai: lūdzu, domāsim turpmāk par mūsu tiesību aktu neplānotajām sekām. Es piekrītu *D. Wallis* par likumdošanas procesu un to, ka būtu bijis vajadzīgs trešais lasījums. Es piekrītu, ka tam steigā tika izskriets cauri, un es domāju, mēs visi piekrītam, ka ir bijis nepietiekams ietekmes novērtējums uz zinātniska pamata. Drošības pēc pārliecināsimies, lai tas nenotiek atkal.

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze, es mēģināju izjaukt kompromisu, balsojot pret tām ziņojuma daļām. Es paskaidrošu iemeslu, nolasot vēstuli, ko man sūtījis *James Mowbray*, kas ir lauksaimnieks Sकेgnesas tuvumā manā reģionā.

Viņš rakstīja: „Es personīgi esmu bijis iesaistīts graudaugu aizsardzības produktu izmantošanā vairāk nekā 40 gadus. Es vienmēr esmu izmantojis produktus, ievērojot citām cilvēku būtnēm, kā arī neskartai dabai. Es neesmu radījis nekādu redzamu ļaunumu savai veselībai vai vides labsajūtai. Tāpēc esmu tik sarūgtināts, ka daudzu ražojumu, tostarp triazola fungicīdu, iespējamās izņemšanas pamatojums nav zinātniski argumentēts un padarījis manu saimniekošanu ne sevišķi dzīvotspējīgu, un samazinās pašu mājās ražotas pārtikas pieejamību.”

Es saņēmu šīs piezīmes no viņa un burtiski simtiem citu cilvēku, no *Empire World Trade*, kas atrodas Spaldingā Linkolnšīrā, *John Manby* no *Parker Farms* Leičesterā, *John Clark*, kas darbojas Notingamšīrā, *Jonathan Reading* un simtiem citu. Tieši tāpēc es balsoju pret kompromisu.

Kathy Sinnott (IND/DEM). - Priekšsēdētājas kundze, tagad, kad šī balsošana ir beigusies un ir doti argumenti, es gribētu atgriezties pie kaut kā, kas vijās cauri visām debatēm šeit un komitejā. Tā bija manāma neticība lauksaimniekiem un daudzu pieņēmums, ka lauksaimnieki kaut kādā veidā ir veselības un vides ienaidnieki. Manā pieredzē tas ir tiešs pretstats patiesībai. Lauksaimnieki Īrijā ir un ir bijuši tie, kas tūkstošiem gadu ir aizsargājuši un saglabājuši vidi, uzturot to dzīvu, tīru un ražīgu. Lauksaimnieki vienmēr ir arī bijuši mūsu veselības pamats. Viņi ražo to labo pārtiku, kas ir mūsu labās veselības pamats. Es rosinātu jūs atjaunot mūsu ticību mūsu lauksaimniekiem, kas dara visu, ko spēj, lai pabarotu mūs ļoti smagās situācijās, sliktos laika apstākļos, slimību un, protams, ES politikas apstākļos.

Rakstiski balsojumu skaidrojumi

- Ziņojums: Paolo Costa (A6-0468/2008)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Mēs tikko nobalsojām par nolīgumu par civilās aviācijas drošību. Lai gan lidošana ir viens no visdrošākajiem ceļošanas veidiem, nekad nevar būt pasākumi, kas ir par daudz droši.

Ar šo diskusiju cieši saistīta arī cita veida drošība. Kopš briesmīgā teroristu uzbrukuma dvīņu torņiem, ir īstenoti neskaitāmi drošības pasākumi. Arī šajā ziņā nevar būt par daudz nodrošinājuma. Patiešām, tieši tad, kad mēs jūtamies pārāk droši, terorisms atkal uzbrūk.

Protams, ir jāatrod līdzsvars starp pilsoņu brīvībām un tiesībām un drošības pasākumiem; taču, tiklīdz nonākam līdz izvēlei, ir jānosaka prioritātes. Piemēram, ir bijusi pamatīgi liela opozīcija pasažieru sarakstu izsniegšanai, pamatojoties uz datu aizsardzību. Bet pavisam noteikti tādi drošības pasākumi ļaus veikt padziļinātu analīzi, kāda nav iespējama uz robežām.

Mēs dzīvojam jaunā laikmetā. Nevainīgi civiliedzīvotāji kļūst par īpaši izraudzītu mērķi, un noteiktu valstu civiliedzīvotāji tiek iepriekš atlasīti. Šādā vidē, protams, mēs nesagaidām, ka šīs valstis atturēsies un nedarīs visu iespējamo, lai aizsargātu savu pilsoņu intereses.

Dragoş Florin David (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Mans balsojums bija par šo ziņojumu, jo arī aviācijas rūpniecība Rumānijā gūs tiešu labumu. Sarunās panāktais nolīgums visnotaļ atspoguļo konvencionālu aviācijas drošības nolīguma struktūru; tas pamatojas uz savstarpēju uzticēšanos abu pušu sistēmām un uz regulatīvo atšķirību salīdzinājumu. Tas saistās ar pienākumiem un metodēm sadarbībai starp eksporta un importa iestādēm. Tomēr šī mērķa sasniegšanas līdzekļi, proti, abu pušu sadarbība un sertificēšanas rezultātu savstarpēja pieņemšana gaisa kuģu lidojumderīguma un apkopes jomā, ir noteikti nolīguma pielikumos atšķirībā no konvencionāliem nolīgumiem, kur šie pasākumi parasti tiek noteikti atsevišķos, nesaistošos nolīgumos civilās aviācijas iestāžu līmenī. Pielikumi kopumā atspoguļo Kopienas īstenošanas noteikumus attiecībā uz lidojumderīgumu (Komisijas Regula Nr. 1702/2003) un apkopi (Komisijas Regula Nr. 2042/2003), ko puses groza, pamatojoties uz Divpusējās uzraudzības padomes lēmumu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. - (PT) Aviācijas nolīgumu starp Eiropas Kopienu un Amerikas Savienotajām Valstīm (ASV) izcelsmes sākums un pamats ir gaisa transporta liberalizācija.

Šie nolīgumi, kas ir izveidoti ES līmenī (jeb, precīzāk, tos izveidoja Eiropas Kopiena — vienīgais subjekts, kas noteikts ar likumu — un tās vienotais Kopienas tirgus, kuru viņi gatavojas pilnībā liberalizēt) ir iecerēti, lai būtu pārāki par jebkādiem divpusējiem nolīgumiem, kas pastāv starp dažādām dalībvalstīm un ASV.

Tāpat kā citās rezolūcijās, kas iepriekš pieņemtas Eiropas Parlamentā, mēs gribētu izcelt, ka mēs esam acīmredzot pirmie, kas ir ieinteresēti „augsta līmeņa civilās aviācijas drošības” nodrošināšanā un pasākumos, „lai samazinātu ekonomisko slogus uz aviācijas industriju un operatoriem, ko rada pārmērīga regulatīva pārraudzība”. Tomēr mums jānosargā divi svarīgi aspekti: (1) šo procesu mērķis un pieņemtais pamats nedrīkst būt nosacījumu radīšana un veicināšana gaisa transporta liberalizēšanai ar standartu harmonizēšanas starpniecību; (2) šie procesi nedrīkst veicināt harmonizāciju, pazeminot drošības standartus un noteikumus, it sevišķi, kad drošība, slogu mazināšana un liberalizācija tiek sajauktas kopā, peļņa un koncentrēšana gūst pārsvaru.

Mēs domājam, ka gaisa transports ir jāaizstāv kā publisks pakalpojums, ko sniedz sabiedriski uzņēmumi katrā valstī, kas garantē pilsoņiem sniegto pakalpojumu kvalitāti un drošību.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. - (DE) Es piekrītu principā Paolo Costa ziņojumam par civilo aviāciju.

Eiropas Savienībai un ASV ir svarīgi vienoties par kopēju nostāju ar šī nolīguma palīdzību. Tomēr ir dzīvībai svarīgi, lai mēs šajās aizjūras partnerattiecībās būtu īsti partneri, nevis tikai uz papīra. Ir jāatrod kritēriji, kuri abām pusēm ir jāievēro.

Jebkura nosodījuma gadījumā vai nu no ES, vai ASV puses līgumā būs nepieciešamas anulējamas izmaiņas.

Bogusław Liberadzki (PSE), rakstiski. - (PL) Es balsoju „par” attiecībā uz ziņojumu par priekšlikumu Padomes lēmumam par Eiropas Kopienas un Amerikas Savienoto Valstu nolīguma noslēgšanu par sadarbību civilās aviācijas drošības reglamentācijā (A6-0468/2008). Es piekrītu referenta priekšlikumam par šī nolīguma noslēgšanu.

Es domāju, ka nolīguma mērķi, proti, preču un pakalpojumu tirdzniecības veicināšana, uz ko attiecas šis līgums, maksimāla novērtējumu, pārbaužu un kontroļu dublēšanas ierobežošana ar nozīmīgām regulatīvām atšķirībām un otras puses sertificēšanas sistēmas lietošana, lai pārbaudītu otras puses prasību ievērošanu, ir likumīgi mērķi.

Es ceru, ka paļaušanās uz savstarpēju uzticēšanos otras puses sistēmām būs labvēlīga šī nolīguma īstenošanai.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Kā Eiropas Parlamenta referents tiesību akta ziņojumam par Eiropas Aviācijas drošības aģentūras (EASA) pilnvarām, es atzinīgi vērtēju panākto nolīgumu ar Amerikas Savienotajām Valstīm par civilās aviācijas sertifikātu savstarpējās atzīšanas veicināšanu.

Šis nolīgums iezīmē svarīgu soli transatlantiskās sadarbības paplašināšanā, kas ir Eiropas tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupas prioritārs mērķis. Tas veido veselīgus nosacījumus plaukstošai preču un pakalpojumu tirdzniecībai civilās aviācijas nozarē, kas neapšaubāmi dos labumu Eiropai. Nolīgums piedāvā lielākas garantijas attiecībā uz drošību un izstrādājumu, komponentu un lidaparātu labāku atbilstību paaugstinātajām vides aizsardzības prasībām. Ar šādiem nosacījumiem mēs varam cerēt, ka Eiropas vienotās gaisa telpas principi nākotnē tiks attiecināti uz transatlantisko sadarbību un ka sadarbība tiks paplašināta pētniecības jomā, kā arī jaunu tehnoloģiju ieviešanā šajā jomā, pamatojoties uz sadarbību starp SESAR un NextGen.

Es ticu, ka šis nolīgums turpmākajā perspektīvā veicinās savstarpēji labvēlīgas sadarbības ietvaru paplašināšanu starp EASA un FAA, kā rezultātā lidsabiedrības, aviācijas industrija un vēl svarīgāk — pasažieri gūs tiešu labumu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. - (PT) Ārējās transporta politikas nākamā paplašināšana prasa labas attiecības starp Eiropas Kopienas un Amerikas Savienotajām Valstīm. Rezultātā viens no fundamentālajiem punktiem šajā sadarbības nolīgumā par civilās aviācijas drošības reglamentāciju ir savstarpēja uzticēšanās otras puses sistēmām un regulatīvo atšķirību salīdzinājums. Šī nolīguma mērķis ir veicināt preču un pakalpojumu tirdzniecību aviācijas nozarē, cik iespējams ierobežojot novērtējumu, pārbaužu un kontroļu dublēšanos ar nozīmīgām regulatīvām atšķirībām abu pušu starpā. Tāpēc mēs ticam, ka tiek radīta pamatstruktūra, kas darbosies bez aizķeršanās ik dienas un kas ļaus atrisināt īstenošanas gaitā radušos tehniskos jautājumus ar nepārtrauktas sadarbības un konsultēšanās sistēmas palīdzību. Šis nolīgums ir vēl viena fundamentāla pakāpe Eiropas transporta politikas ārējā dimensijā, tāpēc es balsoju par šī ziņojuma pieņemšanu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es gribu paziņot, ka es balsoju par P. Costa kunga ziņojumu jautājumā par nolīguma noslēgšanu starp Eiropas Kopienas un Amerikas Savienotajām Valstīm par sadarbību civilās aviācijas drošības reglamentācijā, kā tas ir dots priekšlikumā Padomes lēmumam.

Es piekrītu referenta uzskatam, ka Parlamentam ir jāaplicina savs atbalsts nolīguma noslēgšanai, jo tas neapšaubāmi uzlabotu preču un pakalpojumu tirdzniecību starp pusēm attiecībā uz lidojumderīgumu un apkopes nozari, izvairoties no liekas dublēšanas novērtējumos un pārbaudēs par atbilstību drošības prasībām, kuras līdz šim ir bijis jāatkārto, pat ja tās ir ļoti līdzīgas viena otrai. Es tomēr uzskatu, ka nolīgums sākumā ir jāpiemēro provizoriski, lai mēs varētu identificēt visas praktiskās un īstenošanas grūtības un tās novērst pirms galīgās pieņemšanas.

- Ziņojums: Diana Wallis (A6-0511/2008)

Dragoș Florin David (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Es balsoju par šo ziņojumu labāka tiesiska regulējuma dēļ uzņēmējdarbībām Eiropas Savienībā.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Es balsojumā atbalstīju ziņojumu par kopēju nodokļu sistēmu, ko piemēro dažādu dalībvalstu uzņēmējsabiedrību apvienošanai, sadalīšanai, daļējai sadalīšanai, to aktīvu pārvešanai un akciju maiņai, jo šīs juridiskās darbības rada uzņēmējsabiedrību juridiskā statusa fundamentālas izmaiņas. Eiropas Savienībai arī jāveic nepieciešamie pasākumi, lai nodrošinātu vienotu, harmonizētu, bet efektīvu regulējumu.

Es atbalstīju to arī tāpēc, ka es esmu jurists, un es turpināšu atbalstīt katru Eiropas Parlamentā centieni harmonizēt un kodificēt Eiropas līmenī fiskālos, ekonomiskos, civiltiesību un krimināltiesību noteikumus.

- Ziņojums: Costas Botopoulos (A6-0508/2008)

Dragoş Florin David (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Mans balsojums bija par šo ziņojumu, jo Pirmās instances tiesas reglamentā nav nekas paredzēts attiecībā uz valodas lietojumu, kas jāpiemēro, iesniedzot apelācijas (pret Civildienesta tiesas lēmumiem). Patiesībā nav nekāda ekvivalenta Tiesas Reglamenta 110. pantam.

- Ziņojums: Bastiaan Belder (A6-0489/2008)

Adam Bielan (UEN), rakstiski. - (PL) Priekšsēdētājas kundze, pēc pēdējā bruņotā konflikta Balkānos Eiropas valstis sniedza ļoti atšķirīgas deklarācijas par šo tematu. Tomēr ar savu aktīvo iesaistīšanos tajā situācijā ES apliecināja, ka Balkāni ir mums svarīgs reģions un Eiropas neatņemama sastāvdaļa. Tāpēc mums ir pienākums atbalstīt šīs valstis to centienos panākt stabilitāti un pilnīgu demokrātiju. Es atbalstīju B. Belder ziņojumu, jo tas uzsver nepieciešamību palīdzēt Balkānu valstīm, izturoties pret tām kā individuāliem, neatkarīgiem partneriem.

Turklāt ir labi, ka ziņojums uzsver nepieciešamību veidot kopēju enerģijas politiku. Avotu diversifikācija ir steidzami vajadzīga, un tā dotu labumu ne tikai ES, bet visai Eiropai.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. - B. Belder kunga ziņojums aplūko pašreizējo situāciju Eiropas Savienības tirdzniecības un ekonomiskajās attiecībās ar šo reģionu, kas kļūst arvien stabilāks un kur daudzas valstis ir ES dalībvalstu kandidātes. ES kā reģiona galvenās partneres loma tirdzniecības un ekonomisko attiecību uzturēšanā, iestājoties par stabilu un ilgstošu mieru reģionā, ir ļoti svarīga.

ES kā ekonomiska partnera, bet arī kā stipras pilsoniskas sabiedrības, valdības un dinamisku institūciju parauga spēks ir jāizmanto, lai virzītu uz priekšu reģiona attīstību. Trīskārša un diferencēta pieeja, ņemot vērā relatīvās atšķirības starp reģiona valstīm, kā arī asociācijas nolīgumus un turpmāko atbalstu, piedāvā skaidru veidu, kā risināt atpalcības jautājumus un nostiprināt intensīvu reģionālu un starptautisku ekonomisko sadarbību.

Es atbalstu B. Belder kunga ziņojumu kā līdzekli ilgstoša miera cementēšanai un mūsu visu kopējo ideālu stiprināšanai.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. - (FR) Es zinu, ka B. Belder ziņojums skar tikai ekonomiskās un komerciālās attiecības ar Rietumbalkāniem, un es zinu par acīmredzamo vajadzību Eiropas Savienībai palīdzēt viņiem ekonomikas, likumdošanas, politikas un sociālās jomas rekonstrukcijā.

Es tomēr esmu pārsteigts, ka, neskatoties uz paziņojumu, ka tāpat kā pievienošanās procesiem šai palīdzībai ir jābūt diferencētai un jāpielāgo katrai valstij, ziņojums patiesībā neņem vērā katras valsts īpašo situāciju. Serbija, piemēram, nav pat pieminēta.

Turklāt šis Parlaments, kas vienmēr steidz nosodīt cilvēktiesību pārkāpumus visā pasaulē vai pieprasīt „cilvēku tiesību” klauzulas starptautiskos sadarbības nolīgumos, ir sasniedzis savu meistarības līmeni, nobalsojot ziņojumu par Balkāniem, ne ar vārdu nepieminot dramatisko un nepieļaujamo serbu iedzīvotāju stāvokli Kosovā, kuri ir kļuvuši par izstumtajiem savā vēsturiskajā tēvu zemē. Vienlaicīgi tas apsveic sevi par simtiem miljoniem eiro, kas ir piešķirti iestādēm, kuras provocē, organizē vai pieļauj šo situāciju.

Vural Öger (PSE), rakstiski. - (DE) Ekonomisko attiecību nostiprināšana ar Rietumbalkāniem ir ārkārtīgi svarīga gan ES, gan Rietumbalkāniem. Tāpēc es atzinīgi vērtēju to, ka Eiropas Parlaments intensīvi strādā pie šī jautājuma un ka mēs šodien pieņemām B. Belder ziņojumu. Ņemot vērā to, ka Rietumbalkānu valstu nākotne ir saistīta ar ES, viņu ekonomiskā un politiskā tuvināšanās ES ir ļoti svarīga. Lai piesaistītu šīs valstis ES uz ilgu laiku, to tirgus ekonomikas un reģionālās sadarbības attīstība ir jāveicina.

Tieši tāpēc konstruktīvi un pozitīvi signāli no Eiropas Parlamenta arī ir svarīgi. ES interesēs ir panākt politiskas stabilitātes, tiesiskas drošības un tādējādi labu pamatnosacījumu radīšanu šajās valstīs ārzemju investīcijām.

B. Belder ziņojums uzsver to, ka ekonomisko attiecību līmenis ir atkarīgs no progresa katrā atsevišķā valstī. Turklāt tam ir jāklūst par ES mērķi dažādot Rietumbalkānu valstu tautsaimniecību. Visi šie svarīgie aspekti ir atspoguļoti ziņojumā. Es esmu pārliecināts, ka ekonomisko attiecību pozitīva attīstība starp ES un Rietumbalkāniem dos labumu visām Eiropas kontinenta valstīm, un es ar cerībām gaidu mūsu priekšlikumu īstenošanu.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. - (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par B. Belder ziņojumu par tirdzniecības un ekonomiskām attiecībām ar Rietumbalkāniem.

Es piekrītu maniem kolēģiem deputātiem, uzskatot, ka Eiropas Savienībai ir būtiska nozīme Rietumbalkānu reģiona valstu ekonomiskās un politiskās atdzimšanas procesā, turot prātā viņu dalību Eiropas Savienībā, pirmkārt, no politiskās situācijas stabilizācijas viedokļa un, otrkārt, no ekonomikas un tirdzniecības viedokļa.

Tomēr es gribētu uzsvērt, ka Savienībai ir jāveic padziļināta situācijas analīze attiecībā uz cilvēktiesību un demokrātisku principu ievērošanu katrā valstī. Es īpaši norādu uz Horvātiju un daudzajiem Itālijas emigrantiem, kas vēl joprojām tiek klaji diskriminēti šajā valstī, lai gan Horvātija ir oficiāli pieteikusies uzņemšanai ES. Šis aspekts, manuprāt, ir pretrunā ar stāvokli Serbijā, valstī, kurai ir piešķirts tikai iespējamās kandidātvalsts statuss un pret kuru Savienībai būtu jābūt atvērtākai nekā līdz šim.

Flaviu Călin Rus (PPE-DE), rakstiski. - (RO) Es balsoju par šo ziņojumu par tirdzniecības un ekonomiskām attiecībām ar Rietumbalkāniem (A6-0489/2008), jo priekšlikums par Eiropas Parlamenta rezolūciju ietver arī Ārlietu komitejas atzinumu, kā arī Reģionālās attīstības komitejas (kurā es esmu loceklis) atzinumu.

Ekonomiska izaugsme un attīstība Rietumbalkānu reģionā nodrošinās nosacījumus konstruktīvai partnerībai ar ES austrumu dalībvalstīm, kurās ietilpst arī Rumānija.

Vienlaicīgi Rietumbalkānu valstu ekonomikas un tirdzniecības politikas sasaiste ar Eiropas Savienības politiku atbalstīs stabilizāciju un asociācijas nolīgumus, kas parakstīti starp ES un šīm valstīm.

Es balsojot atbalstīju šo ziņojumu, jo ekonomiska stabilitāte var arī vest pie politiskas stabilitātes šajā reģionā, kas gadiem ilgi ir bijis sevišķi nemierīgs.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), rakstiski. - (PL) ES ir jāizmanto visi pieejamie līdzekļi, lai motivētu Rietumbalkānu reģionu un pārliecinātu to veikt būtiskas reformas. Reģionālas ekonomiskas sadarbības paplašināšana šķiet īpaši nozīmīga šajā kontekstā, kā arī šī reģiona valstu izredzes kļūt par dalībvalstīm. Paplašināti un stabili ekonomiski kontakti starp atsevišķām valstīm vedīs pie īpašas ekonomiskas integrācijas, kas noteikti palīdzēs mazināt konflikta draudus nākotnē. Reālistiska dalības perspektīva arī var to novērst. Balkāni jau ir panākuši lielu progresu tuvināšanās ceļā ar ES, bet pievienošanās izredzes pavisam noteikti iedvesmos valstis turpināt savus centienus integrēties Kopienā.

Es gribētu tomēr uzsvērt, ka līdzās ekonomiska atbalsta instrumentiem tādas iniciatīvas, kuru mērķis ir integrēt Balkānu sabiedrību ar ES, ir tikpat nozīmīgas. Tāpēc pārmaiņu ieviešana, kurām ir jābūt tik tālejošām, cik iespējams, un kas atvieglotu cilvēku kustību, ir ļoti svarīga, tāpat arī vispusīgs atbalsts reģiona jaunatnei. Vienīgi tad, ja cilvēki Balkānos jutīs, ka viņiem ir vienādas tiesības ar pārējiem Eiropas pilsoņiem, mēs varēsim teikt, ka esam guvuši panākumus.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. - (NL) Es pilnīgi piekrītu B. Belder kungam un viņa ieteikumiem par to, kā uzlabot tirdzniecības un ekonomiskās attiecības ar Rietumbalkāniem. ES ir jāuzņemas vadoša loma šī reģiona atlabšanā. Stabilizācijas un asociācijas nolīgumi, tirdzniecības atvieglojumi un tehnisks un finansiāls atbalsts ir tie trīs pīlāri, uz kuru pamata ES cer nest stabilitāti šim reģionam. Ir taisnība, ka attīstība un *acquis communautaire* pieņemšana na vienādā līmenī visās šī reģiona valstīs, un tāpēc, atsakoties no vienotas stratēģijas, ir nepieciešams izvēlēties īpašas pieejas, kam ir jāpiemērojas konkrētajām vajadzībām. Albānija nav Melnkalne, un Bosnija-Hercegovina nav Kosova.

Progresam pievienošanās sarunās (vai to uzsākšanā potenciālo kandidātvalstu gadījumā) ar Rietumbalkānu valstīm acīmredzot ir jābūt atkarīgam no pilnīgas atbilstības Kopenhāģenas kritērijiem un demokrātijas un cilvēktiesību principu beznosacījumu ievērošanas. Tomēr ir jābūt skaidram, ka visām šīm valstīm ir nākotne Eiropas Savienībā un ka to dalība ES nodrošinās to, ka šausmīgie konflikti, kas ir raksturojuši šo reģionu gadsimtiem ilgi, tagad ir pagātne.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. - (PL) Eiropas Savienība ir pildījusi ārkārtīgi svarīgu lomu bijušās Dienvidslāvijas valstu ekonomiskās un politiskās atjaunošanas procesā. Tomēr tā ir uzņēmusies milzīgu

atbildību attiecībā uz visiem Rietumbalkāniem. Šajā sakarā ES priekšā pašlaik stāv smagais visa reģiona pārbūves uzdevums.

ES ir kļuvusi par visu Rietumbalkānu valstu galveno tirdzniecības partneri. Šīs sadarbības trīs vissvarīgākie pilāri ir šādi: stabilizācijas nolīgumi, tirdzniecības atvieglojumi un tehnisks un finansiāls atbalsts. Stabilizācijas process galvenokārt ir jāvirza dzīves standarta paaugstināšanas un ekonomiskās attīstības nepārtrauktas nodrošināšanas virzienā Balkānu valstīs. Tomēr, uzsākot savas darbības, ES ir jāpatur prātā dažu valstu kā ES dalībvalstu statuss un citu — kā potenciālu kandidātvalstu statuss.

Ir grūti nepieņemt referentam, ka pamatnosacījums minēto valstu attīstībai ir iestāšanās Pasaules Tirdzniecības organizācijā (Horvātija, Albānija un bijusī Dienvidslāvija jau ir locekles). Lai notiktu pilnīga integrācija ar pasaules tirdzniecības sistēmu, ir būtiski, lai Bosnija un Hercegovina, Serbija un Melnkalne arī iestājas PTO.

Novērtējot jau panākto progresu attiecībā uz reģiona modernizēšanu, Rietumbalkānu pilna integrācija ES ekonomiskajā sistēmā ir jāturpina.

- Ziņojums: Mairead McGuinness (A6-0505/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Ziņojums par kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku apspriež tāds svarīgus jautājumus kā pārtikas cenu pieauguma sekas nabadzīgās un bagātās valstīs un cik svarīga ir pārtikas pieejamības nodrošināšana katram.

Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, nolēmām balsot pret ziņojumu, jo tajā ir problemātiski formulējumi lauksaimniecības politikas sakarā. Cita starpā mēs vēlētos redzēt ES lauksaimniecības politikas budžeta piešķiruma proporcionālu samazinājumu, savstarpējās atbilstības saglabāšanu un attīstību un sistēmas pielāgošanu tirgum. Ziņojums neatbilst šiem uzskatiem, un tāpēc mēs balsojam pret to.

Liam Aylward (UEN), rakstiski – Ilgtspējīga pārtikas piegādes nodrošināšana ir viena no lielākajām problēmām, kas mūs sagaida. Šī problēma turpinās augt līdz ar pasaules iedzīvotāju skaita pieaugumu. Pašreizējais iedzīvotāju pieauguma temps ir vairāk nekā 70 miljoni gadā. Tas nozīmē pārtikas nodrošināšanu vēl 70 miljoniem cilvēku katru gadu. Kā mēs tiksīm ar to galā, ja jau tagad vairāk nekā 850 miljoni cilvēku pasaulē saņem nepietiekamu uzturu?

Kaut arī ilgtspējīga pārtikas apgādes nodrošināšana ir viena no mūsu lielākajām problēmām, ES, kas ir nesusi mieru, stabilitāti un uzplaukumu reģionam, ir viens no lielākajiem panākumiem jaunākā laika vēsturē. ES ir vislielākais OAP devējs un ir starptautiskas sadarbības paraugs, un var šajā pieredzē dalīties, ļaujot to lietderīgi izmantot visā pasaulē.

ES nevar atļauties iet pa šaura mēroga politisko kursu. Tā kā starptautiskie likteņi ir savstarpēji saistīti, arvien vairāk ir pārklāšanās starp politikas jomām. Šis ziņojums to apliecina un atzīst, ka ES augstie standarti un bagātīgā lauksaimniecības pieredze var būt vērtīgāka, risinot vispārēju nodrošinātību ar pārtiku, tostarp piešķirot finansējumu mēslojumam un augstas ražības sēklām, kā arī apmācības un atbalstu lauksaimniekiem un pārtikas ražotājiem.

Niels Busk un Anne E. Jensen (ALDE), rakstiski. – (DA) Anne E. Jensen un Niels Busk ir balsojuši par M. McGuinness pašiniciatīvas ziņojumu par kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku, jo ziņojuma lielākā daļa ir teicama un balsot var tikai vai nu par, vai pret. Tomēr mēs nevaram atbalstīt 63. un 64. punktu, kas rada šaubas par brīvu tirdzniecību ar lauksaimniecības izstrādājumiem. Mēs stingri atbalstām brīvu tirdzniecību un ticam, ka ir pilnīgi pareizi strādāt, lai panāktu situāciju, kurā tirdzniecība ar lauksaimniecības produktiem pamatojas uz brīvā tirgus principiem.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Poul Nyrup Rasmussen, Christel Schaldemose un Britta Thomsen (PSE), rakstiski. – (DA) Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas locekļi no Dānijas balsoja pret patstāvīgo ziņojumu par kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku, jo ziņojums ir vērsts pret lauksaimniecības politikas liberalizāciju un tajā kritizēti ES noteikumi par pesticīdu izmantošanas ierobežojumiem. Mēs uzskatām, ka pārtikas nodrošinājumam pasaulē ir jābūt līdzsvarotam, taču to nevarēs panākt, uzturot vai paplašinot atbalstu ES lauksaimniecībai.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Pārtikas problēma pasaulē drīzāk pastiprinās, nevis mazinās un ietekmē visus sabiedrības līmeņus ne tikai mazāk attīstītajās, bet arī attīstītākajās valstīs.

Šīs situācijas galvenais iemesls ir tas, ka lauksaimniecības produkcijas un pārtikas ražošanas galvenais kritērijs ir peļņa, nevis pārtikas vajadzību apmierināšana pasaulē.

Pārtikas produktu tirdzniecība starptautiskajās biržās ir izraisījusi cenu pakāpenisku palielināšanos un tādējādi arī peļņas pakāpenisku palielināšanos starptautiskiem pārtikas uzņēmumiem, manāmu saražotās produkcijas samazinājumu lauku teritorijās un pasaules pārtikas rezervju sarukumu, kā arī tādu cilvēku skaita pieaugumu, kas cieš no nepietiekama uztura.

Lai risinātu šo nepieņemamo situāciju, kurā viens miljards cilvēku ir nolemti nepietiekamam uzturam un badam, ziņojumā sniegti tikai vēlmju saraksti, kas tiek savstarpēji izslēgti, uzstājīgi pakļaujoties vienai un tai pašai politikai: atbalsts kopējai lauksaimniecības politikai un tās pārskati un „veselības pārbaude”, sarunu pabeigšana ar Pasaules Tirdzniecības organizāciju, atbalsta nodalīšana no ražošanas un biodegvielas ražošanas turpināšana, aizbildinoties ar vides aizsardzību, un tādas zemes izmantošana, ko varētu izmantot pārtikas ražošanai.

Ziņojumā tik tikko ir pieminēti pārtikas apgādes suverenitātes un nodrošinātības principi, kā arī tiesības uz pašpietiekamu nodrošinātību ar pārtiku.

EP deputāti no Grieķijas Komunistiskās partijas balsoja pret šo ziņojumu, jo, par spīti tā konstatējumiem un „vēlmēm”, ziņojumā ir pausts atbalsts politikai, kas vērsta pret vienkāršiem cilvēkiem un atbalsta monopolus, pakļaujot arvien vairāk cilvēku nepietiekamam uzturam un badam.

Lena Ek (ALDE), rakstiski. – (SV) Ir svarīgi, lai mēs apkarotu un mazinātu badu. Tāpēc es atbalstu *McGuinness* kundzes patstāvīgo ziņojumu par kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku.

Tomēr es nolēmu atturēties no balsošanas, jo šī ziņojuma atsevišķās vietās izteikti atbalstīts protekcionisms. Mūsu iekšzemes lauksaimniecības subsidēšana un regulēšana neveicina mērķi veidot atvērtu, zaļu, drošu un uzņēmīgāku ES. Brīvāks pasaules lauksaimniecības produktu tirgus ļautu cilvēkiem nabadzīgajās valstīs vieglāk attīstīt savu lauksaimniecību. Pašlaik to īpaši labi varam redzēt lielā daļā Āfrikas.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Mēs piekrītam vairākiem šajā ziņojumā uzsvērtajiem aspektiem, proti:

- faktam, ka politisko izmaiņu dēļ ES ražotāji ir zaudējuši potenciālas tirgus iespējas un tas ir izraisījis lielāku paļāvību uz pārtiku, kas ieviesta no valstīm ārpus Eiropas Savienības un ražota pēc ļoti atšķirīgiem ražošanas standartiem, tādējādi nostādot ES produkciju neizdevīgā stāvoklī;

- bažām par to, ka lauksaimniecības izejvielu cenu krasais pieaugums varētu samazināt to izmantošanu un, iespējams, samazināt produkcijas daudzumu, kas tikai padziļinātu pārtikas krīzi Eiropā un pasaulē;

- vajadzībai izstrādāt politikas instrumentus, kuru mērķis būtu nepieļaut šādas milzīgas un postošas cenu svārstības;

- bažām par pieaugošo tirgus koncentrāciju pārtikas mazumtirdzniecības nozarē, kas ir izraisījusi monopolu veidošanos un vajadzību pēc alternatīviem risinājumiem mazo ražotāju atbalstam sarunās ar mazumtirgotājiem.

Tomēr ziņojumā ir arī tādi aspekti, kuriem mēs nevaram piekrist:

- pastiprinātai kopējās lauksaimniecības politikas orientēšanai uz tirgu un pārtikas apgādes suverenitātes nepietiekama novērtēšanu, liekot uzsvaru vienīgi uz nodrošināšanu ar pārtiku un aizmirstot, ka to ir grūti izdarīt bez pārtikas apgādes suverenitātes.

Tāpēc mēs atturējamies no balsošanas.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) *McGuinness* kundzes ziņojumā risināts jautājums, ko es uzskatu par stratēģiski svarīgu: nodrošinājums ar pārtiku un spēcīgas un konkurētspējīgas Eiropas lauksaimniecības nozīme globalizētā pasaulē.

Pēc nesenās pārtikas cenu krīzes nodrošinājumam ar pārtiku vajadzētu būt ES prioritātei. Lai arī nākamā pārtikas nepietiekamības krīze tuvākajā laikā nav paredzēta, iespējams, tāda atgadīsies nākotnē, ņemot vērā klimata pārmaiņu negatīvo ietekmi uz lauksaimniecisko ražošanu un nepārtraukti augošo pieprasījumu.

Paturot prātā, ka jaunattīstības valstis varbūt nespēs saražot pārtiku pietiekamā daudzumā, lai apgādātu iedzīvotājus, kuru skaits aizvien pieaug, rūpnieciski attīstītajām valstīm arī turpmāk būs jāpilda svarīgais uzdevums ražot un eksportēt pārtiku.

Tāpēc kopējai lauksaimniecības politikai atkal ir jāklūst par Eiropas prioritāti un jābūt Eiropas nodrošinājuma ar pārtiku politikas pamatā, ņemot vērā, ka finanšu un ekonomikas krīzes laikā tas ir vēl svarīgāk nekā jebkad agrāk.

Jeanine Hennis-Plasschaert, Jules Maaten, Toine Manders un Jan Mulder (ALDE), rakstiski. – (NL) Nīderlandes Tautas partijas par brīvību un demokrātiju (VVD) delegācija balsoja par *McGuinness* kundzes ziņojumu par kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku, lai arī tā neatbalsta dažus šī ziņojuma punktus. VVD delegācija vēlētos, lai ziņojumā ir skaidri noteikts, ka tirdzniecības ierobežojumi jaunattīstības valstīs ir pakāpeniski savstarpēji jāatceļ. Turklāt delegācija vēlētos, lai ziņojumā tiek atbalstīta noteikta un ātrāka procedūra cisģenētisku produktu apstiprināšanai. Tie vēl joprojām ir pakļauti tādai pašai procedūrai kā parasti biotehnoloģiskie produkti, lai gan tie izmanto ģenētiskos materiālus no tām pašām sugām.

Ian Hudghton (Verts/ALE), rakstiski. – *McGuinness* kundzes ziņojums ir par globāli ārkārtīgi svarīgu jautājumu. Divu gadu laikā pārtikas cenas pasaulē ir palielinājušās par vairāk nekā 80 %, bet labības krājumi ir samazinājušies līdz bīstami zemam līmenim. Spiediens uz pasaules pārtikas krājumiem tiek izdarīts arī no salīdzinoši jauniem avotiem, tādiem kā virzība uz pieaugošu biodeģvielas izmantošanu. Es atzinīgi vērtēju šī ziņojuma vispārīgās nostādnes un tāpēc arī balsoju par to.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es balsoju par *McGuinness* kundzes ziņojuma pieņemšanu, taču es vēlos īpaši pievērst uzmanību turpmāk tekstā minētajiem jautājumiem.

Pirmo reizi kopš septiņdesmitajiem gadiem mēs saskaramies ar dziļu globālo pārtikas krīzi. Šī krīze faktiski sākās pirms pašreizējās globālās ekonomiskās krīzes — laikā, kad kukurūzas un kviešu cenas pasaulē strauji pieauga ļoti īsā laikā. Pārtikas krīze var tikt saukta par ekonomisko krīzi, taču tā diemžēl nav beigusies. Ir briesmīgi iedomāties, ka pat pirms pašreizējās pārtikas krīzes radītājam problēmām aptuveni miljards cilvēku visā pasaulē cieta no pastāvīga bada un nepietiekama uztura.

Nodrošinātībai ar pārtiku — piekļuvei pietiekamiem, drošiem un uzturvielām bagātiem pārtikas krājumiem — ir jāklūst par galveno politisko prioritāti gan Eiropas Savienībā, gan citviet. Mēs nevaram pieļaut, ka laikā, kad pasaulē palielinās bads un pārtikas cenas, mēs krasī un visdīvaināko iemeslu dēļ izbeidzam lauksaimniecību Eiropā. Somijā, tāpat kā citās dalībvalstīs, cilvēkiem ir jābūt tiesībām iesaistīties peļņu nesošā lauksaimniecībā gan tagad, gan nākotnē.

Pārtikas rūpniecībai ir milzīga ietekme uz nodarbinātību, jo tā nodrošina darbavietas vairāk nekā četriem miljoniem cilvēku Eiropā. Tiek lēsts, ka visā pārtikas aprites ķēdē Somijā ir nodarbināti apmēram 300 000 cilvēki, kas ir aptuveni 13 % no visiem strādājošajiem. Šajos pārtikas un ekonomiskās krīzes apstākļos neapšaubāmi ir jāaizsargā šo cilvēku darbavietas.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Ir interesanti atzīmēt, ka Lauksaimniecības un lauku attīstības komiteja izvēlējās savā ziņojumā neiekļaut galveno Attīstības komitejas ierosināto jautājumu, kas ir: „Eiropas Parlaments aicina Padomi un Komisiju ciešā sadarbībā ar ĀKK valstīm galveno uzmanību veltīt jautājumam par to, kā ES eksporta subsīdijas ES lauksaimniecības produktiem ietekmē ĀKK valstis, un rast konkrētus un ilgtspējīgus risinājumus, lai novērstu dempingu, ievērojot saistības šajā jomā”.

Tomēr šajā ziņojumā ir teikts, ka ES ir risinājusi jautājumus par iespējamiem tirdzniecību kropļojošiem elementiem ES lauksaimniecības politikā, kas var nelabvēlīgi ietekmēt lauksaimniekus jaunattīstības valstīs. Tomēr ziņojumā ir paustas bažas par to, ka valstīs ārpus ES pārtika tiek ražota pēc ļoti atšķirīgiem ražošanas standartiem, tādējādi radot nevienlīdzīgus konkurences nosacījumus ES lauksaimniecības produkcijai.

Šie divi ziņojumā iekļautie apgalvojumi ir, saudzīgi izsakoties, pretrunīgi, un ne tas, kam varētu piekrist visi politiskie spēki Eiropas Savienībā. Ja tas tā būtu, vai Attīstības komitejas priekšlikums arī nevarētu būt iekļauts ziņojumā?

Ziņojumā ir arī pausta nostāja pret atbalsta maksājumu lauksaimniecībā samazinājumiem un pret jebkādam reformām kopējā lauksaimniecības politikā. Turklāt tiek ierosināts izstrādāt iedzīvotāju informēšanas politiku attiecībā uz kopējo lauksaimniecības politiku, ko es uzskatu par politisku propagandu sistēmai, kas ir ļoti pretrunīga, īpaši manā valstī.

Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Luís Queiró (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Nesenais pārtikas cenu ārkārtējais kāpums pamatoti izraisīja diskusijas par lauksaimniecības politiku, nodrošinājumu ar pārtiku un attīstību. Diemžēl bieži šādās debatēs netiek ietverts jautājums par starptautisko tirdzniecību, tādējādi tiek meklēti risinājumi, kuros netiek ņemta vērā pozitīvā ietekme, kas var būt palielinātajam patēriņam pasaulē.

Lai arī sākotnēji pārtikas cenu inflācija izraisa bada risku valstīm un iedzīvotāju grupām, kam nav pieejami resursi, un palielinās pieprasījums pēc humanitārās palīdzības, pēc tam tā veicina pārtikas ražotspējas un tirdzniecības pieaugumu pasaulē. Tā ir iespēja, kas pilnībā jāizmanto tiem pasaules iedzīvotājiem, kas nodarbojas ar lauksaimniecību.

Attiecībā uz Eiropu un kopējo lauksaimniecības politiku, mūsu pielāgošanās šiem jaunajiem globālajiem apstākļiem — ar iespējami zemāku izaugsmi nekā paredzēts — nedrīkst izraisīt nedz protekcionismu un jaunus ierobežojumus tirdzniecībai, nedz tirgus kropļojumus. Eiropas lauksaimniecības un lauku attīstības ienesīgumam vidējā termiņā un ilgtermiņā vajadzētu būt kritērijiem, kas izmantojami kopējā lauksaimniecības politikā un tās reformā.

Zuzana Roithová (PPE-DE), rakstiski. – (CS) Šis ziņojums vairāk izskatās pēc pašreizējās kopējās lauksaimniecības politikas aizstāvības, nevis pēc vispusīga pārskata par nodrošinājumu ar pārtiku izsalkušajā pasaulē. Neraugoties uz to, es šo ziņojumu atbalstīju, jo tajā ir pievērsta uzmanība svarīgajam jautājumam par kredītu garantēšanu lauksaimniekiem jaunattīstības valstīs, lai viņi varētu modernizēt lauksaimniecisko ražošanu, palielināt saražotās pārtikas daudzumu un uzlabot tās kvalitāti. Man žēl, ka ziņojumā ir maz uzmanības pievērsts riskam, ka pasaules nabadzīgākajās valstīs tiek izpirkta zeme, lai audzētu un eksportētu uz pārējām pasaules valstīm pēc iespējas lētāku pārtiku uz ekonomiskās attīstības un vietējo iedzīvotāju vajadzību rēķina valstīs, kas cieš no pastāvīga pārtikas trūkuma.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *McGuinness* kundzes ziņojumu par kopējo lauksaimniecības politiku un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku.

Es piekrītu manas kolēģes bažām un pievēršu uzmanību vajadzībai — un tā ir daudz steidzamāka kā jebkad agrāk — pēc piemērotiem pasākumiem, kas būtu jāveic, lai garantētu visiem iedzīvotājiem piekļuvi veselīgai, uzturvielām bagātai pārtikai neatkarīgi no tā, vai viņi dzīvo Eiropas Savienībā vai kādā citā pasaules valstī. Es vēlos uzsvērt, ka mūsu pūliņi ir jāaplūko vidējā un ilgtermiņā, nevis tikai īstermiņā.

Nepietiks tikai ar ievērojama finansējuma piešķiršanu nabadzīgajām un jaunattīstības valstīm, ja rūpnieciski attīstītās valstis nopietni neiesaistīsies nesen novēroto pārtikas izejvielu cenu spekulāciju novēršanā un nenoslēgs starptautiskus nolīgumus, ņemot vērā stipri atšķirīgās situācijas dažādās Pasaules Tirdzniecības organizācijas valstīs. Pretējā gadījumā sarunas, kas jau ir kļuvušas vājākas, arī turpmāk diez vai vainagosies panākumiem.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – KLP un pasaules nodrošinājums ar pārtiku ir svarīgi jautājumi. Mums ir jānodrošina, ka mēs ES pildām savus uzdevumus, lai izsalkušie visā pasaulē tiktu pabaroti. Apkaunojoši ir tas, ka mūsu politiskās koordinācijas trūkuma dēļ cilvēki pasaulē mirst no bada.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Kopējās lauksaimniecības politikas mērķis ir ne tikai palielināt lauksaimniecības produktivitāti un nodrošināt lauksaimnieciskās ražošanas racionālu attīstību, optimāli izmantojot ražošanas faktorus, īpaši darbaspēku, bet arī nodrošināt piemērotu dzīves līmeni lauku teritorijās dzīvojošajiem, garantēt pārtikas piegāžu drošību un samērīgas cenas piegādēm patērētājiem.

Nodrošinātība ar pietiekamiem, drošiem un uzturvielām bagātiem pārtikas krājumiem pašlaik ir galvenā politiskā prioritāte gan ES, gan globālā līmenī.

Ir satraucoši tas, ka pārtikas cenas ir augstākas nekā iepriekšējos gados un pārtikas krājumi pasaulē ir samazinājušies līdz kritiski zemam līmenim. Pastāv risks, ka pasaules finanšu krīze varētu pamudināt attīstītās valstis nepildīt savas saistības attiecībā uz palīdzības sniegšanu jaunattīstības valstīm.

Lai aizsargātu pārtikas ražošanu pasaulē un palīdzētu cilvēkiem, kuri visvairāk cieš no nepietiekama uztura, ir vajadzīga vidēja un ilgtermiņa rīcība.

Pašlaik lielākā problēma ir izstrādāt tādu lauksaimniecības un pārtikas politiku, kas atbilstu aizvien pieaugošā iedzīvotāju skaita vajadzībām. Tiek lēsts, ka cilvēku skaits līdz 2050. gadam palielināsies par 40 %, kamēr pieprasījums pēc pārtikas dubultosies.

Galvenais politiskais jautājums ir tādas politikas izstrāde, kas nodrošinās lauksaimniekiem pienācīgus ienākumus no pārtikas, ko tie saražo. Tas ir ārkārtīgi svarīgi pārtikas ražošanas nodrošināšanai. Ja tirgus nav spējīgs to nodrošināt, tas būtu jādara, izmantojot attiecīgu politiku.

Glenis Willmott (PSE), rakstiski. – Darba partija balsos par ziņojumu par KLP un vispārējo nodrošinātību ar pārtiku, neraugoties uz stingrajiem iebildumiem, kas mums ir pret KLP nostāju.

Mēs nepiekrītam nedz KLP piešķirtajai svarīgajai nozīmei nodrošinātības ar pārtiku garantēšanā, nedz arī KLP reformas kritikai, kas pauž bažas par to, ka uzsvara pārlikšana no ražošanas kvantitātes uz kvalitāti mazina mūsu nodrošinātību ar pārtiku. Mūsu nostāja ir tāda, ka vajag modernizēt lauksaimniecības politiku un ka mēs nedrīkstam atgriezties pie politikas, kuras pamatā ir ražošana, kas veicināja masveida pārprodukciju un tirgus izkropļojumus, mazinot citu valstu spēju ražot un pārdot lauksaimniecības preces.

Mēs tomēr uzskatām, ka ziņojumā ir iztirzāti daudzi ļoti svarīgi punkti attiecībā uz jautājumu par vispārējo nodrošinājumu ar pārtiku — tādi kā nodrošinājuma ar pārtiku atzīšana par galveno ES politisko prioritāti, aicinājums vairāk sadarboties globālā līmenī, vairāk investēt jaunattīstības valstīs, lai stiprinātu to ražotspēju, un mudinājums izvirzīt lauksaimniecību kā ES attīstības programmas galveno jautājumu. Visi šie punkti ir vienlīdz svarīgi un liek mums aplūkot situāciju plašāk, izmantojot šo jautājumu kā pamatojumu interventākai un uz protekcionismu vairāk vērstai KLP, un atbalstīt šo ziņojumu.

- Ziņojums: Genowefa Grabowska (A6-0475/2008)

Jan Andersson, Göran Färm un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Zviedru sociāldemokrāti balsoja par *Grabowska* kundzes ziņojumu par pilsoniska dialoga izveides perspektīvām saskaņā ar Lisabonas līgumu. Stiprināt dialogu ar pilsonisko sabiedrību ir svarīgi tādas ES veidošanā, kas uzklausa un pārstāv tās iedzīvotāju viedokļus. Mēs arī piekrītam ziņojumā minētajām prasībām par to, ka Padomei ir jābūt atvērtākai, lai pilsoniskā sabiedrība varētu saturīgi piedalīties dialogā.

Mēs tomēr vēlamies paskaidrot, ka uzskatām, ka ir nepareizi piešķirt baznīcām un reliģiskām kopienām īpašu statusu salīdzinājumā ar citām pilsoniskās sabiedrības organizācijām. Baznīcām un reliģiskajām kopienām vajadzētu piedalīties dialogā ar ES iestādēm tādā pašā veidā, kā to dara pārējās organizācijas.

Adam Bielan (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze, ir atbalstāma ikviena iniciatīva, kas tuvina iedzīvotājus iestādēm, kuras darbojas to vārdā. Tomēr ir jārikojas uzmanīgi, lai nepieļautu, ka ierosinātā iniciatīva pēc tās pašas impulsa pārtop par vēl vienu iestādi. Es atbalstīju ziņojumu, jo ikviens solis, kas tiek sperts, lai tuvinātu iedzīvotājus iestādēm, kas pieņem par tiem lēmumus, ir solis tuvāk labākai un pārredzamākai demokrātijai. Tomēr es vēlos uzsvērt, ka, tāpat kā ikvienā dialogā, arī dialogā par Lisabonas līgumu ir jāņem vērā visu pušu viedokļi.

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Šis ziņojums ir par Lisabonas līgumu, kas, ļaujiet man jums atgādināt, nav spēkā. Tāpēc ir ļoti pašpaļāvīgi, lai neteiktu augstprātīgi, piesaukt Lisabonas līgumu, it kā tā jau būtu dzīves realitāte.

Gadījumā, ja esat aizmirsuši: Lisabonas līgumu „nogremdēja” Īrijas iedzīvotāju demokrātiskā griba. Viņi apturēja projektu, jo vēlējas redzēt cita veida Eiropu. Ar savu balsojumu Īrijas iedzīvotāji runāja visu to dalībvalstu, arī manas, iedzīvotāju vārdā, kuru valdības atteicās no referendumā.

Īrija tika terorizēta ar otra balsojuma rīkošanu, tomēr maz ticams, ka īri labvēlīgi uztvers šādu necienīgu izturēšanos.

Nākotnē mums vajadzētu izvairīties no neslavas celšanas pašiem sev, diskutējot par tādiem hipotētiskiem scenārijiem, kāds ir Lisabonas līgums. Tas tikai liecina par to, ka ES augstprātīgi ignorē demokrātisku viedokli.

Es balsoju pret šo ziņojumu.

Koenraad Dillen (NI), rakstiski. – (NL) Iespējams, es dzīvoju uz citas planētas, taču atceros, ka Nīderlandes un Francijas iedzīvotāji 2005. gadā demokrātiskā referendumā noraidīja Eiropas Konstitūciju, kura nu ir mirusi un apglabāta, vismaz tādā gadījumā, ja mēs dēvējam sevi par demokrātiem. Sasodītais Lisabonas līgums, kas ir vienkārši izpušķota Konstitūcijas versija, piedzīvoja tādu pašu likteni — tas tika noraidīts demokrātiskā referendumā Īrijā.

Tomēr Eiropa atsakās pieņemt iedzīvotāju viedokli un vēlas uzspiest eiropiešiem Konstitūciju negodīgā ceļā, izliekoties, ka viss ir lieliski, un ar lielāko cinismu runājat par tā dēvēto „dialogu ar iedzīvotājiem par Lisabonas līgumu”.

Tam vajadzētu būt „dialogam ar iedzīvotājiem”, „pamatīgai apspriežu un dialoga kultūrai” saskaņā ar kuru referente savā cinismā vēlreiz citē Līguma par Eiropas Savienību 10. pantu: „Katram pilsonim ir tiesības piedalīties Savienības demokrātiskajā dzīvē”. Tā varbūt ir taisnība, taču Eiropa neņem vērā cilvēku demokrātisko viedokli.

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Šajā *Genowefa Grabowska* ziņojumā ir piedāvāti uzlaboti mehānismi dalībai pilsoniskā dialogā un instrumenti tā risināšanai Eiropas Savienībā. Ziņojumā skats jautājums par plaisu starp Savienības dalībvalstu iedzīvotājiem un to attiecībām ar institūcijām, kuras tos pārstāv. Ziņojumā ir atzīta vajadzība pastiprināt dialogu ar pilsonisko sabiedrību, lai saglabātu tās patiesu iesaistīšanos Eiropas projekta mērķu sasniegšanā.

Iemesls nesenantam Īrijas balsojumam pret Lisabonas līgumu daļēji bija atšķirība starp to, kā Savienība tiek uztverta un to, kāda tā ir patiesībā. Vispārējas informācijas trūkuma problēmas risināšana ir būtiska, lai panāktu patiesi demokrātisku partnerību. Šī priekšlikuma centrālais elements ir neatlaidīga prasība, lai šis dialogos ir abpusējs, lai paustie viedokļi tiek ņemti vērā un cienīti.

Šajā ziņojumā *Grabowska* kundze uzsver, ka gan pārredzamība, gan pārstāvniecība ir būtiski elementi aktīvā dialogā ar pilsonisko sabiedrību un patiesā līdzdalības demokrātijā. Atvērtāka un pieejamāka Padome, pastiprināta un integrētāka iestāžu sadarbība, labāka jauno plašsaziņas līdzekļu izmantošana komunikācijā ar iedzīvotājiem un atbalsta sniegšana pilsoniskās sabiedrības iestādēm palīdzēs satuvināt Eiropu. Šo iemeslu dēļ es atbalstu *Grabowska* kundzes ziņojumu.

Bairbre de Brún un Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Mēs atbalstām visus centienus, kas dod iespēju iedzīvotājiem, kopienām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām iesaistīties lēmumu pieņemšanas procesos, tostarp arī ES.

Mēs tomēr neuzskatām, ka Lisabonas līgums šajā ziņā nodrošina reālu virzību uz priekšu. Mēs turklāt uzskatām, ka, lai ierosinātajai iedzīvotāju iniciatīvai būtu kāda jēga, Komisijai būtu jābūt juridiski saistošam pienākumam izstrādāt Balto grāmatu, izklāstot atbildi uz šo priekšlikumu, vai arī būtu jānorāda uz Līgumā noteikto pamatojumu aktivitāšu neveikšanai.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Šis ir vēl viens ziņojums, kas ir pretrunā vairuma Eiropas Parlamenta deputātu pūliņiem mēģināt „pārdot” Lisabonas līguma projektu par jebkādu cenu, kas, spriežot pēc iepriekšējo referendumu rezultātiem, nav viegls uzdevums. Šiem vairākkārtīgajiem pūliņiem ir vismaz viena laba īpašība — tie skaidri parāda, cik grūti un pat sāpīgi ir Līguma aizstāvjiem rast argumentus tā virzīšanai.

Nav tādas propagandas — un par to ir ziņojums — kas varētu noslēpt ES līderu antidemokrātisko neatlaidību, liekot Īrijai rīkot vēl vienu referendumu, lai tādā veidā uzspiestu Līgumu. Mēs nepiekrītam to cilvēku šaurajam skatījumam, kuri uzskata, ka pietiek ar „pilsoniska dialoga” izveidi vai „iedzīvotāju iniciatīvu”, lai darbotos pretī priekšlikumam, kas pēc būtības un kopumā neļauj dalībvalstu iedzīvotājiem definēt savu kolektīvo nākotni un uzstāj uz pasākumiem, kas izraisa darbavietu nestabilitāti, pagarinātas darba stundas, padara vieglāku atlaišanu un sabiedrisko pakalpojumu privatizēšanu.

Nav tādas propagandas, kas varētu noslēpt šī Līguma projekta neoliberalo, federālo un militāro saturu. Tāpēc mēs balsojam pret.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) *Grabowska* kundzes ziņojumā ir ieteikts uzturēt ilgstošu dialogu starp visām Eiropas iestādēm un pilsoniskās sabiedrības „pārstāvjiem”, lai definētu politikas virzienus un izstrādātu tiesību aktus ES līmenī, citiem vārdiem sakot, oficiālu, obligātu līdzdalības „demokrātiju” organizāciju Savienības līmenī.

Grūtības sagādā tas, ka līdzdalības „demokrātija” ir tikai aizsargs tiem, kas noraida patiesu demokrātiju — tā atļauj dialogu tikai ar visaktīvākajām organizācijām, kas reti ir arī visplašāk pārstāvētās, un, šķiet, pirms tam pārbauda iedzīvotāju viedokļus, lai pēcāk spētu vieglāk atteikties ar tiem pienācīgi apspriesties.

Ja Briseles Eiropa vēlas uzklaut iedzīvotājus, lai tā ņem vērā Francijas un Nīderlandes pateikto „nē” Eiropas Konstitūcijai un atsakās no Lisabonas līguma, kas ir Konstitūcijas kopija un ne vairāk. Lai sabiedriskās domas aptaujas tiktu ņemtas vērā, kā to vēlas referente, pielieciet punktu sarunām par Turcijas pievienošanu Eiropas

Savienībai, jo lielākā daļa Eiropas iedzīvotāju ir pret to. Ja ir jāievēro princips, ka lēmumi ir jāpieņem pēc iespējas tuvinātāk iedzīvotājiem, lai Eiropa pārtrauc kontrolēt mūsu ikdienas dzīvi. Tad būtu iespējams kaut cik ticēt tās runām par demokrātiju.

Anna Hedh (PSE), rakstiski. – (SV) Es balsoju par *Grabowska* kundzes ziņojumu par pilsoniska dialoga izveides perspektīvām saskaņā ar Lisabonas līgumu. Uzskatu, ka ir svarīgi stiprināt dialogu ar pilsonisko sabiedrību, lai izveidotu ES, kas uzklausa un pārstāv tās iedzīvotāju viedokļus. Es arī piekritu ziņojumā paustajām prasībām par to, ka Padomes darbam būtu jābūt atvērtākam, lai pilsoniskās sabiedrības līdzdalība dialogā būtu jēgpilna. Tomēr es domāju, ka Lisabonas līguma ietveršana nebija vajadzīga, jo tas vairs nav būtiski pēc īru balsojuma „pret” referendumā.

Ir arī nepareizi piešķirt baznīcām un reliģiskām kopienām īpašu statusu salīdzinājumā ar citām pilsoniskās sabiedrības organizācijām. Baznīcām un reliģiskajām kopienām vajadzētu piedalīties dialogā ar ES iestādēm tādā pašā veidā, kā to dara pārējās organizācijas.

Jörg Leichtfried (PSE), rakstiski. – (DE) Es piekritu ziņojumam par pilsoniska dialoga izveides perspektīvām saskaņā ar Lisabonas līgumu.

Uzskatu, ka pilsoniskais dialogs ir ļoti svarīgs, lai ES iedzīvotāji varētu gūt ieskatu viņu ievēlēto pārstāvju darbības jomās.

Vēlos uzsvērt komentāru par to, ka dialogam starp ES un Savienības iedzīvotājiem ir jābūt divpusējam dialogam, jo nepietiek tikai informēt mūsu izcelsmes valstis par projektu īstenošanu; mums ir arī jāuzklausa cilvēki un nopietni jāuztver viņu viedoklis.

Nils Lundgren (IND/DEM), rakstiski. – (SV) Lisabonas līgums nav pieņemts. To noraidīja Īrijas vēlēti referendūmā, un tāpēc tas ir uzskatāms par mirušu. Pēc būtības tas pats līguma projekts jau tika noraidīts referendūmā Nīderlandē un Francijā.

Tomēr Eiropas Parlamenta federālistu vairākums nevēlas ieklausīties, tā vietā uzstājot uz tādu Savienību, kas tiktu vēl lielākā mērā pārvaldīta pārvalstiskā līmenī, neraugoties uz to, ka iedzīvotāji ir izrādījuši savu skepsi vairākos referendūmos, un, ja būtu iespēja, viņi paustu savu skepsi arī citās valstīs.

Eiropas Parlamenta federālistu vairākuma parādītais darbošanās veids liecina par to, kāda veida pilsonisko dialogu viņi vēlas. Viņi vēlas klausīties tikai tajā pilsoniskās sabiedrības daļā, kas atbilst viņu federālistu šablonam.

Ārpus likumdošanas procedūras mūsu priekšā esošais ziņojums nav īpaši iespaidīgs. Ziņojuma 9. punktā ir teikts, ka visām ES iestādēm būtu jāuztur aktuāli visu attiecīgo nevalstisko organizāciju reģistri. Tas nevajadzīgi palielina birokrātiju, kas ved uz nekuriem. Turklāt ziņojuma 11. punktā rosināts „aktīvi pārstāvēt Eiropas principus” ES iedzīvotāju vidū. Kā definēt šos principus?

Tomēr vissliktākais šī ziņojuma aspekts ir 22. punktā paustais aicinājums sniegt Eiropas apvienībām un pilsoniskās sabiedrības organizācijām kopīgu tiesisko pamatu ES līmenī. Šis ir vēl viens solis ceļā uz ES valsts izveidi.

Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Ir šķietami ļoti jauki runāt par publiskām debatēm par Lisabonas līgumu visās valodās. Par spīti visiem maskēšanās manevriem cilvēki ir pilnībā sapratuši, ka līgums, kas par 95 % ir noraidīts ES Konstitūcija, nav nekāda Kolumba ola pat tad, ja ES valdošā elite to mēģina tādā veidā reklamēt.

Ņemot vērā to, ka mēs vēlamies risināt šo dialogu visās valodās, interesanti ir arī tas, ka nevaram pat nodrošināt to, ka Padomes priekšsēdētāja vienotā tīmekļa vietne ir Savienībā izplatītākajās valodās, proti, angļu, franču un vācu. Īpaši smieklīgi varam izskatīties iedzīvotāju acīs arī tāpēc, ka cildinām jaunās pilsoniskās iniciatīvas, kas ir ierosinātas Konstitūcijā kā solis tuvāk lielākai demokrātijai, ņemot vērā, ka referendumi tiek atkārtoti, līdz ES panāk vēlamo rezultātu. Tā kā šī iniciatīva var būt vienīgi vēl viena skaidra kampaņa par ES Konstitūciju, kam jau ir iztērēts pietiekami daudz naudas, es balsoju pret *Grabowska* kundzes ziņojumu.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE), rakstiski. – (RO) Es balsoju par šo ziņojumu, jo pilsoniskajai sabiedrībai ir svarīga nozīme Eiropā Eiropas integrācijas procesā, tāpēc ka tādā veidā ES iedzīvotāju viedokļi un prasības tiek nodotas Eiropas iestādēm.

Lai Eiropas Savienība varētu sasniegt savus mērķus un izpildīt savus uzdevumus, ir vajadzīgas plašākas publiskās debātes, efektīvāks pilsoniskais dialogs un politiskās informētības uzlabošana — visi šajā ziņojumā minētie aspekti.

Ziņojumā arī ir uzsvērts tas, cik svarīgas ir pieredze, ko pilsoniskā sabiedrība sniedz iestādēm, kā arī uzsvērtā pilsoniskajā dialogā iesaistītās informēšanas un informētības palielināšanas funkcijas loma un nozīme.

Es ceru, ka ES pašreizējās iniciatīvas, kas veicina lielāku pilsoniskās sabiedrības iesaistīšanos Eiropas integrācijas procesā, turpināsies arī nākotnē. Šajā gadījumā es runāju par tādām iniciatīvām kā „Eiropa no satelīta”, „Pilsoņu agora” un citiem iedzīvotāju forumiem par dažādām tēmām.

Es ceru, ka šis ziņojums mudinās Eiropas Savienības Padomi veicināt un vienkāršot piekļuvi tās sanāksmēm, jo tas ir pamatnosacījums adekvāta dialoga sākšanai ar pilsonisko sabiedrību.

Zuzana Roithová (PPE-DE), rakstiski. – (CS) Dāmas un kungi, es atbalstu to, ka ziņojumā ir pievērsta uzmanība vajadzībai pēc sociālā dialoga laikā, kad Eiropas valstis piedzīvo demokrātijas krīzi. Cilvēki vai nu nesaprot, vai nav ieinteresēti jautājumos, kas nav saistīti ar viņu ikdienas rūpēm. Iedzīvotāju zemā aktivitāte Eiropas vēlēšanās ir loģisks rezultāts tam, ka Eiropas iedzīvotāji nezina, kāda ir Eiropas likumdošanas pozitīvā ietekme, un viņi netic, ka viņu balsis var kaut ko mainīt. Ir maz zināms par to, ka Lisabonas līgums stiprina līdzdalības demokrātiju. Es piekritu *Grabowska* kundzei, ka dalībvalstīm ir jāsniedz lielāks atbalsts nevalstiskajām organizācijām, tomēr ir jānodrošina, ka tās ir reprezentatīvas un pārredzamas. Es atbalstīju ziņojumu arī tāpēc, ka tajā ir pieprasīts Komisijai publikot to nevalstisko organizāciju sarakstus, kas ir piemērojušas tās priekšlikumus tiesību aktu sagatavošanas laikā. Tas noteikti mazinās visa procesa anonimitāti un rosinās nevalstisko organizāciju daudz lielāku pārstāvniecību. Es arī uzskatu, ka Eiropas Parlamenta vēlēšanu kampaņa ir lieliska iespēja atbildīgajiem EP deputātiem izskaidrot, kādus lēmumus mēs pieņemam Strasbūrā, kā pilsoniskā sabiedrība piedalās mūsu darbā un kā tā varēs piedalīties pēc Lisabonas līguma pieņemšanas.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Lisabonas līgums piešķir dialogam ar iedzīvotājiem kategorisku statusu. Tas ir saistošs visos ES politikas virzienos un darbības jomās.

Dialoga panākumi ir atkarīgi no pārstāvniecības un tāpēc arī no galveno organizāciju stingras apņemšanās. Valsts, reģionālām un vietējām iestādēm ir jāizmanto dialoga metode, lai iedzīvotāji redzētu, kā līdzdalības demokrātija darbojas praksē.

Jāatzīst, ka Eiropas Savienībai ir daudz iemeslu uzlabot komunikācijas jomu un, patiesi, īpaši dialogu ar iedzīvotājiem.

ES iedzīvotājiem ir jābūt pārliecinātiem, ka neviens lēmums Eiropas līmenī netiks pieņemts bez viņu līdzdalības un ka ar balsojumu vēlēšanās viņi reāli ietekmēs šo lēmumu veidu.

Es pilnībā atbalstu referentes aicinājumu veicināt iniciatīvas attiecībā uz dialogu ar iedzīvotājiem.

Charles Tannock (PPE-DE), rakstiski. – Ir pārāgri runāt par to, kas notiks pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Līguma statuss vēl nav skaidrs, un tas vēl joprojām ir pakļauts iespējamam otrajam Īrijas iedzīvotāju balsojumam „pret” nākamajā referendumā šogad.

Kamēr tas ir tā, mums nevajadzētu rīkoties, it kā Lisabonas līgums jau būtu spēkā. Tā mūs var diezgan viegli apsūdzēt augstprātībā un necienīgā attieksmē pret demokrātisko procesu, kas tik un tā ir jāpabeidz.

Turklāt es neatbalstu ES fondu tērēšanu Lisabonas līguma reklamēšanai, izmantojot pilsonisko dialogu vai kādā citā veidā. Dalībvalstīs ir brīvi plašsaziņas līdzekļi un sparīga demokrātija, un mēs esam visnotaļ spējīgi debatēt atbilstīgi mūsu pašu nosacījumiem bez Komisijas mēģinājumiem ietekmēt lietas. Patiesībā manā valstī, Lielbritānijā, Komisijas mēģinājumi veicināt turpmāku ES integrāciju sliecas būt neproduktīvi.

Es, tāpat kā citi Lielbritānijas Konservatīvās partijas locekļi, vēlos redzēt Eiropas Savienību, kas attīstītos citā virzienā, darot mazāk, bet labāk.

Tāpēc es balsoju pret šo ziņojumu.

Frank Vanhecke (NI), rakstiski. – (NL) *Grabowska* kundzes ziņojums ir vēl viens piemērs apkaunojošam veidam, kādā Parlaments izturas pret principiem, uz kuru izpildi tas pretendē. „Dialogs ar iedzīvotājiem saskaņā ar Lisabonas līgumu”: kāds joks! Lisabonas līgums, kas ir nomaskēta bijusī Eiropas Konstitūcija, tika

izmests papīrgrozā pēc referendumu Nīderlandē un Francijā, un vēlāk arī Īrijā. Pārējās valstis pat neuzdrīkstējās organizēt referendumu.

Ja Eiropa cenšas panākt dialogu ar iedzīvotājiem, tad tai ir jāšķir demokrātija. Ja referendumu iznākums neatbilst eirokrātu nomenklatūrām, tas nenozīmē, ka vēlētājiem nav smadzeņu šūnu. Gluži pretēji! Jebkurā gadījumā es bez šaubām atkal balsoju pret šo ziņojumu. *Nec spe, nec metu vai bez cerībām un bailēm.*

Anna Záborská (PPE-DE), rakstiski. – (FR) Eiropas varas iestādēm ir jābūt atvērtām dialogam un sadarbībai ar iedzīvotājiem un pilsoniskās sabiedrības organizācijām. Ikviens var dot ieguldījumu vispārējās interesēs.

Tomēr atsevišķām interešu grupām, lobistiem, kas nepārstāv vispārējās intereses, nedrīkst ļaut piedalīties likumdošanas procesā, maskējoties zem dialoga ar pilsonisko sabiedrību. Piekļuvei dialogam ir jābūt taisnīgai.

Es uzstāju, ka it īpaši ir jābūt dialogam ar asociācijām, kas dod iespēju izteikties nabadzīgākajiem indivīdiem un ģimenēm. Cīņa pret ārkārtējo nabadzību un sociālo nevienlīdzību ilgtermiņā nebūs veiksmīga bez pastāvīga dialoga ar ģimenēm un atsevišķiem cilvēkiem, kas ikdienā cieš no ārkārtējas nabadzības. Šis dialogs ir grūts, bet vajadzīgs. Eiropas, valsts, reģionālās un vietējās varas iestādes nevar izvēlēties vieglāko ceļu, ja mēs veidojam integrētu sabiedrību un Eiropu visiem. Paraugprakses ziņā mums būtu jāizsaka atzīnība par darbu, ko ir paveikusi Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja un starptautiskā kustība „ATD Fourth World”, kas kopš 1989. gada organizē Ceturtās pasaules valstu tautas universitāšu Eiropas sesijas, kas ļauj veidot strukturētu dialogu starp varas iestāžu pārstāvjiem un cilvēkiem, kurus tieši ietekmē ārkārtēja nabadzība.

- Ziņojums: Barbara Weiler (A6-0514/2008)

Gerard Batten (IND/DEM), rakstiski. – Es atturējos no balsojuma par šo ziņojumu, jo, lai arī es un Lielbritānijas Neatkarības partija pilnībā atbalstām vīriešu un sieviešu vienlīdzību, Lielbritānijā jau pastāv tiesību akti vienlīdzības jomā, ko var mainīt vai uzlabot, ja to pieprasa mūsu demokrātiski ievēlētais un atbildīgais parlaments. ES ir antidemokrātiska un nedemokrātiska, un tā nav neviena cilvēku tiesību likumīgs aizstāvis.

Sylwester Chruszcz (UEN), rakstiski. – (PL) Es apstiprinu Weiler kundzes ziņojumu un paužu savu atbalstu pasākumiem, kuru mērķis ir transponēt direktīvu par uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem. Ideja par negodīgu komercpraksi „melno sarakstu”, ne tikai attiecībā pret patērētājiem, bet arī attiecībā pret citiem uzņēmumiem, ir slavējama. Es arī atbalstu tiesību aktu uzraudzības un īstenošanas mehānismus attiecībā uz patērētāju aizsardzību pret negodīgu komercpraksi, un es atbalstu iniciatīvu izveidot publiski pieejamu datubāzi, kas ietvertu pasākumus, kuri pieņemti, transponējot Negodīgas komercprakses direktīvu. No Polijas un Eiropas patērētāju viedokļa šī iniciatīva ir vērtīga.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Mēs atturējamies no balsojuma par Weiler kundzes ziņojumu par patērētāju un uzņēmumu aizsardzību pret negodīgu komercpraksi un maldinošu reklāmu, jo mums par to ir daudz kritisku piezīmju.

Pirmkārt, Eiropas tiesību akti par šiem jautājumiem tiek pasniegti kā direktīva, citiem vārdiem sakot, dalībvalstis var diez gan brīvi pieņemt lēmumus par resursiem, kurus tās iegulda noteikto uzdevumu izpildē. Referentes vēlme par vienotību gan būtībā, gan valsts tiesību aktos, paliks tikai vēlme, ja vien Eiropas Savienība nepieņemamā veidā iekļaus dalībvalstu tiesību un administratīvajā sistēmā, nedodot nekādu reālu labumu patērētājiem.

Otrkārt, galvenā pievienotā vērtība, ko Eiropas Savienība sniedz šajās jomās, ir palīdzība pārrobežu strīdu risināšanā. Šis jautājums nav pienācīgā veidā atrisināts nedz pašreiz spēkā esošajos tekstos, nedz pieprasītajos.

Galvenajam šo tiesību aktu uzdevumam vajadzētu būt nevis pastāvēt *per se*, bet gan aizsargāt patērētājus un uzņēmumus.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), rakstiski. – (PL) Direktīvai par negodīgu komercpraksi un direktīvai par maldinošu un salīdzinošu reklāmu ir ārkārtīgi liela nozīme, sniedzot patērētājiem lielāku pārlicību un nodrošinot juridisku drošību uzņēmumiem iekšējā tirgū. Tai ir īpaša nozīme attiecībā uz pārrobežu darījumiem, kas kļūst arvien izplatītāki Eiropas tirgū. Dalībvalstu patērētāju tiesību aizsardzības iestādēm vēl joprojām ir problēmas veikt attiecīgās darbības mērķa valstī šādu darījumu gadījumos.

Šo direktīvu pareiza transponēšana, īstenošana un piemērošana ir ļoti svarīga direktīvās noteikto mērķu sasniegšanā. Diemžēl vairākas dalībvalstis vēl nav izpildījušas šo saistību, kas neveicina adekvātu attiecību veidošanu starp uzņēmumiem un patērētājiem.

Eiropas Komisija 2007. gadā pirmo reizi izmantoja „ES pārbaudi” kā rīku, lai pārbaudītu un nodrošinātu tiesību aktu īstenošanu patērētāju tiesību aizsardzības jomā aviokompāniju tīmekļa vietnēs. Pārkaupumi tika atklāti gandrīz 43,6 % no pārbaudītajām tīmekļa vietnēm, kas tikai apstiprina vajadzību veikt stingrāku pastāvošo nosacījumu īstenošanas uzraudzību.

Es atbalstu Komisijas iniciatīvu izveidot publiski pieejamu datubāzi, kas ietvertu valstu veiktos pasākumus, transponējot šīs direktīvas.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – ES ir panākusi ievērojamu progresu patērētāju tiesību jomā. Diemžēl dažas dalībvalstis vēl nav transponējušas Negodīgas komercprakses direktīvu; un šodien Parlaments skaidri pauda to, ka šīm dalībvalstīm ir jānovērš šī nepilnība.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) Mēs pieņemām ES direktīvu par patērētāju aizsardzību pret negodīgu komercpraksi un maldinošu reklāmu jau 2005. gadā. Taču mēs vēl joprojām atsakāmies aizsargāt iedzīvotājus no zvaniņtājiem internetā, nevēlamiem reklāmas zvaniem, krāpniekiem internetā un citiem. Krāpnieku uzņēmumi slēpjas aiz pasta kastītēm, reklāmas sejām un nosaukumu maiņām.

Ja izdodas notvert kādu no šiem uzņēmumiem, tiem piespriests sods ir smieklīgi mazs un tam nav nekādas biedējošas ietekmes. Šādos gadījumos sodi ir krasi jāpalielina, īpaši atkārtotu pārkāpumu gadījumos. Ir svarīgi, lai piekrāptie patērētāji varētu iesniegt kompensācijas prasību, pretējā gadījumā mēs viņus vienkārši atstājam likteņa varā. Plānotās izmaiņas uzlabos patērētāju situāciju, tāpēc es balsoju par šo ziņojumu.

Zuzana Roithová (PPE-DE), rakstiski. – (CS) Es atzinīgi vērtēju debātes par ziņojumu īstenošanu un piemērošanu attiecībā uz Direktīvu 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvu 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu. Tā kā šīs direktīvas ir patērētāju tiesību aizsardzības ES pamatā, tās ir konsekventi jāpiemēro dalībvalstīs, īpaši attiecībā uz iepirkumiem internetā. Iekšējais tirgus nedrīkst būt sadrumstalots, un uzņēmumiem un patērētājiem ir jāattiecinā vienādi noteikumi, neatkarīgi no tā, kurā dalībvalstī tie pērk vai pārdod. Vēlos pievērst jūsu uzmanību tam, ka dažas dalībvalstis, tajā skaitā Čehijas Republika, kavējas ar direktīvu transponēšanu to valsts tiesību aktos. Tagad svarīgākais ir noskaidrot, vai valsts uzraudzības iestādes patiesībā liks negodīgajiem uzņēmumiem ieviest šos noteikumus praksē. Ziemassvētku izpārdošanas ir lieliska iespēja to pārbaudīt. Vienlīdz svarīgi ir arī tas, lai Eiropas iestādes atbalstītu lielāku sadarbību starp valsts radio un televīzijas padomēm, kam jāuzrauga atbilstība direktīvām plašsaziņas līdzekļos, un mūsu interesēs ir tas, lai uzraudzība notiktu konsekventi visā ES.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par Weiler kundzes ziņojumu par Direktīvas 2005/29/EK, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un Direktīvas 2006/114/EK par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošanu un piemērošanu.

Es esmu stingri pārliecināts, ka direktīvas pienācīga ieviešana ļaus sabiedrībai pilnībā apzināties savas tiesības. Patērētāju tiesību paplašināšana ar Direktīvu par negodīgu komercpraksi ir jāatbalsta ar pasākumiem, kas vajadzīgi, lai veicinātu šo tiesību īstenošanu.

Es piekritu referentes apgalvojumam par to, ka direktīvas, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un direktīvas par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošana un piemērošana ir ļoti svarīga, lai sasniegtu direktīvās noteiktos mērķus, īpaši ņemot vērā dažādās piemērošanas un ieviešanas metodes un sistēmas dalībvalstīs, dažu direktīvās iekļauto juridisko jēdzienu sarežģītību, uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi un maldinošu reklāmu attiecināmu valsts tiesību aktu daudzumu un vispārīgumu, kā arī direktīvu plašo piemērošanas jomu. Visbeidzot, man ir patīams prieks par manas kolēģes iniciatīvu, kuras mērķis ir tiesiski regulēt jomu, kas Kopienai ir ļoti svarīga.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) Es noteikti atbalstu Barbara Weiler ziņojumu par direktīvas, kas attiecas uz uzņēmēju negodīgu komercpraksi iekšējā tirgū attiecībā pret patērētājiem, un direktīvas par maldinošu un salīdzinošu reklāmu transponēšanu, īstenošanu un piemērošanu.

Jautājumu par maldinošu un salīdzinošu reklāmu, kā arī uzņēmēju negodīgu komercpraksi attiecībā pret citiem uzņēmējiem regulē viena, konsolidēta direktīva. Jautājumu par uzņēmēju negodīgu komercpraksi attiecībā pret patērētājiem regulē Direktīva 2005/29/EK.

Direktīvas tika izstrādātas, lai sniegtu patērētājiem lielāku pārliecību (viņu aizsardzību ir pastiprinājusi aizliedzamo komercpraksi „melnā saraksta” sagatavošana un labāk saskaņota patērētāju aizsardzība pret negodīgām komercpraksēm) un arī lielāku juridisko skaidrību uzņēmumiem.

Lielāku aizsardzību varētu panākt, ja direktīvas nosacījumus papildinātu tiesiski pasākumi, kas nodrošinātu direktīvas efektīvu ieviešanu. Tāpēc dalībvalstīm ir jāpārskata to tiesību sistēmas un jāpalielina transponēšanas procesa skaidrība.

Ieviestās izmaiņas ir jāpapildina ar skaidrām ieviešanas procedūrām un efektīviem zaudējumu atlīdzināšanas pasākumiem, kas ļautu iedzīvotājiem iesniegt prasības par negodīgas komercprakses radītu zaudējumu segšanu, tādiem mehānismiem, kādus pirmo reizi izmantoja 2007. gadā, lai uzraudzītu patērētāju tiesību ievērošanu aviokompāniju tīmekļa vietnēs. Vajadzētu apsvērt iespēju dalībvalstu līmenī organizēt informatīvas kampaņas un kampaņas patērētāju izglītošanai par patērētāju tiesībām un to izmantošanu.

- Ziņojums: Pedro Guerreiro (A6-0485/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström un Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs, Zviedrijas sociāldemokrāti, balsojam pret ziņojumu par ekosistēmas pieeju zivsaimniecības pārvaldībā. Mēs uzskatām, ka šajā ziņojumā nav paskaidrots tas, ka zivsaimniecības politikas pamatā ir vides un ilgtspējas kritēriji. Turklāt šis ziņojums ir pārāk daudz koncentrēts uz vajadzīgo reformām zivsaimniecības politikā kavēšanu un pārāk daudz aizstāv plaša mēroga zivsaimniecības nozares intereses.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Īsumā apkopojot, šī Eiropas Parlamenta patstāvīgā ziņojuma mērķis ir iekļaut Kopienas prasības par jūras vides saglabāšanu kopējā zivsaimniecības politikā (KZP), kuras viens no darbības uzdevumiem ir pakāpeniski piemērot ekosistēmas pieeju zivsaimniecības pārvaldībai.

Būtiskie šajā ziņojumā ietvertie punkti, ko vēlos uzsvērt, ir tas, ka tajā sacīts, ka pašreizējā kopējās pieļaujamās nozvejas sistēma un kvotas neatbilst reformētās KZP mērķiem, un tā ir izrādījusies nepiemērota gan Kopienas zivsaimniecības nozarei, gan zivju krājumu saglabāšanai.

Ātri ir jāizveido alternatīva pārvaldības sistēma, un, ņemot vērā pašreizējo situāciju, es uzskatu, ka ES vajadzētu ātrāk diskutēt par alternatīvām pieejām, ņemot vērā, ka tāda pārvaldība, kuras pamatā ir zvejas tiesības (piemēram), ir stūrakmens tādās valstīs kā Apvienotā Karaliste, Jaunzēlande, Norvēģija un Īslande, kurām visām ir stingras tradīcijas un liels potenciāls zivsaimniecības nozarē.

Heku un omāru atjaunošanas plāna pārformulēšana ir vēl viens svarīgs punkts, ko vajadzētu apsvērt.

Es balsoju par šo ziņojumu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Lai arī es nepiekrītu visam pieņemtās rezolūcijas saturam, tomēr tajā ir ietverti vairāki svarīgi mērķi un principi, kam vajadzētu būt iekļautiem zivsaimniecības politikā.

Būtu īpaši svarīgi vēlreiz apstiprināt un aizstāvēt šos mērķus un principus (kā to neatlaidīgi ir darījusi Portugāles Komunistiskā partija (PCP)), daudzi no kuriem netiek ievēroti kopējā zivsaimniecības politikā (KZP) (lai arī daži tajā ir ietverti), aprīlī, kad Eiropas Komisijas paziņo par Zaļās grāmatas par nākotnes kopējo zivsaimniecības politiku publicēšanu, norādot, ka šo politiku varētu reformēt līdz 2012. gadam.

Ņemot vērā Eiropas Komisijas un citu ES iestāžu izklāstītos mērķus un principus attiecībā uz zivsaimniecības nozares nākotni, šī nozare Portugālē – kas atrodas dziļā krīzē, kura radusies apgrūtinošās politikas dēļ, kas gadu desmitiem ir ievērota valsts un Kopienas līmenī — ir jāaizsargā un jāmobilizē pret jauniem un vēl apgrūtinošākiem pasākumiem. Ja tādi tiks pieņemti un piemēroti, tie sagraus lielu daļu šīs stratēģiskās nozares, kas negatīvi ietekmēs Portugāli.

Šāda politika nav iepriekš zināms secinājums.

Pastāv alternatīvi politikas virzieni attiecībā uz zivsaimniecības nozari Portugālē.

Tie ir politikas virzieni, kurus PCP piedāvā un aizstāv gan valstiskā līmenī, gan Eiropas Parlamentā.

Ian Hughton (Verts/ALE), rakstiski. – Es balsoju par *Guerreiro* kunga ziņojumu. Ziņojumā ir pareizi teikts, ka ES zivsaimniecības politikai ir jāveicina zivsaimniecības modernizācija un ilgtspējīga attīstība, aizsargājot tās sociāli ekonomisko dzīvotspēju un zivju resursu ilgtspēju un garantējot zivju piegādi iedzīvotājiem un apgādes ar pārtiku suverenitāti un nodrošinātību, darbavietu saglabāšanu un labākus dzīves apstākļus zvejniekiem. Tas ir pretstatā tam, ko KZP ir panākusi pēdējo trīsdesmit gadu laikā, tādēļ es atbalstu zivsaimniecības pārvaldības repatriāciju.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Guerreiro* kunga ziņojumu par KZP (kopējo zivsaimniecības politiku) un ekosistēmas pieeju zivsaimniecības pārvaldībai. Ir ļoti svarīgi nejaukt jūras vai okeāna politiku ar zivsaimniecības politiku: šajā ziņā es pilnībā piekrītu referentam.

Zivsaimniecības politikas pamatā ir jābūt savstarpējas atkarības principam starp zvejnieku labklājību un to ekosistēmu ilgtspēju, kuru neatņemama daļa viņi ir, īpaši atzīstot maza mēroga piekrastes zvejniecības un nerūpnieciskās zvejniecības īpašo raksturu un nozīmi.

Es piekrītu arī kolēģa apgalvojumam, ka zivsaimniecības pārvaldības kā aktivitātes, kas ietver atjaunojamo resursu izmantošanu, galvenais un svarīgākais uzdevums ir kontrolēt (tieši vai netieši) kopējo zvejas intensitāti tā, lai garantētu maksimāli ilgtspējīgu nozveju. Ja mēs apstiprināsim šo pieeju, tas būs solis tuvāk Eiropas Savienības izvirzīto mērķu sasniegšanai.

- Ziņojums: Christa Klauß (A6-0443/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Arī šajā gadījumā galīgajā kompromisā ir ņemtas vērā vairākas mūsu kritiskās piezīmes par sākotnējo priekšlikumu, īpaši attiecībā uz samazināšanas rādītājiem un mērķiem, pasākumiem un termiņiem, lai samazinātu ar pesticīdiem un atkarības no pesticīdiem saistītu risku un apdraudējumu. Mēs uzskatām, ka būtu saprātīgāk nenoteikt šos mērķus no paša sākuma, lai neradītu vēl vairāk šķēršļu maza apjoma lauksaimniecībai.

Mēs arī atzinīgi vērtējam to, ka ir saglabāts izņēmums attiecībā uz aprīkojuma un piederumu obligāto pārbaudi, kas tika iekļauta Komisijas sākotnējā priekšlikumā, un ka ir atcelta obligātā pārbaude attiecībā uz visu, tajā skaitā arī mazu ģimenes uzņēmumu izmantoto aprīkojumu un piederumiem.

Mēs uzskatām, ka šī ģimenes uzņēmumu un intensīvās agroindustrijas nodalīšana — gan praksē, gan principā — ir jāsaglabā visos lēmumos. Starp citu, vienmēr vajadzētu paturēt prātā, ka ne jau ģimenes uzņēmumi un neintensīvas ražošanas metodes izraisīja BSE, dioksīnus, nitrofurānus un citus pārtikas kaitēkļus ...

Tāpēc mēs balsojam par šo kompromisu.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Es piekrītu referentei un apsveicu viņu ar galīgo ziņojumu.

Šis direktīvas stāšanās spēkā būs ļoti svarīga, jo pieaug spiediens veikt steidzamus grozījumus pesticīdu radītā riska samazināšanas politikā, ko ES raksturo noteikts informācijas, prakses un produktu pārbažu trūkums. Lai aizsargātu cilvēku veselību un vidi, ir svarīgi palīdzēt mainīt pieeju lauksaimniecībā izmantojamiem pesticīdiem.

Šis dokuments ir būtisks, jo tas ietver noteikumus par to cilvēku informēšanu un apmācību, kas izmanto pesticīdus, un tajā pieprasīta aprīkojuma pārbaude. Tas arī aizliedz izsmidzināšanu no gaisa (atļauta absolūtas nepieciešamības gadījumos un gadījumos, ja nav citu iespēju). Vēl viens pozitīvs aspekts ir iespēja dalībvalstīm definēt aizsargājamās teritorijas un riska zonas.

Robert Goebbels (PSE), rakstiski. – (FR) Es atturējos no balsojuma par „pesticīdu tiesību aktu kopumu”, lai protestētu pret šo antidemokrātisko veidu, kādā Eiropas Parlamentā tiek iesniegti kompromisi, par ko neoficiālos dialogos vienojas Padome, Komisija un Eiropas Parlamenta pārstāvji, pamatojoties uz tikai vienā parlamentārā komitejā panāktiem kompromisiem. Faktiski bez adekvātām demokrātiskām debatēm pirmajā lasījumā ne tikai deputātiem tiek liegtas tiesības izdarīt grozījumus, bet arī tiek veidota tāda Eiropas likumdošana, kas pilnībā neievēro nekādus demokrātiskas pārredzamības principus.

Turklāt galu galā pieņemtie tiesību akti daudzējādā ziņā ir pārmērīgi, birokrātiski un neproduktīvi.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētājas kundze, es uzskatu, ka apstiprinātie ziņojumi par pesticīdiem un augu aizsardzības līdzekļiem ir labākais, reālistiskākais un produktīvākais rezultāts, ko mēs varējām panākt, un tāpēc es tos atbalstīju.

Lai arī pēdējā brīdī plenārsēdē daži deputāti iesniedza grozījumus, kas viņuprāt nodrošinātu tiesību aktu stingrāku zinātnisko pamatojumu, tādējādi arī ļaujot ieviest ierobežojumus attiecībā uz atsevišķām dalībvalstīm, vairākumam bija skaidrs, ka būtu nekaunīgi neņemt vērā Parlamenta un Padomes sarunu rezultātu, pat ja grozījumi bija pamatoti.

Īpašas kaislības izraisīja ziņojums par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū. Parlamenta noskaņojumu ietekmēja valstu dažādās intereses un pieejas un vienprātības trūkums Padomē. Dedzīgas debates notika arī

mūsu grupā. Tomēr atsauksmes no šajā nozarē iesaistītajiem liecina, ka tiesību akti ir atbilstoši un veicinās tiem izvirzīto mērķu īstenošanu ES līmenī attiecībā uz cilvēku veselības un vides uzlabošanu un aizsardzību.

Carl Lang (NI), rakstiski. – (FR) Francijas tehnisko institūtu un centru veiktie ietekmes pētījumi liecina, ka Eiropas direktīvas par pesticīdiem pārstrādātās versijas projekts varētu izraisīt daudzu pašreizējo produktu izzušanu no tirgus.

Ir svarīgi, lai projekts sniegtu Savienības lauksaimniekiem iespējas aizsargāt viņu kultūras. Bez tā graudu ražošana būtiski samazināsies un tas varētu ievērojami ietekmēt lopkopības produkciju.

Visa lauksaimniecības nozare Francijā un Eiropā varētu tikt atzīta par nederīgu, un būtu apdraudēts lauksaimniecības uzdevums, kas ir nodrošināt iedzīvotājus ar veselīgu un daudzveidīgu pārtiku.

Protams, ir jāaizsargā patērētāji un lietotāji, taču jaunais regulējums nedrīkst apdraudēt jauninājumus un ķīmisko elementu grupu dažādību. Tāpēc tajā ir nekavējoties jāietver alternatīvi risinājumi.

Tas ir vienīgais veids, kā izvairīties no lauksaimnieciskās ražošanas, kā arī ar to saistīto darbavieta un labklājības migrācijas lielā apmērā.

Sastopoties ar nozīmīgajām problēmām, kas piemeklē lauksaimniekus kā dārzena, augļu un labības ražotājus, mums ir jāpaliek piesardzīgiem attiecībā pret pašreizējām reformām un pieņemtajiem pasākumiem to piemērošanai valstu līmenī.

Astrid Lulling (PPE-DE), rakstiski. – (DE) Es balsoju par abiem kompromisiem, kas panākti grūtā dialogā starp Parlamentu, Padomi un Komisiju.

Mūsdienu lauksaimniecībā pesticīdu izmantošana ir neizbēgama. Tie nodrošina optimālu lauksaimniecības zemes izmantošanu Eiropā un līdz ar to arī augstus pārtikas ražošanas standartus.

Es, protams, esmu apmierināta, ka ir ņemta vērā mana novembrī apstiprinātā rezolūcija par to, ka ir īpaši rūpīgi jāattiecas pret tādu pesticīdu licencēšanu, kas ir indīgi bitēm, nodrošinot, ka šādi pesticīdi netiek licencēti.

Mērķis ir efektivitāte, kas nozīmē — tik, cik nepieciešams, un tik, cik maz iespējams. Produktu skaita lineāra samazināšana būtu neprāts. Lauksaimniekiem ir nepieciešams pietiekami daudz dažādu produktu, lai tikai nodrošinātos pret uzkrājumiem.

Protams, es vēl joprojām raizējos par to, kā šis regulējums reāli ietekmēs lauksaimniecību, vīnkopību un dārzkopību attiecībā uz nodrošinātību ar pesticīdiem un to cenām, un mēs vēl joprojām nezinām, kā tas ietekmēs skartās rūpniecības nozares. Papildu izvērtējums šajā gadījumā ir obligāts.

Man ir prieks, ka Luksemburga tagad atrodas vienā zonā ar Beļģiju un Vāciju, kas ļauj lauksaimniekiem un vīnkopjiem izmantot vienus un tos pašus produktus abās robežas pusē. Problēma ar Franciju ir jāatrisina ar sapratni.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par *Klaß* kundzes ziņojumu par pamatdirektīvu pesticīdu ilgtspējīgas lietošanas nodrošināšanai. Es pilnīgi piekritu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvas pieņemšanai.

Direktīvas mērķis ir samazināt pesticīdu ietekmi uz cilvēku veselību un vidi, tāpēc pesticīdu izmantošanas kvantitatīvai samazināšanai ir jābūt vienam no praktiskajiem mērķiem, kas jāsasniedz, nosakot īpašus uzdevumus un ieviešot valstu rīcības plānus. Arī kontrolēm ir jābūt daudz ierobežojošākām, lai pilnībā aizsargātu sabiedrības veselību. Es uzskatu, ka etiķetēm uz šādiem produktiem ir jābūt visiem skaidrām un saprotamām, lai būtu zināma katra atsevišķa elementa ietekme.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Vakar debašu laikā es pieminēju, ka uzskatu šo kompromisu par godājamu un ka Eiropas Parlamenta Zaļo un Eiropas Brīvās apvienības grupa to apstiprinās. Es tomēr vēlos uzsvērt, ka, lai panāktu vienošanos ar lauksaimniecības lobistiem un pesticīdu nozares pārstāvjiem, mums vajadzēja piekāpties dažos aspektos. Man joprojām ir žēl, ka mēs atmetām 50 % mērķi.

Tā rezultātā viss ir atstāts atsevišķu dalībvalstu ziņā. Ir pilnīgi iespējams, ka dalībvalstis var nebūt pārāk ambiciozas, kas var izraisīt pārāk lielu rezervju veidošanos. Turklāt rezultāts, kas sasniegts attiecībā uz buferzonu izveidošanu gar ūdens ceļiem, ir viduvējs. Arī tas tagad ir atstāts dalībvalstu ziņā. No vides un sabiedrības veselības viedokļa Eiropā minimāls attālumš būtu atzīstams par labāku. Tomēr pozitīvi ir tas, ka

sabiedriskās vietas, ko bieži apmeklē neaizsargātākās iedzīvotāju grupas (parki, sporta un atpūtas laukumi, skolas un līdzīgas vietas), būs labāk aizsargātas. Šīs vietas jau ir piesaistījušas uzmanību Flandrijā un tagad tām pievērsīs uzmanību valdības visā Eiropā.

- Ziņojums: Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)

Martin Callanan (PPE-DE), rakstiski. – Šo tiesību aktu ir pārrakstījusi visa ES — klasisks piemērs tam, kā ar veseri sasist riekstu. Tā ietekme uz lauksaimniekiem un dārzkopjiem Anglijas ziemeļaustrumos, reģionā, kuru es pārstāvu, būs būtiska.

Bez šaubām, uzņēmumi samazinās darba vietas un pat pārtrauks tirdzniecību. Bez šaubām, lauksaimnieki, kuri jau tā ir nonākuši grūtībās, iegūs vēl lielākas birokrātijas izraisītas galvassāpes. Bez šaubām, lauksaimniecības raža samazināsies. Tāpēc tas, ka mēs šonedēļ debatējam arī par nodrošinājumu ar pārtiku pasaulē, ir ļoti ironiski. Pesticīdi ir būtiski pārtikas audzēšanā un tie jau tagad ir pakļauti stingram drošības režīmam.

Neviens neapstrīd vides aizsardzības nozīmi, taču šis tiesību akts ir nelīdzsvarots. Tas ir pārāk preskriptīvs un neelastīgs. Komisija nav veikusi pietiekami visaptverošu un mūsdienīgu ietekmes novērtējumu.

Šo iemeslu dēļ es balsoju pret šo priekšlikumu.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark un Anna Ibrisagic (PPE-DE), rakstiski. – (SV) Šodien mēs balsojam par Breyer kundzes ziņojumu par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū. Regulējums, kura mērķis ir gan uzlabot pārtikas nekaitīgumu, gan augu aizsardzības produktu ietekmi uz vidi, ir pamatots un svarīgs.

Kopš tā pirmā lasījuma Eiropas Parlamentā, analīzes liecina, ka pastāv risks, ka regulējumam varētu būt ļoti tālejošas sekas un tas varētu būt ļoti neelastīgs, kas varētu padarīt neiespējamu parastu kultūru (piemēram, burkānu un sīpolu) audzēšanu komerciāliem mērķiem Zviedrijā. Situāciju neuzlabo arī tas, ka dažādu ietekmes novērtējumu svarīgākie secinājumi atšķiras, piemēram, Zviedrijas Ķimikāliju inspekcijas un līdzīgas Lielbritānijas iestādes, Pesticīdu drošības direktorāta, secinājumi. Mums ir žēl, ka otrajā lasījumā Parlamentā nebija iespējas balsot, lai to noskaidrotu, taču mēs vēlamies uzsvērt, ka pieņemtajā tekstā ir veikti uzlabojumi salīdzinājumā ar tekstu pirmajā lasījumā Parlamentā.

Mēs vēlētos, lai būtu ņemta vērā Eiropas Parlamenta un Padomes vienošanās, kas varētu precizēt regulējumu, lai aizliegums izmantot bīstamos pesticīdus būtu skaidrāks, bet augu aizsardzība, kas ir nepieciešama, atbildīga un droša — lai arī pašlaik pastāv risks, ka tā tiks aizliegta — arī turpmāk būtu atļauta.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Galīgais Eiropas Parlamentā panāktais kompromiss ir atkāpe no maksimālistu priekšlikumiem, kas tika ierosināti attiecībā uz aktīvo vielu ierobežošanu, īpaši no negatīvās ietekmes, ko šie priekšlikumi varētu izraisīt attiecībā uz insekticīdiem un pesticīdiem. Tas īpaši attiecas uz tādām valstīm kā Portugāle, kur dažādi kaitēkļi un tādas slimības kā priežu koksnes nematodes un kastaņu miltrasa nopietni ietekmē augļu un dārzeņu kultūras, kartupeļus un olīvas un kur arī nepietiekamu augu aizsardzības kampaņu dēļ šie kukaiņi un slimības rada nopietnus zaudējumus, īpaši ģimenes uzņēmumiem.

Lai arī mums ir daudz šaubu par dažiem šī kompromisa aspektiem, piemēram, neķīmiskām kontroles vai novēršanas metodēm un kukaiņu un kultūru pārvaldību, mēs uzskatām, ka ir pareizi piemērot principu par augu aizsardzības produktu savstarpēju atzīšanu un tādu zonu izveidi, kur būtu ietverti reģioni ar līdzīgu augsni un klimatu.

Tomēr mēs uzstājam, ka ir nepieciešams veikt pētījumus, lai noteiktu, kā patiesībā šie pasākumi ietekmētu produktivitāti un tā rezultātā arī lauksaimnieku ienākumus, lai šos izdevumus varētu uzņemt visā sabiedrība, pieņemot, ka mēs runājam par vides un pārtikas nekaitīguma prasībām.

Glyn Ford (PSE), rakstiski. – Es balsoju pret Breyer kundzes ziņojumu. Šis ziņojums Lielbritānijā izraisīja nevajadzīgu paniku, kas nozīmē „beigas tradicionālai lauksaimniecībai, kādu mēs to zinām”. Tāda nav lauksaimnieku nostāja citās dalībvalstīs.

Tomēr reālā ietekme nav skaidra, jo nav veikts pietiekams pašreizējā ziņojuma ietekmes novērtējums. Tāpēc es atbalstu ideju par iespējamām atkāpēm pēc 2015. gada, kad būs beigušās pašreizējās atļaujas, gadījumā, ja kādai dalībvalstij būs nopietnas bažas par pesticīdu pieejamību, kas būtiski ietekmē kultūru ražu.

Duarte Freitas (PPE-DE), rakstiski. – (PT) Šis dokuments palīdzēs saskaņot tiesību aktus par augu pesticīdiem.

Es piekritu pieņemtajam ziņojumam, jo īpaši tādēļ, ka savstarpējas atzīšanas principa piemērošana attiecībā uz augu aizsardzības līdzekļu atļaujām novērsīs esošo nevienlīdzīgo konkurenci starp dažādām dalībvalstīm (ar dažāda lieluma tirgiem) un jo īpaši samazinās bažas par vidi un pārtikas drošumu. Tādu trīs zonu izveidošana, kurās apvienoti reģioni ar līdzīgu augsni un klimata pazīmēm, ir ļoti pozitīva. Absolūti dažādu situāciju apvienošana būtu riskanta.

Jautājumam par endokrīno sistēmu ietekmējošām vielām, manuprāt, ir būtisks pamats — ierosinātā dokumenta pamatā ir zinātnisks atzinums. Problēma, kas saistīta ar endokrīno sistēmu ietekmējošām vielām, ir tā, ka atšķirībā no kancerogēniem vai mutagēniem tām nav toksikoloģisku parametru, bet tās rada dažādas sekas, sākot no nelielas hormonu nelīdzsvarotības līdz ģenitāliju malformācijai un/vai vēzim.

Ir svarīgi regulēt vielas, kas kaitīgi ietekmē cilvēka veselību.

Regulējumam ir trīskāršs tiesisks pamats (lauksaimniecība, iekšējais tirgus un sabiedrības veselība), kas, manuprāt, ir ļoti pozitīvi.

Andreas Mölzer (NI), rakstiski. – (DE) *Pēdējos gados Eiropas Savienība ir pastāvīgi palielinājusi robežvērtības, un tādēļ samazinājuma pasākumi ir krietni novēloti. Tas, ka beidzot drīkst aizliegt veselībai ļoti kaitīgos pesticīdus, ir sasniegums, lai gan šī joma joprojām ir pārāk maz pētīta. Lietoto pesticīdu kopējais apjoms, ko var izmantot, lai apietu norādītās robežvērtības, joprojām rada pamatu bažām. Mēs joprojām pārāk maz zinām par iespējamo mijiedarbību, un ir par vēlu noteikt tiesiskus nosacījumus.*

Ir pamats apšaubīt to, cik lielā mērā dokumentācija un izsekojamība ir patiešām efektīva. Pēdējo gadu „gaļas skandāli” diezgan skaidri parāda to, cik viegli ir viltot marķējumu. Pēdējā, bet ne mazāk svarīgā problēma ir tā, ka, lai gan mēs varam pieņemt tehniskos noteikumus, kas ir saistoši mūsu ražotājiem un zemniekiem, mēs importējam preces no valstīm, kurās prasības nav tik stingras. Mums būtu jāmācās no gadījuma ar ķīniešu rotaļlietu. Plānotās regulas ir solis pareizajā virzienā, un tāpēc es par tām balsoju, bet jādara vēl daudz vairāk.

Bill Newton Dunn (ALDE), rakstiski. – Es balsoju pret secinājumiem un ieteikumiem, kas tika pieņemti trijlogā starp Eiropas Padomi, Komisiju un Parlamentu, jo:

- šie tiesību akti bija jāpieņem pārāk lielā steigā, jo gan Parlamenta, gan Komisijas pilnvaru termiņš šovasar beidzas, kas nav pietiekams iemesls, lai steigā pieņemtu tiesību aktus;

- priekšlikumiem netika veikts ietekmes novērtējums;

- ieteikumi nav zinātniski pamatoti, bet to pamatā pārsvarā ir emocionālas bailes par iemesliem, kas izraisa satraucošo medus bišu izzušanu, un bailes par cilvēka veselību;

- zemnieki, ko es pārstāvu Linkolnšīrā un Īstmidlendā, man vienbalsīgi lūdza noraidīt šos priekšlikumus, un, ņemot vērā, ka tie ir praktiski cilvēki, kas audzē mūsu pārtiku, viņu viedokļi ir jāievēro.

Luca Romagnoli (NI), rakstiski. – (IT) *Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi, es balsoju par ziņojumu, ko iesniedza Breyer kundze par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū. Es piekritu tā nodomiem un mērķiem, kam jānodrošina augsta līmeņa aizsardzība cilvēka veselībai un videi.*

Eiropas Savienība vienmēr īpaši uzsvērusi jautājumus, kas saistīti ar vidi, un šis regulējums ir vēl viena stratēģija šī mērķa sasniegšanai. Es esmu arī pārliecināts, ka ir pareizi paredzēt, ka eksperimenti ar dzīvniekiem jāveic minimālā apjomā un tikai tad, ja tie ir absolūti vajadzīgi un lai veicinātu alternatīvu metožu izmantošanu, lai dzīvniekiem nevajadzētu bez vajadzības ciest.

Brian Simpson (PSE), rakstiski. – Es esmu nolēmis balsot pret šo ziņojumu divu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, mums jādod mūsu zemniekiem rīki, kas viņiem vajadzīgi darbam, un šis priekšlikums lielā mērā ierobežos viņu spēju, jo īpaši attiecībā uz tiem zemniekiem, kas strādā mitrākos un slapjākos klimatos un kuriem jāizmanto pesticīdi, lai aizsargātu kultūras un savu iztiku. Es nezinu nevienu zemnieku, kas vēlas lietot pesticīdus, bet tiem ir būtiska nozīme, lai nodrošinātu pārtiku mūsu iedzīvotājiem par pieņemamu cenu.

Otrkārt, šiem tiesību aktiem nav veikts ietekmes novērtējums, kas, manuprāt, ir smags pārkāpums, ņemot vērā to iespējamo nopietno ietekmi uz lauksaimniecības nozarēm.

Bart Staes (Verts/ALE), rakstiski. – (NL) Vakar debašu laikā es minēju, ka uzskatu pašreizējo kompromisu par cienījamu un ka Zaļo un Eiropas brīvās apvienības grupa Eiropas Parlamentā to apstiprinās. Tomēr es vēlos uzsvērt, ka, lai panāktu vienošanos ar lauksaimniecības lobistiem un pesticīdu nozari, atsevišķos gadījumos mums bija jāpiekāpjas. Visādā ziņā iznākums, kas tika sasniegts, piemērojot ierobežošanas kritērijus, ir krietni vājāks, salīdzinot ar Eiropas Parlamenta nostāju pirmajā lasījumā.

Atkāpes tika īpaši noteiktas 12 vielām. Mums arī bija iebildumi attiecībā uz zonālo pieeju. Mēs uzskatām, ka nodoms noteikt trīs joslas šādā lielā izplatījumā ir problemātisks, jo vides apstākļi jebkurā no trim zonām var būtiski atšķirties. Tomēr ir pozitīvi, ka tiesiskais pamats ir lauksaimniecība, iekšējais tirgus un sabiedrības veselība, attiecīgajos apsvērumos un 1. pantā piešķirot galveno nozīmi bažām par sabiedrības veselību. Tāpat ierobežošanas kritēriji vielām, kam ir nevēlama ietekme uz bitēm, ir atzīstams papildinājums. Prasība ātrāk aizvietot bīstamos līdzekļus ar drošām alternatīvām arī tika izpildīta. Lai gan iznākums varēja būt labāks, mēs balsojam par pieņemamu kompromisu.

Catherine Stihler (PSE), rakstiski. – Es biju ļoti vilusies, ka kopējā nostāja ir labota. Es izvēlētos kopējo nostāju, jo tā labāk līdzsvarotu sabiedrības veselību un pārtikas ražošanu.

Glenis Willmott (PSE), rakstiski. – Tas, ka joprojām nav veikts pamatīgs ietekmes novērtējums nozīmē, ka Leiberistu partija Eiropas Parlamentā nevar atbalstīt kompromisa tiesību aktu kopumu, par ko vienojās Padome un Eiropas Parlamenta referents, jo nav skaidras norādes par tiesību aktu kopuma ietekmi uz pārtikas ražošanu.

Parlamenta leiberistu deputāti vēlas, lai pesticīdi būtu labāki un drošāki, bet mums arī jāuzņemas atbildība par to, lai ražotājiem un patērētājiem būtu skaidrs, kāda varētu būt pašreizējo priekšlikumu ietekme uz lauksaimniecisko ražošanu un pārtikas cenām.

Lai gan risinājums noteikti neradīs tās katastrofālās sekas, ko prognozēja atsevišķos ceturkšņos, ar to saistītā neskaidrība ir pietiekami liela, un tādējādi Leiberistu partija Eiropas Parlamentā nevar atbalstīt kompromisa tiesību aktu kopumu.

- Ziņojumi: Christa Kläß (A6-0443/2008), Hiltrud Breyer (A6-0444/2008)

Liam Aylward, Brian Crowley, Seán Ó Neachtain un Eoin Ryan (UEN), rakstiski. – Šodien mēs atturējamies no balsojuma par tiesību aktiem attiecībā uz augu aizsardzību.

Šis ir ļoti sarežģīts balsojums. Mēs līdz pat šim brīdim esam piedalījušies visos šī pretrunīgā tiesību aktu kopuma intensīvajos sarunu posmos.

Šajos tiesību aktos uzsvars nepārprotami ir likts uz veselību un saikni starp ķīmiskām vielām un vēzi. Tiešās saskarsmes dēļ visvairāk tas skar zemniekus. Lai gan šī tiesību aktu kopuma mērķis ir ierobežot kancerogēnu pieejamību, dalībvalstis drīkst tirgū atļaut tādas vielas, kas nopietni apdraud augu veselību. Priekšlikuma mērķis ir aizsargāt bites un samazināt birokrātiju vielu apstiprināšanai. Līdz 2016. gadam pakāpeniski no tirgus izņemot vielas, mēs mudinātu nozari ieviest bioloģiski nekaitīgus un efektīvus produktus.

Mēs nevaram balsot par šiem tiesību aktiem. Neņemot vērā daudzkārtējas prasības veikt jaunāku ietekmes novērtējumu, Komisija to neveica. Mēs nevaram pieņemt abstraktus tiesību aktus! Produkti tiks aizliegti, pamatojoties uz bīstamību, nevis zinātnisku risku, kura pamatā ir lietošana un izplatība. Turklāt definīcija „endokrīno sistēmu ietekmējošas vielas” nav apstiprināta zinātniskā līmenī, un mēs esam sagatavojuši grozījumus, kas paredz Komisijas speciālistu viedokli, lai risinātu šo jautājumu.

Michel Teychenné (PSE), rakstiski. – (FR) Izstrādājot šo dokumentu, kas ierobežo pesticīdu ražošanu un pārdošanu, un pavaddokumentu, kas reglamentē to lietošanu, Eiropa beidzot noteikusi paraugstandarus attiecībā uz pesticīdiem. Hiltrud Breyer ziņojums ir solis pareizajā virzienā. Lai gan tas tirgū atļauj zemas riska pakāpes produktus, tas aizliedz 22 vielas, kas tiek uzskatītas par ļoti bīstamām.

Ja ceram, ka visā pasaulē lauksaimniecība galu galā kļūs racionāla, mums jāatbalsta šis Eiropas Savienības solis uz priekšu. Eiropas lauksaimniecība, kas lielā apjomā izmanto augu aizsardzības produktus, nekļūs vājāka. Tomēr līdz ar šiem dokumentiem ES būs stingrākie tiesību akti cīņā pret toksiskiem pesticīdiem.

- Ziņojums: Wolf Klinz (A6-0497/2008)

Avril Doyle (PPE-DE), rakstiski. – Visas Eiropas ieguldījumu fondu, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumu (PVKIU) tiesiskais režīms tika būtiski pārskatīts. Tajā ir kolektīvas ieguldījumu

shēmas, kas pēc atļaujas saņemšanas dalībvalstī bez turpmākas pārbaudes var izmantot šo „pasi” visā Eiropas Savienībā. Šajā vispārējās finanšu nedrošības laikā ir godīgi un neatlaidīgi jāpiemēro finanšu darījumu regulējums, lai vairotu uzticību nozarei.

Wolf Klinz ziņojums ierosina „pasu” ieviešanu vadības uzņēmumiem (VU), ko noalgojuši PVKIU fondu dibinātāji. Šis priekšlikums atļauj pārrobežu fondu pārvaldīšanu, neparedzot pašreizējo prasību izveidot pilnībā darbspējīgu vadības uzņēmumu. Ir būtiski, lai pietiekamā skaitā būtu pieejami fondu vadītāji, lai saglabātu pienācīgu VU pasu uzraudzības līmeni.

Klinz kungs iesniedza kompromisa dokumentu, ko es varu atbalstīt.

Andrzej Jan Szejna (PSE), rakstiski. – (PL) PVKIU (pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi) ir saskaņoti ieguldījumu fonda produkti, kas iegulda saskaņā ar noteiktām ieguldījumu politikām. PVKIU pamatdirektīva, kas minēta *W. Klinz* ziņojumā, nodrošina izmaksu pārredzamību un — kas ir jo īpaši svarīgi Eiropas Savienības ekonomikas un finanšu krīzes laikā — augstu ieguldītāju aizsardzības līmeni. Direktīva nosaka pamatprasības ieguldījumu fondu struktūrai, pārvaldīšanai un ieguldījumu fondu uzraudzībai.

Tiesa, ka, salīdzinot ar Amerikas tirgu, Eiropas ieguldījumu fondi ir mazi, kas ieguldītājiem rada augstas izmaksas. Tāpēc ir jāpārskata PVKIU pakete, tā jāpiemēro ieguldītāju vajadzībām un jānodrošina ES fondu nozares konkurētspēja.

Referenta ierosinātie grozījumi galvenokārt paredz ieviest jaunus noteikumus par fondu apvienošanu (lai tos uzskatītu par vietējām apvienībām, un tie saglabātu nodokļu neitralitāti), pieņemt dokumentu, kas sniedz pamatinformāciju ieguldītājiem (aizstājot vienkāršotu prospektu), un vienkāršot pašreizējo paziņošanas procedūru, pamatojoties uz tiešu informācijas apmaiņu starp regulatoriem.

- Ziņojums: **Donata Gottardi (A6-0507/2008)**

Jan Andersson, Göran Färm and Åsa Westlund (PSE), rakstiski. – (SV) Mēs atbalstām ziņojumu, jo uzskatām, ka publisko finanšu ilgtspēja ir ļoti svarīga. Tomēr mēs iebilstam pret 8. punkta redakciju, kas paredz pakāpeniski un krasi samazināt nodokļu slogu no vidēja līdz zema līmeņa ienākumiem un pensijām, izmantojot nodokļu atskaitījumus, pārskatīšanu un kompensācijas finanšu politikas bremzējošās ietekmes dēļ. Mēs uzskatām, ka šie jautājumi nav jārisina ES līmenī, bet dalībvalstīm pašām par tiem jālemj.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), rakstiski. – (EL) Ziņojumā par publiskajām finansēm Ekonomikas un monetārajā savienībā (EMS) ir pret strādniekiem vērsti lēmumi, ko pieņēmusi Padome un Komisija un kuri paredz stiprināt monopolu konkurētspēju, lai aizsargātu kapitāla peļņu un pārliktu dziļās kapitālistiskās krīzes nastu uz strādnieku pleciem.

Tādējādi tiek pastiprināta pret vienkāršo cilvēku vērsta sistēma, ko veido ES, pieņemot Stabilitātes paktu un Lisabonas stratēģiju dalībvalstīm, jo īpaši EMS dalībvalstīm, lai īstenotu finanšu politiku.

Eiropas Parlaments tāpat kā Komisija mēģina saglabāt centrālās virzienu un principu „katrs pats par sevi”, mudinot vairāk pievērsties iekšējā tirgus pilnveidošanai, nodokļu saskaņošanai un konkurētspējas un tirgus noteikumu nostiprināšanai.

Ir maldinoši kritizēt to, ka lielās naudas summas, kas novirzītas krīzes pārvarēšanai, nenasiedz mazus un vidējus uzņēmumus, nemaz nerunājot par strādniekiem. Novecojušie un nesekmīgie valsts iejaukšanās modeļi tirgu trūkumu novēršanai ir ilūzija un mēģinājums maldināt strādniekus, mēģinot panākt sabiedrības atbalstu sapuvušai sistēmai.

Vienīgais risinājums ir tāds, ka strādniekiem jācīnās par tautas varu un tautas ekonomiku, lai gāztu kapitālistu barbarismu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), rakstiski. – (PT) Patiesībā ir diezgan interesanti, ka ziņojumā atzīmēts, ka situācijas analīze publisko finanšu jomā par 2007. gadu un 2008. gada pirmo pusi „skaidri liecina, ka nepārprotami vērojamas ekonomikas tendenču izmaiņas un ekonomiskās izaugsmes samazināšanās vienlaikus ar nepārtrauktu inflācijas paaugstināšanos un pieaugošām atšķirībām ienākumos.”

Tomēr, lai atrisinātu krīzi, ziņojumā pamatā izklāstīti tie paši risinājumi, kas noveda pie pašreizējās situācijas, tā vietā, lai izmantotu iespēju ierosināt izmaiņas neolīberālajās un monetārajās politikās, kuras izraisīja pašreizējo nopietno sociālo situāciju un palielināja nevienlīdzību, bezdarbu, nedrošu un slikti apmaksātu darbu un nabadzību.

Tāpēc ziņojums atbalsta cenu stabilitāti un Stabilitātes un izaugsmes paktu, bet ar manevrēšanas iespējām, un Lisabonas stratēģiju, kas, kā mēs zinām, tika izmantota kā atruna, lai veiktu privatizāciju un no valsts noņemtu atbildību par sociālajām funkcijām. Šī pieeja arī paredz minimālu valsts lomu un lielāku privātā sektora efektivitāti, lai panāktu to, ka tiek pieņemts tā sauktais darba algas ierobežojums, kas patiesā noved pie tā, ka darba algas zaudē pirktspēju.

Tāpēc mēs balsojam pret šo ziņojumu.

Bruno Gollnisch (NI), rakstiski. – (FR) Izlasot *Gottardi* kundzes ziņojumu par publiskajām finansēm, es secinu, ka tajā nav gūta mācība no pasaules krīzes.

Gottardi kundze kā „tirgus neveiksmi” un „nepietiekamu uzraudzību” raksturo to, kas īstenībā ir tās sistēmas sabrukums, kura mums gadiem tika uzspiesta — kam raksturīga noteikumu atcelšana, ekstrēma vispasaules brīvā tirgus filozofija, absurda ekonomikas finansializēšana, kurā valda tirgus, un tas ir šķietami pašregulātīvs. Nelielais kosmētiskais remonts, ko pieņēma G 20 sanāksme vai Brisele būtiski nemainīs situāciju. Mums jāpārskata ekonomikas dogmas, no kurām joprojām esam atkarīgi. Krīze parādīja, ka absolūta preču, pakalpojumu, kapitāla brīva aprīte un cilvēku brīva kustība nevis veicina pārticību, bet izraisa katastrofu. Tā arī parādīja, ka valsts līmenis ir piemērots un efektīvs lēmumu pieņemšanas, rīcības un reaģēšanas līmenis, pat ja *Sarkozy* kungs uzskatīja, ka *Barroso* kungam visur viņu jāpavada, lai cilvēki noticētu, ka Eiropas Savienība šajā situācijā ir nodērīga.

Šajā sakarībā referents labais padoms par publisko finanšu pārvaldību un viņas aicinājums ievērot Stabilitātes un izaugsmes pakta diemžēl ir nebūtisks.

Mary Lou McDonald (GUE/NGL), rakstiski. – Mēs atbalstām dažus šī ziņojuma pozitīvos elementus un jo īpaši atziņu, ka ir taisnīgāk jāizlīdzina nodokļu slogs, ka valsts izdevumi ir būtiski un ka pareizi jāpārvalda ekonomika. Tomēr es balsojumā atturējos tādēļ, ka ziņojums stingri ievēro kļūdaino Lisabonas stratēģiju, uzsver konkurētspēju, atbalsta elastdrošību un netieši apdraud pensiju shēmas, sabiedrības veselību un ilgtermiņa aprūpi „strukturālas reformas” aizsegā.

10. Balsojumu labojumi un nodomi balstot: sk. protokolu)

(Sēde tika pārtraukta plkst. 13.00 un atsākta plkst. 15.00.)

SĒDI VADA: A. VIDAL-QUADRAS

Priekšsēdētāja vietnieks

11. Iepriekšējās sēdes protokola apstiprināšana (sk. protokolu)

12. Drošības elementi un biometrijas standarti pasēs un ceļošanas dokumentos (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir *Coelho* kunga ziņojums (A6-0500/2008) Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 2252/2004 par drošības elementu un biometrijas standartiem dalībvalstu izdotās pasēs un ceļošanas dokumentos (COM(2007)0619 – C6-0359/2007 – 2007/0216(COD)).

Carlos Coelho, referents. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, *Barrot* kungs, dāmas un kungi, tā priekšlikuma mērķis, ko šodien apspriežam, ir grozīt 2004. gadā pieņemto regulējumu, kas uzlaboja un saskaņoja drošības noteikumus attiecībā uz ES pilsoņu pasu un ceļošanas dokumentu aizsardzību pret krāpniecisku izmantošanu, vienlaikus ieviešot biometriskās identifikācijas elementus. Atšķirībā no 2004. gada procedūras tagad mums ir koplēmuma procedūra. Es vēlos pateikt Francijas prezidentūrai un komisāram *J. Barrot* par milzīgo apņemību šajā lietā panākt vienošanos pirmajā lasījumā. Es vēlos arī pateikties ēnas referentiem par viņu darbu un sadarbību, lai sasniegtu šo iznākumu.

Šis risinājums bija vajadzīgs, ja ņemam vērā to, ka šī regula stājās spēkā 2004. gadā un ka visām dalībvalstīm ne vēlāk kā no šī gada jūnija būtu jāapkopo bērnu pirkstu nospiedumi no dzimšanas. Tomēr saskaņā ar pašreizējiem pētījumiem, kas izrietēja no izmēģinājuma projektiem vairākās dalībvalstīs, ir ļoti grūti noņemt pirkstu nospiedumus bērniem, kas ir jaunāki par sešiem gadiem, vai pat pašauties uz šiem pirkstu

nospiedumiem. Tiesa, ka valstu likumdevēji varētu pieņemt atkāpes no šī pienākuma. Tomēr tas nozīmētu, ka bērniem, kam līdz noteiktam vecumam piemērotu atbrīvojumu, varētu izsniegt tikai pagaidu pasēs. Tas būtu pārmērīgs slogs vecākiem, kam katram savam bērnam būtu jāiegūst pase katru reizi, kad viņi vēlētos izceļot no Šengenas zonas.

Tāpēc mums izdevās panākt vienošanos, kas paredz četru gadu periodu, kura laikā vecuma ierobežojums tiks noteikts līdz 12 gadiem, un izņēmuma noteikumu, saskaņā ar kuru tām dalībvalstīm, kas jau pieņēmušas tiesību aktus, kas regulas piemērošanai paredz zemāku vecuma ierobežojumu, ar noteikumu, ka vecuma ierobežojums nav zemāks par sešiem gadiem. Bija paredzēta arī pārskatīšanas klauzula, ņemot vērā pētījuma rezultātus, ko mēs lūdzām Komisijai veikt attiecībā uz bērnu pirkstu nospiedumu uzticamību, paredzot, ka vecuma ierobežojums noteikti tiks pieņemts un četru gadu laikā saskaņots visās dalībvalstīs.

Otra atkāpe tika noteikta attiecībā uz personām, kas dažādu iemeslu dēļ fiziski nespēj sniegt pirkstu nospiedumus. Tika pieņemts arī Starptautiskās civilās aizsardzības organizācijas ieteikums „viena persona — viena pase”. Kā minēja Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs, šis papildu ieguvums ciņā pret bērnu tirdzniecību.

Lai aizsargātu bērnus, mēs arī panācām to, ka šīs trīs iestādes noslēdz iestāžu nolīgumu, lai izstrādātu kopēju nostāju par tādu noteikumu pieņemšanu, kas vajadzīgi bērnu aizsardzībai pret nolaupīšanu un tirdzniecību. Komisijai ir jāievieš šīs iniciatīvas civiltiesību attiecīgajā jomā.

Man jāatzīst, ka grūtības rada Eiropas Savienības ierobežotais pilnvaru apjoms šajā jautājumā — pasu izsniegšana ir valstu kompetencē un Eiropas Savienība var iejaukties tikai attiecībā uz biometrisku datu ieviešanu pasēs un ceļojuma dokumentos, lai uzlabotu šo dokumentu drošību, veicot robežkontroli.

Jāsaka, ka mēs esam pieņēmuši noteikumus, kas nodrošina to, ka Kopiena izmanto savas pilnvaras, nosakot, kāda veida dati tiks iekļauti — pirkstu nospiedumi un fotogrāfijas — un arī to lietošanas ierobežojumus. Tos drīkst izmantot tikai šajā regulā noteiktajiem mērķiem — robežkontrolei — un lai pārbaudītu dokumenta īstumu un noskaidrotu, vai tas, kas to uzrāda, ir tā likumīgais turētājs.

Mēs arī panācām vienošanos par diviem pētījumiem: viens par tā sauktajiem „avota dokumentiem”, lai nodrošinātu to, ka dokumenti, pamatojoties uz kuriem tiek izsniegtas pasēs, ir tikpat uzticami kā pasēs, ko vēlamies saglabāt, un otru par datu salīdzināšu robežkontrolē, lai varētu izpētīt kļūdainos atteikuma rādītājus. Šo pētījumu iznākumā un, ņemot vērā četru gadu pārskatīšanas klauzulu, kaut kad koplēmuma procedūrā ir jāveic vajadzīgās izmaiņas, neaizmirstot to, ka ir svarīgi konsultēties ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju — nosacījums, kas diemžēl netika ievērots šī priekšlikuma izstrādāšanas laikā.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, vispirms es vēlos pateikties Pilsoņu brīvību, tiesību un iekšlietu komitejas priekšsēdētājam. Es arī vēlos sirsnīgi pateikties referentam *Carlos Coelho* par viņa izcilo ziņojumu un arī lielisko sadarbību ar Komisiju par kutelīgiem un jutīgiem jautājumiem.

Komisijas priekšlikums ir noteikt saskaņotus izņēmumus attiecībā uz prasību apkopot pirkstu nospiedumus, lai visi Eiropas pilsoņi saņemtu vienlīdzīgu attieksmi. Turklāt Komisija vēlējas aizsargāt bērnus no cilvēku tirdzniecības, padarot juridiski saistošu starptautiski atzīto principu „viena persona — viena pase”.

Es atbalstu Eiropas Parlamenta centienus pirmajā lasījumā panākt vienošanos attiecībā uz šo priekšlikumu par pirkstu nospiedumu iekļaušanu dalībvalstu izsniegtajās pasēs līdz 2009. gada 28. jūnijam, un, ja vienošanās netiks panākta, visiem, arī jaundzimušajiem, būs pienākums sniegt pirkstu nospiedumus, katru reizi ceļojot uz ārzemēm ar pasi. Tāpēc es patiesi vēlos izteikt Komisijas gandarījumu par saskaņoto kompromisa priekšlikumu. Tagad Komisija, cik efektīvi vien iespējams, izpildīs uzdevumu sagatavot ziņojumu, ko lūdzta un prasīja Eiropas Parlaments. Manuprāt, man nav jāturpina. Tagad es ar interesi uzklausišu deputātu runas un atkal vēlos pateikties jūsu referentam *Carlos Coelho*, kas paveicis lielisku darbu.

Urszula Gacek, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētāja kungs, es ar prieku atbalstu šodien iesniegtos priekšlikumus.

Es uzskatu, ka ir steidzami jārada kopēji standarti biometrisku datu pārbaudei. Mani kolēģi, iespējams, neapzinās, ka pašlaik starp valstīm ir lielas atšķirības attiecībā uz to, cik stingri tās, piemēram, pārbauda pasēs fotoattēlus. Daudzas valstis prasa, lai pilsonis, piesakoties pasei, ierodas personīgi un iesniedz savus dokumentus un fotoattēlus, un šajos gadījumos ierēdņi pasu izsniegšanas iestādē var pārliecināties, vai persona ir līdzīga iesniegtajam fotoattēlam.

Tomēr dažās valstīs — varbūt jo īpaši Apvienotajā Karalistē — pieteikumi pa pastu atbilst normai, un fotoattēla autentiskumu apstiprina tā sauktais „speciālists”, kas pazīst pieteikuma iesniedzēju vismaz divus gadus. To cilvēku saraksts, kam ir šādas tiesības Apvienotajā Karalistē, ir ļoti interesanta lasāmviela. Pārbaudi var veikt jūsu optiķis vai jūsu zobārsts, bet arī profesionāls fotogrāfs vai ugunsdzēsības dienesta ierēdnis — ar šo es nevēlos izrādīt necieņu šo profesiju pārstāvjiem.

Interesanti, ka arī Amerikas Savienotajās Valstīs ir diezgan brīvi pārbaudes noteikumi. Pases fotoattēlu pārbaudi personām, kas pieteikumu iesniedz pirmo reizi, var veikt tā sauktajās „pieļaujamās telpās”. Patiesībā tas nozīmē vietējās pasta nodaļas personālu. Šāda pārbaudes sistēma šķiet neticama valstij, kas ļoti rūpējas par drošību un kuras pilsoņi var ceļot uz Eiropu bez vīzas.

Tāpēc, lai pases būtu drošas, mums patiešām jāievieš uzticamāki biometrijas dati, proti, pirkstu nospiedumi. Mums arī jānodrošina, ka aģentūra, kas atbild par to apkopošanu un pārbaudi, ievēro tos pašus standartus, ne tikai ES, bet arī tajās valstīs, kuru pilsoņi var ceļot uz Eiropu bez vīzas, lai mums apliecinātu, ka arī tās ievēro tās pašas stingrās prasības, ko mūsu pilsoņi Eiropā.

Martine Roure, PSE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, kad 2004. gadā tika pieņemta regula par drošības iezīmēm un biometrisko datu iekļaušanu Eiropas pasēs, dalībvalstis neparedzēja atkāpties no pienākuma sniegt pirkstu nospiedumus. Pašreizējā pieredze rāda, ka esošā tehnoloģija nenodrošina to, ka pirkstu nospiedumi bērniem, kas jaunāki par 12 gadiem, ir pietiekami uzticami, lai atļautu to izmantošanu kā drošības iezīmi pasēs. Tāpēc es atbalstu ar dalībvalstīm panākto kompromisu, kas nosaka 12 gadu vecuma ierobežojumu biometrisko datu apkopošanai un kurā ir pārskatīšanas klauzula pēc trim gadiem. Mēs, savukārt, atbalstām atkāpi tām dalībvalstīm, kas jau ir pieņēmušas tiesību aktus bērniem virs sešu gadu vecuma.

Šāda veida datu izmantošana būtu pieņemama, ja tā patiešām aizsargātu mūsu bērnus. Tā tas nav. Tomēr mēs šajā jomā sagaidām pozitīvas izmaiņas tehnoloģijās. Mūsu prioritāte ir nodrošināt drošību tiem bērniem, kas ceļo vieni paši, lai novērstu nolaupišanu un bērnu tirdzniecību. Šo datu iekļaušana pasēs rada viltus drošības sajūtu, jo tie nenovērš to, ka bērns šķērso robežu bez vecāku atļaujas. Ar dalībvalstīm panāktais kompromiss dos Komisijai iespēju iesniegt ziņojumu par prasībām nepilngadīgajiem, kas vieni paši šķērso ārējās robežas. Tādējādi šis ziņojums dos iespēju ierosināt iniciatīvas, kas nodrošinās Eiropas pieeju noteikumiem attiecībā uz nepilngadīgo aizsardzību, kad viņi šķērso dalībvalstu ārējās robežas.

Visbeidzot, biimetriskie dati pasēs jāizmanto tikai tāpēc, lai nodrošinātu dokumenta autentiskumu, un tādu jutīgu personas datu izmantošana, kā biimetriskie dati, ir pieņemama tikai kopā ar stingriem datu aizsardzības noteikumiem.

Gérard Deprez, ALDE grupas vārdā. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, pirmkārt, es vēlos izteikt atzinību mūsu referentam *Carlos Coelho* un iepriekšējai Francijas prezidentūrai, kas, kā jau bija gaidāms, nav kopā ar mums, par panākto vienošanās pirmajā lasījumā. Lai to izdarītu, bija vajadzīga griba, kā arī spēja pieņemt vajadzīgo kompromisu. Es īpaši vēlos izteikt atzinību mūsu referentam *Coelho* kungam, jo viņa paskaidrojums, ko es kolēģiem iesaku izlasīt, ir intelekta un politisko prasmju spilgts atspoguļojums.

Šodien apspriešanai izvirzītā dokumenta pienācīga analīze atklās būtisku principu, kas ir arī šī ziņojuma revolucionārais princips. Šim revolucionārajam principam nav nekā kopīga ar biimetriskiem datiem. Tas tika nolemts 2004. gadā. Šis princips ir „viena persona — viena pase”. Līdz ar to rodas jautājums par bērniem un vecumu, kurā var ņemt bērnu pirkstu nospiedumus. Neslēpsim to, ka panāktais kompromisu bija ļoti grūti. Sākumā daži, tāpat kā *Coelho* kungs, vēlējās to panākt pēc iespējas agrākā vecumā, lai pēc iespējas agrāk sniegtu bērniem aizsardzību. Tomēr tāpēc būtu vajadzīgi uzticami biimetriski dati, ko pašlaik nevar nodrošināt. Beigās tika panākts šāds kompromiss — bērnu pirkstu nospiedumi ir obligāti no 12 gadu vecuma. Tās valstis, kas tos apkopo agrākā vecumā, var to turpināt darīt četrus gadus, bet vecuma ierobežojums nekādā gadījumā nebūs zemāks par sešiem gadiem, un Komisija turpmākajos gados ziņos par sistēmas darbības novērtējumu un, ja vajadzīgs, un tas noteikts dokumentā, ierosinās izmaiņas. Tāpēc mums jācer, ka tehnoloģijas ļoti attīstīsies, jo, lai nodrošinātu pilnvērtīgu bērnu aizsardzību, cik vien ātri iespējams vajadzīgi uzticami salīdzināmi biimetriski dati. Ņemot to vērā, mēs varam uzskatīt, ka esam vienojušies par šo dokumentu, kam es atkal izsaku atbalstu, un izsaku atzinību referentam, Komisijai par tās sākotnējo ierosinājumu un Padomei par tās spēju rast kompromisu.

Roberta Angelilli, UEN grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es sāksu ar atzinības izteikšanu referentam par viņa lielisko darbu. Man, kā referentei attiecībā uz ES stratēģiju par bērnu tiesībām, jāuzsver daži būtiski *Coelho* kunga ziņojuma punkti, pat ja citi deputāti tos jau pieminējuši.

Pirmkārt, es ļoti atbalstu principu nodrošināt kopēju pieeju regulām, kas aizsargā bērnus, kuri šķērso mūsu ārējās robežas.

Otrkārt, princips „viena persona — viena pase” ir būtisks, jo tas tiešā veidā saista biometriskos datus ar dokumenta turētāju. Tas atceļ visas pašlaik izmantotās procedūras, kas ļauj bērņus pievienot viņu vecāku pasēm. Šī prakse ļoti apgrūtina un padara nedrošu bērna identitātes pārbaudi, atvieglojot to bērnu nolaupišanu, kas iesaistīti strīdos, un arī bērnu tirdzniecību un izmantošanu.

Treškārt, ziņojums arī paredz to, ka Komisija iesniegs ziņojumu, kurā izvērtēts, cik tehniski īstenojama ir 12 gadu vecumu nesasnējušu bērnu pirkstu nospiedumu izmantošana identifikācijas vajadzībām. Darbs pie tā, lai pilnveidotu sistēmu un nodrošinātu tās uzticamību, ir ļoti būtisks, jo īpaši bērnu aizsardzībai.

Nobeigumā es vēlos pateikt, ka, manuprāt, turpmāk būtu ļoti noderīgi noteikt vismodernākās, piemērotākās un drošākās tehniskās metodes, lai reģistrētu un tādējādi stingri apstiprinātu bērna identitāti un vecumu iespējami agrākā vecumā, kāds būtu tehniski īstenojams, ja iespējams — no bērna piedzimšanas.

Tatjana Ždanoka, *Verts/ALE grupas vārdā* – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es vēlos pateikties *Coelho* kungam par viņa izcilo darbu. Lai gan mūsu politiskie uzskati atšķiras, viņš izdarīja visu, ko spēja, lai panāktu kompromisu.

Zaļo/EFA grupa stingri iebilst pret plašu biometrisku datu ieviešanu līdz brīdim, kad ir skaidri pierādīts, ka tie ir vajadzīgi. Mēs uzskatām, ka tam ir būtiska saistība ar personas datu drošību un pamattiesībām. Mēs balsojam pret biometrisku datu izmantošanu vīzās. Mēs iebilstam arī pret biometriskiem datiem Eiropas pasēs. Mūsaprāt, pašreizējais priekšlikums rada iespēju noteikt ierobežojumu personām noņemt pirkstu nospiedumus ceļošanas dokumentam. Tāpēc mēs esam apmierināti, ka ir panākts kompromiss ar Komisiju un Padomi, noteikta 12 gadu vecuma robeža tām dalībvalstīm, kurās bērņiem netiek ņemti pirkstu nospiedumi un noteikta sešu gadu vecuma robeža pārējām dalībvalstīm.

Es vēlreiz vēlos uzsvērt to, ka mūsu atbalsts vecuma robežas noteikšanai nenozīmē to, ka mēs pēc būtības atbalstām pirkstu nospiedumu noņemšanu. Mēs stingri uzskatām, ka biometriskos datus pasēs var izmantot tikai, lai pārbaudītu dokumenta autentiskumu vai tā turētāja identitāti. Šādu datu izmantošana citiem mērķiem, piemēram, tiesību aktu izpilde, nav ne likumīga, ne proporcionāla. Mēs nevaram piekrist tam, ka katrs Eiropas pases īpašnieks ir aizdomīga persona, kura pirkstu nospiedumi ir jāglabā. Tā ir mūsu nostāja, un es vēlreiz vēlos uzsvērt, ka mēs izsakām atzinību *Coelho* kungam un Komisijai, un Padomei par šo kompromisu.

Sylvia-Yvonne Kaufmann, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es neatbalstu pirkstu nospiedumu ņemšanu maziem bērņiem vai pat mazuļiem. Bērņi ir jāatbrīvo no prasības sniegt biometriskos pirkstu nospiedumus pasēm. Tāpēc ir pareizi šeit noteikt atbrīvojumu bērņiem. Joprojām nav drošu zināšanu par to bērņu biometrisku pirkstu nospiedumu izmantošanu, kas ir jaunāki par 12 gadiem. Lielāko neskaidrību rada tas, cik ilgi augošu bērņu pirkstu nospiedumi ir patiesi uzticami. Ja mēs vienkārši izmantotu šos datus, mēs sasniegtu pretējo tam, ko cenšamies panākt, proti, mazāku, nevis lielāku drošību. Tāpēc ir neproporcionāla tādu datu apkopošana un izmantošana, kuru uzticamību nevar skaidri garantēt.

Pašreizējais kompromiss ar Padomi atspoguļo šīs bažas un, pateicoties Parlamenta uzstājībai un referenta lieliskajam darbam, tā pamatā ir 12 gadu vecuma robeža četru gadu pārejas periodā, kura laikā tiks veikts plašs pētījums, lai izmeklētu bērņu biometrisku datu uzticamību. Diemžēl kompromiss arī paredz atbrīvojumu tām dalībvalstīm, kas jau pieņēmušas tiesību aktus, saskaņā ar kuriem ir atļauta pirkstu nospiedumu noņemšana bērņiem, kas jaunāki par 12 gadiem. Tāpēc ir ļoti svarīgi panāktā kompromisa laikā skaidri noteikt to, ka Eiropas tiesību aktus par drošības iezīmēm un biometriskiem datiem pasēs un ceļošanas dokumentos nekādā gadījumā nedrīkst izmantot, lai aicinātu izveidot datubāzes, kurās šie dati tiktu uzglabāti valsts līmenī.

Gerard Batten, *IND/DEM grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es esmu apmierināts, ka šī regula neattiecas uz Apvienoto Karalisti, jo tā nav Šengenas zonā. Tomēr Lielbritānijas valdība ir apliecinājusi, ka tā rīkosies atbilstoši regulai, lai nodrošinātu to, ka tās dokumenti netiek uzskatīti par otršķirīgiem. Tas nozīmē, ka valdība uzskata šos priekšlikumus par ļoti labiem un jebkurā gadījumā ievēros tos pēc būtības.

Bet, kā liecina šis ziņojums, šajā sakarā ir radušies dažādi jautājumi attiecībā uz biometrisku datu autentiskumu un to pārbaudi. Kāda veida izcelsmes dokumentus izmanto, lai veiktu pieteikuma iesniedzēja sākotnējo identificēšanu, un kā var pārlicināties, ka tie ir autentiski? Kad pase ir izsniegta, tai nav būtiskas nozīmes, ja vien tās datus var salīdzināt ar dokumenta turētāja identitāti kādā valsts vai centralizētā identitātes datubāzē.

Ziņojums atzīst, ka jāizveido ļoti droši informācijas nesēji šādas informācijas glabāšanai, bet mēs visi no pieredzes zinām, ka Lielbritānijā nav ļoti drošu informācijas nesēju šādu datu uzglabāšanai. Dažos pēdējos gados no valdības datubāzēm ir pazudusi vai atklāta vairāku miljonu cilvēku personas un ļoti jutīga informācija. Apvienotajā Karalistē visi zina, ka viņu personas informācija valdības rokās nav droša.

Šis ziņojums neizskata pašu biometrisko datu uzticamību. Patiesībā Apvienotās Karalistes pasēs dienesta 2004. gada biometrisko datu reģistrēšanas izmēģinājuma projekts parādīja, ka 1 no 3 sejas attēla, 1 no 5 pirkstu nospiedumu un 1 no 20 varavīksnenes atpazīšanas gadījumiem bija neveiksmīgs. Biometriskā identifikācija ir vilinoša ideja, bet tai nav tā drošā mehānisma, ko mēs, iespējams, iztēlojamies. Tāpēc Apvienotās Karalistes Neatkarības partija balsos pret šo ziņojumu.

Philip Claeys (NI). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, es uzskatu, ka referentam lielā mērā ir taisnība, vēršot uzmanību uz vairākiem jautājumiem, kas lielākoties radušies no tā, ka biometrisko pasēs datu apkopošana, apstrāde un salīdzināšana ir diezgan nesena. Tādējādi atbilstoši ieteikumam būtu prātīgi pēc trim gadiem pārskatīt visu procedūru.

Ir arī ļoti būtiski panākt to, lai darbs ar biometriskajiem datiem būtu zināmā mērā saskaņots, jo ķēde ir tikai tik stipra, cik tās vājākais posms. Teorētiski, atceļot starpvalstu robežas Eiropas Savienībā, ārējo robežu uzraudzīšanai vajadzēja uzlaboties, bet patiesībā, šķiet, sistēmā arvien redzamas diezgan uzkrītošas vārīgas vietas. Visi starptautiskie kriminālie tīkli, narkotiku un cilvēku tirgoņi un nelegālie imigranti no šīm vārīgajām vietām ir guvuši priekšrocības. Ja vēlamies efektīvāku robežu uzraudzības sistēmu, tad jebkurā gadījumā ir pēdējais laiks padarīt biometriskos datus par šīs sistēmas efektīvu sastāvdaļu.

Esther de Lange (PPE-DE). – (NL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos pateikties ziņotājam, manam kolēģim Coelho kungam par viņa ieguldījumu. Viņam jau izdevās pirmajā lasījumā panākt kompromisu ar Padomi un Komisiju, un es stingri atbalstu šo kompromisu, arī principu „viena persona — viena pase”. Tomēr es vēlos šo jautājumu izpētīt sīkāk.

Izmantojot šo principu, mums jābūt lielākai iespējai sniegt lielāku aizsardzību pret tādiem noziegumiem, kā bērnu tirdzniecība un bērnu nolaupīšana, jo katram bērnam jāsaņem sava pase ar mikroshēmu, kurā ir viņa vai viņas biometriskie dati. Protams, šeit jārēķinās ar izmaksām. Tas noteikti attieksies uz dalībvalstīm, kas līdz šim atļāvušas bērņus pievienot vecāku pasēm. Nīderlandē pasēs maksimālās izmaksas ir virs EUR 48 un izmaksas, lai bērnu pievienotu viņa vai viņas vecāku pasei, ir EUR 8,50. Tādējādi trīs bērnu ģimenes izmaksas, lai iegūtu pasēs, divkārsosies no pašreizējiem EUR 120 līdz vairāk nekā EUR 240. Protams, katrs vecāks samaksātu šādu summu, ja tas palielinātu viņu bērnu drošību. Tomēr vai nav tiesa, ka, ja ir iespējams nolaupīt bērnu, tad ir iespējams iegūt arī viņa vai viņas pasi? Kad tiks pieņemta jaunā regula ar grozījumiem, vairāk nebūs iespējams iekļaut bērņus viņu vecāku pasēs. Tomēr, vai nav tā, ka bērna iekļaušana viņa vai viņas vecāku pasē dažos gadījumos patiesībā ir bērna drošības interesēs, jo norāda uz to, kurš no vecākiem ir bērna aizbildnis? Kā tad būs iespējams efektīvi pārbaudīt vecāku pilnvaras?

Turpmāko trīs gadu laikā Eiropas Komisijai būs jāizvērtē, vai ir vajadzīga papildu regula, piemēram, Kopienas noteikumi attiecībā uz gadījumiem, kad bērni šķērso robežas. Pašlaik dalībvalstu nostāja šajā jautājumā ir diezgan atšķirīga. Es aicinu Komisiju izmantot šo pārskatu, lai izvērtētu, vai un kā vienas pasēs izsniegšana vienai personai ir vai nav ietekmējusi bērnu nolaupīšanas gadījumu skaitu. Vai pašreizējais kompromiss ir sniedzis vēlamu efektu vai tikai izraisījis blakusefektus, kas jārisina?

Komisār, mums pastāvīgi jāpievērš uzmanība mūsu bērnu drošībai. Šodien mēs speram vienu konkrētu soli. Ja bērnu interesēs būs turpmāku soļu spēšana vidējā termiņā, mēs, šī Parlamenta kristīgie demokrāti, noteikti jūs atbalstīsim.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, tas, ka Parlamenta nostāja šodien guva pārsvaru pār Padomes centieniem ieviest biometrisko datu reģistru sešus gadus veciem bērņiem, nozīmē, ka virsroku guva pamatprincips, ka personas datus var apkopot tikai tad, ja tiek pierādīts, ka tas ir vajadzīgs, proporcionāls un, protams, lietderīgs — princips, ko, manuprāt, Padome un Komisija pēdējos gados bieži ignorējušas savās likumdošanas iniciatīvās.

Attiecībā uz bērnu pasēm un pirkstu nospiedumiem bērņiem noteikti vajag pašiem savas pasēs ar biometriskiem identifikatoriem, lai censtos novērst nolaupīšanas, bērnu pornogrāfijas un bērnu tirdzniecības gadījumus.

Vienlaikus ir acīmredzami nelikumīgi apkopot identifikatorus, ja tie nav vajadzīgi. Mums ir pētījumi par pirkstu nospiedumiem, kas parāda, ka tie gandrīz nav izmantojami attiecībā uz sešus gadus veciem bērniem. Viņu pirkstu nospiedumi mainās tik ātri, ka pases un atpazīšana pēc tām ir nelietderīga.

Tātad šodien Parlaments ir panācis līdzsvaru. Tas Komisijai prasa nopietnu pētījumu, lai noskaidrotu, kad tieši bērnus var aizsargāt, izmantojot viņu pirkstu nospiedumus, un atļaus to apkopošanu tikai tajā vecumā, par kuru šādi pierādījumi būs.

Visbeidzot, attiecībā uz biometriskiem identifikatoriem pasēs mēs jebkurā gadījumā esam piekrituši to izmantošanai, lai atpazītu pases turētāju, lai identificētu pases turētāju, lai pārliecinātos, vai pase netiek viltota, bet nepiekrītam elektronisku datu datņu izveidošanai par miljoniem nevainīgu pilsoņu.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Tādu pasu ieviešana, kurās ir pases turētāja biometriskie identifikatori, ir atbilde uz aicinājumiem uzsākt cīņu pret dokumentu viltošanu, terorismu un nelegālo imigrāciju. Tāpēc ir jo īpaši būtiski nodrošināt augstu uzticamības līmeni biometrisku datu apkopošanas procesā un, nosakot kopējus datu apkopošanas pamatstandartus, lai nodrošinātu to drošību un uzticamību.

Es apstiprinu referenta priekšlikumu analizēt atšķirības starp dalībvalstīm to dokumentu jomā, kas jāiesniedz pases saņemšanai. Jo parasti šo dokumentu drošības līmenis ir zemāks nekā tas, ko piemēro, izsniedzot biometriskās pases. Līdz ar to ir risks, ka tos būs vieglāk falsificēt vai viltot.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, drošības standartu nosacījumu saskaņošanai kopā ar biometrisku identifikatoru ieviešanu vajadzētu labvēlīgi ietekmēt dokumentu pārbaudi kontroles laikā un tāpat arī drošības elementam — cīņu pret dokumentu viltošanu. Šie faktori, savukārt, garantē to, ka cīņa pret noziedzību, terorismu un imigrāciju būs efektīvāka.

Ņemot vērā, ka jaunu tehnoloģiju izmantošana nav pietiekami pārbaudīta, dalībvalstīm jāievieš pašām savas prasības pilsoņu tiesību aizsardzības jomā. Ir jānosaka vecuma robeža, virs kuras bērniem jābūt pasei, un arī jānovērš gadījumi, kad turētāja un viņa vai viņas bērniem tiek izsniegta viena pase bez biometriskiem datiem. Šāda veida situācijas var veicināt bērnu tirdzniecību, jo bērna identitātes pārbaude ir apgrūtināta. Lai nepieļautu šāda veida procedūru, katrai personai vajadzētu savu pasi.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka, lai nodrošinātu pases turētāja un citu personas dokumentu drošību, biometrisku datu apkopošanas procesam jābūt ļoti piesardzīgam.

Adamos Adamou (GUE/NGL). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, ir tiesa, ka tās regulas grozīšana, kas izvirzīta apstiprināšanai, varbūt uzlabos situāciju dažās dalībvalstīs, kurās biometriskos identifikatorus noņem pat maziem bērniem, un pagaidām atturēs dažas dalībvalstis šo procedūru noteikt personām, kas jaunākas par 12 gadiem un kurām dažās valstīs jebkurā gadījumā pašlaik nav pienākuma ceļot ar personīgu pasi.

Mums jāizvērtē ierosinātie izņēmumi, pamatojoties uz to pieņemšanas patiesajiem iemesliem, ņemot vērā, ka, neatkarīgi no biometrisku identifikatoru noņemšanai noteiktās vecuma robežas, kaut kad par mums visiem var būt pieejama elektroniska informācija.

Šāda regula būtībā saglabā un nosaka par obligātām metodes pilsoņu — un cik no tiem ir nevainīgi pilsoņi — datu reģistrēšanai visās jomās un piešķir tiesības pārvietot mūsu jutīgos personas datus.

Tāpēc mums ir jāatgādina pilsoņiem, kam mēs pēc dažiem mēnešiem lūgsim vēlreiz apliecināt savu atbalstu Eiropas Savienības principiem un politikām, ka mēs neatbalstām šādus pasākumus.

Andreas Mólzer (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, teorētiski biometrisku datu apkopošana noteikti ir viens no veidiem, kā novērst pasu un ceļošanas dokumentu viltošanu. Jaunās tehnoloģijas vispirms mums, cerams, palīdzēs cīņā pret organizēto noziedzību un nelegālo imigrantu plūsmu.

Tomēr visām dalībvalstīm šajā saistībā jāsaprot, ka FRONTEX ir jāmodernizē finansējuma un personāla ziņā, lai tā spētu efektīvi izpildīt savu uzdevumu. Ja nav iekšējo robežu, attiecīgi jāaizsargā ārējās robežas. Kad urķi internetā lielās, cik viegli ir viltot pirkstu nospiedumus Vācijas reģistrācijas ierakstos un norāda, ka, ja personas apliecības tiks samazinātas līdz kredītkartes izmēram, fotoattēli digitālā veidā tiks izgriezti vajadzīgajā izmērā, tādējādi apgrūtinot biometrisku atpazīšanu, šī tehnoloģija kļūst apšaubāma.

Skaidrs ir tas, ka biometrisku datu izmantošanas gadījumā ir jānodrošina datu drošība mums, parastajiem pilsoņiem.

Edít Bauer (PPE-DE). – (HU) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, pirmkārt es vēlos pateikties kolēģim *Coelho* kungam par izcilo darbu. Es vēlos komentēt tikai vienu ziņojuma punktu.

Nesenā pieredze parādīja, ka cilvēku tirdzniecība un jo īpaši bērnu tirdzniecības līmenis rada bažas gan Eiropas Savienībā, gan ārpus tās. Tāpēc es uzskatu par pozitīvu soli to, ka nepilngadīgie turpmāk varēs šķērsot ES ārējās robežas paši ar savu pasi. Raugoties no bērnu tirdzniecības skatupunkta, tas, no vienas puses, sniegs lielāku drošību, bet, no otras puses, ir jāsaprot, ka bērns ar pats savu dokumentu varēs ceļot ar ikvienu citu personu.

Man žēl, ka kopīgajā priekšlikumā netika pieminēts, ka nepilngadīgo pasēs papildu personas datiem jābūt tās personas vai personu datiem, kam ir vecāku atbildība par bērniem. Tiesa, ka priekšlikuma pirmajā pantā ir minēts, ka Komisija iesniegs ziņojumu par prasībām bērniem, kas ceļo vieni paši vai kāda pavadībā un šķērso dalībvalstu ārējās robežas un, ja vajadzīgs, ierosinās priekšlikumus par to bērnu aizsardzību, kas šķērso dalībvalstu ārējās robežas.

Tādējādi paveras turpmākas iespējas, un tāpēc es lūdzu Komisiju un visas šajā jautājumā iesaistītās organizācijas, piemēram, EDSO, ESAO, UNICEF, UNHCR, IOM un visbeidzot EUROPOL, kopā izvērtēt notikumus un spert vajadzīgos soļus, lai sniegtu bērniem efektīvāku aizsardzību. Pieredze rāda, ka bērnu skaits starp cilvēku tirdzniecības upuriem pastāvīgi pieaug.

Armando Franča (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, *Barrot* kungs, dāmas un kungi, es izsaku atzinību *Coelho* kungam, *Roure* kundzei un citiem deputātiem par viņu darbu. 2004. gada decembrī Padome pieņēma regulu par standartiem attiecībā uz drošības iezīmēm un biometriskiem datiem dalībvalstu izsniegtajās pasēs un ceļošanas dokumentiem. Mums bija jāspēri jauni soļi, lai apkarotu bērnu nolaupīšanu un tirdzniecību.

Ja bērni lieto pasēs saskaņā ar principu „viena persona — viena pase”, tas varētu būt pamatlīdzeklis, lai uzvarētu šo grūto un svarīgo cīņu. Manā valstī, Portugālē, sešus un vairāk gadus vecu bērnu pirkstu nospiedumu apkopošana tiek veikta jau ilgu laiku, un varbūt tāpēc es pret to neiebilstu. Kā Eiropas atbalstītājs, es uzskatu, ka ir būtiski šo jautājumu saskaņot. Es jūtos mierīgs, zinādams, ka dalībvalstīm, kas tāpat kā Portugāle jau sen noteica sešu gadu robežu par minimālo vecumu pirkstu nospiedumu noņemšanai, nebūs jāmaina valsts tiesību akti.

Es uzsveru, ka pasu drošība, ko mēs pastiprinām, nebeidzas ar pasēs izsniegšanu. Pase pati par sevi atbilst paaugstinātam drošības līmenim, sākot no vajadzīgajiem dokumentiem pasēs izsniegšanai līdz biometrisko datu apkopošanai, pārbaudei un salīdzināšanai robežšķērsošanas punktos. Šis ziņojums ir kārtējais solis cilvēku tiesību apstiprināšanai un viņu drošības garantēšanai.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Es apstiprinu ziņojumu, ko iesniedza referents *Coelho* kungs, kurš kā vienmēr ir padarījis lielisku darbu. Es piekrītu izvirzītajiem priekšlikumiem, arī attiecībā uz principu „viena persona — viena pase”.

Tomēr es vēlos dzirdēt, kas ir sakāms tieši Komisijai un varbūt pat manam kolēģim *Coelho* kungam par to, kas mums būtu jā dara gadījumos, kad bērni ceļo vieni paši bez vecākiem, jo nav vienotas politikas attiecībā uz dokumentiem, kuri bērniem jāņem līdzī. Referenta priekšlikums paredz to, ka bērnu pasēs ir jāieraksta to personu vārdi, kam piešķirta vecāku atbildība. Tomēr dažkārt bērni ceļo kopā ar ģimenes locekļiem un pat dzīvo ar viņiem, u.c. Īsumā, mums attiecībā uz šo jautājumu jābūt saprātīgi elastīgiem.

No otras puses, esmu nobažījies, ka neviens nav apšaubījis to, cik praktiski īstenojama ir iespēja sešgadīgiem bērniem ceļot vieni pašiem. To iespējams darīt ar lidmašīnu (pašlaik neapspriedīsim iespējamās traumas, ko bērns — sešgadīgs zēns vai meitene — var iegūt lidmašīnā), jo bērnu var pavadīt lidmašīnā, sagaidīt otrā galā un, piemēram, nogādāt vienam no vecākiem vai kādam citam. Tomēr kāda kārtība attiecas uz gadījumiem, kad bērni ceļo ar vilcienu, autobusu vai citiem sabiedriskā transporta veidiem? Kā mēs to uzraudzīsim? Ja ir vecāki, kas ir pietiekami bezatbildīgi, lai sūtītu savus bērnus šādos ceļojumos, es uzskatu, ka mums jāieņem noteiktāka nostāja un jāaizliedz bērniem vieni pašiem ceļot šādā agrā vecumā. Tas varbūt izklausās nedaudz skarbi, bet ņemot vērā, ka šeit jau daudz tika runāts par to, cik bērni ir dārgi, un par bērnu nolaupīšanas jautājumu un tā tālāk, mums šajā jautājumā jāizsakās noteiktāk.

Es arī vēlos jautāt Komisijai, kas notiek ar Padomes un Eiropas Parlamenta kopīgo paziņojumu par to oriģinālo dokumentu drošību, kas vajadzīgi vīzas izsniegšanai. Jo esmu nobažījies, ka, ja tā ir tiesa, atsevišķā dalībvalstī sistēma, iespējams, šajā jautājumā pieļauj ļaunprātīgu rīcību. Es vēlos uzdot vēl pēdējo jautājumu Komisijai vai varbūt *Coelho* kungam — kas mums jā dara, kad cilvēki ierodas robežpunktā, bet viņu pasēs dati neatbilst

tiem, kas ir oficiālajās datu bāzēs? Es uzskatu, ka mums jāpieņem norādījumi, kas ir labvēlīgi bērnam, respektīvi — pasažierim.

Wolfgang Kreissl-Dörfler (PSE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, katru gadu tūkstošiem bērnu kļūst par bērnu tirgotāju upuriem un vēl lielāks skaits tiek nolaupīti. Pašreizējie pētījumi parāda, ka šo noziegumu upuri ir nepilngadīgie bez pavadoniem. Tāpēc mēs atbalstām to, ka Eiropas Komisija, iesniedzot grozījumus iepriekšējā regulā, tagad pienācīgi parūpējas par bērniem. Kad prasām, lai arī bērnu pasēs no zināma vecuma būtu biometriskie dati, tas nav masu histērijas dēļ, kas patiešām nav pārņēmusi mani, bet tādēļ, ka vēlamies sniegt saviem bērniem labāku aizsardzību. Tomēr šādu aizsardzību var sniegt vienīgi tad, ja bērnam ir pašam sava pase, kurā ir biometriskie dati un aizbildņu vārdi.

Tāpat kā ar katru datu apkopošanas gadījumu, manai grupai jo īpaši būtiski ir nodrošināt lielāko iespējamo drošību, veicot visu pilsoņu biometrisku datu apkopošanu, uzglabāšanu un apstrādi, un mums vienmēr jāspēj izsekot, kam ir piekļuve kādiem datiem. Padomes regulās un lēmumos, kas attiecas uz šo jautājumu, ir noteikumi, kas paredz, ka datu ļaunprātīga izmantošana tiks novērsta augstas aizsardzības mehānismiem un kontroles iestādēm. Man jāatzīst, ka ļoti uzticos savas valsts iestādēm, pretēji daudziem privātiem uzņēmumiem, kas var sniegt trešām personām neaizsargātus datus, izmantojot skandalozas drošības spraugas un saņemt par to samaksu. Tieši tāpēc ir tik būtiski, lai valsts iestādes izmantotu savu uzticamību un cieši sadarbotos ar datu aizsardzības iestādēm. Pretēji tam, kas noticis šeit, šajā gadījumā Eiropas Komisija pildītu savas likumīgās saistības sniegt padomu datu aizsardzības ierēdņiem.

– (PT) Es vēlos izteikt atzinību savam draugam *Carlos Coelho* par izcilo darbu šī Parlamenta interesēs. Liels paldies.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). – (BG) Paldies, priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi; es vēlos izteikt atzinību referentam *Coelho* kungam par šajā ziņojumā panākto līdzsvaru starp augstāku drošības līmeni starptautiskos ceļošanas dokumentos un Eiropas Savienības pilsoņu personas datu un cilvēka cieņas aizsardzību. Izteiktie ierosinājumi pilnveidot vairākas tehniskās prasības veicinās cīņu pret pārrobežu noziedzību, nelegālo imigrāciju un cilvēku tirdzniecību. Tādām robežvalstīm kā Bulgārija, kas cieš no spēcīga migrācijas plūsmu spiediena un starptautiskās organizētās noziedzības darbības, jauno standartu ātra un veiksmīga ieviešana būs ļoti būtiska, lai aizsargātu ES ārējās robežas.

Diemžēl manā valstī mums ir daži nopietni bērnu pazušanas gadījumi, par kuriem joprojām nav informācijas. Tāpēc uzskatu, ka šis ziņojums sniedz pamatīgas pamatnostādnes Eiropas jaunāko pilsoņu pasu drošības iezīmju un biometrisku datu standartu turpmākai attīstībai. Ieviešot principu „viena persona — viena pase”, viņiem tiks nodrošināts vēl augstāks drošības līmenis, ceļojot ārpus Eiropas Savienības teritorijas. Priekšlikums par papildu informācijas ierakstīšanu pasēs bērniem līdz 18 gadu vecumam ierobežos bērnu tirdzniecības pretlikumīgo darbību. Piemērojot šo regulu valsts tiesību aktos, dalībvalstīm noteikti jāapsver iespējamā finanšu ietekme uz lielām ģimenēm. To arī iepriekš savās runās pieminēja daži deputāti. Nedrīkst ierobežot šo ģimeņu pārvietošanās brīvību tādēļ, ka tām jāmaksā liela naudas summa bērnu pasēm.

Visbeidzot, attiecībā uz personu pārvietošanās brīvību Eiropas Savienības teritorijā es uzskatu, ka ierobežojumi jāatceļ tajā vecumā, kad tiek izsniegta personas apliecība, jo tādējādi tiks veicināta un nodrošināta ES jaunāko pilsoņu pārvietošanās brīvība.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt ar atzinības izteikšanu referentam un apliecinot savu atbalstu šim ziņojumam. Es uzskatu, ka ziņojums ir ne tikai svarīgs, bet arī labs. Es varbūt sāksu ar apgalvojumu, kas šeit jau izskanējis, ka pase ir dokuments, ko izsniedz dalībvalstis saskaņā ar valsts tiesību aktiem. Tiesa, ka mūsu pases atšķiras ne tikai ar vācīņiem, bet ir svarīgi atrast līdzsvaru starp šo pasu drošības pasākumiem, lai tās identificētu Eiropas Savienības pilsoni vai citu personu, kas ierodas Eiropas Savienībā, un vienlaikus novērstu noziegumus, no kuriem liela daļa ir saistīta ar pasēm, piemēram, nelegālā imigrācija, terorisms, bērnu tirdzniecība un dokumentu viltošana. Šajā ziņojumā, manuprāt, šis līdzsvars ir atrasts. Nav pazīmju, ka tie ierobežojumi, ko mēs iekļaujam ziņojumā, jebkādā veidā ietekmēs vai ierobežos dalībvalstis pasu jomā.

Es vēlos pievērst uzmanību principam, ko pilnībā atbalstu — principam „viena persona — viena pase”. Tas ir labs princips attiecībā uz bērniem, bet es nevēlos, lai tas radītu finansiālu šķērslī vecākiem, kas saviem bērniem vēlas pasi, bet šos finanšu līdzekļus var ierobežot. Es arī vēlos vērst jūsu uzmanību uz vienu vāju aspektu šajā ziņojumā, lai gan referents jau norādījis uz to, proti, ka modernas, nepārbaudītas tehnoloģijas ir jāpārvertē, un ir labi, ka pēc trīs gadiem mēs to varēsim izdarīt. Es arī aicinu tomēr ņemt vērā Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāja uzdevumus. Šai ES iestādei daudz vairāk jābūt iesaistītai visā procedūrā, ko es arī aicinu darīt.

Robert Evans (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos pateikties *Coelho* kungam. Šis ziņojums ir ļoti būtisks Eiropas nākotnei un tās 500 miljoniem iedzīvotāju — viņu drošībai un arī pretterorisma pasākumiem. Ja ir attiecīgās tehnoloģijas, kā minēja *Zdravkova* kundze, mums tās jāizmanto.

Attiecībā uz bērniem *Angelilli* kundze, *Lambrinidis* kungs un citi minēja, ka tas var būt izšķirošs ierocis, piemēram, lai apkarotu bērnu kontrabandu.

Tomēr būtiskākais ir 3. pants, kurā teikts, ka biometrisko datu mērķis ir pārbaudīt ne tikai dokumenta autentiskumu, bet arī dokumenta turētāja identitāti, izmantojot tieši pieejamus salīdzināmus elementus. Pašlaik vairums valstu paļaujas gandrīz tikai uz fotoattēliem, un ir ļoti maz cilvēku, kas, manuprāt — varbūt pat jūs, priekšsēdētāja kungs, un *Barroso* kungs — pēc izskata atbilst pasu bildēm, un daudzi nemaz arī to nevēlētos! Tāpēc es uzskatu, ka ja ir pieejamas jaunas identificēšanas procedūras un metodes, mums tās jāizmanto.

Attiecībā uz *Gacek* kundzi un *Batten* kungu, un viņu pret Lielbritāniju vērstajiem glēvajiem izteikumiem — jo viņu šeit nav, lai uzklautu atbildes — es uzskatu, ka Apvienotās karalistes sistēma nav ne labāka, ne sliktāka par daudzām citām Eiropas Savienības sistēmām. Mēs nodalām pilnvaras, bet noteikti varam pilnveidoties. Ja būs pieejama jauna 21. gadsimta tehnoloģija, tad mums jābūt gataviem to izmantot, un, kā pirms brīža minēja *Grabowska* kundze, mums jābūt gataviem to pastāvīgi grozīt, ņemot vērā Eiropas Savienībai labākās pieejamās iespējas.

Milan Gaľa (PPE-DE). - (SK) Lai aizsargātu bērnus no nolaupīšanas un tirdzniecības, mums jāievieš bērnu pasēs.

Princips „viena persona — viena pase” nozīmē, ka katram bērnam, kas izceļo no Šengenas zonas, tiks izsniegta pase. Jaunā identificēšanas metode vienkāršos robežkontroli. Lai bērnus aizsargātu pret nolaupīšanu, būs šādi instrumenti: palīdzības telefons, lai ziņotu par pazdušiem, nolaupītiem vai seksuāli izmantotiem bērniem, pasēs ar biometriskiem datiem un drīzumā gaidāmā Eiropas brīdināšanas sistēma bērnu nolaupīšanas jomā.

Ir jāpievērš uzmanība tam, lai nodrošinātu augstu uzticamības līmeni biometrisko datu iegūšanas un izmantošanas procesā. Es atbalstu referenta viedokli, ka jāveic pētījums par iespējamām pirkstu nospiedumu identificēšanas sistēmu kļūmēm Eiropas Savienības dalībvalstīs. Pēc tam jāapsver iespēja ieviest kopēju Eiropas sistēmu pirkstu nospiedumu salīdzināšanai.

Nicolae Vlad Popa (PPE-DE). – (RO) Es vēlos izteikt atzīnību *Coelho* kungam par ziņojumu.

Es atbalstu šo iniciatīvu, kas apliecina to, ka kopš Saloniku Eiropadomes ir daudz paveikts, lai iedibinātu uzticamāku saikni starp ceļošanas dokumentiem un to īpašniekiem un piemērotu principu „viena persona — viena pase”.

Es vēlos uzsvērt trīs svarīgus aspektus.

Pirmkārt, mums jāpievērš šajā ziņojumā sniegtie principi un izņēmumi tām sekām un problēmām, kas bijušas praksē. Tas nozīmē, ka jāpievērš uzmanība šajā ziņojumā noteikto trīs gadu pārskatīšanas periodam, kura laikā dalībvalstīm un Komisijai jācenšas izstrādāt ieteikumus, lai teorētiskos principus piemērotu šķēršļiem praksē.

Otrkārt, ir nopietna problēma attiecībā uz uzglabāto datu drošību un īpašnieka identitātes aizsardzību.

Visbeidzot, es vēlos pievērst uzmanību tam, ka jānosaka kopēji principi attiecībā uz procedūrām ceļošanas dokumentu izsniegšanai, jo šis posms ir būtisks, lai nodrošinātu datubāzu dokumentu un novērstu dokumentu viltošanu.

Martine Roure (PSE). - (FR) Priekšsēdētāja kungs, vēl vienu mirkli, lai pateiktu paldies jums, *Coelho* kungs, un to, ka sadarbība ar jums sniedz lielu gandarījumu, jo jūs vienmēr esat lietpratīgs, jūs patiesi spējat klausīties un analizēt un tieši jūsu dēļ mēs esam sasnieguši šo iznākumu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Rumānija uzsauc biometrisko pasu izmantošanu no 2009. gada 1. janvāra. Šai pasei ir 50 drošības elementu un pirmo reizi Eiropas Savienībā elements personas sejas un pirkstu nospiedumu identificēšanai.

Tādējādi Rumānija ir spērusi būtisku soli pretī Šengenas zonai, kurai paredzēts pievienoties 2011. gadā. Līdz ar biometrisko pasu ieviešanu tiek izpildīts pēdējais pamatnosacījums, lai Rumānija tiktu iekļauta vīzu

atcelšanas programmā. Tāpēc, ja rumāņiem, kas dodas uz Amerikas Savienotajām Valstīm, netiks atcelts pienākums saņemt vīzu, šāda atteikuma pamatā būs subjektīvi iemesli un es ceru, ka Amerikas Savienotās valstis šo jautājumu pienācīgi apsvērs.

Es vēlos vēlreiz izteikt atzinību referentam par nopietno ieguldījumu, lai pilnveidotu regulu un, jo īpaši, attiecībā uz vienotas Eiropas sistēmas izveidošanu atbilstības pārbaudei starp biometriskajiem elementiem un datiem, kas glabājas mikroshēmā.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Drošības standartu saskaņošana Eiropas līmenī attiecībā uz biometriskajām pasēm ir Šengenas *acquis* noteikumu paplašināta pielietošana. Regula nosaka vispārīgu pienākumu nodot pirkstu nospiedumus, ko uzglabās bezkontakta mikroshēmā pasē.

Es atbalstu izņēmumus attiecībā uz bērniem, kas jaunāki par 12 gadiem un sniedz pirkstu nospiedumus, un es mudinu pārskatīt un saskaņot konkrētos valstu tiesību aktus.

Es uzskatu, ka biometrisko pasu dati jāapstrādā saskaņā ar Kopienas tiesību aktiem, kas attiecas uz personas datu aizsardzību un privātumu. Komisijai un dalībvalstīm jāveic vajadzīgie pasākumi, lai nodrošinātu šo noteikumu par biometrisko pasu datu apstrādi gan uz robežas, gan uzturot attiecīgās datubāzes, gadījumos, kad valstu tiesību aktos ir šis noteikums.

Tomēr es vēlos vērst jūsu uzmanību uz to, ka, nosakot pagaidu vai pastāvīgu ierobežojumu līdz 12 vai mazāk mēnešiem biometriskās pases derīguma termiņam personām, kas nespēj sniegt pirkstu nospiedumus, tiks apgrūtināta dzīve invalīdiem. Tāpēc es lūdzu Komisiju vēlreiz izvērtēt šo dokumentu.

Marios Matsakis (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, nevienam pilsonim, kas pakļaujas tiesību aktiem, nevajadzētu uztraukties par viņa vai viņas identitātes vai viņu bērnu identitātes pierādīšanu. Tāpēc es atbalstu biometrisku datu izmantošanu pasēs un citos dokumentos.

Es tikai vēlos izvirzīt jautājumu turpmākai uziņai. Ir tiesa, ka biometriskas pazīmes nesaglabājas nemainīgas no bērnības līdz pieauguša cilvēka dzīvei, izņemot vienu — DNS pirkstu nospiedumu noņemšana. Tā saglabājas nemainīga no ieņemšanas brīža līdz nāvei un pat pēc tās. Šodien ir iespējams identificēt kādu pat vairākus gadus pēc viņa nāves, vienkārši iegūstot nelielu kaulu atlieku paraugu. DNS pirkstu nospiedumu noņemšanas tehnoloģija mūsdienās ir ātra, lēta un to var veikt tikai uz dažām šūnām, ko var iegūt vai nu no ātras mutes gļotādas uztriepes vai asins piliena, kas iegūts, piemēram, no nabassaites.

Tāpēc es ierosinu turpmāk apsvērt DNS pirkstu nospiedumu noņemšanu kā vienīgo biometrisku identifikācijas metodi — kas tiek vienādi nodrošināta katram cilvēkam — visiem Eiropas pilsoņiem.

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties *Carlos Coelho* un izteikt atzinību par viņa ziņojumu. Mēs visi būtu vīlušies, ja ziņojums būtu zem ierastā līmeņa, jo esam jau pieraduši, ka viņš iesniedz augsta līmeņa ziņojumus. Man jo īpaši patika tas, ka *Carlos Coelho* jau pašā sākumā skaidri norādīja, ka šis ziņojums ir par bērnu drošību. Mēs to varam panākt, izsniedzot drošas pases un noņemot pirkstu nospiedumus, lai nodrošinātu to, ka ir iespējams pārbaudīt, vai persona, kas šķērso robežu, patiesībā ir persona, kas uzrādīta pasē.

Tāpēc šo mērķi var izmantot, lai nodrošinātu bērnu drošību. Tas, ka pašlaik mēs apspriežam, vai pirkstu nospiedumi jānoņem sešu vai divpadsmit gadu vecumā, ir tehnisks, nevis nākotnes jautājums. Es neiebilstu pret pirkstu nospiedumu noņemšanu no sešu gadu vecuma, jo tas tiek darīts bērnu un viņu drošības dēļ. Man šķiet pašsaprotama datu aizsardzības tiesību aktu ievērošana. Mums tas pat nav jāapspiež. To kontrolēt ir konstitucionālas valsts pienākums. Ja mēs sasniedzam to, ka mums ir drošas pases un tiek ievēroti datu aizsardzības tiesību akti, tad Eiropas Savienība būs spējusi izlēmīgu soli bērnu interesēs un pret bērnu nolauptāšanu un bērnu kontrabandu.

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētāja kungs, domāju, ka Parlaments augstu vērtē *Coelho* kunga darbu un dotības, un es vēlētos pievienoties *Roure* kunga izteiktajai uzslavai.

Atkārtojot *Gérard Deprez* sacīto, vēlos teikt, ka mums jācenšas panākt, lai biometriskie dati kļūtu arvien uzticamāki un salīdzināmāki. Tas sniegs mums iespēju efektīvāk izmantot vismodernākās tehnoloģijas, lai garantētu drošību šajā brīvajā telpā, ko apdzīvojam. Tādēļ tika iepļānota šī sanāksme. Es tāpēc atzinīgi vērtēju Parlamenta apņemšanos pielikt pūles, lai bērnu identifikāciju padarītu nepārprotamu — tas nepieciešams šo bērnu drošībai.

Man ir jautājuši, vai mums jau ir pierādījumi, ka šie procesi ir efektīvi. Jāsaka, ka, tikai izmantojot šos procesus praksē, mēs varēsim pienācīgi apstiprināt to efektivitāti, taču *a priori* viss liecina, ka lielāka drošība būs, ja uzlabojosim to bērnu identifikāciju, kuri ceļo vieni paši. Katrā ziņā mēs nevaram ignorēt šo galveno mērķi. Es sniegsu Parlamentam vairākas atbildes uz vairākiem jautājumiem.

Pirmkārt, man jāteic, ka savos priekšlikumos Komisija vienmēr ir uzsvērusi datu aizsardzības nozīmību. Par šo galveno priekšlikumu notika konsultācijas ar Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītāju, kas izteica piezīmes, kuras Komisija ņēmusi vērā. Vēlos paziņot, ka mūsu standarti attiecībā uz identifikatoriem ir saskaņoti ar ICAO (Starptautiskā Civilās aviācijas organizācija) standartiem. Tas, kā jau iepriekš minēts, veicinās dialogu ar Savienotajām Valstīm.

Turklāt vēlos atgādināt, ka ģimenēm par bērnu pasēm nākas maksāt. Tomēr, ceļojot dalībvalstīs, un ļaujiet minēt, ka, lai ceļotu Šengenas zonā, pilnībā pietiek ar identifikācijas karti. Pase nepieciešama tikai, lai ceļotu ārpus Eiropas Savienības.

Nobeigumā vēlos apstiprināt, ka Komisija veiks salīdzinošu pētījumu par dalībvalstīs spēkā esošajiem noteikumiem attiecībā uz nepilngadīgām personām, kas ceļo vienas pašas. Piemērotā laikā mēs ierosināsim, lai Padome veic nepieciešamos pasākumus, lai efektīvāk aizsargātu bērnus un novērstu to tirdzniecību. Ir pilnīgi skaidrs, ka Parlaments vēlas šo pētījumu, kā tam arī būtu jābūt, un es, protams, apņemos nodrošināt, lai mans personāls to veic vislabākajos apstākļos un pēc iespējas īsākā laikā.

Tas ir viss, kas man sakāms. Vēlos vēlreiz pateikties Parlamentam par atkārtotu un konstruktīvu ieguldījumu Eiropas tiesību aktos.

Carlos Coelho, *referents*. – (PT) Priekšsēdētāja kungs, ja kaut kas šajās debatēs ir izteikts, tad tās ir bažas par efektīvu cīņu pret cilvēku – it īpaši bērnu – tirdzniecību, kas nomāc vairumu šajā Parlamentā. Labākais, ko varam darīt, ir pieņemt šo pasākumu, un man prieks, ka gandrīz visi runātāji izteikušies par šo jautājumu.

Vēlreiz vēlos pateikties visiem „ēnu” referentiem par sadarbību, un šī uzslava nav tukši vārdi. Būtu tikai godīgi teikt, ka manam kolēģim, *Roure* kungam, ir bijusi liela nozīme šīs vienošanās nodrošināšanā, kurā lielu ieguldījumu veicis arī komisārs *Barrot*, un Francijas prezidentvalsts. It īpaši vēlos pateikties komisāram *Barrot* par Komisijas gatavību sniegt institucionālu atbalstu, lai stiprinātu cīņu pret bērnu tirdzniecību, un sadarboties attiecībā uz trīs mūsu pieprasītajiem pētījumiem: bērnu pirkstu nospiedumu uzticamība, pamatdokumenti un nepareizi noraidījuma koeficienti, kas ir viens no klupšanas akmeņiem attiecībā uz šo noteikumu ieviešanu.

Priekšsēdētāja kungs, noslēgumā vēlos teikt, ka *Brejc* kungs ierosināja diskusiju: viņš jautāja, vai mēs varam apgalvot, ka pasu izdošana ir droša. Pavisam atklāti jāsaka, ka tas atkarīgs no katras konkrētās valsts. Dažās valstīs pasu izdošanas sistēmas ir stingrākas nekā citās, tādēļ ļoti svarīgs ir pamatdokumentu pētījums. Zinu, ka šī joma nav Eiropas jurisdikcijā – pasu izdošana ir valsts prerogatīva – tādēļ es ļoti priecājos, ka komisārs *Barrot* piekrita Eiropas Komisijas dalībai pamatdokumentu pētījumā. No ļoti drošām pasēm nav jēgas, ja šo drošību iespējams sabotēt pasu izdošanas procesā. Šajā gadījumā runa nav par pasākumu piemērošanu dalībvalstīm, bet gan par labākās pieredzes apmaiņu, lai varam garantēt, ka Eiropas pase pie mūsu ārējām robežām ir droša realitāte.

Liels paldies jums visiem par sadarbību!

Priekšsēdētājs. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt, trešdien, plkst 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Siiri Oviir (ALDE), rakstiski. – (ET) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šīs regulas pieņemšana ir nozīmīgs solis pretī drošākiem ES pilsoņu ceļošanas dokumentiem. Ja šī regula tiks pieņemta, jau 2009. gada 29. jūnijā Eiropas Savienībā starp pasi un tās īpašnieku vajadzētu būt noteiktai saiknei, kas ievērojami palīdzēs novērst pasu viltošanu.

Īpaši atzinīgi vērtēju „viena persona-viena pase” principa ieviešanu, kas palīdzēs uzlabot drošību ceļojuma laikā tieši bērniem un aizkavēt to personu darbības, kas nodarbojas ar bērnu nolaupīšanu un tirdzniecību. Ir apsveicami, ka šī prasība tiks ieviesta visās dalībvalstīs. Igaunijā tā spēkā ir jau kopš 2000. gada.

Papildus drošiem ceļošanas dokumentiem liela nozīme ir arī dalībvalstu robežsargu darbam; viņiem ar vēl lielāku uzmanību, gluži tāpat kā pieaugšie, jāpārbauda arī nepilngadīgas personas, kas ceļo ar vai bez aizbildņa un šķērso ES ārējās robežas.

Ceļošanas dokumentu drošība noteikti nav atkarīga tikai no pasēm, viss pārējais process ir ne mazāk svarīgs. Tādēļ nav jēgas spēcīnāt pasu drošību, ja netiek pievērsta uzmanība arī pārējiem ķēdes posmiem.

Uzskatu, ka Eiropas Komisijai ne tikai jārada droši ceļošanas dokumenti, bet arī jāapsver iespēja pieņemt kopīgu ES pieeju, lai aizvietotu pašlaik 27 dalībvalstīs spēkā esošos dažādos noteikumus attiecībā uz to bērnu aizsardzību, kas šķērso ES ārējās robežas.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), rakstiski. – (RO) Saistībā ar teroristu draudiem ir nepieciešams ieviest papildu drošību un biometriskos elementus, lai paaugstinātu Eiropas Savienībā ceļojošo pasažieru drošību. Vissvarīgākie regulas priekšlikumā izteiktie jautājumi ir par cīņu pret bērnu tirdzniecību, ieviešot „viena persona-viena pase” principu, un par izņēmumu ieviešanu attiecībā uz pirkstu nospiedumu ņemšanu bērniem, kas jaunāki par 12 gadiem. Tomēr dažu dalībvalstu tiesību akti pieļauj pirkstu nospiedumu ņemšanu bērniem, kas jaunāki par 12 gadiem, tomēr tas būs iespējams tikai pagaidu periodā, kas ilgs četrus gadus. Tomēr būs arī minimālā vecuma ierobežojums – seši gadi. Dažos dalībvalstu veiktajos izmēģinājuma projektos izrādījies, ka pirkstu nospiedumi, kas ņemti bērniem, kuri jaunāki par sešiem gadiem, ir sliktas kvalitātes, un, bērnam augot, tie var mainīties. Vecuma ierobežojums mazina risku pieļaut kļūdas, identificējot cilvēkus pēc to pirkstu nospiedumiem. Tas arī padara bērnu tirdzniecību sarežģītāku. Pēc 2001. gada 11. septembra notikumiem nepieciešamība aizsargāt ceļotājus kļuvusi vēl acīmredzamāka. Tomēr aizsardzības līmeņa un drošības paaugstināšanai noteikti jābūt saskaņā ar pasažieru tiesībām un cieņu, kā norādīts Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā.

13. Gada ziņojums par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais punkts ir ziņojums par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (Regulas (EK) Nr. 1049/2001 ieviešana) (A6-0459/2008), ko Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas vārdā iesniedza *Cappato* kungs.

Marco Cappato, referents. Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, šis ziņojums ir par publiskas piekļuves statusu Eiropas Savienības dokumentiem, un tas sniedz iespēju izteikt dažus ierosinājumus. Īsajā laikā, kas debatēs mums atvēlēts, vēlos izteikties par trīs svarīgām tēmām.

Pirmā ir par Padomi. Eiropas Savienības valdības ar savām likumdošanas pilnvarām tiekas Padomē, un kā jebkurai likumdošanas asamblejai tām savs darbs un lēmumi jā dara publiski pieejami. Vēlos to īpaši uzsvērt, jo Eiropas Tautas partija (Kristīgie demokrāti) un Eiropas Demokrātu grupa iesniegusi grozījumus dalītam balsojumam par konkrētiem punktiem. Es ceru, ka dalītie balojumi netiks veikti, lai dzēstu nozīmīgu ziņojuma daļu. Piemēram, ziņojuma 3. punktā prasīts veikt darbības saskaņā ar tiesas lēmumu lietā, ko ierosināja *Maurizio Turco*, izbijis Radkālās partijas deputāts, kas Eiropas Kopienų Tiesā uzvarējis lietā par Eiropas iestāžu juridisko dienestu pieņemto juridisko lēmumu publicēšanu un par pienākumu Padomei atklāt dalībvalstu delegācijas. Mēs esam tiesīgi zināt, kas un kā Padomē balso. Tādēļ es ceru, ka neviens nebalsos pret 3. vai 9. punktu, kurā prasīts sniegt informāciju par to, kas notiek Pastāvīgo pārstāvju komitejā (COREPER), un lūgts tiem darīt pieejamus sanāksmju dokumentus, kā arī neslēpt visus ar starptautisko politiku saistītos pierakstus tā, it kā tie būtu diplomātiski dokumenti.

Tas ir ļoti svarīgi!

Otrs tēma, ko vēlamies apspriest, ir saistīta ar mūsu Parlamentu, jo mums pirmajiem jāpublicē tas, ko paši darām. Mēs, Itālijas radikāļi, to saucam par „ievēlēto pārstāvju publisko datu bāzi”. Citiem vārdiem sakot, tā ir datu bāze, kurā var atrast visu par Parlamenta deputātu darbībām, kurš ir un kurš nav piedalījies, kā viņi balso un, protams, cik viņiem maksā. Tomēr uzmanieties, jo būtu aplami domāt, ka, kādu daļu no šīs informācijas saglabājot konfidencialu – šo īpaši adresēju *Cederschiöld* kungam, kuru, kā man zināms, šis jautājums īpaši satrauc – deputāti tiks pakļauti agresīviem un demagoģiskiem uzbrukumiem; tā saku, jo ir aizpildīts pieteikums dalītam balsojumam par 5. punktu. Mēs zinām, ka daži bijušie deputāti ir filmējuši citus deputātus. Viņi pārvērtušies par spiegiem, kas izseko citus Parlamenta deputātus Lai izvairītos no šiem gadījumiem, nepietiek tikai ar to novēršanu. Mums jāpublicē viss mūsu darbs, jāizjauc to cilvēku plāni, kas vēlas lūrēt caur atslēgas caurumu, un mūsu durvīm jābūt atvērtām, internetā pārraidot parlamentāras komitejas darbu, sanāksmes un visas šī Parlamenta procedūras.

Trešā tēma, par kuru vēlos runāt, attiecās uz dokumentu formātiem, jo PPE-DE grupa saistībā ar šo jautājumu ir pieprasījusi dalītu balsojumu par 7. punktu. Šajā punktā, tehniskā valodā runājot, mēs prasām radīt dokumentus, izmantojot atvērtā pirmkoda teksta programmas, kā arī efektīvu daudzvalodību un

tehnoloģijas, kas invalīdiem ļauj piekļūt informācijai un dokumentiem. Es ceru, ka šajā Parlamentā neviens nav pret atvērtā pirmkoda daudzvalodīgu piekļuvi, izmantojot tehnoloģijas, kas invalīdiem atvieglo piekļuvi informācijai, jo šis ir svarīgs aspekts lielai daļai Eiropas Savienības pilsoņu.

Mēs zinām, ka Komisija ierosinājusi reformu mūsu noteikumiem, un mēs *Cashman* ziņojumā ar to strādāsim, tomēr šī rezolūcija ir mūsu pirmā iespēja noteikt šim Parlamentam dažus atskaites punktus. Es ceru, ka tas nebūs veltīgi un netiks ignorēti visi svarīgie jautājumi, ko esmu nodomājis šajā ziņojumā ietvert.

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms vēlos jums pateikties par labi sagatavoto un interesanto ziņojumu, kā arī uzslavēt referentu Šis ir svarīgs un lolots temats, it īpaši Regulas (EK) Nr. 1049/2001 izskatīšanas laikā, kā arī attiecībā uz izmaiņām, ko šajos svarīgajos jautājumos ieviesīs Lisabonas līgums, ja tas stāsies spēkā.

Šis ziņojums patiesībā ir par Regulas Nr. 1049/2001 ieviešanu, un tādēļ ļaujiet man sākt, atceroties vienu no pozitīvajām lietām, kas saistītas ar šīs regulas ieviešanu, jo, kā liecina daudzi dati un apstiprina Parlamenta ziņojums, ES iestādes, reģistrējot arvien mazāku atteikumu skaitu un koeficientu, ir piešķirušas piekļuvi lielākam dokumentu skaitam.

Esam apņēmušies turpināt pārredzamības un atvērtības uzlabošanu. Diezgan dabiski ir, ka daži no ziņojumā veiktajiem ieteikumiem pārsniedz Regulas Nr. 104/2001 2006. gada pieteikumu un daži, kā jau tikko dzirdējām, nav tieši saistīti ar Komisijas darbībām.

Ziņojums skar ļoti daudz jautājumu par atvērtību un komunikāciju ar pilsoņiem, un es to vērtēju īpaši atzinīgi, kā arī uzskatu par vērtīgu ieguldījumu pārredzamības, komunikācijas un ietekmes vispārīgā atspoguļojumā.

Ļaujiet man īsumā iziet cauri dažiem ieteikumiem un principiem, kas ir to pamatā, jo tie ir kārtīgi jāizskata.

Varu jums apstipriāt, ka Komisija pilnībā ņem vērā spriedumu, kas pieņemts *Turcon* lietā. Kā jau iepriekš minēts, tas attiecas uz nepieciešamību pēc lielākas atvērtības, Padomei darbojoties likumdevēja statusā. Tas arī attiecināms uz Komisiju un visām citām iestādēm. Komisija pārlicinās, vai katra prasība pēc piekļuves informācijai tiek kārtīgi izvērtēta, ņemot vērā katra individuālā gadījuma specifiku un kritērijus, ko radījusi Eiropas Kopienu Tiesa.

Turklāt nepieciešams vairāk pārdomāt priekšlikumu par kopīgu noteikumu izveidošanu par administratīvām procedūrām, jo daudzu šo procedūru daba ir ļoti specifiska un unikāla; dažos gadījumos tā atkarīga no katras konkrētas iestādes. Tas nozīmē, ka mums būs nepieciešams virāk laika, lai izdomātu, kā to varētu panākt.

Ieteikums apvienot Regulu Nr. 1049/2001 un Regulu (EEK, Euratom) Nr. 354/83 par vēsturisko dokumentu atvēršanu ir diezgan sarežģīts, jo EK līguma 225. pants un Regula Nr. 1049/2001 nav attiecināma uz visām iestādēm un organizācijām. Tas var arī mainīties, kad un ja spēkā stāsies Lisabonas līgums, jo tad būs lielākas tiesības piekļūt visu iestāžu un organizāciju dokumentiem. Tādēļ šo divu dokumentu apvienošana nav tik vienkārša. Sfēras, kuras šie dokumenti ietekmē ir dažādas.

Runājot par ombuda kritisko piezīmi par Komisijas publiskajām datu bāzēm, vēlos jums apstiprināt, ka mēs to uztveram ļoti nopietni. Kā jūs jau zināt, mums ir publiska datu bāze ar dokumentiem, kas pieejami jau kopš 2002. gada. Kopš tā laika Komisija ir izveidojusi datu bāzi, kas veltīta komitoloģijas procedūrām, un ekspertu grupu datu bāzi. Mēs vienmēr darām visu, kas mūsu spēkos, lai modernizētu iekšējās informācijas tehnoloģiju sistēmas.

Tomēr to nav iespējams panākt vienā dienā. Ar to ir jāstrādā. Mēs vienmēr ņemem vērā nepieciešamību paplašināt faktu atspoguļojumu publiskajās datu bāzēs, un es ceru, ka jūs arī zināt manu personisko apņemšanos šajā saistībā. Mēs apstiprinām, ka vēl joprojām jāpalielina faktu atspoguļojums mūsu publiskajās datu bāzēs, un apstiprinām savu apņemšanos izveidot publiskas datu bāzes, kas palīdzētu uzlabot pārredzamību.

Šajā rezolūcijā jūs izvirzāt jautājumus par dokumentu pārvaldību, kopīgu portālu un *Trans-Jai* projektu. Komisija atbalsta ideju par kopīga portāla izveidi, lai atvieglotu pilsoņu piekļuvi juridiskiem dokumentiem. Es uzskatu, ka tas radīs kopīgu metodiku, un mums jāaplūko visas tā praktiskās sekas uz dokumentu identifikāciju un atsaucēm. Mēs vēlētos redzēt portālu, kas katrai iestādei varētu piešķirt pilnīgu piekļuvi publiskiem dokumentiem. Tātad mēs esam ieinteresēti ar jums šajā jautājumā sadarboties.

Runājot par *Tras-Jai* projektu, man jāatkārtojas, sakot to pašu, ko atbildēju jau oktobrī. Līdz 2010. gadam iecerēts šo projektu atklāt.

Ļaujiet arī komentēt jautājumu par informācijas apmaiņu starp iestādēm. Es saprotu, kas ar to domāts un ko jūs vēlaties panākt, taču vēlos jums atgādināt, ka starp mūsu iestādēm jau pastāv darba metode, kurā notiek Komisijas konfidenciālās informācijas apmaiņa. Tas regulēts pamatnolīguma pielikumā. Mums arī jāņem vērā, ka jautājums par informācijas apmaiņu starp iestādēm nav saistīts ar publisku piekļuvi, un mēs uzskatām, ka šis jautājums, gluži tāpat kā pašlaik, ir jāizskata asevišķi.

Šis ziņojums un debates ir vērtīgs ieguldījums priekšdienām, kad mēs to varēsīm izskatīt padziļināti. Esmu pateicīga par Parlamenta pūlēm – ES dienaskārtībā paturēt aktuālu jautājumu par atvērtību un pārredzamību. Tuvākajā nākotnē mēs atgriezīsimies pie daudzu šo jautājumu izskatīšanas. Piemēram, nākamajā nedēļā, tādā apvienotajā Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komitejas sanāksmē ar Čehijas parlamentu, kuru apmeklēšu arī es. Tikai pāris nedēļas pēc tam mēs izskatīsim Regulu Nr. 1049/2001.

Es uzskatu, ka šīm diskusijām nevajadzētu beigties līdz ar šīm debatēm. Mums jābūt atklātiem attiecībā uz pārredzamību un arī jādoma, ko vēl bez oficiālas likumdošanas varam darīt. Kā, piemēram, uzlabot datu bāzes, panākt lietotājdraudzīgāku un pieejamāku informāciju, aktīvu tās izplatīšanu un ātrāku dokumentu publicēšanu. Gluži tāpat kā es pagājušajā gadā izveidoju savas korespondences datu bāzi, kurai ir tieša piekļuve tīmekļa vietnē. Esmu pārliecināta, ka jums visiem ir līdzīgas idejas un piemēri tam, ko varētu iesākt, ja vien mēs par to vairāk domātu. Tad darīsim tā.

Luis Herrero-Tejedor, *PPE-DE grupas vārdā*. (ES) Priekšsēdētāja kungs, *Cappato* kunga ziņojumā ir ļoti daudz labu nodomu. To visskaidrāk pierāda fakts, ka Pilsoņu brīvību, tieslietu un iekšlietu komiteja nav uzskatījusi par nepieciešamu šajā ziņojumā ko mainīt.

Jūs pats ierosinājat 18 grozījumus savam ziņojumam. Vispārīgi runājot, šie grozījumi ir sašķēlušī ziņojumu, un tas manī raisa nopietnas šaubas.

Jūsu iesniegtos grozījumus, kurus pats esat iesniedzis ziņojumam, ko jau sākotnēji atbalstīja visas grupas, es iedalītu četrās atsevišķās daļās. Pirmkārt, jūs izsakāt dažus ierosinājumus, kas nav iespējami. *Cappato* kungs, piemēram, dažiem no jūsu ierosinājumiem pagaidām nav juridiska pamata: kamēr spēkā nav stājies Lisabonas līgums, nebūs iespējams saskaņot dažādu iestāžu noteikumus. Komisārs *Wallström* tikko teica ko līdzīgu. Jūs arī prasāt, lai 2009. gads tiktu atzīts par Eiropas Pārredzamības gadu, tomēr mums nav laika, lai to sasniegtu. Tādēļ daži no jūsu ierosinājumiem nav iespējami.

Otrkārt, daži no jūsu ierosinājumiem nav ieteicami. Piemēram, jūs pieprasāt, lai politisko grupu sanāksmes būtu pārredzamas. Tas neietu krastā. Ir nepieciešama slepenība, jo tā ir politiska vērtība. Ja nevēlos piekrist savai partijai un saglabāt savu opozīciju, vēlos, lai tas paliktu slepens: tas nav pārredzamības trūkums. Pārredzamībai jābūt sabiedriskās organizācijās, nevis partijās, kuru debatēm noteikti jāpaliek slepenībā. Tādēļ šajā jautājumā nevaru jums piekrist.

Cappato kungs, daži no ārējiem jūsu apgalvojumiem ir nepareizi. Piemēram, jūs apgalvojat, ka 90% no likumdošanas darbībām notiek, izmantojot komitoloģijas procedūru. Tas ir liels pārspilējums, *Cappato* kungs. Vēl jo vairāk, komitoloģijai ir pašai savi neapšaubāmi pārredzamības standarti. Ja radīsim vairāk mehānismu, vairāk birokrātijas un vairāk kontroles, mēs pretosimies tam, ko patiesībā vēlamies sasniegt: vienkāršu pārredzamību.

Nobeigumā un vēl pirms priekšsēdētājs dod ziņu, jo mans uzstāšanās laiks gandrīz jau ir beidzies, vēlos teikt, ka daži no jūsu ierosinājumiem nav vajadzīgi. Piemēram, es saprotu, ka, pēc sabiedrības domām, ir brīnišķīgi un vilinoši runāt par deputātu darbību pārredzamību, lai varētu zināt, vai tie apmeklē plenārsēdes. Tomēr to jau tagad var zināt, *Capato* kungs. Var pārbaudīt arī to, vai viņi apmeklē komitejas; katrai no tām ir protokoli, kas ir pieejami visiem pilsoņiem. Publiskotas ir arī deputātu pieprasītās nodokļu atlaides. Citiem vārdiem sakot, pilsoņiem ir visas iespējas piekļūt šai informācijai.

Tādēļ es saprotu, ka, ņemot vērā sabiedrības viedokli, tas ir brīnišķīgi, un šķiet labi iestāties par pārredzamību, taču jums jāsaprot, ka pārredzamība nozīmē redzēt lietas tādas, kādas tās patiesībā ir. *Cappato* kungs, ja izkropļosim to, kā šīs lietas izskatās, mēs nesniegsim ieguldījumu pārredzamībā. Priekšsēdētāja kungs, paldies par atvēlēto laiku.

Michael Cashman, *PSE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, ļaujiet pateikties *Macro* kungam par ļoti labo ziņojumu, tomēr man diemžēl jāpiekrīt pārējiem šajā Parlamentā. Jūs esat pārsniedzis savas darbības jomu – un es zinu, kāpēc.

Iepriekšējais runātājs apgalvoja, ka daži ierosinājumi nav iespējami. Ja neprasīsim neiespējamo, kā gan mēs jebkad panāksim izmaiņas?

Protams, jūs esat pārsniedzis savas darbības jomu. Mēs negrasāmies veidot pārraides par politiskajām grupām. Ja Parlamenta deputāti savās tīmekļa vietnēs vai, izmantojot Parlamenta informācijas dienestu, publicē, ko viņi dara un kurp dodas, nenozīmē, ka viņi rīkojas efektīvi vai labi.

Iepriekšminētā regula ir par piekļuvi visiem dokumentiem, ko saņem, rada vai kas pieder Parlamentam, Padomei un Komisijai, darbojoties likumdevēja statusā. Pie tā mums arī jāatgriežas. Mums jānosaka, kas ir „likumdevēja statuss”. Mums jāaplūko, kā šī regula līdz šim ir darbojusies un jāuzlabo tā. Lūk, ko es vēlos darīt kopā ar pārējiem dalībniekiem. Man prieks šeit sveikt arī Zviedrijas ministri, *Cecilia Malmström*, kas jau sākotnēji ir strādājusi ar šo jautājumu. Mēs visi vēlamies atrisināt jautājumu par piekļuvi dokumentiem.

Kādēļ? Esam sapratuši, ka, kā jūs jau minējāt, vairums cilvēku zina par daudzajām lietām, kas notiek, it īpaši Padomē, un kurās ir iesaistīti viņu valstu ministri. Tomēr, ko viņi apspriež un kā balso, paliek slepenībā. Tiklīdz atklāsim šo noslēpumu un to, kā patiesībā balso dalībvalstu ministri, šiem ministriem dalībvalstīs būs lielāka sabiedrības uzticība, un valstu pilsoņi jutīsies vairāk saistīti ar visām Eiropas lietām.

Tātad, *Marco* kungs, diemžēl jūs esat pārsniedzis savas darbības jomu. Īpaši attiecībā uz savu sapni. Ja jūs nebūtu ziņojis, ka esat Itālijas radikālis, no šī ziņojuma es to nekad nesaprastu, bet jūsu cerība, ka tiks pārraidītas politisko partiju iekšējās debates, nekad nepiepildīsies. Patiesībā, gluži kā apgalvoja iepriekšējais runātājs, jūs tikai radāt iedalījumu, nevis apstiprināt faktu, ka mēs te esam, jo ticam Eiropai, kas saviem pilsoņiem ir uzticama. Tādēļ būs tik grūti izveidot balsošanas sarakstu. Sirdī esmu ar jums, tomēr man jāseko veselajam saprātam.

Alexander Alvaro, *ALDE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, godātais komisār, rīt mēs balsosim par ziņojumu par publisku piekļuvi dokumentiem, ko sagatavojis mans bijušais kolēģis, *Cappato* kungs. *Cashman* kungs, ļoti labs un neticami prasmiģis kolēģis, jau norādījis, ka vissvarīgākais ir sniegt publisku piekļuvi dokumentiem, par kuriem spriežam un ko šeit apsveram.

Kāds gluži tāpat, kā to darījis *Herrero-Tejedor* kungs un *Cashman* kungs, varētu apsūdzēt *Cappato* kungu par savas darbības jomas pārsniegšanu. Tas, protams, ir atkarīgs no tā, kā to interpretē, un šajā gadījumā tas nav pilnībā pamatoti. Protams, mēs varam apspriest, vai grupu sanāksmes būtu vai nebūtu jāpārraida. Tādā gadījumā rodas jautājums, vai mums, piemēram, būtu tiesības rīkot slēgtu sanāksmi, ja to pieprasa grupu locekļu vairākums, jo, kā mēs visi zinām pēc pašu pieredzes savās sanāksmēs, noteikti pastāv arī slepeni jautājumi, kas mums pašiem jāatrisina, pirms tos publiskojam. Manuprāt, ir saprātīgi savu netīro veļu mazgāt mājās, nevis ārā uz ielas.

Vēlos piebilst, ka šis piemērs pierāda, ka politiskās partijas – un nevis partiju grupas šajā gadījumā – vienmēr interesējas par vispārējo sabiedrību, kad tas ir izdevīgi. Citādi partiju konferences netiktu tik plaši pārraidītas. Interesanti, ka neviens neprasa, lai dažu politisko partiju konferences, kuras var izvērsties diezgan saspringtas, tiktu pārraidītas pilnībā.

Tādēļ domāju, ka varu apgalvot, ka *Cappato* kungs ir veicis diezgan labu darbu, lai gan, kā parasti, citas grupas varētu izteikt ierosinājumus par uzlabojumiem. Dažos gadījumos šie ieteikumi ir gana labi, lai tos izskatītu.

Salīdzinot ar abām pārējām iestādēm, vēl joprojām var uzskatīt, ka Parlaments ieņem vadošo nozīmi attiecībā uz pārredzamību, tādēļ es šī jautājuma risināšanu neuzskatu par savu primāro uzdevumu, jo mēs attiecībā uz dokumentu pieejamību un sēžu, un Parlamenta deputātu darbību pārredzamību esam atklātāki nekā jebkuras valsts parlaments. Tas nenozīmē, ka šajā un citās iestādēs, īpaši Padomē, kas šodien diemžēl nepiedalās, nav nepieciešami uzlabojumi. *Cashman* kungs tikko apgalvoja, ka, lai panāktu uzticamību politiskajām darbībām, mums jāzina, kurš kādu lēmumu un kā ir pieņēmis.

Tomēr vēl svarīgāk ir nodrošināt piekļuvi dokumentiem, kas radušies, piemēram, komitoloģijas procedūru rezultātā. Konkrēts piemērs ir regula par šķidrumiem rokas bagāžā, kuras pielikums pilsoņiem nebija pieejams. Tāpat tas nebija pieejams arī parlamentāriešiem. Lielākajā daļā Eiropas Savienības dalībvalstu prasība par pārredzamību nav ieviesta bez pamatota iemesla. Šis iemesls ir – sniegt cilvēkiem iespēju izprast politiskās darbības, būt spējīgiem gūt uzticamību un tad, iespējams, arī veicināt citādu lēmumu pieņemšanu vēlēšanās.

Priekšsēdētāja kungs, liels paldies par papildu laiku. Vēlu veiksmi, *Marco*. Es jūs atbalstīšu rītdienas balsojumā un ticu, ka mēs panāksim apmierinošu rezultātu.

Ryszard Czarnecki, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, ja Eiropas Savienība kalpo pilsoņiem un nevis eiokrātiem, tad tai un arī Eiropas Savienības iestāžu darbībām acīmredzot jābūt pārredzamākām. Tikai tad Eiropas Savienība atgūs uzticamību, ko tā bezrūpīgi pasviedusi malā. Piemēram, tās uzticamību ir sabojājuši mēģinājumi slēgt Konstitucionālo līgumu un nespēja noorganizēt valstu referendumu. Tādēļ būtu

pareizi pieprasīt, lai visiem Eiropas Savienības dalībvalstu pilsoņiem būtu pieejamas visas Padomes debates, kurās tiek nolemts Eiropas liktenis. Tomēr šajās debatēs neietilpst politisko grupu debates.

Svarīgi ir arī, lai Parlaments, Padome un Eiropas Komisija pieņemtu vienādus principus attiecībā uz dokumentu piekļuves nodrošināšanu, tādējādi nepaliekot par vientuļajām zvaigznēm informācijas un IT debesjumā. Es uzskatu, ka šis ziņojums ir nozīmīgs solis pretī pārredzamībai. Tomēr esmu arī pārliecināts, ka daži jautājumi varētu novest pārāk tālu. Pat biedrs *Lenin* reiz ir teicis, ka dažkārt ir jāspēr divi soļi uz priekšu, lai spertu vienu atpakaļ. Referents to, iespējams, vēlētos ņemt vērā.

Eva-Britt Svensson, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, ziņojumā, ko iesniedzis *Cappato* kungs, norādīts, ka attiecībā uz piekļuvi ES dokumentiem pastāv diezgan ievērojamas nepilnības. Es atbalstu referenta priekšlikumu uzlabot gada pārskatu. Es arī atbalstu grozījumus, ko referents iesniedzis izskatīšanai. Vēl jo vairāk, es pieļauju varbūtību, ka nākošajā balsojumā par *Cashman* kunga ziņojumu attiecībā uz Regulu par publisku piekļuvi dokumentiem Parlaments balsos par labu reālam publiskās piekļuves principam.

Runājot par gada pārskatu, vēlētos uzsvērt, ka pilnīgi nepieņemams ir fakts, ka netiek garantēta publiska piekļuve atvasinātiem tiesību aktiem, kuros ir 90% no tiem juridiski saistošiem tiesību aktiem, ko katru gadu pieņemti ES iestādes. Pilnībā pārredzamai jābūt arī deputātu dalībai Parlamenta darbā, kā arī visiem finansiālajiem apstākļiem attiecībā uz viņu amatu Parlamentā. Es atbalstu priekšlikumu par daudzpusēju un publisku datu bāzi.

Nobeigumā vēlos teikt, ka palielināta publiskā piekļuve dokumentiem nav populistiska, bet gan demokrātiska prasība.

SĒDI VADA: M. MAURO

Priekšsēdētāja vietnieks

Nils Lundgren, *IND/DEM grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, demokrātiskā vidē pārredzamība ir godājams jēdziens. Demokrātiskās valstīs pārvaldes iestādes ievēl pilsoņi. Šīs iestādes ieceļ ierēdņus, lai tie ieviestu demokrātiskus lēmumus. Tādēļ būtu absurdi, ja šie ievēlētie pārstāvji un ieceltie ierēdņi būtu tiesīgi neizpaust informāciju saviem vēlētājiem. Tam, ka tas tomēr notiek, ir divi izskaidrojumi. Pirmais izskaidrojums ir mantojums no pirmsdemokrātiskas sabiedrības, kurā cilvēki tika pakļauti neievēlētiem vadītājiem. Šiem pakļautajiem nebija atļauts iejaukties valdnieku darīšanās. Otrs izskaidrojums ir tāds, ka būtu nepieciešami izņēmumi attiecībā uz valsts drošības, pilsoņu integritātes jautājuma, uzņēmējdarbības noslēpumu, tirgus ietekmes un citu līdzīgu jautājumu pārredzamību.

Pirmais izskaidrojums mūsdienās ir pilnīgi neadekvāts. Iestādes, darbojoties savā kompetencē, nedrīkst cilvēkiem neizpaust informāciju. Taču otrs izskaidrojums ir pamatots un ietver grūtu līdzsvarošanas darbu. Diemžēl iestādes bieži izmanto likumīgās prasības, lai rastu pareizo līdzsvaru, tādējādi saglabājot noslēpumainību.

ES nav cēlas pārredzamības tradīcijas. Pašā savas darbības sākumā un plaukumā ES bija gandrīz pilnīgi slepena; arī attiecībā uz Komisijas iekšējo tālrunu direkciju. ES aizsākās kā vareno impērija, un tāda tā ir vēl joprojām, tomēr, lai to novērstu, ir veikti nozīmīgi pasākumi: 1993. gadā pieņemts rīcības kodekss, 1998. gadā Zviedrijas Žurnālistu asociācijas prasības un 2001. gadā regula.

Ar zināmu lepnumu varu apgalvot, ka mana dzimtene Zviedrija visilgāk kopj vēsturisku likumīgas pārredzamības tradīciju. Tādēļ Zviedrija tika iesaistīta *Turco* lietā un panāca, ka Eiropas Kopienas Tiesa pagājušajā vasarā ignorēja Padomes prasību un Pirmās instances tiesas spriedumu. Tas ir solis prom no vareno impērijas, taču ceļš pretī demokrātiskas pārredzamības izveidei ES ir garš. Pastāv liela iekšējā pretestība. Tāpēc šim Parlamentam ir pilnībā jāatbalsta *Cappato* kunga ziņojums, lai spertu vēl vienu soli šajā garajā ceļā.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, runāšu tikai pāris sekundes, lai teiktu, ka piekritu lielai daļai *Capatto* kunga ziņojuma. Būtu pārsteidzoši, ja domātu citādi, jo esmu pārliecināts, ka šeit esmu vienīgā Parlamenta deputāte – itāliete, kas centusies publiskot apmeklētības sarakstu un diskusijas, kuras Parlamentā ierosinājusi Itālijas delegācija. Gadu no gada esmu veikusi šos pierakstus kādā nelielā grāmatā, kurā ziņoju par savām darbībām Parlamentā.

Es priecātos, ja, piemēram, Itālijas prese, kas pārāk bieži norāda uz mums ar pirkstu, publicētu informāciju, kas pati par sevi gan nebūtu pasaulesvarīga, tomēr palīdzētu paskaidrot, kādas darbības Parlamenta deputāti

no Itālijas šeit veic. Vēl labāk būtu, ja tas palīdzētu uzsvērt to, cik ļoti mūsu darbības, ja vien pienācīgi veiktas, ir neatkarīgas no politiskajām piederībām, kurās esam ievēlēti, jo mēs cenšamies kalpot visai sistēmai kopumā.

Es slavēju *Cappato* kunga iniciatīvu. Balsošu par gandrīz visu, kas ietverts šajā priekšlikumā.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Eiropas Savienība ir dibināta, pamatojoties uz pārredzamības principu, kas minēts ES līguma 1. un 6. pantā, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantā.

Eiropa jau no paša sākuma ir atbalstījusi lēmumu pieņemšanas procesu, kas ir pēc iespējas pārredzamāks un pilsoņiem pieejamāks. Eiropas Parlaments savā būtībā ir galvenais, kas nodrošina publisku piekļuvi lēmumu pieņemšanas procesam, jo dažādie viedokļi par darbu, kas ir vai nav saistīts ar likumdošanu, palīdz vairo pilsoņu uzticību Eiropas iestādēm.

Pašlaik publiskā piekļuve Eiropas iestāžu dokumentiem ir diezgan laba. Tomēr ir acīmredzams, ka jāuzlabo Eiropas 2001. gada tiesību akti, kas regulē piekļuves tiesības.

2006. gadā Parlaments Komisijai lūdza iesniegt priekšlikumus, izsakot vairākus ieteikumus par regulas grozīšanu:

- visiem tiesību aktu sagatavošanas dokumentiem jābūt tieši pieejamiem sabiedrībai, un
- jāizveido vienota piekļuves vieta sagatavošanas dokumentiem.

Komisija šos ieteikumus ņēma vērā, un 2008. gadā tie arī tika iekļauti jaunā priekšlikumā regulai.

Lēmumu pieņemšanas procesā iesaistītās partijas saskaras ar dažādiem un reizēm pat pretējiem viedokļiem. Sarunas palīdz nonākt pie lēmuma, kas visiem iesaistītajiem ir vispieņemamākais. Eiropas pilsoņiem ir jābūt informētiem par procesu, kura rezultātā ir pieņemti lēmumi, jo šie lēmumi viņus tieši ietekmē.

Marianne Mikko (PSE). – (ET) Dāmas un kungi, demokrātijas pamatā ir pārredzamība un atvērtība. Īpaši svarīgi tas ir tagad, jo tuvojas Eiropas Parlamenta vēlēšanas, kas notiks jūnijā.

Tīmekļa vietnes vides vienkāršošana palīdzētu palielināt balsotāju aktivitāti Eiropas Parlamenta vēlēšanās. Ja mēs pilsoņiem sniegsim skaidri saprotamu informāciju par pārstāvju darbībām un Eiropas Parlamenta darbībām kopumā, par to, ko mēs darām, spēsīm ieinteresēt gan jaunus, gan vecus. Iniciatīva par *e*-Parlamentu ir vērtējama ļoti atzinīgi.

Pamatojoties uz meklēšanas kritērijiem, pilsoņiem vajadzētu būt pieejamai visai informācijai par pārstāvja darbu. Es piekrītu referenta teiktajam, ka papildus pieejai par darbībām pilnsapulcēs cilvēkiem jāspēj piekļūt arī informācijai par darbu, ko veic komitejas un delegācijas. Pilsoņiem jāgūst pilnīga izpratne par mūsu darbībām.

Es arī atbalstu ideju par tādas kopīgas datu bāzes izveidi, kurā pieejama informācija un dokumenti. Ir svarīgi, lai pilsoņi varētu pārraudzīt procedūras, kas viņus interesē, un piekļūt visiem dokumentiem no vienas piekļuves vietas. Vienota portāla izveide būs laiktietpīga, tomēr mums vajadzētu uz to virzīties. Tāds ir mūsu ceļš tagad un turpmāk. Es atbalstu *Cappato* kunga ziņojumu.

Marian Harkin (ALDE). - Priekšsēdētāja kungs, es vēlos apsveikt savu kolēģi *Marco Cappato* saistībā ar viņa ziņojumu. Ir svarīgi, ka mēs to apspriežam šeit Parlamentā.

Kad mēs runājam par atbildību un pārredzamību, tad mums ir jāsāk pašiem ar sevi, kas nozīmē — ar visām ES iestādēm. Es visumā esmu vienprātis ar ziņojumu. Man ir viens vai divi iebildumi. Piemēram, mums ir jānodrošina, ka, ja mēs sniedzam informāciju par deputātu darbu, tad šāda informācijai ir jābūt vispusīgai. Pretējais gadījums beigsies ar to, ka mēs zināsim cenu visam, bet vērtību nekam. To sakot, es domāju, ka mūsu darba pienākumi ir patiešām plaši. Mūsu darbs nav vienīgi komitejas sēžu vai plenārsēžu apmeklēšana. Sniedzot kādu informāciju par deputātu darbu, tajā jāiekļauj visas veiktās darbības. Pretējā gadījumā kādu ļoti vērtīgu darbu, kas nenotiek tieši Parlamentā, varētu palaist garām nepamanītu.

Attiecībā uz sava kolēģa *Romagnoli* kunga komentāriem par to, ka viņa labo darbu nepamanīja plašsaziņas līdzekļi, es vēlos teikt, ka viņš būtu minēts ziņās vienīgi tad, ja nebūtu veicis savu darbu.

Visbeidzot es vēlos teikt, ka jautājuma būtība ir par pārredzamības nepieciešamību tad, kad mēs darbojamies kā likumdevēji. Es piekrītu *Michael Cashman*, ka visiem pilsoņiem vajadzētu zināt, kā viņu ministri balso Padomē. Pretējā gadījumā mēs atbalstām nostāju „vainosim Briseli”, kad dalībvalstī kaut kas nenorit kā nākas.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, mana pieredze droši vien ir ļoti līdzīga miljoniem eiropiešu pieredzei. Komisār, es kļuvu par šī Parlamenta deputātu 1999. gadā un biju pilns entuziasma, kas nebija mazāks par to entuziasmu, kāds vēl joprojām ir jums. Toreiz man, tāpat kā daudziem pilsoņiem, radās jautājumi. Es vēlējos kaut ko uzzināt, proti: kā tiek pieņemti lēmumi, kur nonāk nauda, kas to saņem. Arvien vairāk un vairāk vēlētajū nāk pie manis un saka: „Mēs nezinām, kur esam nonākuši, būdami Eiropas Savienībā.” Tāda bija arī mana pieredze. Diemžēl pēc tam cilvēks saprot, ka aiz daudziem pasākumiem slēpjas tīšs nodoms noklusēt bezatbildību, kas joprojām valda mūs iestādēs, tai skaitā neskaidri izstrādātus tiesību aktus. Es varu vienīgi mudināt jūs palikt pie savas pārlicības un pārspēt pašreizējo *Cappato* kunga ziņojumu, lai padarītu šo pamatinformāciju pieejamu. Tas būtu sasniegums, un to es saku pēc 10 gadu ilga darba Parlamentā.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, *Wallström* kundze, dāmas un kungi! Pārredzamības princips ir Eiropas Savienības pamatprincips. Tas pastiprina mūsu iestāžu demokrātisko raksturu un veicina pilsoņu piedalīšanos lēmumu pieņemšanas procesā, tā nodrošinot lielāku leģitimitāti valsts iestādēm, jo liek tām darboties efektīvāk un būt atbildīgām cilvēkiem. Es atbalstu principu, ka visām demokrātiskām iestādēm ir pienākums nodrošināt savas darbības, dokumentu un lēmumu publiskošanu. Piekļuve dokumentiem ir pamatnosacījums uzticamai sadarbībai, kāda ir nepieciešama starp Eiropas valstu iestādēm.

Veicot CIP darbības izmeklēšanu Eiropā, es bargi kritizēju Padomi par uzticamas sadarbības principu pārkāpšanu, istenojot daļējus vai pilnīgus ierobežojumus būtisku dokumentu piekļuvei. Tādēļ es arī atbalstīju Kopienas Tiesas lēmumu „*Turco*” lietā, kurā tā secināja, ka principā pastāv pienākums atklāt Padomes juridiskā dienesta atzinumus par likumdošanas procesu. Šie atzinumi varētu būt būtiski, lai saprastu virzienu, kādā ir noritējis lēmumu pieņemšanas process.

Es piekřītu, ka 2001. gada regulas atkārtotai pārskatīšanai ir jāturpinās ne tikai, lai novērstu tajā atklātos trūkumus, bet arī, lai iekļautu visnesenākos precedentus, īpaši spriedumu „*Turco*” lietā. Neskatoties uz to, mums ir noteikti jāievēro tiesiskais pamats, kas ir mūsu rīcībā. Kā jau minēja *Herrero* kungs un *Cashman* kungs, daži referenta priekšlikumi sniedzas daudz tālāk, nekā to atļauj tiesiskais pamats.

Piemēram, ir valstu parlamentiem paredzēti likumi, kuriem nav tiesiska pamata. Spriedumā „*Turco*” lietā Tiesa pati atzīst, ka regulas piemērošanā ir jāievēro līdzsvars starp risku, kas saistīts ar publicēšanu, un risku, kas saistīts ar sabiedrības interesēm attiecībā uz piekļūvi dokumentam. Dažos gadījumos *Cappato* kungs izsaka priekšlikumus, kas, pēc manām domām, apdraud šo līdzsvaru.

Călin Cătălin Chiriță (PPE-DE). – (RO) Es vēlos uzsvērt faktu, ka, lai gan *Cappato* kungs sākotnēji saņēma plašu atbalstu par savu iniciatīvu, vēlāk astoņpadsmit izdarīto grozījumu dēļ viņš zaudēja šo sākotnējo atbalstu.

Neskatoties uz to, es atbalstu faktu, ka publiska piekļuve Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem ir ļoti svarīga, lai Eiropas Savienību tuvinātu tās pilsoņiem. Pirmkārt, es vēlos uzsvērt nepieciešamību publicēt galvenos dokumentus, ko radīja komitoloģijas procedūras laikā.

Otrkārt, es uzskatu, ka Eiropas Parlamenta tīmekļa vietnē personīgo profilu sadaļā par katra Eiropas Parlamenta deputāta darbu vajadzētu publiskot grozījumus, ko ir iesniedzis katrs Parlamenta komitejas deputāts. Pilsoņiem ir skaidri jāredz, kādus grozījumus ir iesnieguši Eiropas Parlamenta deputāti lēmumu pieņemšanas procesā Eiropā papildus ziņojumiem, rezolūcijām un plenārsēžu debatēm.

Treškārt, tā kā Eiropas Padome darbojas kā otra likumdošanas iestāde līdzās Parlamentam, tai tāpat kā Parlamentam vajadzētu publicēt debātes. Padomei vajadzētu demonstrēt pārredzamību un turpmāk publicēt debātes, līdz Lisabonas līgums uzliek šo pienākumu.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, pilsoniskās tiesības ietver tiesības saņemt informāciju par darbībām, ko veic sabiedrības ievēlētie pārstāvji, kas pilda svarīgas sabiedriskas funkcijas. Tas jo īpaši attiecas uz Eiropas Savienības iestādēm, tai skaitā Padomi, kuras dokumentiem ir grūtāk piekļūt. Internetā pieejamajām informācijas programmām vajadzētu būt saprotamākām lietotājiem, lai ieinteresētā persona varētu viegli atrast meklēto dokumentu. Mūsdienās internets ir pieejams daudziem cilvēkiem, tomēr ne visiem. Mums ir nepieciešamas bibliotēkās pieejamas publikācijas lasītājiem un internetā pieejami pārskati tiem cilvēkiem, kam ne īpaši patīk garu tekstu lasīšana. Taču mums ir jāapsver, vai ir nepieciešams publicēt politisko grupu diskusiju pilnas stenogrammas.

Charlotte Cederschiöld (PPE-DE). – (SV) Priekšsēdētāja kungs, pārredzamība patiešām ir piedzīvojusi lielas pārmaiņas Eiropas Savienībā, un es esmu pārlicināts, ka komisārs pilnībā piekritīs, ka šīs pārmaiņas ir notikušas kopš Regulas (EK) Nr. 1049/2001 pieņemšanas un tīmekļa vietņu izmantošanas.

Es arī vēlos uzsvērt, ka, pēc manām domām, Komisija un komisārs pēdējos gados ir snieguši ļoti lielu un konstruktīvu ieguldījumu šī jautājuma risināšanā. No sākuma tas nebija viegls uzdevums, taču es uzskatu, ka pēdējos gados sadarbība ir bijusi ļoti konstruktīva, tāda, kas pelnījusi uzslavu. Visi vienmēr sūdzas par Komisiju, taču es nedomāju, ka tam vienmēr ir pamats.

Dabiski, ka nevar būt situācija, kad tiesību aktiem tieslietu un iekšlietu jomā nav skaidra pamatojuma. Attiecībā uz to *Alvaro* kungam ir pilnīga taisnība. Tas, protams, nav pieļaujams. Tomēr nonākt tikt tālu, ka, likt piemēram, ierēdnim vai Eiropas Parlamenta deputātam katru dienu iesniegt ziņojums par to, ko viņš tajā dienā ir izdarījis, nav prātīgi. Jo tad viņi pusi dienas rakstītu ziņojumu par to, ko ir paveikuši.

Nobeigumā es vēlos teikt, ka mēs atbalstām *Cappato* kunga ziņojumu, ja tas radīs pamatu juridiski noteiktam un skaidram tiesību aktam, kas nebūs nevajadzīgi birokrātisks.

Bogusław Rogalski (UEN). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, piekrītot tam, ka demokrātiskām sistēmām, kas pamatotas uz tiesiskumu, būtu noteikti jāpublicē pilsoņiem saistoši noteikumi, mums būtu jānodrošina pārredzama un atklāta iestāžu darbība. Praktiskā dzīvē demokrātisku likumdošanas struktūru sanāksmēm un debatēm, kā arī to balsojumiem vajadzētu, ja iespējams, būt pārredzamiem. Tiesību aktu projektiem vajadzētu būt pieejamiem sabiedrībai. Diemžēl Padome bieži darbojas tādā veidā, kas apgrūtina dokumenta piesaisti procedūrai, tādējādi iedzīvotāju piekļuve šiem dokumentiem nav iespējama.

Kā mēs zinām, internetam ir ļoti svarīga nozīme, nodrošinot pilsoņiem piekļuvi ES dokumentiem. Tādēļ mums ir nepieciešams vienots ES portāls, kas atvieglos piekļuvi dokumentiem, procedūrām un iestādēm. Mums ir jānosaka vienoti noteikumi administratīvo procedūru īstenošanai, kā arī dokumentu iesniegšanai, klasificēšanai, reģistrēšanai un izplatīšanai. Mūsu Parlamentam ir jārada piemērs citām iestādēm.

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es rūpīgi sekoju tam, ko teica referents. Šeit runa ir par divām kategorijām — piekļuvi informācijai par ES likumdošanas darbu un piekļuvi nelegislatīviem dokumentiem. Attiecībā uz piekļuvi informācijai es atbalstu to, ko sauc par aktīvu pārredzamību, pieņemot informācijas brīvību par normu, un, patiešām, ļoti ierobežotu piekļuvi slepeno sanāksmju un iekšējiem dokumentiem Padomes līmenī. Es uzskatu, ka mums vajadzētu zināt, kā mūsu ministri balso, lai viņus varētu saukt pie atbildības par šo „vainosim Briseli” uzskata veicināšanu, kas valda valstu parlamentos. Es arī vēlētos viegli piekļūt Eiropas Parlamenta deputātu sēžu apmeklējumu un balsojumu reģistram visos Parlamenta darba līmeņos.

Mūs ievēl pilsoņi, lai mēs veiktu savu darbu, un viņiem ir tiesības saukt mūs pie atbildības. No otras puses, ierosināt, lai visas politisko grupu vai partiju sanāksmes nonāktu sabiedrības redzeslokā, būtu pilnīgi mulķīgi, jo tas būtu priekšraksts tam, kā ietekmēt darba kārtību. Es nebaidos no pārredzamības. Mēs kā politiķi šeit darām cienījamu darbu, un mums ir jāaizstāv mūsu profesijas gods.

Carlo Fatuzzo (PPE-DE). – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es esmu pilnīgi pārliecināts, ka *Cappato* kunga ziņojums ir rūpīgi izvairījies aizskart valsts ierēdņu jūtas, kuri ir nobažījušies par savu privātumu un nodarbināti ar to, lai saglabātu konfidencialitāti dažās situācijās arī turpmāk. Šis noteikti ir ļoti svarīgs iemesls, lai atbalstītu *Cappato* kunga ziņojumu, taču es arī vēlos novērst dažu mūsu deputātu bažas, kuriem liekas, ka tiek pārkāptas mūsu tiesības uz rīcības brīvību un privātumu.

Aplūkosim, kas notiek, kad lomas mainās un valsts pārvaldes amatpersona vēlas uzzināt, ko mēs, pilsoņi, darām. Mums nedrīkst būt nekādu noslēpumu — dažās dalībvalstīs tiek pārtverti pat privāti telefona zvani starp sievu un vīru, vecākiem un bērniem un tā tālāk. Mēs pilnīgi noteikti nedrīkstam baidīties, ka pilsoņi precīzi uzzinās, kā rodas tiesību akti un kā tiek pieņemti Komisijas vai Padomes lēmumi. Tas pats attiecas arī uz mūsu Parlamenta pieņemtajiem likumdošanas lēmumiem. Es atzinīgi vērtēju šo iniciatīvu.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Eiropas Savienības iestāžu darbības pamatā jābūt skaidrībai un pārredzamībai. Vienīgi tad, ja mēs sasniegsim apmierinošu pārredzamības līmeni, mūsu darbs kļūs pilsoņiem saprotamāks un tuvāks. Iestāžu krīze, ar ko Eiropas Savienība saskaras, parāda mums visiem, kādas sekas ir nepareizai pieejai šī jautājuma risināšanā. Es uzskatu, ka tieši noraidošā attieksme pret Eiropas Savienības valstu pilsoņiem izraisīja iestāžu reformas izgāšanos un Lisabonas līguma ratificēšanas neveiksmi Francijā, Nīderlandē un Īrijā.

Tādēļ mums vajadzētu izdarīt pareizos secinājumus un saprast, ka par pamata prioritāti jāizvirza sabiedrības atbalsts Eiropas Savienības aktivitātēm. Lai panāktu šo atbalstu, pilsoņiem būtu jāsaprot, ko mēs darām, kā mēs strādājam un, galu galā, kādus lēmumus mēs pieņemam. Mums ir nepieciešams skaidrs, sakarīgs un salasāms informācijas avots par visu Eiropas Savienības iestāžu darbu. Informācijai par Eiropas Parlamentu

noteikti ir jābūt priekšplānā, jo šī iestāde ir vistuvāk Eiropas Savienības valstu pilsoņiem. Mums ir jāatceras, ka Eiropas Savienība tika dibināta tieši šiem pilsoņiem.

Margot Wallström, *Komisijas priekšsēdētāja vietniece*. – Priekšsēdētāja kungs, paldies par šīm debatēm un diskusiju. Es uzskatu, ka ir grūti izveidot kopsavilkumu, taču, ja man tas būtu jādara, es atkārtotu to, ko daži no jums teica par pamatnosacījumu jebkurā demokrātiskā sistēmā.

Es izvēlos paraudzīties uz šo jautājumu no pilsoņu puses — pilsoņiem ir tiesības zināt, kas notiek, un piekļūt informācijai un dokumentiem, un tad izdarīt izvēli, kas pamatota uz informāciju. Mums visiem priekšā ir ļoti izšķirošs gads, jo 7. jūnijā Eiropas Savienības pilsoņi balsos vēlēšanās. Protams, ka ir svarīgi viņiem nodrošināt piekļuvi informācijai.

Mūs joprojām apgrūrina kultūras un uzskatu vēsturiskās atšķirības par to, ko var un ko nevar atklāt sabiedrībai. Es uzskatu, ka dažos gadījumos mēs ar to joprojām cīnāmies. Es nāku no valsts, kurā ir ļoti sena atklātības un piekļuves dokumentiem tradīcija, kamēr citās dalībvalstīs šī tradīcija ir atšķirīga — parasti informācija ir noslēpums un sabiedrībai atklāj vienīgi to informāciju, ko izlemj atklāt. Es uzskatu, ka mums ir jācenšas novērst un risināt šo problēmu. Es domāju, ka ziņojumā ir aplūkotas visas saiknes un visu šo jautājumu savstarpējās sakarības, un mums šis ziņojums ir jāaplūko no politiskā viedokļa.

Teikšu atkal, ka Lisabonas līgums ir jauks tādēļ, ka tas patiesībā palielinās tiesības iegūt informāciju un piekļūt dokumentiem, un, cerams, palīdzēs izbeigt spēlīti „vainosim Briseli”, jo dos mums iespēju sekot tam, kas notiek Eiropas Padomē. *Cashman* kungs un citi to pieminēja, un es uzskatu, ka tas ir ļoti svarīgi mums visiem.

Es ceru, jūs zināt, ka varat paļauties uz mani, ka es ik dienas turpināšu rūpēties par to, lai Komisija uzlabo piekļuvi dokumentiem. Mēs varam palūkoties uz to, ko darām komitejās. Mēs varam uzlabot to, ko darām attiecībā uz reģistriem un attiecībā uz vairākiem jautājumiem, kurus izvirzīja *Cappato* kungs un kuri mums palīdz. Es uzskatu, ka jums ir jāturpina izdarīt spiediens uz Komisiju, taču jūs esat parādījis, ka tas pats attiecas arī uz Parlamentu. Jūs arī varat uzlabot un veicināt atklātību un pārredzamību. Tā noteikti ir demokrātijas stiprināšana Eiropā. Mums būs iespēja strādāt pie šī jautājuma, gatavojoties Eiropas Parlamenta vēlēšanām. Tās būs viens no mūsu visu galvenajiem pārbaudījumiem.

Liels paldies par diskusijām, un mēs pie šī jautājuma atgriezīsimies ļoti drīz, kad apspriedīsim Regulu (EK) Nr 1049/2001.

Marco Cappato, *referents*. – (IT) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es izsaku vissirsnīgāko pateicību komisāram. Es to iepriekš nepateicu, taču ziņojumā ir atzīts, ka piekļuve dokumentiem ir uzlabojusies. Arvien vairāk ir pozitīvu atbilžu uz iesniegumiem par piekļuvi dokumentiem. Es centos uzsvērt, ka ir jāmaina domāšana attiecībā uz paradīgu, ja tā to varētu nosaukt, un jāuzskata, ka informācija ir paredzēta sabiedrībai jau no brīža, kad tā tiek radīta.

Cederschiöld kundze, lai apmierinātu vajadzību pēc atklātības un publiskošanas, nav jāizstrādā vairāk dokumentu, bet gan jāizmanto jau izveidotā sistēma, lai nodrošinātu mums ne tikai piekļuvi dokumentiem, kad mēs tos prasām, bet arī piekļuvi informācijai tai brīdī, kad tā ir sagatavota, tajā pašā laikā, protams, ievērojot konfidencialitāti attiecībā uz politikajām grupām un politisko grupu sanāksmēm. Tas, ko tagad saku, attiecas arī uz *Doyle* kundzi un *Herrero* kungu, kas ir devušies prom.

Es šeit runāju par plašāku un vieglāku pieejamību informācijai. Protams, tas nenozīmē, ka grupas vairs nevarēs rīkot sanāksmes aiz slēgtām durvīm. Es nerunāju par absolūtām un ideoloģiskām saistībām, kas attiecināmas uz jebkuru sanākumi, bet gan par to, ka jānodrošina infrastruktūras darbība, ja mēs to vēlamies. Es neticu, ka ir tā, kā teica *Herrero* kungs, ka informācija par apmeklējumiem, balsojumiem un tā tālāk tiek pilnībā saglabāta un ir pilnībā pieejama. Tā nav taisnība. Protokoli ir pieejami atsevišķām komitejām, un informāciju var apkopot, vienīgi izpētot katras sanāksmes protokolu.

Es personīgi esmu bijis šīs problēmas upuris. Itālijas laikraksts publicēja lielus virsrakstus, ka es biežāk nekā jebkurš cits deputāts neesmu piedalījies sanāksmēs. Taču es pievienojos deputātiem sasaukuma vidū, un aprēķini tika veikti, neņemot to vērā un salīdzinot pēdējo trīs gadu apmeklējumus. Šis ir piemērs, lai parādītu, ka mums pašiem ir jānodrošina informācijas pieejamība, panākot maksimālu pārredzamību, lai novērstu manipulācijas ar šo informāciju un tās sagrozīšanu.

Es ļoti labi zinu, ka Eiropas Parlamenta deputāta darba vērtība nav atkarīga vienīgi no klātesamības vai prombūtnes, taču es nevaru saprast iemeslu, kāpēc mums pašiem vajadzētu daļēji slēpt šo informāciju un pavērt durvis vissliktākajai un demagoģiskākajai manipulācijai. Tādēļ es ceru, ka, pamatojoties uz šiem aspektiem un uz invalīdu piekļuvi datiem, es nevaru iedomāties, kāpēc Eiropas Tautas partijas (Kristīgo

demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa pieprasīja atsevišķu balsojumu par to — es patiešām ceru, ka mums nebūs nekādu pārsteigumu pēdējā brīdī, jo es uzskatu, ka šis jautājums ir ļoti svarīgs ikvienam. Priekšsēdētāja kungs, paldies par jūsu sapratni.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsojums notiks trešdien, 2009. gada 14. janvārī, plkst. 12.00.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

John Attard-Montalto (PSE), rakstiski. – Runājot par pēdējo minēto faktu, to nevar attiecināt uz visiem komisāriem, un diemžēl pašreiz mēs nevaram publicēt datus par citiem saņemtajiem līdzekļiem. Taču par mūsu ienākumiem ir vispārējs nepareizs priekšstats.

Pirmkārt, šobrīd visi Eiropas Parlamenta deputāti saņem tādu pašu algu kā deputāti viņu valstu parlamentos. Tas nozīmē, ka Maltas deputāti Eiropas Parlamentā saņem samaksu, kas ir identiska Maltas parlamenta deputātu samaksai biroja vadīšanai un uzturēšanai gan Briselē, gan Maltā.

Droši vien tā ir laba ideja, ka komisāriem un parlamentāriešiem būs jāaizpilda pārbaudāmas finanšu atskaites reizi gadā attiecībā uz visiem saņemtajiem ienākumiem. Šīm atskaitēm vajadzētu būt pieejamām sabiedrībai. Es uzskatu, ka šis ierosinājums rada līdzsvaru starp diviem svarīgiem jautājumiem par datu aizsardzību un pārredzamību.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), rakstiski. – (FI) Priekšsēdētāja kungs, es piekrītu daudziem jautājumiem, kas ir aplūkoti šajā ziņojumā, par ko mēs balsosim ceturtdien. Nākotnē Padomei ir jānodrošina, ka visas tās debates, dokumenti un informācija ir pieejama sabiedrības rūpīgai pārbaudei.

Es arī atbalstu ziņojumā izteikto priekšlikumu par to, ka Parlamenta tīmekļa vietnē vajadzētu būt vairāk informācijas par deputātu darbu un plenārsēžu apmeklējumu.

14. Publisko iepirkumu procedūras drošības un aizsardzības jomā (debates)

Priekšsēdētājs. – Nākamais jautājums ir *Lambsdorff* kunga ziņojums (A6-0415/2008) Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā drošības un aizsardzības jomā atsevišķos gadījumos ir koordinējamas publisko iepirkumu procedūras, noslēdzot publiskus būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumus (COM(2007)0766 – C6-0467/2007 – 2007/0280(COD)).

Alexander Graf Lambsdorff, referents. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, visā pasaulē šobrīd ir trīspadsmit ES misijas, kas palīdz panākt mieru un stabilitāti. Deviņas misijas jau ir beigušas savu darbību. Daudzās šādās operācijās bruņotie spēki, starp tiem bieži arī policisti no dalībvalstīm nokļūst sarežģītā vidē. Tajā pašā laikā mēs visi zinām, ka joprojām ir daudz problēmzonu un pieprasījums pēc Eiropas iejaukšanās starptautiskajā politikā drīzāk pieaugs nekā samazināsies. Diemžēl mēs arī zinām, ka mēs, eiropieši, bieži nespējam īstenot misijas tādā veidā, kā mums to vajadzētu darīt, proti, izmantojot vislabāko aprīkojumu, sadarbību un stratēģisku pārdislocēšanos. Mums tas ir jāpanāk, jo tas ir mūsu pienākums pret saviem karavīriem un policistiem, kas piedalās operācijās visā pasaulē. Tomēr šī mērķa sasniegšana vēl ir tālu priekšā.

Viens no tā iemesliem ir mūsu sadrumstalotais aizsardzības aprīkojuma tirgus. Mūsu 27 dalībvalstis ir iesaistītas astoņdesmit deviņās, dažreiz pat divreiz vairāk, izpētes programmās. ASV ir tikai divdesmit deviņas šādas programmas. Attiecībā uz produktu izstrādi starp dalībvalstīm ir par maz sadarbības. Tā saucamajiem tradicionālajiem piegādātājiem ir priekšroka salīdzinājumā ar netradicionālajiem, kuri, iespējams, ir labāki, un to mēs gribam mainīt.

Katru gadu Eiropas aizsardzības aprīkojuma tirgū tiek iegādātas preces un pakalpojumi aptuveni deviņdesmit viena miljarda eiro apmērā. No šī daudzuma vidēji tikai par 13 % tiek izsludināts publiskā iepirkuma konkurss Eiropā. Jāpiebilst, ka nabaga valsts, kas noslēdz gājieni šajā jomā, ir Vācija ar aptuveni 2 %. Tas ir tāpēc, ka iekšējais tirgus attiecībā uz ražojumiem, kas saistīti ar aizsardzību, nedarbojas. Daudzas svarīgas inovācijas šajā augsti attīstītajā rūpniecības nozarē nevar izmantot, mūsu bruņotie spēki nesaņem labāko aprīkojumu, un nodokļu maksātāju nauda tiek izniekota. Tādēļ augsti attīstīti ar aizsardzību saistītie ražojumi kļūst ļoti dārgi, kamēr budžets aizsardzībai paliek tāds pats vai pat tiek samazināts. Šajā situācijā ir skaidrs, par ko ir runa. Runa nav par lielākiem bruņojuma izdevumiem, bet par esošās naudas gudrāku izlietošanu. Tā mums vajadzētu rīkoties. Tas ir mūsu pienākums pret saviem nodokļu maksātājiem.

Tādēļ 2005. gada ziņojumā šis Parlaments aicināja Komisiju iesniegt direktīvu šajā jomā. Tā ir iesniegta, vienojoties Parlamentam un Padomei. Mums un arī man kā referentam bija svarīgi, ka prezidents *Sarkozy* īpaši pieminēja Eiropas aizsardzības aprīkojuma tirgu savā runā par Francijas prezidentūras prioritātēm. No tā kļuva skaidrs, ka Parlaments, Padome un Komisija strādās kopā pie šī jautājuma, pieliekot kopējas pūles. Kopējās politiskās gribas rezultātā tapa vienošanās pirmajā lasījumā. Rīt mēs, cerams, visi kopā, liksim pamatus jaunam tiesiskajam regulējumam Eiropā, kas nodrošinās patiesi atklātu tirgu un lielāku pārredzamību, un konkurenci attiecībā uz iepirkumiem.

Mums šī direktīva ir jāaplūko arī kontekstā. Decembrī mēs veiksmīgi pieņēmām direktīvu par noteikumu un nosacījumu vienkāršošanu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā. Šī direktīva ir otrais svarīgākais pamatbloks Eiropas aizsardzības aprīkojuma paketē. Lai gan abas direktīvas teorētiski darbojas neatkarīgi viena no otras, praktiski tās ir viena otrai nepieciešamas. Tas ir vēl viens iemesls, kāpēc mūsu darba pabeigšana pie aizsardzības aprīkojuma paketes rīt ir tik svarīga. Tā neizraisīs revolūciju tirgū vienas nakts laikā, tas ir skaidrs. Taču tas ir svarīgs solis pareizajā virzienā, un tas var būtiski pavirzīt Eiropas drošības un aizsardzības politikas attīstību uz priekšu.

Es vēlos izteikt vissirsnīgāko pateicību saviem kolēģiem, ēnu referentēm *Charlotte Cederschiöld*, *Barbara Weiler* un *Gisela Kallenbach* par viņu vienmēr taisnīgo un dažreiz kritisko, bet konstruktīvo sadarbību. Es arī vēlos pateikties Padomei un Komisijai. Ikviens iesaistītais kolēģis izrādīja politisko gribu, profesionālismu un kompromisa vēlmi.

Mums visiem ir pienākums pret saviem pilsoņiem — izveidot konstruktīvu politiku Eiropā. Es ceru, ka rīt, pieņemot šo paketi, mēs izpildīsim šo pienākumu mūsu kompetences jomā. Starp citu, šīm debatēm bija jānotiek Briselē, nevis Strasbūrā. Paldies.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, vispirms es atvainojos, jo runāšu klusi, esmu stipri saaukstējies.

Jūs gatavojaties balsot par priekšlikumu direktīvai par publisko iepirkumu procedūrām drošības un aizsardzības jomā, ko Komisija iesniedza 2007. gada decembrī kā daļu no tā saucamās pasākumu paketes aizsardzības jomā. Šis priekšlikums ir liels solis uz priekšu, lai nodibinātu kopēju Eiropas aizsardzības tirgu, kas pats par sevi ir svarīgs ieguldījums Eiropas Savienības drošības un aizsardzības politikas jomā. Citiem vārdiem sakot, šī direktīva ir ļoti svarīgs politisks instruments, kas palīdzēs stiprināt Eiropas aizsardzības spējas, padarīs valsts līdzekļu izlietojumu daudz efektīvāku un veicinās mūsu pilsoņu drošību.

Priekšlikuma sarunu process bija veiksmīgs, pateicoties Parlamenta, Padomes un Komisijas ciešai sadarbībai. Tādēļ es vēlos sirsnīgi pateikties referentam *Lambsdorff* kungam par viņa intensīvo un efektīvo darbu, lai panāktu vienošanos ar Padomi pirmajā lasījumā. Es arī vēlos pateikties ēnu referentiem par viņu konstruktīvo sadarbību. Es vēlos sveikt Francijas prezidentūru, kā arī Slovēnijas prezidentūru par veiksmīgi risinātajām sarunām Padomē. Un visbeidzot, bet kas nav mazāk svarīgi, es vēlos pateikties Čehijas prezidentūrai par tās darbu pie šī procesa pabeigšanas.

Komisija atzinīgi vērtē šo direktīvas priekšlikuma tekstu. Jaunā direktīva nosaka publiskos iepirkumus aizsardzības un drošības jomā. Tā dos iestādēm, kas slēdz līgumus, nepieciešamo elastīgumu, lai panāktu vienošanos par līgumiem, kas bieži vien ir īpaši sarežģīti un jutīgi. Tā arī ļauj šīm iestādēm pieprasīt īpašu drošības noteikumu iekļaušanu, lai aizsargātu klasificētu informāciju un garantētu piegādes drošību. Tas viss padara direktīvu par instrumentu, ko dalībvalstis var piemērot vairumam publisko iepirkumu aizsardzības jomā, nepakļaujot riskam savas drošības intereses.

Jaunā direktīva arī attieksies uz jutīgiem publiskiem iepirkumiem nemilitārās drošības jomā. Šī pieeja atbilst mūsdienu stratēģiskajai videi, kurā draudi starptautiskajai sabiedrībai un jaunās tehnoloģijas ir sapludinājušas robežu starp militāro un nemilitāro, iekšējo un ārējo drošību. Publiskie iepirkumi nevar ignorēt šādu attīstību. Gadījumos, kad, piemēram, policijas aprīkojumam ir līdzīgas īpašības kā aizsardzības aprīkojumam, ir vienīgi loģiski piemērot vienādus publiskā iepirkuma noteikumus.

Tam visam būs liela pozitīva ietekme — jaunā direktīva ļaus dalībvalstīm izmantot EK līguma 296. panta noteikumus minētās atkāpes izņēmuma gadījumos. Tādējādi beidzot iekšējā tirgus principi tiks piemēroti aizsardzības un drošības tirgiem Eiropā. Visā Eiropas Savienībā būs jāpiemēro godīgi un pārredzami likumi publisko iepirkumu jomā, kas uzņēmumiem atvieglos publisko iepirkumu konkursu izsludināšanu citās dalībvalstīs. Eiropas rūpniecībai būs lielāks „vietējais” tirgus ar lielāku ražošanas noietu un ražošanas izmaksu samazinājumu. Tas, savukārt, samazinās kopējās izmaksas un novedīs pie zemākām cenām.

Visbeidzot mēs panāksim lielāku tirgu atklātību, no kā visi gūs labumu — rūpniecība kļūs konkurētspējīgāka, bruņotie spēki iegūs izdevīgākus iepirkumus, un nodokļu maksātāji gūs labumu no lietderīgāka valsts līdzekļu izlietojuma. Tas viss ir arī jūsu darba un ieguldījuma augļi. Tādēļ es vēlos vēlreiz pateikties jums un apsveikt jūs par to.

Charlotte Cederschiöld, PPE-DE grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētāja kungs, Eiropas tirgu ar aizsardzību saistītajiem ražojumiem nevar radīt vienā naktī, taču referents ir izveidojis pārlicinošu sadarbību, kas mums, Padomei un jo īpaši Komisijai, ir palīdzējusi īstenot pirmo ļoti svarīgo pasākumu. Tagad ar aizsardzību saistītie ražojumi tiks nepārprotami reģistrēti iekšējā tirgus pamatnoteikumos, tā palīdzot pazemināt cenas. Kopā ar atklātāku tirgu palielināsies Eiropas konkurētspēja un efektīvāka aprīkojuma ražošana.

Francijas valdība arī ir pelnījusi uzslavu par tās konstruktīvo pieeju, taču visnozīmīgāko darbu, protams, ir veicis referents *Lambsdorff* kungs. Es arī vēlos pateikties aizsardzības rūpniecībai par tās vērtīgo ieguldījumu, kas ir palielinājis elastīgumu. Šeit ir saglabāti vairāki nosacījumi no 2004. gada Publiskā iepirkuma direktīvas. Tajā pašā laikā tiek ievērotas valstu drošības intereses un, piemēram, īpaši noteikumi par piegādi un informācijas aizsardzību. 296. panta piemērošana ir saglabāta arī pašreizējā tiesību aktā, novēršot iespējas tā ļaunprātīgai izmantošanai. Tas būtu atzinīgi jāvērtē arī rūpniecībai, jo tā, protams, joprojām varēs ietekmēt direktīvas īstenošanu, kā arī jaunas prakses izstrādi.

Mēs Parlamentā esam iepriecināti par to, ka Padome ir piepūlcējusies mums pusceļā pie darba, kas saistīts ar prasībām par noteiktām atskaites vērtībām un pārredzamību. Lai pieminam kaut vai pāris piemēru par Eiropas Parlamenta, Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas un referenta daudzajām veiksmēm. Es personīgi esmu iepriecināts, ka ir bijis iespējams atrisināt vispretrunīgākos jautājumus attiecībā uz esošajiem EK tiesību aktiem. Ja Parlaments, kā es ceru un ticu, plaši atbalstīs šo ziņojumu, tad būs sperts svarīgs un loģisks solis uz priekšu.

Mana vissirsnīgākā pateicība visiem maniem kolēģiem deputātiem un citām iesaistītajām pusēm, kas ir palīdzējušas šo procesu padarīt konstruktīvu un aizraujošu.

Barbara Weiler, PSE grupas vārdā. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, komisār, dāmas un kungi, pagājušā gada beigās bija pamanāmi daži ievērojami virsraksti, kas pauda, ka „pasaule apbruņojas”, „ieroču tirdzniecība plaukst”, „aizsardzības aprīkojuma rūpniecība dārga konkurences trūkuma dēļ” un ka Vācijā, kā arī citās Eiropas Savienības valstīs ir vērojami korupcijas gadījumi. Mēs, sociāldemokrāti, paužam pilnīgi skaidru nostāju pret šāda veida sacensību bruņojuma jomā, bruņojuma palielināšanu un arī neiejaukšanās politiku attiecībā uz korupciju. Mūsu valsts kolēģi piekrīt mūsu nostājai šajā jautājumā.

Šī tiesību aktu pakete, kurā ir divas direktīvas par sūtījumiem un publiskiem iepirkumiem, ko mēs šodien apspriežam, nodrošinās, ka šis nav jautājums vienīgi par konkurētspēju, bet arī par nodokļu maksātāju naudas izšķērdēšanas izbeigšanu aizsardzības aprīkojuma ražošanai un par korupcijas novēršanu. Pietiek tikai ar šiem iemesliem, lai sociāldemokrāti pieņemtu paveiktā darba rezultātu.

Tātad būs Eiropas tiesiskais regulējums par preču un pakalpojumu līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanu aizsardzības un drošības jomā, būs lielāka sadarbība starp dalībvalstīm, citiem vārdiem sakot, nebūs nevajadzīgas darbību pārklāšanās. Bruņojumu ražošanas uzņēmumi nevarēs krāpt dalībvalstis, būs lielāka konkurence un mazāks skaits piemērojamo noteikumu, kas minēti Līguma 296. pantā.

Mums, deputātiem, es domāju, visām grupām, bija svarīgi ieviest direktīvu par pārskatīšanas procedūru efektivitātes uzlabošanu valsts līgumu piešķiršanas jomā, citiem vārdiem sakot, direktīvu, ko sagatavoja *Fruteau* kungs. Padomei tā nepavisam nelikās tik skaidra. Mums bija svarīgi ieviest sankcijas korupcijas gadījumā, pat nosakot izslēgšanu no līgumiem. Es uzskatu, ka tas ir kaut kas jauns šajā nozarē, kas līdz šim ir tikusi bojāta.

Tomēr mums bija svarīgi, lai rezultāti būtu dzīvotspējīgi visās 27 dalībvalstīs. Pat ja tikai sešām vai septiņām dalībvalstīm ir pašām sava ražošana un tās mazāk iesaistās tirdzniecībā, tomēr ir svarīgi, lai aiz mums stāvētu 27 valstis. Mums tas ir izdevies. Es neesmu pārlicināts, vai viss noritēs tā, kā mēs esam iedomājušies, un tādēļ mēs esam pieņēmuši faktu, ka Parlaments vēlas saglabāt noteiktu kontroles apjomu. Mēs vēlamies, lai mūs automātiski informē ne tikai Komisija, bet vēlamies arī saņemt informāciju par rezultātiem un direktīvu paketes transponēšanu.

Nākotnē, kad mums būs pat vēl spēcīgāks Eiropas kopējais iekšējais tirgus un mums būs Eiropas spēks, kā *Sarkozy* kungs to, protams, ir plānojis, tad Eiropas Parlamentam kā vēlētāi Eiropas iestādei būs jāīsteno patiesa kontrole, kontrole, kāda mums ir valstu parlamentos, bet kādas vēl nav Eiropas Parlamentā. Tomēr tas ir

nākotnes uzdevums. Piemēram, Vācijā mēs „apdedzinājām pirkstus” ar aizsardzības aprīkojuma ražošanu un palielinātām cenām. Mums ir *Eurofighter* projekts, ļoti dārgs, pat ja ne visdārgākais projekts, un es domāju, ka visām dalībvalstīm ir līdzīga pieredze.

Visbeidzot, es nevēlos pateikties. Sadarbība bija gana konstruktīva, un ir panākti ievērojami rezultāti. Tomēr es vēlos atklāti teikt, ka parlamentārās procedūras bija neizturamas. Tam nevajadzētu būt Parlamenta pienākumam panākt kompromisu ar Padomi un Komisiju pirmajā lasījumā. Šī iemesla dēļ šī procedūra nākotnē būtu jāpiemēro tikai izņēmuma gadījumā. Būtībā tā nebija nepieciešama šai tiesību aktu paketei. Mums vajadzētu palikt pie savas pārlicības un tūlīt pēc šī balsojuma pārtraukt šāda veida procedūru piemērošanu darbam, kas norit ārpus Parlamenta.

Cristian Silviu Bușoi, *ALDE grupas vārdā*. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos sākt ar sava kolēģa *Lambsdorff* kunga apsveikšanu par viņa lielisko ziņojumu. Es zinu, ka viņš veltīja daudz uzmanības šim ļoti svarīgajam darbam. Es uzskatu, ka ir ļoti svarīgi radīt kopēju ieroču tirgu un noteikt tā tiesisko regulējumu, lai turpmāk attīstītu Eiropas drošības un aizsardzības politiku (EDAP).

Es arī atzinīgi vērtēju svarīgo sasniegumu, ka Līguma principi, īpaši attiecībā uz pārredzamību, nediskrimināciju un atklātību, arī tiks piemēroti aizsardzības un drošības tirgū un, kā jau tika teikts, tā rezultātā uzlabosies līdzekļu izlietojuma efektivitāte aizsardzības jomā.

Komisijas priekšlikums, kā arī *Lambsdorff* kunga ziņojums nosaka nosacījumu kopumu attiecībā uz publiskā iepirkuma līgumiem drošības un aizsardzības jomā, kas nodrošina kopējā bruņojuma tirgu atbilstošu darbību.

Es vēlos atsaukties uz vismaz diviem galvenajiem uzlabojumiem, kas attiecas gan uz piegādātājiem, gan līgumslēdzējiem pusēm, kuru mērķis ir aizsargāt ES un tās dalībvalstu drošību. Es minēšu noteikumus, kuri attiecas uz piegādes drošību, proti, informāciju par konkursu dalībniekiem un apakšuzņēmējiem, kas tiek sniegta līgumslēdzējiem pusēm, un saistībām, kas konkursu dalībniekiem ir jāpilda, lai nodrošinātu piegādes drošību. No otras puses, konkursa dalībniekus arī aizsargā ieviestā atkārtotas pārskatīšanas procedūra, kas garantē, ka līgumu piešķiršanas process ir godīgs un nediskriminējošs.

Priekšlikums palielina darba procedūras pārredzamību, un dalībvalstīm nevajadzētu izrādīt nevēlēšanos to pieņemt, jo tas aizsargā viņu drošības intereses tādā veidā, ka saglabā atkāpes attiecībā uz informācijas izpaušanu, kad runa ir par drošības interesēm.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt faktu, ka mums ir ļoti svarīgi izveidot kopēju Eiropas tirgu aizsardzības jomā. Tajā pašā laikā, apspriežot jautājumu par kopējo Eiropas aizsardzības tirgu vai varbūt apspriežot jutīgākus jautājumus, piemēram, par kompensācijām nākotnē, mums vajadzētu nopietni ņemt vērā stratēģiskās intereses un katras dalībvalsts konkrēto situāciju.

Mieczysław Edmund Janowski, *UEN grupas vārdā*. – (PL) Priekšsēdētāja kungs, komisār, *Lambsdorff* kungs ir paveicis lielisku darbu. Apsveicu. Nodokļu maksātāju naudas izlietojums vienmēr ir izraisījis asas emocijas. Īpaši tas attiecas uz publiskiem iepirkumiem armijai vai bruņotajiem spēkiem. Šajā jomā ir iesaistītas lielas naudas summas, un mums ir jāizvēlas ražotāji un pakalpojumu sniedzēji, kas sniedz vislabākos pakalpojumus, nevis lētāko risinājumu. Mums ir nepieciešama augsta kvalitāte par saprātīgu cenu.

Mums arī jāņem vērā, cik pamatīgi tiks veikts viss darbs un kāda būs izmantojamo materiālu kvalitāte, kā arī īpašie jautājumi, piemēram, konfidencialitāte, pat slepenība, īpaši attiecībā uz izšķirīgiem jautājumiem. Šie jautājumi ir saistīti arī ar kompensācijām un peļņas nodrošināšanu no ieguldījumiem. Es domāju, ka mums vēl būs jāatgriežas pie šī jautājuma. Es uzskatu, ka priekšlikumā direktīvai paustā nostāja ir pareiza. Pēc manām domām, ierosinātie risinājumi palielinās Eiropas publiskā iepirkuma konkursu sistēmas efektivitāti attiecībā uz iepirkumiem aizsardzības jomā. Šie risinājumi ir pelnījuši mūsu atbalstu.

Gisela Kallenbach, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties referentam par viņa konstruktīvo sadarbību, jo, lai gan pirmajā lasījumā izskanēja pamatota kritika par procedūru, šī sadarbība bija faktiskais priekšnosacījums, lai Parlamenta balsi skaidri sadzirdētu trīspusējās sarunās.

Šodien mēs lemjam par kompromisu attiecībā uz tirgus precī, kuru iepriekš drīkstēja pārdot tikai dažas dalībvalstis. Šī man ir patiesi interesanta pieredze — vērot iekšējā tirgus un konkurences atbalstītājus, kas pēkšņi dara visu iespējamo, lai varētu arī turpmāk izmantot valstu lēmumu pieņemšanas un ierobežošanas mehānismus. Viņiem neveicās, un tā ir laba ziņa.

Kādēļ tā? Tādēļ, ka lielāka konkurence aizsardzības aprīkojuma tirdzniecībā, cerams, nākotnē novērsīs cenu diktātu un radīs iespēju šim mērķim, kā arī korupcijas mazināšanai atvēlētos valsts līdzekļu samazināt un

izmantot lietderīgāk. To liek darīt arī mūsu pienākums pret pilsoņiem. Ir arī skaidrs, ka tagad tiks piemēroti skaidri konkursa noteikumi, kas novedīs pie lielākas pārredzamības attiecībā uz publiskā iepirkuma līgumu piešķiršanu un vismaz sniegs MVU reālu iespēju ienākt tirgū. Turklāt ir mazināti arī visi iespējamie veidi, kā izvairīties no publiskā iepirkuma konkursa procedūras, un par jebkurām paredzamajām atkāpēm ir iepriekš jāvienojas ar Komisiju. Bartera darījumi, kuri līdz šim bija aizliegti ar likumu, taču, neraugoties uz to, bija parasta prakse, nav legalizēti arī šajā direktīvā. Visbeidzot, bet ne mazāk svarīgi ir tas, ka tagad pirmo reizi var izmantot tiesiskās aizsardzības līdzekļus.

Es cerēju, ka mēs šo direktīvu padarīsim eiropiskāku un samazināsim noteiktās atskaites vērtības, tādējādi panākot lielāku pārredzamību, un šis ir liels solis pareizajā virzienā, un es ar nepacietību gaidu direktīvas transponēšanu.

Tobias Pflüger, *GUE/NGL grupas vārdā*. – (DE) Priekšsēdētāja kungs, šī direktīva ir aizsardzības paketes daļa, kuras konteksts ir, es citēju, šāds: „stratēģija spēcīgākai un konkurētspējīgākai Eiropas aizsardzības nozarei”. Galvenā pamatnostādne, kā jau daudzām lietām, ir brīvais tirgus arī ar aizsardzību saistītiem ražojumiem, citiem vārdiem sakot, ieročiem, un ieroči ir domāti nogalināšanai un kara izraisīšanai. Direktīvas mērķis ir uzlabot Eiropas Savienības bruņojuma ražošanas efektivitāti un konkurētspēju. *Swoboda* kungs iepriekšējās debatēs izteicās skaidri. Viņš teica, ka mums ir nepieciešami labāki sākotnējie noteikumi Eiropas bruņojuma ražošanai, ņemot vērā konkurenci, īpaši no ASV puses.

Pirmo reizi 2005. gadā ES dalībvalstis kopīgi kļuva par lielāko ieroču eksportētāju pasaulē. No šī eksporta 70 % ir četru lielo valstu — Francijas, Vācijas, Apvienotās Karalistes un Itālijas — ražojumi. Vislielākās importētājas valstis atrodas Tuvajos Austrumos. Mūsu bažām nevajadzētu būt par efektīvāku bruņojuma ražošanu, bet gan par atbrūnošanu. Tagad mums būs direktīva par bruņojuma rūpniecības efektivitāti, bet nav direktīvas par atbrūnošanu. Ir skaidrs, par ko tas viss patiesībā ir.

Andreas Schwab (PPE-DE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi, es arī vēlos sirsnīgi pateikties referentam no Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas, kā arī Drošības un aizsardzības apakškomitejai un tās priekšsēdētājam *Karl von Wogau*, kas ir mans draugs un atzinuma sagatavotājs par *Lambsdorff* kunga ziņojumu.

Mēs šeit nerunājam par ieroču eksportēšanu uz valstīm, kas atrodas ārpus Eiropas iekšējā tirgus, vienīgi par to, kā ieroču pārdošanu un tirdzniecību Eiropas iekšējā tirgū, tas ir, Eiropas Savienības 27 dalībvalstīs, padarīt izdevīgāku un efektīvāku. Es ļoti atzinīgi vērtēju faktu, ka Parlaments ir ieņēmis vienotu nostāju, jo tā rezultātā pilsoņiem galu galā radīsies ievērojami ietaupījumi aptuveni 70 miljardu eiro vērtajā tirgū, tādējādi savā veidā maksājot par mieru.

Žēl, ka šodien šeit ir tik maz pārstāvju no Padomes. Šis darbs, kā arī šis lēmums jāvērtē ļoti atzinīgi, ņemot vērā ļoti sarežģītās diskusijas starp dalībvalstīm pagātnē. Tāpat kā es piekritu sociāldemokrātu viedoklim par grūtībām, kas piedzīvotas šajās trīspusējās sarunās, tāpat man arī jāsaaka, ka kādu dienu mēs panāksim pārmaiņas Eiropas aizsardzības politikā. Man vienīgi žēl, ka tik maz deputātu vēlas būt klāt šī lēmuma pieņemšanas brīdī.

Šorīt mēs svinējam eiro desmitgadi. Es ceru, ka pēc desmit gadiem mēs arī atskatīsimies uz šodien, jo šis ir pavērsiena punkts sadarbībai starp dalībvalstīm Eiropas līmenī aizsardzības un ārpolitikas un drošības politikas jomā. Nākotnē principā būs tā — kādas prasības mēs izvirzīsim savā dalībvalstī, tādas pašas prasības automātiski tiks piemērotas arī citās dalībvalstīs. Tas ir saistīts ar lielu uzticības kredītu, ko dalībvalstis tagad vēlas dot. Es esmu īpaši pateicīgs par to.

Tomēr es arī vēlos pateikties Komisijai, kas ļoti aizrautīgi strādāja pie šīs direktīvas, pārvarēja pretestību dalībvalstīs un centās konstruktīvi palīdzēt Parlamentam rast ceļu caur sarežģītajiem Likuma par publisko iepirkumu brikšņiem. Pozitīvie jautājumi jau ir pieminēti, starp tiem arī uzlabojumi, kas tiks ieviesti šajā likumā, un es nevēlos atkārtoties.

Ar otro paketes daļu, kas izveido patiesu Eiropas iekšējo tirgu ar aizsardzību saistītiem ražojumiem, mēs patiešām esam pārvirzījušies lielu ceļa posmu uz priekšu. Tā arī stiprina Eiropas Savienības patstāvīgo spēju reaģēt uz starptautisko krīzi, pie kā *von Wogau* kungs ir īpaši strādājis Drošības un aizsardzības apakškomitejā. Ja, kā nesen aprakstīts, Eiropas Savienība varēja veikt patstāvīgu militāru operāciju Āfrikā Īrijas ģenerāļa un viņa Polijas vietnieka vadībā, apvienojot karavīrus no piecpadsmit dažādām dalībvalstīm, tad tas parāda, ka Eiropas Savienība ir izveidojusies par valstu apvienību, kas spēj aizsargāt. Mums ir jāturpina iet tālāk pa šo ceļu. Liels paldies.

Joel Hasse Ferreira (PSE). – (PT) Priekšsēdētāja kungs, pirmkārt es vēlos paust atzinību referentam *Lambsdorff* kungam un ēnu referentiem, īpaši *Weiler* kundzei.

Dāmas un kungi, es uzskatu, ka ir jāvirzās uz valstu aizsardzības tirgu integrāciju un pat to ražojumu stratēģisku koordinēšanu. Ievērojot visas īpatnības un piesardzības pasākumus, mums ir jāvirzās uz priekšu, piemērojot iekšējā tirgus pamatlukumus aizsardzības jomai un palielinot organizēto publiskā iepirkuma konkursu procedūru un ES dalībvalstīm piešķirto līgumu pārredzamību. Tomēr tajā pašā laikā mums ir jāpalīdz radīt apstākļus, kas padarīs Eiropas tehnoloģijas un ražojumus konkurētspējīgākus pasaules tirgū.

Komisār *McCreevy*, man šķiet svarīgi panākt, lai šī direktīva nodrošinātu tiesiskā regulējuma uzlabojumus publiskajiem iepirkumiem aizsardzības un drošības jomā. Tai ir jāveicina iekšējā tirgus veidošana, tajā pašā laikā, protams, ievērojot dalībvalstu tiesības un intereses, īpaši drošības jomā. Tas jo īpaši attiecas uz tām valstīm, piemēram, uz manu paša valsti, kas ražo ieročus, munīciju un aizsardzības un drošības aprīkojumu.

Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos pievērst uzmanību nosacījumiem, kas maziem un vidējiem uzņēmumiem atvieglo piekļuvi tirgum, īpaši uzlabojot noteikumus par apakšuzņēmējiem. Es arī uzsveru, ka ir vairāk un pamatīgāk jāiespaido rūpniecības nozares, lai radītu patiesu Eiropas tirgu aizsardzības nozarēs. Tādējādi var arī veicināt pētniecības un attīstības nostiprināšanu ne tikai šajās rūpniecības nozarēs, bet arī citās Eiropas rūpniecības nozarēs, kuras papildina aizsardzības nozaru attīstību.

Nobeigumā es uzskatu, ka varētu atsaukties uz acīmredzamo saikni starp Eiropas Savienības aizsardzības nozari un ārpolitiku. Taču, atbildot uz nesen izskanējušo runu, es vēlos citēt klasisku romiešu sakāmvārdu: „Ja jūs vēlaties mieru, gatavojieties karam.” Eiropas Savienībā, kas ir gandrīz vai pacifistu lielvara, mēs dēvējam šo nozari par „aizsardzības nozari”, nevis par „kara nozari”, jo mēs vēlamies mieru, nevis karu. Tādēļ arī mums ir nepieciešama aizsardzības nozare.

Janusz Onyszkiewicz (ALDE). – (PL) Priekšsēdētāja kungs, Amerikas Savienotās Valstis tērē aptuveni 500 miljardus ASV dolāru aizsardzībai. Eiropas Savienība aizsardzībai tērē mazliet vairāk nekā 200 miljardus. Tomēr jautājums ir par to, vai Eiropas Savienības dalībvalstu militārās spējas patiešām atbilst 200 miljardiem ASV dolāru ieguldījuma, kā tas ir Amerikas Savienoto Valstu gadījumā. Kad es biju aizsardzības ministrs, es tikos ar šīs nozares pārstāvjiem un teicu, ka esmu ministrs, kas atbildīgs par valsts aizsardzību, nevis rūpniecības aizsardzību. Es uzskatu, ka tāda direktīva, kādu mēs šodien apspriežam un par ko es vēlos pateikties *Lambsdorff* kungam, novedīs pie tā, ka lielās summas, ko mēs tērējam aizsardzībai, tiks izmantotas daudz saprātīgāk un pieņemamāk un ka Eiropas Savienības militārās spējas parādīs arī to līmeni, kādā mēs izlietojam līdzekļus aizsardzībai.

Angelika Beer (Verts/ALE). – (DE) Priekšsēdētāja kungs, dāmas un kungi! Es vēlos vēlreiz uzsvērt, ka mēs runājam par paketi: decembra rezolūciju un šodienas debatēm. Tām ir jēga vienīgi tad, ja mēs kopā aplūkojam abus tiesību aktus — Direktīvu par noteikumu un nosacījumu vienkāršošanu ar aizsardzību saistīto ražojumu sūtījumiem Kopienā un Publisko iepirkumu direktīvu.

Es esmu sagatavojis Ārlietu komitejas atzinumu. Mums bija būtisks politiskais mērķis, proti, ka kopā ar Eiropas bruņojuma nozares un liberalizācijas saskaņošanu Eiropas Savienības teritorijā vienlaicīgi arī jāpiemēro stingrāki kontroles veidi attiecībā uz eksportu ārpus ES. Ja mēs pieminam negatīvos virsrakstus, tad mums vajadzētu pieminēt arī labos. Pēdējā sēdē pagājušā gada beigās Padome Francijas prezidentūras laikā pieņēma Rīcības kodeksu kā tiesiski saistošu instrumentu. Tas ir labi, un Parlaments vienmēr aicināja to darīt.

Tādēļ es vēlos vēlreiz uzsvērt, ka šo saskaņošanu, ko mēs uzskatām par pareizu, un ne tikai saskaņošanu, bet arī sankciju sistēmas izveidošanu šīs direktīvas neieviešanas gadījumā tagad kontrolē dalībvalstis un deputāti. Šim procesam, ne tikai saskaņošanai, mēs sekosim ar lielu interesi.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētāja kungs, es vēlos paust savu atbalstu *Schwab* kunga teiktajam pirms dažiem mirkliem. Es teiktu, ka šīs direktīvas pieņemšana šodien ir ļoti svarīgs lēmums. Mēs pateicamies referentam *Lambsdorff* kungam par lielisko darbu, mūsu ēnu referentei *Charlotte Cederschiöld* un, protams, Francijas prezidentūrai, kas pagājušā gada beigās pielika lielas pūles, lai panāktu kompromisu.

Faktiski šodien mēs noslēdzam lielā ātrumā noietu apli. Ir pagājuši tikai daži mēneši, un šajā aplī ir decembrī pieņemtā direktīva par iekšējo tirgu aizsardzības ražojumiem, Rīcības kodekss eksportam, kas tajā pašā laikā kļuva par likumu, un visbeidzot šī direktīva, kas saskaņo Līguma 296. pantu ar kopējiem noteikumiem par publiskajiem iepirkumiem. Faktiski šis kopums, maniem vārdiem sakot, liek mums „apvienot” aizsardzības ekonomiku. Tas, protams, varētu izrādīties apdraudējums vēlmei pēc suverenitātes vai pat aizsardzības

politikas pašu būtiskāko īpašību apdraudējums. Faktiski tas ir signāls par vēlmi īstenot valstu suverenitātes integrāciju.

Tas pats būs vērojams tiesību jomā. Visā Francijas prezidentūras laikā un jau kopš Portugāles un Slovēnijas prezidentūras laika liels progress ir panākts vēl vienā citā jomā, kurā nacionālās suverenitātes aizstāvji vēlējās bloķēt jebkādu vienošanos vai sadarbību.

Dāmas un kungi, es uzskatu, ka, pieņemot šādu tekstu, mēs faktiski palīdzam pielikt punktu ideoloģiskajām debatēm par Eiropas projekta raksturu un formu. Tā ir platība un vara, un to arvien vairāk atzīs aizsardzības un ārpolitikas jomā.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, mēs kā Apvienotās Karalistes Konservatīvās partijas biedri esam lieli atklāto tirgu piekritēji, taču, kā vairāki runātāji apstiprināja, šī ziņojuma pamatprincips drīzāk ir stiprināt EDAP un ES integrāciju, nevis gūt patiesu ekonomisku labumu. Tas noteikti nestiprina aizsardzības spējas.

Es varu saprast, ka Apvienotajai Karalistei atvieglota piekļuve dažām citām Eiropas valstīm varētu būt ļoti izdevīga ar aizsardzību saistītu iepirkumu jomā. Taču citām valstīm ir daudz izdevīgāk piekļūt Apvienotās Karalistes tirgum, kam ir lielākie izdevumi aizsardzības jomā, un, starp citu, Apvienotajai Karalistei jau tagad ir visatklātākais tirgus aizsardzības ražojumu iepirkumu jomā Eiropā.

Īpašas bažas izraisa tas, ka saskaņā ar ieteiktajiem nosacījumiem valstij vai uzņēmumam, kas ir veicis lielu ieguldījumu dažās aizsardzības pētniecības un attīstības jomās, vairs nevar kompensēt šo ieguldījumu attīstības un ražošanas posmā. Līgumiem attīstības jomā vajadzēs būt atvērtiem konkurencei Eiropas līmenī, atstājot valstis bez iespējām aizsargāt intelektuālo īpašumu, darbavietu vai eksporta iespējas. Tas palēninās pētniecību un attīstību.

Ir arī citas bažas, taču man ir jāsaka, ka šis ziņojums patiesībā ir nevajadzīgs no aizsardzības, rūpniecības vai pat ekonomiskā viedokļa.

Ioan Mircea Pașcu (PSE). - Priekšsēdētāja kungs, direktīva par publiskajiem iepirkumiem aizsardzības jomā ir nozīmīgs solis ceļā gan uz EAAT, gan EDAP. Es atzīstu, ka ir grūtības saskaņot brīvā tirgus principus ar nenovēršamo piesardzību darījumu aizsardzības jomā, kā arī kopējos noteikumus par publisko iepirkumu līgumu piešķiršanu ar individuālo praksi attiecībā uz līgumiem aizsardzības jomā.

Šī ļoti sarežģītā regulu pakete, protams, ir jāpārbauda praksē, jo, lai saskaņotu pretējas īpašības, piemēram, pārredzamību un slepenību, kopību un individualitāti, būs nepieciešama pastāvīga kontrole un apņemšanās sodīt jebkuru individuālu mēģinājumu dot priekšroku vienai īpašībai, nepārtraukti cenšoties saglabāt līdzsvaru starp visām četrām īpašībām.

ES iestāžu pienākums būs atbilstoši darboties; šī darbība atspoguļos to apņemību būt par šī topošā Eiropas tirgus tiesnesi, kā arī aiz šīm iestādēm stāvošo valsts aizsardzības „čempionu” un dalībvalstu patiesu vēlmi ievērot šos jaunos noteikumus.

Viens vārds par kompensācijām. Tādām valstīm kā manējai, tas ir, Rumānijai, vismaz šobrīd kompensēšana ir svarīga sistēma kā nodrošināt mūsu nacionālās rūpniecības izdzīvošanu.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Gan finanšu un ekonomiskā, gan enerģētikas krīze šobrīd atkal rada draudus Eiropas vienotībai un drošībai. Tas atkal pierāda, ka vienīgi vienotība un solidaritāte ļauj mums veiksmīgi risināt galvenās problēmas modernajā pasaulē.

Kopēju, pārredzamu likumu ieviešana publisko iepirkumu procedūras drošības un aizsardzības jomā ir svarīgs pasākums, kas stiprinās Eiropas drošības politiku. Šī sistēma, kas ir specifiska tirgus ekonomikai, ļaus Eiropas rūpniecībai veiksmīgi konkurēt ar galvenajiem pasaules līderiem, īpaši Amerikas Savienotajām Valstīm.

Pēc iespējas ātrāk jāizveido stabila sistēma Kopienas līmenī, lai risinātu informācijas drošības problēmu, kā arī jāievieš atbilstoša kontroles sistēma ar drošību un aizsardzību saistīto ražojumu un aprīkojuma eksportam uz trešajām valstīm. Lisabonas līguma ratifikācija un ieviešana nodrošinās pastāvīgas un labi organizētas sadarbības izveidošanu drošības politikas jomā, kas ir būtiska ES nākotnei.

Bogusław Rogalski (UEN). - (PL) Kopš pagājušā gadsimta deviņdesmitajiem gadiem ir skaidrs, ka Eiropas aizsardzības tirgu sadrumstalotība ir atstājusi negatīvu ietekmi uz ekonomiku. Pēdējo divdesmit gadu laikā

izdevumi aizsardzības jomā ir samazināti, kas izraisa mazāku apgrozījumu un nodarbinātību, kā arī ieguldījumu mazināšanos pētniecības un jaunu militāro tehnoloģiju jomā.

Mūsdienās pat lielajām dalībvalstīm ir grūtības finansēt jaunu aizsardzības sistēmu. Lai attīstītu dalībvalstu aizsardzības pamatspējas, ir jāizveido Eiropas aizsardzības tehnoloģiju un rūpniecības bāze. Šis pasākums ir ļoti svarīgs, lai risinātu globālās problēmas aizsardzības jomā.

Ir svarīgi izveidot saskaņotu tiesisko regulējumu Eiropā, kas ļauj dalībvalstīm piemērot Kopienas noteikumus, neapdraudot pašu intereses aizsardzības jomā. Mums nevajadzētu aizmirst svarīgu aspektu, proti, kontroles procesa ieviešanu. Kontroles mērķis ir nodrošināt kandidātu efektīvu tiesisko aizsardzību, veicināt pārredzamību un novērst diskrimināciju publiskā iepirkumu procedūrā.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētāja kungs, arī es vēlos apsveikt referentu *Lambsdorff* kungu un ēnu referentus par svarīgo darbu, ko viņi ir paveikuši.

Eiropas tirgus galvenā īpašība ir sadrumstalotība, kas dominē valstu līmenī. Eksports ražojumu aizsardzības un drošības jomā ir pakļauts valstu licencēšanas sistēmām, kas atšķiras attiecībā uz procedūru, apjomu un termiņu.

Šis jaunais tiesību akts veicina pārredzamību un veido pamatu vienota, atklāta Eiropas tirgus aizsardzības jomā radīšanai, kas ir arī galvenais faktors Eiropas drošības un aizsardzības politikas stiprināšanai.

Ir arī svarīgi pieņemt pamatnoteikumus, kas nosaka piegādes un informācijas drošību. Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 296. pants arī ir izskaidrots un tagad attiecas uz aktuālām atkāpēm, kā to nosaka Līgums un pieprasa Eiropas Kopienas Tiesa.

Nobeigumā es vēlos uzsvērt, ka ir svarīgi, lai būtu elastīgi risinājumi, kas stiprinātu mazu un vidēji lielu uzņēmumu nozīmi, kuri dažās dalībvalstīs veido nozari, kas nodarbina tūkstošiem cilvēku.

Nickolay Mladenov (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, es arī vēlos apsveikt *Lambsdorff* kungu par lielisko darbu, ko viņš ir paveicis un, protams, viņa ēnu referentus, jo īpaši *Cederschiöld* kundzi, taču es vēlos uzsvērt arī kaut ko, ko teica *Toubon* kungs — Francijas prezidentūras lielisko darbu, panākot vienošanos par šo direktīvu.

Es ceru, ka tad, kad mēs pie tās atgriezīsimies pēc dažiem gadiem, mēs sapratīsim, ka mums nevajadzēja baidīties runāt par Eiropas aizsardzības aprīkojuma tirgu kopējā Eiropas tirgus dēļ. Lielāka konkurence ir Eiropas kopējās aizsardzības interesēs un Eiropas kopējās interesēs.

Es vēlos pievērst īpašu uzmanību vienai šīs direktīvas daļai, kas ir ļoti svarīga daudzām dalībvalstīm. Tas ir teksts, kas aplūko tieši apakšuzņēmuma līgumus. Es esmu ļoti priecīgs, ka vienošanās, kas panākta starp Padomi un Komisiju par tekstu, kas aplūko apakšuzņēmuma līgumus, lielā mērā atspoguļo to, uz ko Parlaments aicināja, proti, lielāku pārredzamību apakšuzņēmuma līgumu jomā. Otrkārt, par to, ka izvēloties apakšuzņēmumu, nav diskriminācijas attiecībā uz nacionālo valsti, un visbeidzot par to, ka valstu iestādes var atļaut līgumslēdzējiem novirzīt 30 % līgumā noteiktā darba apakšuzņēmējiem.

Tas notiek visas Eiropas rūpniecības apvienošanas interesēs.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Priekšsēdētāja kungs, es vēlos pateikties visiem debašu dalībniekiem. Ir skaidrs, ka pašreizējais teksts ir kompromiss un kā tāds nevar ietvert visus ierosinājumus, kas izteikti tā uzlabošanai. Tomēr tajā pašā laikā Parlamentam ir vairāki iemesli būt apmierinātam.

Pirmkārt, tas bija Parlaments, kas savā 2005. gada 17. novembra rezolūcijā Zaļajā grāmatā par iepirkumiem aizsardzības jomā lūdza Komisijai sagatavot šo direktīvu. Tādējādi tas lielā mērā ir Parlamenta priekšlikums.

Otrkārt, un pat vēl svarīgāk ir tas, ka pašreizējais teksts ir daudz guvis no jūsu ieguldījuma procesa laikā. Pamatojoties uz Iekšējā tirgus un patērētāju aizsardzības komitejas ziņojumu, tika izdarīti daudz grozījumi, jo īpaši attiecībā uz apjomu, noteikumiem par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu un pārredzamību.

Komisija var pieņemt visus šos grozījumus un tādēļ atbalsta tekstu. Mēs esam pārliecināti, ka šī direktīva radīs atšķirības un dos labumu patiesam Eiropas tirgum aizsardzības jomā. Palūkojoties uz to — vēl pirms pieciem gadiem ideja par šī tirgus izveidošanu ar Kopienas instrumentiem šķita kā zinātniskā fantastika vairumam cilvēku, bet šodien tā kļūst par realitāti. Mums nevajadzētu laist garām šo iespēju.

SĒDI VADA: M. ROURE*Priekšsēdētāja vietniece*

Alexander Graf Lambsdorff, *referents*. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es mudinu savu kolēģi deputātu *van Orden* kungu apsvērt faktu, ka vienīgā persona, kas viņu šeit atbalsta, ir Vācijas galēji ekstrēmists. *Pflüger* kungam no kreisajiem ekstrēmistiem es vēlos teikt, ka, mazliet tikai palasot likumu, viņš to saprastu. Tas nepavisam nav par eksportu, bet gan par Eiropas iekšējo tirgu.

Pretējā gadījumā tas, ko teica *Weiler* kundze, ir taisnība. Viņa teica, ka šie ražojumi ir dārgi konkurences trūkuma dēļ. Jā, ja nav konkurences, tad tie ir dārgi. Cerams, ka mēs radīsim lielāku konkurenci Eiropas iekšējā tirgū. Tas noteikti nepadarīs šos ražojumus lētus, taču vismaz noteiks tiem saprātīgāku cenu. Šī ir liela iespēja rūpniecībai atklāt jaunu tirgu un iespēja vidēja izmēra uzņēmumiem arī iekļūt šajā tirgū. Taču ir svarīgi, ka šī ir arī iespēja nodrošināt pārredzamību, kā arī iespēja pilsoniskajai sabiedrībai un daudzām nevalstiskām organizācijām labāk uzraudzīt to, kā šis tirgus tiek strukturēts un kas tajā notiek.

Es vēlos izteikt lielu pateicību *Mladenov* kungam un *Toubon* kungam par viņu līdzdalību neparastajā darbā saistībā ar šo projektu. Būtībā tas ir projekts, kas pakļauts otrajam pīlāram, proti, Eiropas drošības un aizsardzības politikas stiprināšanai, izmantojot pirmā pīlāra instrumentu, proti, iekšējā tirgus direktīvu. Bez Francijas prezidentūra lieliskā darba, veicot starpnieka pienākumus starp dalībvalstīm, kas ir ļoti grūts uzdevums, šis darbs nebūtu bijis veiksmīgs.

Mums ir jāpaplašina šīs iespējas. Tā būs iespēja politiskajai Eiropai. Tā būs iespēja Kopējai ārpolitikai un drošības politikai un iespēja vērtību un miera Eiropai. Tā ir iespēja, kas mums jāizmanto.

Tobias Pflüger (GUE/NGL). – (DE) Priekšsēdētājas kundze, es vēlos izteikt lūgumu saskaņā ar Reglamenta 145. pantu. Ja jūs uzrunā personīgi, tad jums ir iespēja īsi uz to atbildēt.

Samērā ātri kļūst skaidrs, kuri šeit ir ekstrēmisti, ja jūs palūkojaties, par ko šeit ir runa. Runa ir par tirgus ekstrēmismu, kas vērojams šajā jomā. Es teicu, ka efektīvāka aizsardzības rūpniecība Eiropas Savienībā dabiski ietekmēs ieroču eksportu. Nevienam nevar noliegt, ka šis ir tas gadījums. Ieteikt kaut ko citu nozīmētu Eiropas Savienības vispārējās attīstības apstāšanos.

Priekšsēdētājs. – Debates tiek slēgtas.

Balsošana notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Bogdan Golik (PSE), *rakstiski*. – (PL) Es vēlos uzsvērt, cik svarīgs ir priekšlikums Eiropas Parlamenta un Padomes direktīvai par to, kā drošības un aizsardzības jomā atsevišķos gadījumos ir koordinējamas publisko iepirkumu procedūras, noslēdzot publiskus būvdarbu, piegādes un pakalpojumu līgumus, kuru es pilnībā atbalstu.

Direktīva nodrošina veidu, kā publiskos iepirkumus drošības un aizsardzības jomā balstīt uz pārredzamiem kritērijiem, nediskriminējot konkursa kandidātus no citām ES dalībvalstīm, bet vienlaicīgi nodrošinot šo valstu drošību. Tādēļ ir tik svarīgi piesaukt Eiropas Kopienas dibināšanas līguma pantu, kas nosaka, ka tā noteikumus var neievērot, ja tas ir nepieciešams, lai aizsargātu ES dalībvalstu būtiskās intereses.

Kopēja ražošana, kopēji pirkumi, kopēji publiski iepirkumi, īpaši attiecībā uz tehnoloģiski visattīstītāko un tādējādi visdārgāko aprīkojumu nodrošinās Eiropas drošības un aizsardzības politikai liekākas izredzes uz veiksmi. Priekšlikums direktīvai, ko es atbalstu, ir pozitīvs solis ceļā uz ES dalībvalstu tirgu atklātību un sacensības mazināšanu starp valstīm, kas varētu izmantot kopējus un izdevīgus risinājumus.

Vienlaicīgi es vēlos paust iebildumus pret standartu priekšrocību kārtību, kas tiek pārbaudīti sastādot tehniskās specifikācijas aizsardzības aprīkojuma iegādei. Aizsardzības ministriem vajadzētu būt atbildīgiem par piemērošanas prioritāšu noteikšanu.

Turklāt es arī ievēroju, ka šajā priekšlikumā nav nekādas atsaucē uz Labākās prakses kodeksu Eiropas Aizsardzības aģentūras piegādes ķēdē, ko īsteno piegādātāji. Tādēļ nav skaidrs, vai šis kritērijs turpmāk ir jāņem vērā, izvēloties piegādātājus.

Dushana Zdravkova (PPE-DE), rakstiski. – (BG) Es uzskatu, ka aizsardzība un drošība ir īpaši svarīgas jomas katrai dalībvalstij, taču galvenokārt tās interesē ikvienu Eiropas Savienības valstu iedzīvotāju, kā arī Eiropas aizsardzības nozari.

Bez teikšanas ir skaidrs, ka šīs direktīvas ietekmes mazināšanas iespēja tiks izmantota joprojām. Tādēļ ir ļoti svarīgi, lai dalībvalstis tiktu mudinātas uzlabot savus tiesību aktus, kas nosaka publisko iepirkumu valsts drošības jomā. Tām arī vajadzētu izmantot iespēju, ko nosaka Eiropas Kopienas dibināšanas līguma 296. pants, pamatojoties uz nosacījumu, ka tās nodrošina vienādu pārredzamības, atbildības, koncentrēšanās uz rezultātiem un efektivitāti līmeni, kā arī atbilstošu sistēmu radušos strīdu risināšanai.

Es vēlos teikt, ka direktīva, lai cik plaša un specifiska tā būtu, nevar aizstāt nepieciešamību pēc ES aizsardzības rūpniecības nozares un kopumā skaidra redzējuma par drošības nozari. Redzējuma un stratēģijas trūkumu nevar kompensēt ar nosacījumiem un izņēmumiem, kas liktu valstīm „blēdīties”, lai aizsargātu savas privātās intereses gan vairumtirdzniecībā, gan mazumtirdzniecībā atkarībā no to aizsardzības nozares lieluma. Šī iemesla dēļ šajā jomā ir jāizstrādā stratēģija, kas atbalsta Eiropas principus.

15. Jautājumu laiks (jautājumi Komisijai)

Priekšsēdētājs. - Nākamais punkts ir Jautājumu laiks (B6-0001/2009).

Mēs atbildēsim uz vairākiem jautājumiem, kas ir iesniegti Komisijai.

Pirmā daļa

Priekšsēdētājs. – Jautājums Nr. 30, ko iesniedza **Colm Burke** (H-0992/08)

Temats: Eiro desmitgade

Ņemot vērā nesenās svinības, lai atzīmētu desmito gadadienu, kopš eiro ieviešanas, vai Komisija var komentēt galveno gūto mācību attiecībā uz fiskālās politikas koordinēšanu eirozonā, īpaši ņemot vērā neseno finanšu un ekonomikas krīzi?

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. – Lai gan pieredze ar budžeta koordināciju ir bijusi kopumā pozitīva, varam izdarīt dažus secinājumus. Pirmo desmit gadu analīze aktualizē nepieciešamību stiprināt budžeta pārraudzību labos laikos. Tā parāda arī nepieciešamību risināt plašākus jautājumus, kas var ietekmēt dalībvalstu makroekonomisko stabilitāti un kopējo ekonomiskās un monetārās savienības funkcionēšanu.

Koordinējot fiskālo politiku, būtu iespējams labāk īstenot valstu budžetu politiku visā ciklā, t.i., gan uzplaukuma, gan lejupslīdes laikā. Pastiprināta uzmanība jāpievērš valstu parāda uzraudzībai, vienlaicīgi nostiprinot vidēja termiņa budžeta mērķus, lai risinātu netiešo saistību jautājumu. Visi šie pasākumi prasa pamatīgāku budžeta pārraudzību.

Bet pārraudzība būtu arī jāpaplašina, jo jāņem vērā notikumi dalībvalstīs, kas var ietekmēt budžeta ilgtspējību, piemēram, tekošo kontu deficīta pieaugums, pastāvošās inflācijas atšķirības, pastāvošās atšķirības vienas darbaspēka vienības izmaksu maiņa vai nelīdzsvarotas izaugsmes tendences.

Pārraudzība jāveido, izmantojot esošos instrumentus. Galvenie instrumenti fiskālās politikas pārraudzībā un ekonomiskās politikas koordinācijā ir skaidri formulēti Līgumā un Stabilitātes un izaugsmes paktā.

Nesenais Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāns, ko Komisija pieņēma pagājušā gada 26. novembrī arī ir jauns panākums pārvaldībā un budžeta koordinācijā.

Tas uzsver Komisijas kā katalizatora nozīmi īstermiņa ārkārtas ekonomikas stabilizēšanas plānos. Pamatojoties uz mūsu pašu ekonomisko novērtējumu, Komisija ir ātri izveidojusi oficiālu un uz skaitļiem pamatotu atbildi uz ekonomikas lejupslīdi. Komisijas ātra rīcība ir reakcija uz skaidri redzamajiem, lielākiem nekā jebkad agrāk, riskiem valstu ekonomiskajai politikai šajos apstākļos.

Atveseļošanas plāns atzīst sākotnējo uzdevumu sadalījumu, kas ietverts ES ekonomiskās politikas pamatā. Tā kā dalībvalstis ir atbildīgas par budžeta politiku, Komisija izvirzīja globālu mērķi noteikt papildu fiskālos stimulus, ņemot vērā to apmēru, kas nepieciešams, lai iekustinātu ES ekonomiku kopumā.

Dalībvalstis drīkst pašas noteikt savu attiecīgo fiskālo stimulu lielumu un sastāvu. Tas tagad nozīmē koordinācijas un pārraudzības problēmas valstu pasākumu ieviešanā. Komisija un ECOFIN padome kopīgi pārraudzīs valstu pasākumu ieviešanu atbilstīgi atveseļošanas plānā ietvertajiem principiem.

Raugoties nākotnē, fiskālās pārraudzības saprātīga ieviešana nostiprinās cerības uz turpmāko fiskālo attīstību. Kopā ar valstu budžetu sistēmas un noteikumu nostiprināšanu un reformu ieviešanu, kas ierobežo ar vecumu saistīto izdevumu pieaugumu, tā nodrošinās ilgtspējīgā stāvokļa atjaunošanu.

Tādējādi fiskālās pārraudzības saprātīga ieviešana mazinās bažas par augošiem deficītiem, kā arī risku prēmiju, privāto patēriņu un ieguldījumu parādiem.

Colm Burke (PPE-DE). - Es augstu vērtēju jūsu atbildi, komisāra kungs. Ņemot vērā to, ka mums ir kopēja monetārā politika, un arī ņemot vērā šā brīža problēmas, vai jūs paredzat lielāku nozīmi Eiropgrupai, vienlaikus respektējot nodokļu politiku atsevišķās valstīs? Vai jūs domājat, ka Lisabonas līguma īstenošana vai pieņemšana jebkādā veidā ietekmēs šo jomu saistībā ar nodokļu politiku? Es domāju, ka svarīgi ir tas, ka mums ir jāstrādā kopā. Vai jūs esat iecerējis kādus jaunus pasākumus, lai radītu stimulus ES valstu tautsaimniecībām?

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. - Kāds ir Eiropgrupas uzdevums? Kā jūs zināt, Eiropgrupa šobrīd ir neformāla struktūra un tāda paliks arī pēc Lisabonas līguma stāšanās spēkā. Tātad Eiropgrupa nevar pieņemt oficiālus lēmumus pat tad, kad tie attiecas tikai uz eiro zonas dalībvalstīm. Oficiālus lēmumus var pieņemt tikai ECOFIN padome.

Bet pēdējo trīs vai četros gados, kopš sākās Luksemburgas prezidentūra *Jean-Claude Juncker* vadībā, jo īpaši 2005. gada janvārī, Eiropgrupa ir pilnveidojusi diskusiju darba kārtības saturu. Eiropgrupas locekļi kopā ar Komisiju un ECB diskutē par padziļinātu budžeta uzraudzību un plašāku ekonomikas uzraudzību, ko es minēju savās ievada piezīmēs. Eiropgrupa bieži diskutē par citiem jautājumiem, kas saistīti ar eiro ārējo nozīmi un eiro ārējo dimensiju.

Nodokļu jautājumi, kā jūs zināt, ir ļoti jutīgi jautājumi. Atbilstīgi šobrīd spēkā esošajam līgumam un arī Lisabonas līgumam nākotnē lēmumi par nodokļiem prasa vienprātīgu nostāju ES līmenī, un es neprognozēju nekādas pārmaiņas lēmumu pieņemšanas pamatos pārskatāmā nākotnē.

Jörg Leichtfried (PSE). - (DE) Komisāra kungs, mani interesē šāds jautājums. Pēdējo desmit gadu laikā Eiropgrupa ir guvusi milzīgus panākumus, un, jo īpaši šīs krīzes laikā, citas valstis ir paukušas interesi pievienoties šai grupai. Vai Komisija jau plāno, kuras valstis varētu kļūt par tās locekļiem nākotnē? Vai ir citas valstis, kas vēlas pievienoties eiro zonai tādēļ, ka dalība tajā ir izrādījusies tik vērtīga?

Nils Lundgren (IND/DEM). - (SV) Vispirms es vēlos uzdot šādu jautājumu: ja dalība ir bijusi tik sekmīga pēdējo desmit gadu laikā, tad kāpēc, piemēram, Itālijai un Grieķijai desmit gadus valsts obligāciju likme ir par pāris procentpunktu augstāka nekā Vācijai

Otrkārt, kāpēc Zviedrijā desmit gadus procentu likme ir par 0,4 procentpunktiem zemāka nekā Vācijā, bet Somijā par 0,6 procentpunktiem augstāka, ja abas ir labi pārvaldītas valstis?

Joaquín Almunia, Komisijas loceklis. - Kā jūs zināt, Slovēkija iestājās eiro zonā šī gada 1. janvārī, tātad tagad 16 no 27 ES dalībvalstīm ir pilntiesīgas EMS dalībnieces un izmanto vienu valūtu — eiro. Kura valsts būs nākamā? Komisijas nevar atbildēt uz šo jautājumu. Tie kandidāti, kuri vēlas pievienoties eiro zonai, iesniedz pieteikumus. Šobrīd mēs zinām, kuras ES dalībvalstis pēc iespējas ātrāk vēlētos pievienoties eiro zonai, bet diemžēl neatbilst visiem Līgumā prasītajiem kritērijiem — tās ir Baltijas valstis, Ungārija un citas. Mēs arī zinām, ka ir divas ES dalībvalstis, proti, Apvienotā Karaliste un Dānija, kuras ir vienojušās par atteikšanās klauzulu, kas atļāva tām nepievienoties eiro zonai. Tādēļ tām nav tāda pienākuma kā citām ES dalībvalstīm, kurām ir jāsigatavo valsts un tās ekonomika, lai kādu dienu varētu pievienoties eiro zonai.

Es nezinu, kura būs nākamā valsts pēc Slovēkijas, kas pievienosies eiro zonai. Iespējams, ka tā būs viena no divām dalībvalstīm, uz kurām attiecas atteikšanās klauzula. Iespējams, ka nākamajos mēnešos, piemēram, Dānija varētu pieņemt lēmumu vairs neizmantojot izņēmuma stāvokli un pievienoties eiro zonai. Būtībā Dānija atbilst visiem kritērijiem, lai saskaņā ar Līgumu pievienotos eiro zonai, bet to izlems Dānijas valdība, Dānijas parlaments un varbūt Dānijas iedzīvotāji referendumā.

Šorīt mēs pieminējām eiro desmitgadi. Esmu pārliecināts, ka nākamajos desmit gados visas vai gandrīz visas ES dalībvalstis pievienosies eiro zonai, jo šajos krīzes laikos, šajā ekonomiski grūtajā periodā eiro zonas dalībvalstu priekšrocības ir ievērojami palielinājušās. Tie, kas vēl nav iestājušies eiro zonā, saprot, ka priekšrocības ir daudz lielākas un daudz svarīgākas nekā pienākumi, kurus uzliek dalība eiro zonā, vai grūtības.

Pieminot jūsu piezīmi, ja es būtu jūsu vietā, es neizteiktu argumentus pret eiro zonu, izmantojot procentu likmes. Pajautājiēt Dānijai, kas notika ar tās procentu likmēm šajā krīzes laikā. Dānija nav eiro zonas dalībvalsts,

bet tās valūta ir cieši saistīta ar eiro, un tās centrālā banka cieši seko Eiropas Centrālās bankas lēmumiem. Tirgi pašlaik nav labvēlīgi tām valstīm, kas nav eiro zonā. Tirgi šīm valstīm uzliek augstākas riska prēmijas.

Priekšsēdētāja. Jautājums Nr. 31, ko iesniedza **Paulo Casaca** (H-1016/08)

Temats: Piena produktu cenu sabrukums ES tirgos.

Saskaņā ar Komisijas 2008. gada 21. novembra darba dokumentu par cenu tendenču monitoringu, kas pievienots paziņojumam par pārtikas cenām Eiropā (9. lpp.), laika posmā starp 2007. gada oktobri un 2008. gada oktobri sviesta cena ES tirgū samazinājās par 30 %, kamēr piena pulvera cena samazinājās par 40 %. Tātad izskatās, ka abas cenas neapturami tuvojas intervences līmenim.

Vai Komisija uzskata, ka saturs pirms gada iesniegtajam priekšlikumam par piena kvotu palielināšanu, ko apstiprināja Parlaments un Padome, ir jāatstāj negrozīts, pastāvot šādām tirgus tendencēm?

Vai Komisija uzskata, ka ierobežojumi, kas noteikti pašreizējos likumos par intervenci piena pulvera un sviesta cenās, ir pietiekami, lai novērstu katastrofālo ietekmi uz lauksaimnieku ienākumiem, kā tas ir Azoru reģionā, kur lauksaimnieku darbība ir pilnīgi atkarīga no minēto piena produktu tirgus?

Mariann Fischer Boel, *Komisijas locekle*. – Es sāksu ar situācijas aprakstu, kāda tā izskatījās tikai pirms dažiem gadiem. Mēs visi atceramies, ka piena nozare bija ļoti stabila ar pavisam nelielām cenu svārstībām, bet pēdējo gadu laikā situācija ir būtiski mainījusies. Vispirms 2007. gadā, es skaidri atceros augustā un septembrī, mēs redzējām milzīgu piena produktu cenu pieaugumu, pēc tam pagājušajā gadā mēs piedzīvojām tādu pašu vai pat vēl lielāku cenu samazinājumu, tādēļ šodien ir situācija, ka cenas ir ļoti tuvu intervences cenām un dažās Eiropas daļās pat zemākas par tām.

Es varu apgalvot Parlamenta deputātiem, ka esmu ļoti nobažījies par Eiropas piena tirgus ātro pasliktināšanos. Mums ir atbalsta pasākumi, kurus var aktivizēt, lai atbalstītu piena nozari, un mēs jau esam sākuši rīkoties.

Pretēji parastajai situācijai, kad privātā sviesta uzglabāšanas shēmu allaž aktivizē 1. martā, mēs esam nolēmuši aktivizēt shēmu no 1. janvāra, kas nozīmē, ka produkcija, kas ir saražota decembrī, arī ietilpst šajā shēmā. Intervences iepirkumi vai eksporta izdevumu atmaksāšana ir citi instrumenti, kas pieejami, lai efektīvi atbalstītu piena nozari vai piena tirgu.

Intervences sistēmā, kas sāksies martā un ietvers produkciju, kas tiks saražota februārī, sviestu un piena pulveri varēs iepirkt līdz augusta beigām. Vispirms fiksētos daudzumos par fiksētām cenām, pēc tam ar iepirkumu sistēmu, ja situācija to prasīs.

Es vēlos jums atgādināt situāciju 2007. gadā. Es domāju, ka mēs atceramies tūlītējo un ātro Eiropas Parlamenta, Padomes un dalībvalstu reakciju, kas izdarīja uz mani milzīgu spiedienu, lai nekavējoties, drīzāk vakar nekā rīt, palielinātu kvotas, tādējādi atvieglot situāciju attiecībā uz patērētāju cenām.

Lai mēģinātu kļiedēt apgalvojumus, kas kļīst no mutēs mutē, ka pie pašreizējām ļoti zemajām piena cenām esot vainojama piena kvotu palielināšana, es vēlos šodien ļoti skaidri pateikt, ka par spīti kvotu palielinājumam 2 % apjomā, kas notika pēc šī gada aprīļa, piena ražošana patiesībā ir samazinājusies. Tā tas ir noticis, lai gan kvotu palielināšana bija ražošanas iespēja (bet pilnīgi noteikti nebija pienākums) dalībvalstīm vai lauksaimniekiem. Tas skaidri pierāda, ka piena produktu ražotāji reaģē uz tirgus signāliem.

Tādēļ kvotu sistēmā ieviestās relatīvi mazās izmaiņas nekādā gadījumā nav vainojamas pašlaik vērojamajā tirgus nepastāvībā. Zemāks patērētāju pieprasījums, iespējams, ir reakcija uz pagājušā gada augstajām cenām, kad patērētāji mēģināja vai gribēja atteikties no augstas kvalitātes dārgiem produktiem. Protams, ka liela nozīme ir arī pasaulē valdošajam ekonomiskajam klimatam. Šī paša iemesla dēļ ir svarīgi, lai mēs nemuļķotu sevi un nedomātu, ka ar piena tirgus mikrovadību mēs pieņemam lēmumus par visu nozari. Jāsecina, ka kvotu sistēma nav spējusi panākt tirgus stabilitāti.

Jautājumā par Azoru reģionu Portugāles valdība ir izmantojusi ikvienu iespēju prasīt papildu kvotas salām tādēļ, ka Azoru salas ir ļoti konkurētspējīgas un paaugstinot produktivitāti gūst sev labumu. Esmu pārliecināta, ka lielākas kvotas un paredzamā kvotu sistēma dos labumu Azoru piena nozarei. Tā būs, es domāju, pat par spīti tam, ka šīs skaistās salas atrodas diezgan nomaļus un piens ir jāizvadā pa deviņām salām.

Noslēgumā es varu apgalvot Parlamenta deputātiem, ka es vadīšu mūsu piena nozares instrumentus atbildīgi, lai nodrošinātu efektīvu drošības tīklu visai nozarei.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Paldies par jūsu paskaidrojumiem, komisāres kundze. Man žēl, ka es nespēju būt tik optimistisks par to, ka atļautā ražošanas līmeņa palielinājums dos labumu Azoru ražošanai.

Es varu apgalvot jums, ka sekas — saskaņā ar to, kas publicēts žurnālā šonedēļ, tās jau ir novērtētas ar piena pulvera tirgus cenu kritumu par vairāk kā 60 % kopš 2007. gada augusta — dziļi ietekmēs lauksaimnieku ienākumus Azoru autonomajā reģionā un noteikti arī dažās citās Eiropas daļās. Šie pasākumi, kuriem, es ceru, būs kāda ietekme, vēl līdz šim neko nav ietekmējuši. Tādēļ, komisāres kundze, es lūdzu jūs veltīt pilnīgi visu uzmanību šim jautājumam.

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Jūs zināt, ka es vienmēr ļoti priecājos par dialogu un diskusijām ar jums par lauksaimniecības nozares nozīmi un par Azoru salām.

Mēs šodien atrodamies ļoti sarežģītā tirgus situācijā. Tas nav tikai Azoru salu gadījumā, bet tā ir vispārējā situācija Eiropā. Mums jāsaprot, ka cenas samazinās līdz tādām līmenim, kādu mēs pirms sešiem mēnešiem pat nevārējam iedomāties. Es varu tikai apgalvot jums, un es ceru, ka jūs ticat manām spējām atrast īsto risinājumu īstajā laikā, ka mēs spēsim vadīt sistēmu šajos apstākļos.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Komisāres kundze, vēlu jums laimīgu Jauno gadu, kaut arī ziņas par piensaimniecību nav labas.

Komisāres kundze, vai es varētu pajautāt tieši jums, — jo tieši jūs norādījāt uz dažiem faktoriem, kas izraisīja cenu kritumu — tā kā mums nav skaidrs, kāpēc cenas tik dramatiski pieauga, vai ir detalizēti analizēts, kādēļ cenas tik dramatiski samazinājās? Vai jūs esat pārliecināta, ka reformas par veselības pārbaudēm ir pietiekamas, ņemot vērā visu šo nenoteiktību? Visbeidzot, vai drošības tīkls ir pietiekams, ja mēs iedragājam ražotāju pārliecību un viņi samazina piena ražošanu, kā tas notiek pašlaik?

Mariann Fischer Boel, Komisijas locekle. – Pirmkārt, es domāju, ka ir dažādi cēloņi ļoti zemajām piena cenām.

Iespējams, ka vissvarīgākais cēlonis ir fakts, ka Krievijas tirgus ir ārkārtīgi svarīgs Eiropas Savienībai, un pavisam nesen mēs piedzīvojām milzīgu devalvāciju, kas notika Krievijas ekonomikas sektorā, kas nozīmē, ka cenas Krievijas patērētājam ir ievērojami pieaugušas. Es nezinu precīzus skaitļus, bet devalvācija ir vismaz 50 %. Sekas ir tādas, ka iespējas pārdot mūsu produkciju Krievijā ir ievērojami samazinājušās. Kā es jau minēju, zināma nozīme ir arī 2007. gada augsto cenu ietekmei, kad augsto cenu dēļ cilvēki pirka mazāk piena produktu — acīmredzot viņi turpina pirkt mazāk. Turklāt vēl ir arī šodienas situācija ar nenoteiktību kopējā ekonomiskajā situācijā.

M. McGuinness jautāja, vai mēs domājam, ka tas, ko esam darījuši veselības pārbaudē jomā, ir pietiekami labi izdarīts. Fakts ir tāds, ka veselības pārbaudes sāksies pēc 2010. gada 1. janvāra, kad būs pieejami visi dažādie līdzekļi, lai atbalstītu dažādās nozares. Diskusiju laikā mēs sapratām, ka mums radušās jaunas problēmas, kuru risināšanai rezervējām modulācijas rezultātā radušos naudu. Bet 2009. gadā šīm problēmām vēl nav lielas ietekmes. Tādēļ mēs esam ierosinājuši Eiropas Parlamentam, Padomei un ECOFIN padomei, ka tā sauktās neizmantojamās naudas — kopā 5 miljardi eiro, kas paredzēti lauksaimniecības un lauku attīstības politikai — daļa 1,4 miljardu eiro apmērā jāizlieto tagad, 2009. gadā. Tagad Parlamentam un Padomei ir jālemj, vai ir iespējams izlietot daļu no šīs naudas.

Atcerieties jauno problēmu uzskaitījumu, tajā bija minēta arī piena nozare. Tādēļ es ceru, ka arī Parlamentā būs sapratne par to, kā ierosināt, lai daļu šīs naudas izmantotu arī piena nozares problēmu risināšanai.

Priekšsēdētāja. Jautājums Nr. 32, ko iesniedza **Johan Van Hecke (H-1018/08)**

Temats: Mikrokredīti

2008. gada maijā komisāre *Mariann Fischer Boel* ierosināja novirzīt ES finansējumu, ko pirms tam izmantoja eksporta subsīdijām, cenu atbalstam un rezervju uzkrāšanai mikrokredītiem, lai dotu iespēju lauksaimniekiem jaunattīstības valstīs pirkt sēklas un minerālmēslus. Mikrokredīti neapšaubāmi ir svarīgs atbalsts cīņā ar nabadzību un instruments, lai sasniegtu tūkstošgades mērķus. 2008. gada aprīlī Parlaments rakstiskā deklarācijā aicināja piešķirt vairāk resursu mikrokredītu projektiem.

Kādus praktiskus pasākumus Komisija līdz šim ir veikusi, lai pārbaudītu, kas ir noticis ar šo priekšlikumu?

Jim Allister (NI). – Vai tad nav pieņemts uzklaut divus papildrunātājus pēc jautātāja, un vai tad es nenorādīju uzreiz komisāres kundzei uzdotā jautājuma sākumā, ka man ir papildjautājums?

Kāpēc tas netika paziņots?

Priekšsēdētāja. – *Allister kungs*, es pat nezināju, ka jums ir jautājums. Ja es to būtu zinājusi, es, protams, būtu devusi jums vārdu.

Jim Allister (NI). – Jūsu darbinieki ar cieņu man norādīja, ka mans lūgums ir atzīmēts. Tātad, ja jūsu darbinieki par to zināja, tad tas nozīmē, ka jūs arī to zinājat.

Kāpēc jūs neinformēja par to?

Priekšsēdētāja. – Es atvainojos, mani darbinieki teica, ka neviens jūs nav redzējis.

Louis Michel, Komisijas loceklis. – *(FR)* Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Parlamenta un Padomes diskusijās par noteikumu pieņemšanu, ar kuriem izveido Eiropas Pārtikas mehānismu, tika pieņemts lēmums neizmantot budžeta 2. pozīcijā pieejamos līdzekļus, lai finansētu šo mehānismu, kas ir pretrunā Komisijas priekšlikumam. Tomēr Eiropas Parlamenta un Komisijas Regula, kuru pieņēma 2008. gada 16. decembrī, budžeta 4. pozīcijai tomēr paredzēja EUR 1 miljardu laika posmam no 2008. līdz 2010. gadam. Tas tiks izmantots, lai finansētu pasākumus, kas atbalsta lauksaimniecību un nodrošinājumu ar pārtiku jaunattīstības valstīs, kuras vismagāk skārusi pārtikas krīze. Mikrokredīti ir pieminēti daudzos no šiem pasākumiem, kā arī citos pasākumos, kuru mērķis ir stiprināt lauksaimniecību un ražošanu lauku reģionos. Parlamentam būs tiesības pārbaudīt, kā tiek plānots šis darbs, ko finansēs šis mehānisms, atbilstīgi komitoloģijas noteikumu nosacījumiem. Es varu jūs informēt, ka sākuma pakete aptuveni EUR 300 miljonu apmērā, kas paredzēti 24 līdz 25 valstīm, tiks iesniegta februārī, bet kopējo plānu visa jaunā mehānisma izmantošanai Komisija noteikti iesniegs un pieņems līdz 2009. gada 1. maijam.

Kopumā ņemot, Komisija atbalsta mikrokredītu un mikrofinansu iestāžu izveidošanu. Papildus kredītam, pēdējās piedāvā plašu finanšu pakalpojumu klāstu, ieskaitot uzkrājumus, apdrošināšanas produktus, naudas pārveidumus un maksājumu sistēmas. Komisija ir apņēmusies palīdzēt piekļūt šiem finanšu pakalpojumiem personām, kas atrodas visnelabvēlīgākajā situācijā un kam ir zemi ienākumi. Tā uzskata, ka vislielākais šķērslis tam, lai izveidotu finanšu atbalsta sistēmas tiem, kas atrodas visnelabvēlīgākajā situācijā, nav finansējuma trūkums, bet gan institucionālās un tehniskās kapacitātes trūkums. Tādēļ Komisija koncentrē savus pūliņus galvenokārt uz to, lai nostiprinātu mikrofinansēšanas pakalpojumu sniedzēju institucionālās pilnvaras. Ja tomēr izrādās, ka mikrofinansēšanas iestādēm ir ļoti ierobežota piekļuve finanšu fondiem, piemēram, gadījumos, kad mikrofinansēšanas iestādes vēlas sniegt savus pakalpojumus lauku rajonos, Komisija var finansēt šīs iestādes ar tādu specializēto finanšu iestāžu starpniecību kā Eiropas Investīciju banka (EIB), izmantojot kredītus, lai piešķirtu aizdevumus vai lai palielinātu kapitālu. Atsevišķos gadījumos, kad tiek izveidotas jaunas mikrofinansēšanas iestādes, Komisija var lemt par finanšu piešķiršanu darbības uzsākšanai ar specializēto NVO starpniecību. Turklāt, pamatojoties uz šīm salīdzinošajām priekšrocībām, EIB vada mikrofinansēšanas operācijas, izmantojot ES budžeta finansētos mehānismus, proti, FEMIP (Eiropas un Vidusjūras reģiona valstu ieguldījumu un partnerības instrumentu) Vidusjūras reģiona gadījumā vai Eiropas attīstības fondu, kas ir ieguldījumu mehānisms Āfrikas, Karību un Klusā okeāna valstīm.

Johan Van Hecke (ALDE). – *(NL)* Priekšsēdētāja kungs, mēs visi šeit apsveicām lēmumu piešķirt EUR 1 miljardu nabadzīgākajiem lauksaimniekiem valstīs, kuras vismagāk skārusi pārtikas krīze, un es personīgi nožēloju, ka Komisijas ierosinājums izlietot neizmantoto lauksaimniecības finansējumu šim mērķim netika realizēts atsevišķu dalībvalstu un arī Parlamenta vienas daļas izdarītā spiediena dēļ.

Lai gan komisāres kundze teica, ka Komisija piešķir lielu nozīmi mikroaizdevumiem kā efektīvam instrumentam nabadzības apkarošanā, tomēr nesen ir parādījušies daži jautājumi un kritika, it īpaši par to pieejamību. Cilvēki saka, ka tas ir instruments pilsētai, kurš nav pieejams lauku apvidiem.

Mans jautājums Komisijai ir šāds: vai ir veikta vispārēja šī instrumenta izvērtēšana?

Louis Michel. – *(FR)* Protams, ka mēs, kā es jau teicu, strādājam pie tā, lai sagatavotu mehānismu, kam būtu nekavējoties jāļauj mums izmantot finanšu resursus, kas ir speciāli domāti šim mērķim.

Es uzskatu, ka ne šī finansējuma daba, ne tā izcelsme nerada kapacitātes problēmu. Ir skaidrs, ka pat lauku apvidu projektu gadījumā nebūs nekādu problēmu. Tādēļ es varu jūs iedrošināt tajā ziņā, ka grūtību nebūs, un jebkurā gadījumā jūsu bažas tiks kļiedētas, un to jūs redzēsiet jau pirmajā paketē, kura nāks februāra beigās un arī kopējā plānā, kurš būs pieejams vēlākais 1. maijā.

Jörg Leichtfried (PSE). – *(DE)* Man ir tikai viens īss jautājums: vai jūs esat domājuši par kādu kontroles mehānismu šiem mikroaizdevumiem, lai mudinātu cilvēkus pievērsties godīgai tirdzniecībai vai bioloģiskajai

lauksaimniecībai, un vai jūs uzskatāt, ka šāda kontrole būtu noderīga? Vai arī jūs uzskatāt, ka patiešām nav svarīgi, vai šāda veida prasības tiek ieviestas vai ne?

Louis Michel. – (FR) Es patiešām nevaru iesaistīties tiešā jaunattīstības valstu vadīšanā. Jaunattīstības valstīm šajās lietās lielākoties ir ļoti trausla politika. Es domāju, ka esmu sapratis jūsu jautājuma būtību, un man šķiet, ka jūsu ierosinātā pieeja ir daudzsoļīga. Es arī redzu, ko jūs ar to vēlētos panākt. Varbūt es vēlreiz pievērsīšos šim jautājumam un centīšos ietvert to pašreizējās diskusijās un tad atgriezīšos pie jums, lai redzētu, kā mēs to varam sakārtot.

Es iztēlojos, ka jūs domājat par stimuliem, kas ļautu mums noteiktus pasākumus vairāk virzīt uz mazām ģimenes saimniecībām un tamlīdzīgi. Es domāju, ka bioloģiskā lauksaimniecība vairākās jaunattīstības valstīs nepašaubāmi ir iespēja ar nosacījumu, ka būtu iespēja radīt nozares. Tomēr tas man tikai nejausi ienāca prātā. Ja mēs varam radīt nozari valstī, kur vienmēr ir lauksaimniecības produkcijas pārpalikums, tā, protams, būtu interesanta dažādošana ar labu pievienoto vērtību. Es skaidri redzu, ka jūsu ierosinājums ir noderīgs, un apsolu iesaistīt jūs mūsu darbā, lai jūs varētu strādāt kopā ar manu personālu un padomāt, kā mēs varam to ietvert mūsu diskusijās.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Vai komisāres kundze bažijas, ka jautājums par pasaules nodrošinājumu ar pārtiku, kas ir daļa jautājuma, ir izslīdējis no politiskās darba kārtības pasaules ekonomiskās krīzes dēļ? Kādas darbības Komisija veiks, lai nodrošinātu, ka tas ir viens no politiskās darba kārtības svarīgākajiem jautājumiem, jo 30 000 bērnu joprojām ik dienu mirst no bada un badošanās?

Louis Michel. – (FR) Es dažreiz brīnos par dažiem jautājumiem, un nevis tāpēc, ka mēs nerunājam par šīm lietām un nestrādājam pie tām katru dienu. Jūsu jautājums nozīmē, ka Komisija nav pietiekami ieinteresēta turpināt darbu, kuru tā uzsāka ar Parlamenta palīdzību un atbalstu.

Esiet droši, man jāsaka jums, ka šis ir interesants jautājums, jo fakts, ka cenas ir kritušās kopš pārtikas krīzes pirms dažiem mēnešiem, varētu likt kādam uzskatīt, ka problēma ir atrisināta. Lai gan cenas ir pazeminājušās, tās neatgriezīsies pie relatīvi zemā līmeņa, kāds bija pirms tam. Tādēļ jūs pareizi uzsverat to un norādāt, ka pārtikas krīze joprojām turpinās un ka tā būs reāla problēma vēl daudzus gadus. Jūs varat būt pārliecināti, ka es uzraudzīšu šo lietu ļoti stingri, tā netiks aizmirsta.

Otrā daļa

Priekšsēdētāja. Jautājums Nr. 33, ko iesniedza **Marian Harkin** (H-0970/08)

Temats: Budžeta reformas

Komisijas sabiedriskās apspriedes „Budžeta reforma, pārmaiņas Eiropā” rezultāti aicināja Komisiju veicināt efektivitāti un produktivitāti budžeta izpildē, palielinot tā pārredzamību un publisko pieejamību. Turklāt neseno publicētais Revīzijas palātas ziņojumā par 2007. gadu bija dažādi ieteikumi par izmaksu/riska līdzsvarošanu, pārraudzīšanu un informēšanu, par instrumentu vienkāršošanu un dalībvalstu informācijas un kontroles uzlabošanu. Vai Komisija var komentēt, kādus pasākumus tā veiks, lai risinātu sabiedriskās apspriedes un Revīzijas palātas ziņojuma galvenos jautājumus, lai palielinātu veiktspēju un mazinātu administratīvos slogus?

Dalia Grybauskaitė, Komisijas locekle. – Man šodien ir uzdoti divi jautājumi par budžeta reformu, viens vispārīgāks un viens konkrētāks par lauksaimniecības lietām. Esmu priecīga, ka man ir uzdoti vismaz divi jautājumi, jo mēs lūdzām Parlamentam izrādīt lielāku interesi.

Atbildot uz pirmo jautājumu, tas ir vispārīgāks un vairāk attiecas uz Eiropas budžeta izpildi un izpildes efektivitāti. Sabiedriskā apspriede daļēji koncentrējās tieši uz to, kā padarīt Eiropas budžeta izpildi efektīvāku, ātrāku, vienkāršāku un pārredzamāku. Sabiedriskā apspriede stingri pieprasīja uzlabot Eiropas budžeta efektivitāti un produktivitāti, jo īpaši administratīvā budžeta un kontroles vienkāršošanu un proporcionalitāti.

Šajā kontekstā tika noteikti vairāki jautājumi, no kuriem daži Komisijā jau sāk pieņemt konkrētu veidu. Šo iniciatīvu skaitā, kas jau darbojas, ir Eiropas pārredzamības iniciatīva. Pateicoties šai iniciatīvai, Komisija jau ir reaģējusi uz nepieciešamību palielināt budžeta atklātību un pieejamību.

Dažiem citiem sabiedriskajā apspriedē minētiem jautājumiem jāpievērš nopietna uzmanība. Pirmais jautājums ir to izdevumu integrēšana, kuri pašlaik ir ārpus budžeta — tā sauktā finanšu iekļaušana budžetā. Tas acīmredzami palielinātu sinerģiju, likumību un administratīvo vienkāršošanu, kas mums nav pārāk labi izdevies gadu gaitā. Jūs zināt par to saistībā ar dažiem fondiem. Dalībvalstu atbildība ir vēl viens svarīgs

faktors. Ir būtiski nostiprināt to dalībvalstu atbildību, kuras pārvalda 80 % no Eiropas budžeta, jo īpaši nozarēs, kas tiek pārvaldītas kopīgi. Ir nepieciešama skaidrāka atbildības sadale starp dalībvalstīm un Komisiju. Tas, cerams, daļēji uzlabosies, ja spēkā stāsies Lisabonas līgums.

Trešais faktors ir mūsu budžeta neelastīgums. Pašreizējais Eiropas budžets joprojām ir pārāk neelastīgs, nesenie piemēri ir sarunas par pārtikas mehānismu vai Eiropas atveseļošanas plānu, jo īpaši pašreizējā situācijā. Tad mums ir problēmas ar gāzes piegādi Eiropā, kur mēs nespējam izpildīt vai panākt vienošanos starp dalībvalstīm, lai veiktu ieguldījumus tādos nākotnes projektos kā starpsavienojumi vai gāzes krātuves. Tas atkal parāda, cik daudz mums nepieciešams ieguldīt Eiropas budžeta darbības spējās reaģēt.

Trešā problēmu grupa, kuru minēja sabiedriskajās apspriedēs, ir administratīvā sloga mazināšana. Komisija jau ir uzņēmusies dažādas saistības. Rīcības plānā par integrētu iekšējo kontroli Komisija ir apņēmusies iesniegt priekšlikumus par noteikumu vienkāršošanu izmaksu atbilstības jautājumos. Tas ietver paplašinātu vienreizēju maksājumu vai vienotas likmes maksājumu izmantošanu, ja tas ir iespējams. Nesenajā paziņojumā par pieļaujamo risku Komisija ierosina no jauna definēt kontroles sistēmu riska mērķus un pieņemamo kļūdu līmeni. Mēs ceram uz Parlamenta atbalstu šajās politiskajās diskusijās un vēlāk sarunās ar Padomi.

Komisija cer uz Parlamenta vispārēju atbalstu budžeta izpildes racionalizēšanā un vienkāršošanā un nākotnes tiesību aktu izpētē kopumā. Paldies jums par jautājumiem! Šis ir visnepievilcīgākais jautājums, kādu mēs parasti saņemam, jo to dažreiz uzskata par pārāk tehnisku. Lai cik labi politiskie lēmumi tiek pieņemti, laba politika var ciest neveiksmi, ja mums nav efektīvu izpildes mehānismu.

Marian Harkin (ALDE). – Paldies par izsmiejošo atbildi, komisāres kundze. Jūs runājāt par dalībvalstu atbildību. Vai jūs varat konkretizēt, kāds ir progress attaisnoto izmaksu aprēķināšanas pamata vienkāršošanā un plašākā vienreizējo maksājumu izmantošanā, jo īpaši struktūrfondu jomā?

Mans otrais jautājums ir saistīts ar pašu apspriedes dokumentu un lielākoties negatīvo reakciju uz lauksaimniecību. Ja mēs aplūkojam apspriedes dokumentu, tajā minētas tādas nākotnes problēmas kā dažādība, zinātnes un tehnikas progress, zināšanu ekonomika, klimata pārmaiņas, energodrošība, bet nav minēta nodrošinātība ar pārtiku. Vai negatīvo reakciju uz lauksaimniecību pārmērīgi neietekmē pats dokuments?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es vēlos pieminēt faktu, ka 2009. gads ir Eiropas Radošuma un inovācijas gads.

Mums ir arī cita prioritāte, klimata pārmaiņas. Mēs nedrīkstam aizmirst, ka Eiropas ekonomikas atveseļošanas plānā prioritāte ir arī tādu prioritāro infrastruktūru finansēšanas nepieciešamība kā, piemēram, enerģija un transports.

Kā tas ir atspoguļots budžeta reformā?

Dalia Grybauskaitė, Komisijas locekle. – Tātad trīs papildu jautājumi.

Jautājums par struktūrfondu un to, ko mēs jau darām. Sarunās ar Parlamentu, saskaņojot 2009. gada budžetu, mēs jau vienojāmies un sagatavojām deklarāciju, ka paātrināsim absorbciju un padarīsim elastīgāku lēmumu pieņemšanas procedūru dalībvalstīm, ieskaitot arī struktūrfondu izmantošanu. Tas ir iekļauts arī mūsu atveseļošanas plānā. Tas ir svarīgi, un mēs lēšam, ka tas palīdzēs paātrināt struktūrfondu izmantošanu par apmēram EUR 6 miljardiem tikai 2009. gadā vien. Tas ir mūsu pienākums pret Parlamentu, un mēs vienojāmies arī ar Padomes dalībvalstīm, kuras atbalstīja šos centienus.

Tādēļ Komisiju ir sagatavojusi divas paketes ar izmaiņām tiesību aktos, un es ceru, ka tās atrodas jau kaut kur Parlamentā, vismaz Reģionālās politikas un plānošanas komitejā un Padomē, un mēs ceram, ka tās tiks ļoti ātri nodotas dalībvalstīm lietošanā.

Par nodrošinātību ar pārtiku un KLP attiecībām. Ir ļoti interesanti dzirdēt jūsu jautājumu, un es varu iedomāties, kādus jautājumus es saņemšu no citiem deputātiem. Šis ir ļoti pamatots jautājums par KLP kopumā. Apspriežu procesā mēs esam saņēmuši daudz kritikas par KLP kvalitāti, nevis pret politiku, bet pret kvalitāti un spēju laikā reaģēt un palīdzēt.

Politika pēc savas būtības ir diezgan dārga, un dalībnieki tā arī galvenokārt uztvēra šo politiku. Un, protams, jums ir pilnīga taisnība, tā ir mūsu izpratne, ka šī politika tuvākajā nākotnē un vidējā termiņā mainīsies, lai vairāk ieguldītu apkārtējā vidē un veselības aizsardzībā, ieskaitot nodrošinājumu ar pārtiku. Tā mēs redzam vidēja termiņa nākotni.

Bet, protams, ne viss bija pieņemams visiem dalībniekiem. Mēs centāmies būt tik objektīvi, cik iespējams. Mēs publicējām visus apspriežu materiālus. Tos apsprieda novembra konferencē, kuru vadīja priekšsēdētājs J. M. Barroso, un viss ir publicēts, arī mūsu pētījums par ideju laboratorijas pienesumu, visu apspriežu materiāli un mūsu kopsavilkums. Tātad tas ir publisks, tas ir pieejams. Tas vēl nav mūsu viedoklis. Mēs centāmies būt objektīvi un nesaistīt sevi ar viedokli, bet vēlējamies redzēt sabiedrības reakciju. Mēs gribējām sniegt jums objektīvu viedokli par to, kā no ārpusē raugās uz mums, uz mūsu politiku un budžetu, un izmantot to politisku lēmumu sagatavošanā nākotnē.

Trešajā jautājumā par prioritātēm jums ir pilnīga taisnība. Visi diskutē par to. Mēs zinām, kas mums jā dara. Dalībvalstis zina, valdības zina. Bet ne vienmēr vienojas, kad nonāk līdz naudai. Sarunas par budžeta pabeigšanu parasti koncentrējas uz *juste retour* sarunām. Kurš maksā tikpat? Īpaši tagad, ekonomikas lejupslīdes laikā, kad mums ir tik nopietnas problēmas saistībā ar energoapgādi un ārējo pasauli, mums atkal jākoncentrējas un mēs nedrīkstam aizmirst, ka stratēģiskais mērķis, kas mums jā sasniedz visiem kopā, Komisijai un jums, ir sagatavot stratēģisku dokumentu par budžeta reformu.

Priekšsēdētāja. Jautājums Nr. 34, ko iesniedza **Mairead McGuinness** (H-0996/08)

Temats: ES budžeta reforma

Vai Komisija ir apmierināta, ka nesenās sabiedriskās apspriešanas „Budžeta reforma, pārmaiņas Eiropā” atspoguļo Eiropas iedzīvotāju vairākuma uzskatus, vai arī „viens vēstījums”, kas iegūts no „simtiem balsu”, patiešām atspoguļo visu ES viedokli?

Kādi ir galvenie secinājumi, un ko Komisija uzskata par lielajām izmaiņām ES izdevumos nākotnē?

Kādas, pēc Komisija domām, būs galvenās reformas lauksaimniecības izdevumos?

Dalia Grybauskaitė, Komisijas locekle. – Jautājums man tika uzdots ar galveno akcentu uz lauksaimniecības apspriežu iznākumu lauksaimniecībā, bet tajā ir ietverti arī vispārīgāki aspekti, tādēļ es vēlos sākt ar dažiem vispārīgiem komentāriem.

Par apspriedēm, kuras mēs esam sākuši — mēs esam ļoti apmierināti, jo tā bija pirmā reize Eiropas vēsturē, kad debates notika tik atklāti, ar visiem tiem, kas spēj un vēlas piedalīties procesā. Mēs saņemām milzīgu atbalstītāju ieguldījumu no NVO, valdībām, ideju laboratorijām, pilsoniskās sabiedrības, un tas bija un būs mums ļoti noderīgi.

Protams, šis ieguldījums atspoguļo ļoti plašu uzskatu un skatījumu loku, ko nevar reducēt uz vienu vai diviem konkrētiem vēstījumiem, bet tas ievērojami atbalstīja Komisijas vispārējo pieeju budžeta reformai, kuras mērķis ir stratēģisks skatījums, lai palielinātu Eiropas pievienoto vērtību no katra eiro, kas iztērēts no Eiropas budžeta. Šie uzskati un skatījumi piedāvā kritērijus, lai izstrādātu jēdzienus un uzskatus Eiropas budžeta stabilitātes un reaģētspējas līdzsvarošanai.

Daudzi atbalstītāji piekrīt, ka budžets laika gaitā ir ievērojami attīstījies, bet tikai daži ir pilnībā apmierināti ar pašreizējo budžeta struktūru. Apspriedes veido izpratni par prioritārām problēmām, kuras Eiropai jārisina, un prioritāro problēmu pirmajā rindā ir klimata pārmaiņas un konkurētspēja pasaulē.

Atbalstītāji ierosina arī veselu rindu iespējamo reformu attiecībā uz specifisku izdevumu politiku, uz finanšu sistēmu un uz veidu, kā budžets tiek izstrādāts. Detalizētāka informācija, kā es jau minēju, ir pieejama Komisijas tīmekļa vietnēs.

Visbeidzot par lauksaimniecību, apspriedes rāda relatīvu vienprātības pieaugumu attiecībā uz nepieciešamību turpināt KLP reformas. Daži uzskata, ka vislabāk turpināt jau iesāktās reformas kā agrāko reformu veselības pārbaudi vai vidusposma pārskatu, citi dod priekšroku radikālākām pārmaiņām. Lielākā daļa atbalstītāju uzsver nepieciešamību pievērst vai koncentrēt KLP uz Eiropas lauksaimniecības konkurētspēju, reaģēt uz klimata pārmaiņām, uz pārtikas nekaitīgumu un kvalitātes prasībām un citiem apkārtējās vides mērķiem. Tomēr viedokļi atšķiras par nepieciešamo pārmaiņu apjomu un raksturu.

Komisijas cerības attiecībā uz galvenajām izdevumu jomām, jo īpaši lauksaimniecībā, būs atkarīgas no pašlaik notiekošā darba apspriežu, tehniskā novērtējuma, zinātnisko pienesumu un nozaru politikas diskusiju jomā. Tās daļēji veidos politisko reakciju, kas sekos šī gada turpinājumā. Komisija tad gatavos mūsu stratēģisko dokumentu, un es ļoti ceru, ka mēs spēsim sadarboties ar jums kopā veikt savu pienākumu.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Paldies jums, komisāres kundze, ne tikai par jūsu atbildi, bet arī par jūsu komentāriem par *M. Harkin* teikto par nodrošinājumu ar pārtiku. Es domāju, ka nodrošinātība ar pārtiku ir liela tirgus problēma.

Ļaujiet man pievērst jūsu uzmanību ziņojumam, kuru es sagatavoju un par kuru šodien Parlamentā balsoja pārlicinošs vairākums cilvēku, atbalstot KLP un tās nozīmi pasaules nodrošinājumā ar pārtiku, un diskusijai, kura mums bija par piena fermu sarūkošajiem ienākumiem. Mums jāpārbauda tie, kuri ierosina drastiskas reformas. Mēs runājam par pārtiku, kas paredzēta mūsu Eiropas iedzīvotājiem, un par ienākumiem tiem, kas dzīvo un veido lauku vidi. Es vēlos, lai jūs viņus paturētu prātā, turpinot darbu.

Göran Färm (PSE). – (SV) Man ir īss jautājums, kuru es vēlos uzdot komisāres kundzei. Es piedalījos Komisijas konferencē decembrī par budžeta vidusposma izvērtējumu. Šajā konferencē komisāres kundze teica izcilu un proaktīvu runu par to, cik svarīgi ir sagatavot priekšlikumus grozījumiem tagad. Tomēr tagad mēs dzirdam baumas, ka priekšlikumu par vidusposma budžeta pārskatu nebūs pirms Eiropas Parlamenta vēlēšanām un pirms Vācijas federālajām vēlēšanām septembrī. Mans jautājums ir vienkāršs: vai komisāres kundze gatavos priekšlikumu budžeta vidusposma pārskatam līdz vasarai vai arī ne ātrāk kā pēc Vācijas federālajām vēlēšanām?

Justas Vincas Paleckis (PSE). – (LT) Komisāres kundze, es vēlos pateikties jums par precīzajām un atklātajām atbildēm un teikt, ka diskusijas par budžeta reformu ir turpinājušās nu jau ilgāk kā gadu. Kāda ir finanšu krīzes ietekme uz šīm diskusijām? Es vēlos zināt arī to, vai tiks meklēta kāda izeja, reformējot budžetu, lai nākotnē mēs varam izvairīties no tādām finanšu krīzēm, kādu mēs piedzīvojam pašlaik?

Dalia Grybauskaitė, Komisijas locekle. – Par pārbaudi, es pilnībā piekritu, ka jebkuriem lēmumiem, kurus mēs pieņemam, jo īpaši stratēģiskajiem, ir jābūt politiski ļoti pārdomātiem. Mums nevajadzētu mainīt vislabāko, bet mums jāatbrīvojas no tā, kas ir vecs vai nav ļoti efektīvs.

Par vidusposma pārskatu, es domāju, ka šeit ir pārpratums. Mums nekad nav prasīts sagatavot Eiropas budžeta vidusposma pārskatu. Mums lūdza sagatavot pilna apjoma budžeta reformas dokumentu līdz 2009. gada beigām, un mūsu ziņā ir noteikt termiņus — kad tas ir politiski piemērotāks vai kad mēs varam saņemt pilnīgāku un efektīvāku atbildi. Personīgi es vēlētos sagatavot to ātrāk — varbūt pavasarī. Bet man ir jāveic nopietna realitātes pārbaude, jo mums ir vēlēšanas, varbūt Lisabonas līguma ratificēšana u.c. Mums nevajadzētu palaist vējā labu priekšlikumu un ļaut aktuālajiem notikumiem aizēnot to. Atstāsim priekšsēdētāja *J. M. Barroso* ziņā lēmuma pieņemšanas beigu datumu, bet mēs un šī Komisija esam gatavi darīt savu darbu.

– (LT) *J. V. Paleckis*, jūsu jautājumi patiešām ir ļoti svarīgi, ļoti dziļi, es pat teiktu, tik dziļi un svarīgi, ka pat viss Eiropas budžets nespētu sniegt atbildi. Patiesībā jūsu jautājumi ir stratēģiski, jo nekāds budžets nespētu efektīvi reaģēt tagad vai nākotnē uz tādu finanšu krīzi, kāda ir iestājusies.

Eiropas budžetu veido tikai 1 % no iekšzemes kopprodukta, bet finanšu krīzi galvenokārt radīja nevis naudas trūkums, bet, iespējams, pārraudzība, finanšu sistēmas globalizācija, tās monopolizācija un daudzi citi iemesli.

Eiropas budžetam, tāpat kā ļoti mazas starptautiskas organizācijas budžetam, bez šaubām, ir noteikts instrumentu kopums, bet tas patiešām nav liels. Šī izlase lielākoties sastāv nevis no aktuālajām finansēm vai naudas, bet drīzāk no regulējošiem pasākumiem, kontroles pasākumiem, ieteicamajiem pasākumiem, starp tiem arī makroekonomiskās politikas jomā. Iespējams, tie ir vēl svarīgāki nekā tas, cik naudas mums patiesībā ir vai cik mēs iepludinām.

Šobrīd mums patiešām ir Globalizācijas pielāgošanas fonds; mums ir elastīguma instruments un citi, bet tie nav pilnībā efektīvi vai produktīvi. Tieši šī iemesla dēļ mūsu atveseļošanas plānā Komisija ierosināja ieguldīt EUR 5 miljardus stratēģiski strukturālajās pārmaiņās enerģijas starpsavienojumos un citos enerģijas infrastruktūras projektos, un pagaidām valstis nesteidzas un ne pārāk vēlas diskutēt par šo jautājumu.

Pati krīze rāda, ka ieguldījumi stratēģiskos enerģijas projektos un citos stratēģiskos Eiropas kopprojektos ir ārkārtīgi svarīgi. Es ļoti ceru, ka šī krīze būs viena no tām mācību stundām, kuru Eiropa uztvers ļoti nopietni. Es arī ceru, ka tā palīdzēs koncentrēties un nākotnē izmantot Eiropas budžetu tur, kur mēs varam gūt vislielāko labumu, jo tas ir daudz par mazu, lai segtu un atrisinātu visu.

Tādēļ nav tik viegli atbildēt uz jūsu ļoti vispārējo jautājumu, bet kā es jau minēju, es ļoti ceru, ka šī krīzes situācija pasaulē un ekonomikas recesija, kuru tagad var redzēt visā Eiropā, patiešām palīdzēs politiķiem vairāk ieguldīt Eiropas stratēģijā.

Priekšsēdētāja. Jautājums Nr. 35, ko iesniedza **Seán Ó Neachtain** (H-0972/08)

Temats: Kibernoziegumi

Nepārtrauktā tehnoloģiju attīstība un tas, ka pieaug interneta lietotāju skaits, aizvien vairāk apgrūtina uzraudzību internetā. Ko Komisija dara, lai cīnītos pret kibernetiskajiem ES līmeņiem?

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Priekšsēdētājas kundze, lai atbildētu uz S. Ó Neachtain jautājumu, Komisija realizē kibernetiskajiem apkarotības politikas daudzu gadus ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm un citām Eiropas Savienības iestādēm.

Ir četri veidi, kā Komisija palīdz cīnīties ar kibernetiskajiem: veicinot sadarbību starp dalībvalstīm, veicinot publisku un privāto partnerību, veidojot dažādus juridiskos instrumentus un, visbeidzot, iesaistoties sadarbībā ar trešām valstīm.

2007. gada paziņojums „Vispārīgā politika cīņai ar kibernetiskajiem” deva iespēju Komisijai veicināt informācijas apmaiņu kibernetiskajiem jomā starp dalībvalstu tiesībsargājošajām iestādēm divpusēji vai ar Interpola starpniecību.

Dalībvalstīm jānosaka pastāvīgi kontaktpunkti, kur citas dalībvalstis var lūgt palīdzību vai informāciju. Komisija palīdzēja arī sagatavot Padomes secinājumus par stratēģiju kibernetiskajiem apkarotībā, ko pieņēma pagājušā gada novembrī.

Šī stratēģija piedāvā virkni pasākumu, kas vērsti uz dalībvalstu sadarbības attīstīšanu, lai cīnītos pret tādiem noziegumiem kā bērnu pornogrāfija, terorisms, uzbrukumi informācijas sistēmām un krāpšana. Jāiedarbina platforma ziņošanai par pārkāpumiem, kas konstatēti tiešsaistē, lai centralizētu kibernetiskos noziegumus tā, lai tos varētu pārbaudīt Eiropas.

Tajā pašā laikā Komisija veido partnerības politiku starp tiesībsargājošām iestādēm un privāto sektoru, lai veiktu darbības pret kibernetiskajiem.

Tieslietu un iekšlietu padome 2008. gada 8. decembrī iesniedza ieteikumus par valsts un privātā sektora sadarbību pret kibernetiskajiem. Komisija vēlas izveidot arī Eiropas finanšu koalīciju pret bērnu pornogrāfijas komercattēliem. Šīs koalīcijas mērķis ir apvienot dažādu valsts un privāto pušu centienus, lai apkarotu bērnu pornogrāfijas attēlu ražošanu, izplatīšanu un pārdošanu internetā.

Visbeidzot, Komisijai bija ievērojama loma tiesību aktu izstrādē, kas nosaka obligātos standartus piemērojamo krimināltiesību aktu saskaņošanā. Tika izstrādāts Pamatlēmums 2005/222/JHA par uzbrukumiem informācijas sistēmām un Pamatlēmums 2004/68/JHA par bērnu seksuālo izmantošanu un bērnu pornogrāfiju.

Komisija meklē iespējas atjaunināt un ieviest šos instrumentus.

Es beigšu savu uzstāšanos, sakot, ka internets ir globāls informācijas tīkls. Eiropas Savienība to nevar regulēt viena pati. Tādēļ Komisija cer veicināt starptautisko sadarbību šajā jomā un šogad organizēs sanākumi kopā ar starptautiskajām organizācijām un ES aģentūrām, lai mēģinātu koordinēt šo iestāžu atbilstīgos pasākumus.

Tāda ir mana atbilde S. Ó Neachtain.

Seán Ó Neachtain (UEN). — (GA) Priekšsēdētājas kundze, es vēlētos pateikties komisāra kungam par atbildi. Es vēlos uzdot jums papildjautājumu, komisāra kungs, par kibernetiskajiem terorizēšanu un nomelnošanu, kas galvenokārt ietekmē jaunus cilvēkus, kuri izmanto tādas publiskās vietnes kā *Bebo* un *Facebook*. Jaunu cilvēku nomelnošana un terorizēšana šajās vietnēs jāaptur. Ko Eiropas Savienība plāno darīt, lai nodrošinātu, ka Kopiena pievērs vairāk uzmanības šai terorizēšanai?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Es vēlos jautāt, kādus pasākumus Komisija ir ieplānojusi, lai sekmētu Eiropas Padomes Konvencijas par kibernetiskajiem pieņemšanu dalībvalstīs, kādu rīcības plānu Komisija ir ieplānojusi, lai uzlabotu un cīnītos pret kibernetiskajiem, un kādus pasākumus jūs plānojat cīņai par savietojamību.

Den Dover (PPE-DE). – Kaut es varētu apsveikt komisāra kunga atbildi, un arī lūgt viņu pārliecināt mūs, ka cilvēktiesības šajā jomā tiek paturētas prātā vienmēr. Citiem vārdiem sakot, es pilnībā esmu par kibernetiskajiem novēršanu, bet vai mēs varam nodrošināt, ka interneta kompānijas kopā ar policiju un līdzīgām iestādēm nav pārāk nežēlīgas pret sabiedrību, kas izmanto internetu savam priekam?

Jacques Barrot. - (FR) Priekšsēdētājas kundze, jums ir taisnība un es nekavējoties atbildēšu uz jautājumu par cilvēktiesībām un cīņu pret kibernetiskajiem. Mums patiešām jāpievērš liela uzmanība, lai nodrošinātu, ka pastāv apņēmība ievērot cilvēktiesības, apkarojot kibernetiskus; es pat ietu tālāk un apgalvoju, ka mums jāpiespiež cīnīt cilvēktiesības.

Stokholmas daudzgadu programmā, kas ilgst no 2010. līdz 2014. gadam mēs ieviesīsim veselu pozīciju par cīņu ar kibernetiskajiem, lai, kā es esmu teicis un teikšu vēlreiz *Ó Neachtain* kungam, izveidotu Eiropā novērošanas centru, kas mums ļaus labāk koordinēt pārraudzību pār valstu iestādēm, kuras atbildīgas par šaubīgām vietnēm, no kurām tiek izplatīta bērnu pornogrāfija īpaši neaizsargātai auditorijai. Jums ir taisnība, mums jāuzzina, kā jauni cilvēki tiek ievilināti noteiktās vietnēs, pakļaujot viņus to vadītāju un apmeklētāju uzbrukumam draudam. Tas ir tas, ko varu jums pateikt. Es vēlreiz apgalvoju, ka tas būtībā atspoguļo pilnīgu stratēģiju, kas jārealizē vēl mērķtiecīgāk nekā agrāk, ņemot vērā mūsu paaugstināto izpratni par apdraudējumiem globālajā tīmeklī.

Es ļoti ceru arī uz Eiropas finanšu koalīciju pret bērnu pornogrāfijas komercattēliem. Mēs apvienosim dažādas valsts un privātās iestādes, lai bloķētu bērnu pornogrāfijas attēlu ražošanu, izplatīšanu un pārdošanu internetā un arī mēģinātu noteikt un aizturēt noziedzniekus. Ja mēs panāksim vienošanos par finansējumu komitoloģijas procedūrā, es ceru izveidot šo koalīciju 2009. gada februārī. Es pateicos Parlamentam par visu atbalstu, ko tas ir spējis sniegt šajā jautājumā.

Priekšsēdētāja. Jautājums Nr. 36, ko iesniedza **Liam Aylward** (H-0978/08)

Temats: Teroristu draudi

Pagājušā gada novembrī mēs bijām aculiecinieki teroristu uzbrukumam Mumbajā, kur tika apdraudētas daudzu ES pilsoņu dzīvības. Ņemot vērā Madrides un Londonas sprādzienus attiecīgi 2004. un 2005. gadā, ir skaidrs, ka mūs apdraud līdzīgi uzbrukumi ES. Vai Komisija mūs var informēt par to, ko mēs darām, lai stiprinātu un veicinātu informācijas apmaiņu starp dalībvalstu policijas spēkiem, reaģējot uz šādiem uzbrukumiem?

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. - (FR) Priekšsēdētājas kundze, es atbildēšu *L. Aylward*. Atslēga efektīvai terorisma un citu nopietnu noziegumu veidu apkarošanai ir nodrošināt īstajiem cilvēkiem piekļuvi īstajai informācijai īstajā laikā, kas ir liela problēma Eiropas Savienības līmenī.

Mēs esam centušies veicināt un nodrošināt efektīvu informācijas apmaiņu starp dažādu dalībvalstu policijas spēkiem. 2006. gada 18. decembra Pamatlēmumā, kas pazīstams kā Zviedrijas lēmums, kurš visām dalībvalstīm bija jāievieš līdz 2008. gada decembra vidum, proti, līdz ļoti nesenam laikam, veido kopēju juridisku pamatu ātrai informācijas un zināšanu apmaiņai starp dalībvalstu tiesībsargājošajām iestādēm.

Šis pamatlēmums paredz, ka tad, kad dalībvalsts policijas spēki saņem pieprasījumu, tas jāapstrādā, izmantojot tos pašus kritērijus, kas attiecas uz valstu pieprasījumiem. Tas ir viens veids, kādā mēs risinām šo jautājumu.

Vēl viens piemērs ir Prīmes Padomes 2008. gada 23. jūnija lēmums, kas nosaka detalizētu mehānismu pirkstu nospiedumu, DNS profilu un automobiļu reģistrācijas informācijas datu apmaiņai, kas var veicināt sekmīgu kriminālizmeklēšanu.

Atbilstīgi Prīmes Padomes lēmumam dalībvalstis piešķir viena otrai noteiktu pieeju DNS un pirkstu nospiedumu datubāzēm, lai pārbaudītu sakritības. Tas ir ļoti noderīgi, jo šis Padomes lēmums veicina ārkārtīgi efektīvu informācijas apmaiņu par DNS un pirkstu nospiedumiem.

Eiropola darbībai arī ir izšķiroša nozīme. Eiropola informācijas sistēma *EIS*, dod dalībvalstīm iespēju noskaidrot, vai citu dalībvalstu tiesībsargājošajām iestādēm ir kāda informācija, kas nepieciešama operatīvajā līmenī. Protams, lai Eiropols varētu veikt savu darbu, dalībvalstīm jādod pietiekams ieguldījums *EIS*.

Pats par sevi saprotams, ka mums tagad jāplāno jauni pasākumi informācijas apmaiņai nākamajās piecu gadu programmā, kas seko Hāgas programmai. Šai piecu gadu programmai būs jāgarantē koordinēta, pastāvīga pieeja informācijas apmaiņai, un tajā jāietver Eiropas Savienības informācijas vadības stratēģija. Protams, informācijas apmaiņa rada bažas arī attiecībā uz personas datu aizsardzību.

Šai stratēģijai jāļauj vispārēja pieeja informācijas apmaiņai, kas atbilst policijas vajadzībām un pamatota uz IT sistēmu savietojamību.

Tāda ir mana atbilde *L. Aylward*.

Liam Aylward (UEN). Es gribētu pateikties komisāra kungam par atbildi. Ļoti īss papildjautājums: ko Eiropas Savienība dara, lai konfiscētu teroristu līdzekļus Eiropas Savienībā, un vai komisāra kungs var aptuveni pateikt, cik noziedzīgi iegūto līdzekļu apkaršanas biroju pašlaik darbojas Eiropas Savienībā?

Avril Doyle (PPE-DE). – Es vēlos, lai komisāra kungs norāda, vai viņš ir panācis pilnīgi visu 27 dalībvalstu sadarbību attiecībā uz informācijas apmaiņu starp policijas spēkiem. Ja nē, kuras valstis ir izvēlējušās citu nostāju un vai Īrijas valdība ir lūgusi izņēmuma statusu šajā jomā?

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Komisāra kungs, vēlos jautāt jums, vai pastāv aizsardzības un drošības politika pret terorisma draudiem kodolspēkstacijām?

Jacques Barrot. – (FR) Pašlaik mēs atrodamies pētījuma vidū par šīs nelegālās nodarbes radīto līdzekļu konfiscēšanu. Konkrēti tiesnesim J. -L. Bruguière ir dots uzdevums pārraudzīt SWIFT teroristu finanšu izsekošanas programmu. Viņa atklājumi drīz būs pieejami. Eiropas Savienība ir guvusi labumu no informācijas, kuru sniegusi teroristu finanšu izsekošanas programma. Tiesnesis J. -L. Bruguière bija atbildīgs par kontroli, lai viss notiktu, ievērojot datu aizsardzību. Es varu teikt, ka tas ilgtermiņā palīdzēs mums konfiscēt līdzekļus veselai rindai indivīdu, kas ir guvuši nelegālus ienākumus.

Par informācijas apmaiņu es jau jums minēju, ka Eiropola informācijas sistēma būtu daudz efektīvāka, ja dalībvalstīm būtu jāsniedz informācija atbildīgākā pārredzamākā veidā. Mēs strādājam pie tā. Viens no maniem galvenajiem centieniem ir veidot uzticību starp dažādajām dalībvalstu izlūkošanas iestādēm, lai mēs virzītos uz efektīvāku informācijas apmaiņu. Es neesmu neko dzirdējis par izņēmumiem šajā ziņā. Uzskatu, ka esmu vairāk vai mazāk atbildējis uz jūsu jautājumu.

Attiecībā uz draudiem kodolspēkstacijām Komisija ir arī ierosinājusi izstrādāt dokumentu, kas ļautu labāk novērot galveno infrastruktūru, kurā, protams, ir iekļautas kodolspēkstacijas.

Priekšsēdētāja. Jautājums Nr. 37, ko iesniedza **Armando Franča** (H-0979/08)

Temats: ES imigrācijas politika

Nemot vērā, ka ES imigrācijas politikā galvenais ir humanitārais aspekts un cieņa pret cilvēktiesībām, ka tai jāpalīdz veicināt integrācijas, nevis represīvie pasākumi, kā arī pasākumi, kas pielīdzinātu imigrantu tiesības un pienākumus pilsoņu tiesībām un pienākumiem, ka tai jāveicina sadarbība starp dalībvalstīm, imigrantiem un viņu izcelsmes valstīm, ka tai jāveicina risinājumi, kas nostiprina starpkultūru dialogu un cieņu pret dažādību, pret minoritātēm un brīvību, un tā kā Francijas Republika jau ir parakstījusi protokolus ar Āfrikas valstīm, ieskaitot Kongo-Brazavilu, Tunisiju, Beninu, Mauritānijas salām, Senegālu un Gabonu, lai veicinātu attīstību un iespējamo legālo imigrāciju, — kādu atbalstu Komisija nodrošina tām dalībvalstīm, kuras vēlas iniciēt šādus procesus?

Jacques Barrot, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (FR) Atbildot uz A. Franča jautājumu, jāsaka, ka dokuments Globāla pieeja migrācijai, kuru Eiropas Savienība pieņēma 2005. gadā, ļauj atbilstīgāk reaģēt uz problēmām, kuras migrācija sagādā ES kopumā. Šī globālā pieeja pamatota uz dialoga pilnveidošanu un sadarbību ar trešām valstīm visos migrācijas aspektos, lai veidotu partnerību labākai migrācijas vadībai.

Lai dokumentam Globāla pieeja migrācijai praktiski darbotos, Komisija atbalsta sadarbības iniciatīvas ar trešām valstīm migrācijas un patvēruma jautājumos. Piemēri ir AENEAS programma, kas finansēja vairāk nekā 100 projektus no 2004. līdz 2006. gadam, vai Migrācijas un patvēruma programma, kura to turpina un kurai bija piešķirts 205 miljonu eiro liels budžets laikposmam no 2007. līdz 2010. gadam.

No iniciatīvām, kas izvēlētas ikgadējā pieteikumu konkursā, daudzas ierosina un realizē dalībvalstis sadarbībā ar trešajām valstīm. Minēšu kādu piemēru: AENEAS programmā Komisija finansē spāņu-marokāņu projektu, ar kura palīdzību vada sezonāla rakstura migrāciju starp Ben Slimane provinci Marokā un Huelva provinci Spānijā. Šī programma atbalsta arī sadarbību starp Spāniju un Kolumbiju cirkulārās migrācijas atbalstīšanai. Līdzīgi mēs finansējam augsti kvalificētu Portugālē dzīvojošu kaboverdiešu īslaicīgu atgriešanos Kaboverdē, lai informētu un apmācītu potenciālos imigrantus viņu mītnes zemē. Papildus šiem pasākumiem, tādi ģeogrāfiskie finanšu instrumenti kā Eiropas Attīstības fonds un Eiropas Kaimiņattiecību un partnerības instruments arī palīdz praktiski īstenot dokumentu Globāla pieeja migrācijai. Piemēram, Eiropas Komisija nesēn atbalstīja Migrācijas informācijas un vadības centra izveidošanu Mali — projektu, kurā iesaistījušās vairākas dalībvalstis.

Turklāt saistībā ar globālu pieeju šim jautājumam Komisija ierosināja jaunus instrumentus, lai veicinātu partnerību ar trešām valstīm un veidotu lielāku sinerģiju starp Kopienas un dalībvalstu pasākumiem. Tagad

mums ir mobilitātes partnerība, jauns instruments, ko Eiropas Savienība šobrīd ievieš kā izmēģinājuma projektu. Mobilitātes partnerības ir līdzeklis kā veidot dialogu un sadarbību starp Eiropas Savienību un trešām valstīm legālās un nelegālās migrācijas novēršanas un samazināšanas jomā. Mēs esam parakstījuši pirmos partnerības līgumus ar Kaboverdi un Moldovas Republiku, kuros ir izstrādāti detalizēti sadarbības piedāvājumi. Piemēram, sadarbībā ar Kaboverdi Portugāle ierosināja parakstīt jaunu protokolu, kas paplašina esošo protokolu par Kaboverdes strādnieku īslaicīgo migrāciju, lai nodrošinātu darbu Portugālē. Citi pieejamie instrumenti ietver migrācijas profilus ar migrācijas situācijas analīzi attiecīgajā valstī un sadarbības platformas, lai tuvinātu attiecīgās trešās valsts pārstāvjus un galvenā finansējuma sniedzējus, kas rūpējas par migrāciju. Mēs esam izveidojuši sadarbības platformu Etiopijā pēc Apvienotās Karalistes iniciatīvas un plānojam vēl vienu Dienvidāfrikā.

Visbeidzot, Integrācijas fonds un Atgriešanās fonds, protams, var palīdzēt dalībvalstīm ieviest pirmsaizbraukšanas pasākumus trešās valstīs, lai palīdzētu potenciālajiem emigrantiem atrast darbu viņu mērķa zemēs un veicinātu viņu pilsonisko un kulturālo integrāciju, vai gluži pretēji — ieviestu īstermiņa atbalsta pasākumus tiem, kas atgriežas.

A. Franča kungs, es vēlējos minēt veselu rindu piemēru, bet visvairāk es vēlējos pateikt, ka esmu pilnīgi pārliecināts par to, ka Eiropai ir jāvada migrācijas plūsma ar globālās pieejas palīdzību, kas saista migrāciju un attīstību un patiesi veicina saskaņotu migrācijas vadību. Es uzskatu, ka šajā virzienā mums vajadzētu darboties, un tas padarīs Eiropas migrācijas vadību par piemēru, kam vajadzētu sekot pasaulei.

Armando Franča (PSE). – (PT) J. Barrot kungs, es jums pilnīgi piekrītu, esmu vienprātis ar jūsu neapmierinātību. Mums patiešām jābūt neapmierinātiem ar šiem viegli pārejošajiem pasākumiem.

Patiesība ir tāda, ka nelegālā imigrācija Eiropā turpinās. Cilvēku tirdzniecība turpinās. Ir reģioni, kuros ir daudz imigrācijas, jo īpaši Vidusjūra un Itālijas virziens. Francija ir ierosinājusi veselu rindu divpusēju sadarbības nolīgumu, bet citas dalībvalstis tā nav rīkojušās. Komisijai, nezaudējot entuziasmu, ir jāturpina tās sadarbības un palīdzības politika ar dalībvalstīm...

(Priekšsēdētāja pārtrauca runātāju)

Colm Burke (PPE-DE). - Priekšsēdētāja kungs, jautājums ir par ES politikai raksturīgo būtisko humānisma elementu un cilvēktiesību ievērošanas garantēšanu. Nesen no Īrijas izraidīja kādu personu, lai gan šā cilvēka meitas, visticamāk, tiks pakļautas dzimumorgānu kropļošanai.

Vai Komisija ir mudinājusi dalībvalstis pieņemt kopēju nostāju šajā jautājumā? Dažās Eiropas valstīs šāda prakse joprojām nav aizliegta; vai Komisija mudinās dalībvalstis pieņemt kopēju nostāju šā ļoti sarežģītā jautājuma risināšanai?

Jacques Barrot. – (FR) Vispirms es vēlētos apliecināt A. Franča kungam, ka neapšaubāmi darišu visu iespējamo, lai izstrādātu globālu pieeju Eiropas Savienības un trešo valstu mobilitātes partnerattiecībām. Jums taisnība, dažas dalībvalstis ir noslēgušas divpusējas vienošanās, taču tas ir jā dara visai Eiropai, un jūs pareizi uzsvērāt nelegālās imigrācijas riskus, ko rada nepareizi organizēta legālā migrācija.

Savukārt jūsu minētais gadījums, C. Burke kungs, skaidri parāda, cik prātīgi jāīsteno atgriešanās politika. Nedrīkst piespiest cilvēkus atgriezties trešās valstīs, ja tur var tikt apdraudēta viņu dzīvība vai veselība. Šī politika mums tāpat ir jāīsteno ar apdomu.

Es negribu vēlreiz analizēt Atgriešanās direktīvu. Tā ir raisījusi polemiku, tomēr, ja dalībvalstis to pienācīgi transponēs, tā mums ļaus zināmā mērā uzraudzīt šīs atgriešanās politikas realizēšanu.

Katrā gadījumā esmu paredzējis vērtīgi sekot šim jautājumam.

Priekšsēdētāja. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

Trešā daļa

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 51, ko iesniedza **Emmanouil Angelakas** (H-0983/08)

Temats: „Slēgto” profesiju atvēršana

Lai sasniegtu vienotā tirgus mērķi attiecībā uz personu, preču un pakalpojumu brīvu apriti, Komisija rosina „slēgto” profesiju atvēršanu tajās dalībvalstīs, kurās ir šādas profesijas, un principā tas ir solis pareizā virzienā.

Vai ir gadījumi, kuros slēgto profesiju statusu var saglabāt, neradot problēmas, ja šīs profesijas veiksmīgi kalpo sabiedrībai kopumā? Kādas negatīvas sekas varētu būt dažu slēgto profesiju atvēršanai? Vai Komisija ir pētījusi ietekmi uz vietējām kopienām, sevišķi reģionos ar īpašām iezīmēm (piemēram, kalnu reģionos vai salās utt.)?

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Pirmkārt man jāprecizē, ka slēgto profesiju atvēršanu Komisija nav izvirzījusi kā vispārīgu mērķi. Tomēr savas iekšējā tirgus politikas kontekstā tā uzskata, ka dalībvalstu likumīgā vajadzība reglamentēt atsevišķus nodarbošanās veidus ir jāaskaņo ar vajadzību nodrošināt speciālistu brīvu pārvietošanos visā Eiropā.

Ir pašsaprotami, ka augstāka profesionālo pakalpojumu kvalitāte un plašāks piedāvājumu spektrs pozitīvi ietekmē visu ES ekonomiku. Šādā nolūkā Pakalpojumu direktīva liek dalībvalstīm pārlūkot savus tiesību aktus attiecībā uz prasībām, kas piemērojamas atsevišķām profesijām, piemēram, kvantitatīvajiem un teritoriālajiem ierobežojumiem, un izvērtēt to atbilstību Eiropas Kopienu Tiesas judikatūras iedibinātajiem nosacījumiem. Līdz 2009. gada 28. decembrim dalībvalstīm būs jāiesniedz Komisijai ziņojumi par šīs pārlūkošanas un izvērtēšanas rezultātiem. Tādējādi tām būs iespēja noteikt atsevišķu slēgto profesiju atvēršanas iespējamās negatīvās sekas un pamatot ierobežojumus.

Pamatojoties uz šiem valstu ziņojumiem, Komisija un visas dalībvalstis sāks savstarpējas izvērtēšanas procesu, pētot un apspriežot dalībvalstu tiesību aktos veiktās izmaiņas, kā arī visas saglabātās prasības. Komisija 2010. gada 28. decembrī iesniegs Eiropas Parlamentam un Padomei kopsavilkuma ziņojumu par šā savstarpējās izvērtēšanas procesa rezultātiem. Protams, šajā kontekstā tiks apspriestas īpaši pārdomājamās prasības, kas saistītas ar profesiju reglamentēšanu. Turklāt iekšējā tirgus darbības nodrošināšanas nolūkā gadījumos, kad dalībvalstu noteikumi reglamentēto profesiju jomā paredz diskriminējošus vai nesamērīgus ierobežojumus, piemēram, attiecībā uz īpašumtiesību pieejamību, neatbilstībām un obligātajiem tarifiem, ir sāktas pārkāpuma procedūras.

Visbeidzot, Komisijas darbam konkurences jomā ir mērķis arī stimulēt atbilstīgus katras dalībvalsts pašreizējo profesionālo noteikumu pārskatīšanas modeļus, kā noteikts divos Komisijas ziņojumos par konkurenci profesionālo pakalpojumu jomā. Valsts konkurences iestādes ir aicinātas konkurences noteikumu kontekstā pārbaudīt, vai regulējumā ir skaidri noteikts gan sabiedrības interesēm atbilstīgs mērķis, gan vismazāk ierobežojošās metodes šā mērķa sasniegšanai.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Es saprotu, ka Komisija cenšas panākt vienota iekšējā tirgus izveidi un speciālistu brīvu pārvietošanos.

No otras puses, ir vairākas profesijas, kuras es nodēvēju par „slēgtām” un kurās var darboties tikai pēc zināmas naudas summas samaksāšanas. Es runāju par taksometru vadītāju licencēm, kas daudzās Eiropas Savienības dalībvalstīs ir dārgas, un par farmaceita profesiju, uz kuru attiecas demogrāfiski un izplatīšanas ierobežojumi. Es gribētu dzirdēt komisāra domas šajā jautājumā.

Paul Rübzig (PPE-DE). – (DE) Vai jūs uzskatāt, ka vietēja mēroga pieredzei un reģionāla mēroga regulējumam ir jābūt tām pamatprasībām, kas nodrošinātu veiksmīgu darbošanos šajās profesijās?

Avril Doyle (PPE-DE). - Es neesmu pārliecināta, vai bukmeikeri un totalizatoru vai derību organizētāji ir kvalificējami kā profesijas, bet šis neapšaubāmi ir jautājums, kas attiecas uz vienoto tirgu un pakalpojumu brīvu apriti. Kādi panākumi ir debatēs par šo tēmu? Es zinu, ka Komisijas dienesti ir iesaistījušies šai darbā, taču par šo jautājumu es joprojām saņemu daudz pretrunīgu atsauksmju. Otrkārt, vai saistībā ar profesionālo kvalifikāciju atzīšanas direktīvu un attiecībā uz komisāra minēto savstarpējo izvērtēšanu ir paredzamas kādas problēmas? Vai mēs salīdzinām salīdzināmas lietas, ja atveram šīs profesijas dažādās dalībvalstīs?

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Vairāki deputāti, kuri pievērsās šim tematam, runāja par diviem dažādiem jautājumiem. Viens no tiem ir Pakalpojumu direktīvas darbības joma; otrs jautājums ir profesionālo kvalifikāciju regulējums. Pakalpojumu direktīva ar nedaudziem izņēmumiem attiecas uz visiem pakalpojumiem Eiropas Savienībā. E. Angelakas kungs uzdeva jautājumu par farmaceitiem. Viņam droši vien ir zināms, ka pret dažām dalībvalstīm šajā konkrētajā jomā mēs esam sākuši pārkāpuma procedūras.

Attiecībā uz jautājumu par Pakalpojumu direktīvā noteikto savstarpējo izvērtēšanu visām dalībvalstīm līdz šā gada 28. decembrim ir jāpārlūko savi noteikumi un reglamentējums, un pēc tam mēs savstarpēji izvērtēsim, kas ir samērīgs un kas nav.

A. Doyle kundzes jautājums attiecas uz pārkāpumiem azartspēļu jomā. Viņai droši vien būs zināms, ka tieši patlaban mēs veicam dažādu veidu darbības attiecībā uz vismaz 15 dalībvalstīm. Šajā konkrētajā jomā ir arī

tiesas prakse. Uz azartspēlēm, tāpat kā uz jebkuru citu pakalpojumu, attiecas Pakalpojumu direktīva, un šie jautājumi ir jārisina. Tiesvedības procedūras, kas šajā jomā tiek veiktas pret dalībvalstīm, atrodas dažādās stadijās. Iespējams, ka šajā sfērā būs vēl ļoti daudz citu pārkāpuma procedūru.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 52, ko iesniedza **Georgios Papastamkos** (H-0984/08)

Temats: Kredītvērtējuma aģentūras

Iekšējā tirgus un pakalpojumu komisārs *Charlie McCreavy* nesen saistībā ar kredītvērtējuma aģentūru regulējumu izteicās šādi: „Es vēlos, lai Eiropa šajā nozarē uzņemtos vadošo lomu. Šis priekšlikums ir plašāks par jebkuras citas jurisdikcijas noteikumiem. Šie ļoti stingrie noteikumi ir vajadzīgi, lai atjaunotu ES tirgus uzticību kredītvērtēšanai”.

Vai Komisija varētu paskaidrot, kāpēc tā nerosināja pieņemt stingrāku tiesisko regulējumu jau pirms finanšu krīzes?

Charlie McCreavy, Komisijas loceklis. – Dažus pēdējos gadus Komisija ir rūpīgi uzraudzījusi kredītvērtējuma aģentūru (CRA) darbību. Saskaņā ar Eiropas Parlamenta rezolūciju par kredītvērtējuma aģentūrām 2004. gada februārī Komisija ļoti rūpīgi apsvēra, kādi likumdošanas pasākumi būtu vajadzīgi kredītvērtējuma aģentūru darbības reglamentēšanai.

Atbilstīgi 2005. gada martā saņemtajam Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas (EVRK) ieteikumam Komisija 2006. gadā pieņēma paziņojumu par kredītvērtējuma aģentūrām. Šajā paziņojumā Komisija secināja, ka galvenajos aspektos, kas rada bažas saistībā ar kredītvērtējuma aģentūrām, apmierinošu atbildi var nodrošināt dažādās finanšu pakalpojumu direktīvas apvienojumā ar kredītvērtējuma aģentūru pašregulējumu, kura pamatā ir IOSCO rīcības kodekss attiecībā uz CRA darba metodēm. Tika atzīts, ka šādas pieejas gadījumā Komisijai būtu nepārtraukti jāuzrauga situācijas attīstība.

Komisija turklāt ir aicinājusi EVRK uzraudzīt atbilstību IOSCO rīcības kodeksam un reizi gadā iesniegt pārskatu. Vienlaikus Komisija savā paziņojumā norādīja, ka tā var apsvērt likumdošanas pasākumu veikšanu, ja atbilstība ES noteikumiem vai IOSCO rīcības kodeksam izrādītos neapmierinoša vai ja rastos jauni apstākļi, piemēram, nopietnas problēmas tirgus darbībā vai būtiskas kredītvērtējuma aģentūru regulējuma izmaiņas citās pasaules valstīs.

Finanšu krīze kredītvērtējuma aģentūras ir parādījusi jaunā gaismā. Kopš 2007. gada augusta finanšu tirgu visā pasaulē ir pārņēmusi milzīga uzticības krīze. Šī finanšu krīze ir sarežģīts fenomens, un tajā iesaistīti daudzi dalībnieki. Kredītvērtējuma aģentūras ir lielā mērā saistītas ar tām problēmām, kas radušās augsta riska hipotekāro kredītu (*subprime*) tirgos. Krīze skaidri parādīja kredītvērtējuma aģentūru darbības nepilnības. Skaidrojums varētu būt rodams neapmierinošajā veidā, kādā kredītvērtējuma aģentūras risināja savus interešu konfliktus, to nekvalitatīvajā metodikā, nepietiekamajā to darbību pārredzamībā vai nepareizajā aģentūru iekšējā pārvaldībā.

Augsta riska hipotekāro kredītu (*subprime*) krīze parādīja, ka ir būtiski jāpastiprina kredītvērtējuma aģentūru darbības tiesiskais regulējums. Tādēļ 2008. gada jūnijā es paziņoju, ka Komisija šajā jomā veiks regulatīvas darbības, un 2008. gada 12. novembrī Kolēģija ar Parlamenta un Padomes piekrišanu pieņēma priekšlikumu attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūru regulēšanas darbībām.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, 2006. gadā, atbildot uz manu jautājumu, jūs personiski teicāt, ka atbilstīgi Eiropas Vērtspapīru regulatoru komitejas ieteikumam Komisija neiesniegs nekādus jaunus likumdošanas priekšlikumus attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūru nozari.

Ir iestājusies milzīga finanšu krīze, un tagad jūs mums sakāt, ka ir vajadzīgs stingrāks tiesiskais regulējums. Stingrāks tiesiskais regulējums mums tiešām ir vajadzīgs. Mans jautājums ir šāds: vai jūs atzīstat, ka šai jautājumā Komisijas „regulatīvie refleksi” bija atslābuši?

Eoin Ryan (UEN). - Es zinu, ka Komisija ir izvirzījusi gan priekšlikumus attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūrām, gan citas iniciatīvas, piemēram, KPD, noguldījumu garantiju shēmas un dalībvalstu maksājumu bilanci, un šo pasākumu nolūks ir risināt finanšu tirgu nestabilitāti un nepieļaut līdzīgas krīzes atkārtāšanos.

Es gribētu vaicāt, kādus priekšlikumus Komisija plāno izvirzīt, lai stimulētu reālās ekonomikas izaugsmi un konkurenci, sevišķi MVU sektorā, kurš ir īpaši svarīgs tagad, kad arvien vairāk ES valstu ekonomikā vērojama lejupslīde.

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis*. – Atbildot G. Papastamkos kungam, atgriezīšos pie 2005. gada ziņojuma. Toreiz mēs teicām, ka turpināsim sekot kredītvērtējuma aģentūru darbam, savukārt 2007. gadā, kad augsta riska hipotekāro kredītu (*subprime*) krīze sasniedza augstāko punktu, es tikos ar kredītvērtējuma aģentūrām un paudu mūsu neapmierinātību ar veidu, kādā, pēc mūsu domām, tās veic savu darbību.

Jautājuma uzdevējam droši vien ir zināms, ka 2007. gada decembrī es rakstiski aicināju EVRK un EVTE sniegt ieteikumus, kā man rīkoties atsevišķos jautājumos. Gan runās, gan komentāros es toreiz skaidri paudu, ka *status quo* saglabāšana nekādā ziņā nav risinājums.

Rezultātā mēs 2008. gadā publicējām Komisijas priekšlikumu, un šobrīd par šo jautājumu debatē Parlaments un Ministru Padome. Domāju, ka agrāk, nepārtraukti sekojot kredītvērtējuma aģentūru darbībai, esmu skaidri licis saprast, ka šo jautājumu mēs izskatīsim jauno apstākļu kontekstā. Kāds par mani daudz slavenāks cilvēks pagājušajā gadsimtā teica: mainoties faktiem, maināmies arī mēs paši. Tieši tas ir noticis.

E. Ryan kungs jautāja, ko mēs darīsim tādās finanšu regulējuma jomās kā priekšlikumi attiecībā uz kredītvērtējuma aģentūrām un Kapitāla prasību direktīva; viņš uzdeva pamatotu jautājumu par Eiropas Savienības rīcību reālās ekonomikas problēmu risināšanā, jo, par spīti tam, ka finanšu regulējuma izmaiņas neapšaubāmi ir veiktas pietiekami laicīgi, lai likvidētu trūkumus atsevišķās šā regulējuma jomās, šīs izmaiņas pašas par sevi nespēs stimulēt Eiropas ekonomiku vai dot tai jaunu impulsu.

E. Ryan kungs droši vien zina, ka iepriekšējos mēnešos Komisija veica ļoti svarīgu darbu, koordinējot finansiālo stimulu pieeju, ko Eiropadome pieņēma decembra sanāksmē. Protams, valsts finansiālo stimulu izmantošana joprojām ir dalībvalstu prerogatīva, ja tās izšķiras par šāda soļa nepieciešamību, un šie jautājumi arī turpmāk būs dalībvalstu valdību kompetencē. Taču arī Komisija, reaģējot uz šo stimulu paketi, savu iespēju robežās ir apņēmusies piešķirt zināmu finansējumu un ar citiem Eiropas spēkiem saskaņojusi mūsu iespējas šajā ziņā dot pirmo impulsu.

Es atceros, ka vēl pirms tam mēs Komisijā pieņēmām vairākas iniciatīvas, kuru nolūks bija palīdzēt stimulēt mazās uzņēmējdarbības aktivitāti MVU sektorā, — piemēram, Mazās uzņēmējdarbības aktu un Eiropas Privātā uzņēmuma statūtus —, un cerams, ka tie palīdzēs sasniegt pagrieziena punktu Eiropas Savienības ekonomikā kopumā.

Priekšsēdētāja. – Jautājums Nr. 53, ko iesniedza **Gay Mitchell** (H-0990/08)

Temats: Finanšu krīze

Vai pašreizējās finanšu krīzes kontekstā Komisija ir mainījusi iekšējā tirgus noteikumus, lai atvieglotu dalībvalstu iespējas veikt aizsargpasākumus attiecībā uz savu ekonomiku un rūpniecību?

Charlie McCreevy, *Komisijas loceklis*. – Nesen pieņemtā Eiropas ekonomikas atveseļošanas plāna priekšvārdā priekšsēdētājs J. M. Barroso norādīja, ka šajā finanšu krīzes un ekonomiskās lejupslīdes laikā gan Eiropas valstu valdībām, gan Eiropas iestādēm ir jārikojas apņēmīgi un elastīgi.

Lai demonstrētu šo elastīgumu, Komisija, piemēram, ieviesīs vienkāršošanas pasākumus, tādējādi paātrinot lēmumu pieņemšanu attiecībā uz valsts atbalstu, 2009. un 2010. gadā atļaus visu nozīmīgāko sabiedrisko projektu publiskajos iepirkumos izmantot paātrinātas procedūras un pārmērīga deficīta gadījumā pieprasīs dalībvalstīm veikt korigējošus pasākumus tādā laikposmā, kas saskan ar ekonomikas atveseļošanas un ļauj to ekonomikā pielāgoties situācijai.

Tomēr šis elastīgums nenozīmē, ka Komisija ir mainījusi vai grasās mainīt iekšējā tirgus noteikumus. Kā paredzēts, jāturpina īstenot mūsdienīgu pieeju politikai, kas 2007. gada novembrī izklāstīta Vienotā tirgus pārskatā.

2008. gada 16. decembra progresa ziņojumā ar nosaukumu „Vienotā tirgus pārskats — pēc gada” izcelti vairāki neseni pieņemti pasākumi, kas palīdzēs radīt vajadzīgos apstākļus Eiropas ekonomikas atjaunošanai. Svarīgākie no šiem pasākumiem ir stingrākas līgumtiesības, lai veicinātu patērētāju uzticēšanos, zemākas izmaksas un mazāks administratīvais slogs, kā arī vienoti uzņēmuma statūti mazajiem un vidējiem uzņēmumiem. Ir skaidrs arī, ka mums jāpārstrukturē Eiropas regulatīvā un uzraudzības sistēma, lai pēc iespējas samazinātu krīžu risku nākotnē.

Kopā ar Parlamentu un Padomi visu gadu esam strādājuši, lai palielinātu arī banku noguldītāju aizsardzību, lai pārliecinātu bankas un citas finanšu iestādes turpmāk neuzņemties pārmērīgu risku un lai uzlabotu kredītvērtējuma aģentūru regulējumu. Strauja šo priekšlikumu pieņemšana un īstenošana ir pats pamats. Mums ir jāparāda, ka Eiropa spēj piedāvāt konkrētus risinājumus.

Tuvākajos mēnešos Komisija skaidri formulēs veidu, kā turpināt reformēt pašreizējo regulatīvo un uzraudzības sistēmu, lai atjaunotu stabilitāti un pašātvību. Mums ir jācenšas izveidot stabilāku sistēmu, kas ievērojami labāk pilda savus uzdevumus — sniedz iespējas tirdzniecībai, risku ierobežošanai, dažādošanai un apvienošanai, resursu piešķiršanai un uzkrājumu mobilizēšanai. Cita starpā tas nozīmē, ka valstu regulatoriem un uzraudzības iestādēm būs jāuzlabo sadarbība un koordinēšana, kā arī jāizskauž jebkāds protekcionisms.

Lai veicinātu ilgstošāku ekonomisko izaugsmi, mums ir jāsamazina kapitāla izmaksas un jāuzlabo kapitāla sadale. Ir skaidrs, ka šādā nolūkā būs vēl vairāk jāstiprina iekšējais tirgus.

Elastīgums nekādā ziņā nenozīmē vienotā tirgus principu maiņu. Gluži otrādi — finansiālās un ekonomiskās lejupslīdes laikā gan Eiropas valstu valdībām, gan Eiropas iestādēm ir stingri jāturas pie vienotā tirgus principiem. Ir ļoti svarīgi, lai jebkuru krīzes mazināšanas pasākumu pamatā būtu pamatbrīvības, kā arī nediskriminācijas un proporcionalitātes princips. Piemēram, jau ir sagatavota dalībvalstu glābšanas plānu sistēma, lai novērstu jebkādu negatīvu blakus ietekmi, ko varētu izraisīt nekoordinēta valstu rīcība.

Ir jāsauglabā un jāasargā vienlīdzīgie konkurences apstākļi, kuri kopš 1992. gada ir devuši tik daudz labuma dalībvalstu patērētājiem un uzņēmējiem. Tas ir būtiski, jo jebkādi vienoto tirgu apdraudoši pasākumi vēl vairāk padziļinātu finanšu krīzes ietekmi uz ekonomiku kopumā.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Es ceru, ka komisāra balss drīzumā atspirs. Vēlos pateikties komisāram par atbildi un teikt, ka man ir prieks dzirdēt, ka nenotiks atgriešanās protekcionismā, jo tas nozīmētu, ka atveseļošanās nebūs. Eiropā tomēr būs atveseļošanās.

Vai drīkstu aicināt komisāru sākt runāt par šo atveseļoanos? Visvairāk cerības raisošā ziņa, ko esam dzirdējuši kopš kāda laika, ir šīs dienas presē publicētie prezidenta J.-C. *Trichet* komentāri, kuros viņš paredz atveseļošanās sākumu 2010. gadā. Es gribētu aicināt komisāru sākt runāt par nākotni, lai mēs nezaudētu cerību, un runāt arī par to, ka tieši pašreiz, krīzes laikā, Eiropai ir izdevība kļūt vēl konkurētspējīgāka.

Brian Crowley (UEN). - Priekšsēdētājas kundze, arī es gribētu pateikties komisāram par atbildi un ieteikt viņam kādu līdzekli, kas lieti noder kakla skalošanai — malciņu viskija ar neredzētu karstu ūdens un citrona šķēlīti.

Runājot par jūsu atbildi un it īpaši attiecībā uz ekonomikas atveseļošanas plāniem — jau vairākus mēnešus tiek uzsvērts, ka koordinēta rīcība ir vienīgais pašreizējās finanšu krīzes risināšanas līdzeklis. Es gribētu jautāt, vai ir izstrādāti kādi plāni vai varbūt jau nodibināti kādi kontakti ar nākamo ASV administrāciju — B. *Obama* administrāciju —, lai saprastu, kā turpmāk koordinēt rīcību finanšu jomā.

Charlie McCreevy, Komisijas loceklis. – Es neapšaubāmi piekrītu G. *Mitchell* kunga teiktajam, ka protekcionisms nav risinājums. Tomēr esmu pārliecināts, ka daudzas dalībvalstis, iespējams, saskata izdevību veikt zināmus protekcionistiskus pasākumus; šai ziņā man ir sakāmas divas lietas.

Pirmkārt, mēs modri uzraudzīsim ES tiesību aktu izpildi, lai nepieļautu nekādus pasākumus, kas ir pretrunā Eiropas Savienības noteikumiem.

Otrkārt, man šīm dalībvalstīm jāsaka: ja cilvēki tic šādai pieejai, tad, pēc manām domām, — un zinu, ka man piekritīs arī G. *Mitchell* kungs —, tas tikai paildzinās ekonomisko lejupslīdi. Taču attiecībā uz šo konkrēto pieeju vienmēr ir bijušas viedokļu atšķirības, un iespējams, ka daudzi citi Parlamenta pārstāvji nepiekrītu ne man, ne G. *Mitchell* kungam.

Es viņam piekrītu arī tādā ziņā, ka visas šīs negatīvās runas par neapšaubāmo ekonomisko lejupslīdi būtu jālīdzsvaro ar zināmu reālismu, neieslīgstot pārmērīgā pesimismā. Baidos, ka pasaulē, kurā mēs dzīvojam — neatkarīgi no tā, vai ir runa par mums vislabāk pazīstamo valsti vai par citām dalībvalstīm, — vienmēr ir bijusi tendence pārlietu uzsvērt ekonomiskās lejupslīdes negācijas. Tagad mums tām pretī jāliek reālisms, jo reālisms būs vajadzīgs gan ekonomiskajās prognozēs, gan cilvēku attieksmē. Ir jāpanāk līdzsvars starp pārlietu pesimismu un reālismu. Paļāvība ir ļoti trausla; tās atgūšana prasa ilgu laiku, bet zaudēt to var vienā acumirkli.

Tāpēc man ir gandarījums par Eiropas Centrālās bankas prezidenta komentāriem šodienas laikrakstā, iezīmējot ainu tuvākajos pāris gados. Taču, kā jau teicu, ir jābūt līdzsvaram, un cilvēkiem ir jāzina, kur ir šis līdzsvara punkts.

B. *Crowley* kungs uzdeva pamatotu jautājumu par to, kādus priekšdarbus esam veikuši, lai šos ekonomikas un finanšu jautājumus apspriestu ar ASV administrāciju. Jums noteikti ir zināms, ka Savienotajās Valstīs ir

ļoti stingrs protokols, kas nosaka, kādi darbi ir veicami pārejas laika administrācijas darbiniekiem, un tas tiek ievērots gluži kā sakraments.

Taču, tiklīdz jaunā administrācija sāks darbu, mēs sazināsimies ar jauno Valsts kases sekretāru. Šos jautājumus mēs jau šobrīd apspriežam vairākos forumos, piemēram, Transatlantiskajā ekonomikas padomē vai Finanšu tirgu regulatoru dialogā, un šis darbs norit nepārtraukti. Tiklīdz *B. Obama* jaunā administrācija nākamnedēļ pārņems pilnvaras, mēs šajā jomā nodibināsim kontaktus ar saviem jaunajiem kolēģiem.

Priekšsēdētāja. – Uz jautājumiem, uz kuriem netika atbildēts laika trūkuma dēļ, sniegs rakstiskas atbildes (sk. Pielikumu).

(Sēdi pārtrauca plkst. 19.30 un atsāka plkst. 21.00)

SĒDI VADA: Diana WALLIS

Priekšsēdētāja vietniece

16. Tiesību aktu pakete farmācijas jomā (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir Komisijas paziņojums par tiesību aktu paketi farmācijas jomā.

Günter Verheugen, *Komisijas priekšsēdētāja vietnieks.* – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Priekšlikumiem tā sauktajā farmācijas jomas tiesību aktu paketē, ar ko es šovakar pēc Parlamenta lūguma iepazīstinu, ir kopīgs vadmotīvs. Paketes nolūks ir stiprināt pacientu tiesības, vajadzības un intereses mūsu veselības aprūpes sistēmās.

Pēc mūsu domām, pacienti nav tikai veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēju subjekti vai farmācijas uzņēmumu finansiālo interešu subjekti. Pacienti ir atbildīgi pilsoņi, kuru veselība ir vislielākā vērtība un kuriem ir tiesības saņemt vislabāko un drošāko ārstēšanu un medikamentus. Pacienti ir veselības aprūpes politikas pamatā.

Taču veselība vai tās atjaunošana nenozīmē tikai tiesības. Tā ietver arī pienākumu rūpēties par sevi, tā nozīmē veselīgus ēšanas paradumus, veselīgu dzīvesveidu un aktīvu dalību savā ārstēšanā, ja tāda ir vajadzīga.

Piemēram, mūsu ierosinājumā efektīvāk uzraudzīt apstiprināto medikamentu reālo ietekmi kā priekšnoteikums ir paredzēta šāda aktīva pacientu līdzdalība. Ja pacienti neinformēs atbildīgās iestādes par lietoto medikamentu izraisītajām anomālijām, tad uzraudzības process būs tukša laika šķiešana.

Tas attiecas arī uz aizsardzību pret viltotām zālēm. Pārbaudot, vai uz zāļu iepakojuma redzamas visas obligātās drošības pazīmes, pacienti turpmāk varēs un viņiem arī vajadzētu pārliecināties, ka viņi nelieto viltotas zāles. Ja mēs uzskatām, ka aktīviem, zinošiem pacientiem ir būtiska loma veselības aprūpē, jo viņi var pārbaudīt medikamentus un novērst viltojumus tālāku izplatību, tad ir grūti saprast, kāpēc pacientiem nav ļauts piekļūt informācijai par pašām svarīgākajām zālēm. Tādēļ farmācijas jomas tiesību aktu paketē ir četras daļas — politisks paziņojums un trīs likumdošanas priekšlikumi: par zāļu drošības uzraudzību, par zāļu viltošanu un par pacientu informēšanu.

Strauji augošais viltoto zāļu apjoms spieda mūs rīkoties. No 2005. gada līdz 2007. gadam gandrīz četrkārt pieaudzis pie ES ārējām robežām konfiscēto viltoto zāļu skaits. Ja mēs šobrīd nerīkosimies, tad agrāk vai vēlāk būs pirmie nāves gadījumi. Šī problēma ir skārusi arī legālo zāļu piegādes ķēdi. Viltotas zālēs mēs esam atklājuši dažādos piegādes ķēdes posmos. Katrā atsevišķā gadījumā ir runa par tūkstošiem iepakojumiem, un tas nozīmē potenciālu apdraudējumu tūkstošiem pacientu. Ir vajadzīgs, lai turpmāk pacienti Eiropā varētu pilnībā uzticēties to zāļu kvalitātei, kuras viņi iegūst no legāliem piegādātājiem, piemēram, aptiekām.

Tādēļ mūsu priekšlikumi ir šādi: pirmkārt, skaidri noteikumi attiecībā uz visiem legālās piegādes ķēdes locekļiem; otrkārt, stingrāka uzraudzība attiecībā uz zāļu tranzītu vai eksportu; treškārt, modernas drošības pazīmes, piemēram, zīmogs, identifikācijas zīmes un svītru kods riskantākajiem medikamentiem, lai nodrošinātu pilnīgu ikviena iepakojuma izsekojamību; ceturtkārt, aktīvo vielu drošības uzraudzības regulējums.

Priekšlikuma tapšanas laikā radās kāds pārpratums, kuru es gribētu likvidēt reizi par visām reizēm. Priekšlikuma vienīgais mērķis ir uzlabot pacientu drošību. Tā nolūks nav kavēt kādu konkrētu medikamentu izplatīšanas veidu, piemēram, paralēlo tirdzniecību. Šī nozare uzsāka ļoti aktīvu informācijas kampaņu. Šajā gadījumā to gandrīz var saukt par dezinformācijas kampaņu. Taču es vēlreiz gribu precizēt, ka zāļu paralēlā

tirdzniecība ir tāds darbības veids, kas ES līgumā ir atļauts, un tā tas būs arī turpmāk. Paralēlās tirdzniecības veicējiem, tāpat kā visiem citiem piegādes ķēdes dalībniekiem, vienkārši jāievēro jaunās drošības prasības. Nevienam netiks dotas priekšrocības, un neviens netiks nostādīts neizdevīgākā situācijā.

Likumdošanas priekšlikums attiecībā uz zāļu lietošanas drošības uzraudzību, citiem vārdiem sakot, apstiprināto medikamentu uzraudzību, uzlabos pacientu drošību un mazinās nevajadzīgo administratīvo slogu. Tas ir labs piemērs, kā birokrātijas mazināšana var palielināt drošību. Tas tiks panākts ar skaidrāka atbildības dalījuma un efektīvākas pārskatu sniegšanas palīdzību. Efektīva uzraudzības sistēma jāievieš arī ražotājiem. Kopienas mēroga piekļuve informācijai par nevēlamu vai līdz šim nezināmu blakusiedarbību ievērojami atvieglos Kopienas mēroga riska pārvaldību.

Visbeidzot, farmācijas jomas tiesību aktu paketē ir priekšlikums uzlabot pacientu informēšanu. Es zinu, ka šis ir ļoti pretrunīgs jautājums, par ko mēs bieži esam diskutējuši šeit, Parlamentā, un es ceru, ka mums izdosies to apspriest mierīgi, objektīvi un bez polemikas.

Pacientiem ir tiesības uz informāciju, un it īpaši tas attiecas uz zālēm. Veselība ir viena no svarīgākajām mūsu vērtībām, ja ne vissvarīgākā. Mūsu novecojošajā sabiedrībā veselības nozīme aizvien pieaug. Tāpēc demokrātiskā sabiedrībā ir pašsaprotami, ka pacientiem ir jānodrošina vispusīga informācija par jautājumiem, kas skar viņu veselību.

Tas patiešām ir demokrātiskas sabiedrības pamatprincips, un man ir ļoti skaidri jāsaka, ka mums nav jāpaskaidro un jāpamato fakts, ka cilvēkiem ir tiesības uz informāciju. Drīzāk mums ir jāskaidro un jāpamato situācija, ja informācija iedzīvotājiem netiek sniegta.

Pacienti jau šobrīd aktīvi meklē informāciju. Ikviens no mums savu draugu, paziņu vai pat ģimenes lokā būs saskāries ar situāciju, kad smagi slim cilvēks vai viņa tuvinieki un draugi izmisīgi — jo daudzos gadījumos šie cilvēki tiešām ir izmisumā — meklē informāciju par to, vai ir pieejamas labākas zāles un labāka ārstēšana.

Pirmais, kur ieskatās šie cilvēki, ir internets. Viņi saskaras ar informāciju no citām pasaules valstīm un nezina, vai tā ir produktu reklāma vai informācija par faktiem. Manuprāt, šāda situācija ir gan šausminoša, gan nepieņemama.

Tāpēc es pilnīgi skaidri gribētu likt saprast, ka pašreizējā situācija neatbilst pacientu prasībām pēc kvalitatīvas informācijas. Tā izraisa arī diskrimināciju. Cilvēkiem, kas saprot angļu valodu un var izmantot internetu, ir piekļuve tādai informācijai, kas nav pieejama cilvēkiem, kuri angļu valodu neprot un internetu izmantot nevar. Galvenokārt tie ir gados vecāki cilvēki, un viņiem ir sevišķi svarīgi iegūt informāciju par faktiem.

Pašreiz Eiropā ir tā: par amerikāņu zālēm informācija ir pieejama, bet, ja zāles ir no Eiropas, tad informācijas nav. Mūsu apsvērumu pamatā ir nostādne, ka nekādos apstākļos nav atļaujama reklāmas aizliegums attiecībā uz recepšu zālēm, un ir būtiska atšķirība starp informāciju un reklāmu. Tāpēc mūsu priekšlikumā ir paredzēts, ka ir sniedzama noteikta veida informācija, it īpaši tāda informācija, kuru ir pārbaudījušas attiecīgās iestādes un kura ir atrodama, piemēram, zāļu lietošanas pamācībās. Otrkārt, šī informācija ir publicējama tikai internetā kā rakstiskas atbildes uz konkrētiem jautājumiem vai dalībvalstu noteiktās medicīniskās publikācijās.

Treškārt, ir jāpiemēro stingri kvalitātes kritēriji, un, ceturtkārt, dalībvalstīm ir jāievieš efektīvi uzraudzības mehānismi. Pirms publicēšanas informācija ir jāpakļauj kontrolei. Izņēmumi tiks atļauti vienīgi kontekstā ar efektīvām sistēmām.

Es gribētu norādīt, ka attiecībā uz pacientu informēšanu un medikamentu reklāmām neapšaubāmi pastāv tāda kā pelēkā zona. Pacientiem šī pelēkā zona parasti ir neaurskatāma, tajā atrodama dažādu veidu informācija, ko sniedz dažādu veidu plašsaziņas līdzekļi, un redakcionālā atbildība ir šiem plašsaziņas līdzekļiem. Ļoti bieži šo informāciju kontrolē, piesardzīgi izsakoties, ieinteresētās puses, un lasītājiem nav iespējams noteikt ne informācijas avotu, ne tajā iesaistīto ieinteresēto pusi.

Es sadarbošos ar plašsaziņas līdzekļiem un farmācijas nozari, lai sagatavotu rīcības kodeksu, ar kura palīdzību panākt šīs visnotaļ apšaubāmās prakses pārtraukšanu. Tomēr, lai to panāktu, mums ir jārod labāks un mūsdienīgāks risinājums pacientu informēšanas problēmai.

Šajā paketē ir ļoti aktuāli un progresīvi priekšlikumi. Tajā ir ietverti acīmredzami secinājumi, kas izriet no arvien pieaugošās nozīmes, ko iedzīvotāji piešķir jautājumiem, kuri skar viņu pašu veselību. Es ceru, ka attiecībā uz šo paketi Eiropas Parlaments mani atbalstīs. Liels paldies!

John Bowis, PPE-DE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Es ļoti atzinīgi vērtēju komisāra paziņojumu un it īpaši viņa toni, runājot par pacientiem kā pašu svarīgāko šā jautājuma aspektu. Tieši patlaban Parlamentā

rit darbs pie mana ziņojuma par pārrobežu veselības aprūpi, un viena no tā pamatnostādņēm ir pacientu drošība. Es būtu vēlējis, ja drīkstu tā teikt, kaut šīs debates būtu notikušas ātrāk; tad mēs Parlamentā būtu varējuši papildināt jūsu paketi ar citiem veselības aizsardzības pasākumiem. Tas vairs nav iespējams, taču mēs vismaz ejam vienā virzienā.

Varbūt jūs varētu kādam no saviem kolēģiem ieminēties, ka mēs vēlētos, lai šajā drošības pasākumu paketē būtu ietverti arī injekciju adatu ievainojumu jautājumi.

Taču pievērsīsimies trim jūsu minētajiem aspektiem. Jūs pamatoti norādījāt uz pacientu informēšanu un sīkāk pakavējāties pie šī jautājuma. Pēc manām domām, pacienti — it īpaši pacienti ar tādām problēmām kā neurodeģeneratīvās slimības — ļoti gribētu, lai informācija viņiem ir pieejama tādā veidā, kas noteikti nav uzskatāms par reklāmu, bet gan sniedz viņiem pārlicību, ka tas, ko viņi lasa — gan internetā, gan lietošanas pamācībās, gan reklāmās vai, teiksim, paziņojumos —, ir patiess un lai tam var uzticēties. Patlaban viņi to nevar, un tāpat, kā jūs jau teicāt, viņi ir apdraudēti.

Otrs aspekts ir viltojumi. Viltojumi ir mūsu laikmeta lāsts. Viena lieta ir, ja tiek viltoti rokas pulksteņi vai dizaineru apģērbs, taču zāļu viltošana ir daudzkārt nopietnāka problēma. Viltotas zāles apdraud pacientus, un viltotu zāļu lietošana var izraisīt pacienta nāvi. Mēs dzirdējām, kāda ir statistika: pagājušajos divos gados, no 2005. gada līdz 2007. gadam, ievērojami pieaudzis viltojumu skaits, un pie ES robežas gada laikā konfiscē 2,5 miljonus iepakojumu; taču biedējoši ir, ka viltojumu skaits palielinās arī aptiekās, ne tikai interneta piedāvājumos.

Trešais jūsu minētais aspekts ir zāļu lietošanas drošības uzraudzība. Mūsu dati rāda, ka 5 % no visiem stacionārās aprūpes pacientiem slimnīcās ir uzņemti tāpēc, ka viņi ir cietuši no nelabvēlīgām blaknēm, un šīs blaknes ir iemesls piektajai daļai no nāves gadījumiem slimnīcās. Tāpēc mums ārkārtīgi nepieciešama ir arī vienkāršota un stabilāka noteikumu pakete attiecībā uz zāļu lietošanas drošības uzraudzību.

Ja tas tiks panākts, tad esmu pārliecināts, ka mans ziņojums ies roku rokā ar pacientu drošību, kurai jābūt mūsu darba kārtības galvgalī gan šovakar, gan līdz šā Parlamenta pilnvaru beigām, gan vasaras beigās, kad darbu sāks jaunais Parlaments.

Dorette Corbey, PSE grupas vārdā. – (NL) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs! Ir labi, ka mēs šovakar apspriežam jaunus tiesību aktus farmācijas jomā. Arī es gribētu pateikties komisāram G. Verheugen par šo iespēju.

Komisārs G. Verheugen pamatoti norādīja uz faktu, ka ir vajadzīgi vairāki tiesību aktu grozījumi. Mums ir vairāk jādomā par drošību, labākiem noteikumiem attiecībā uz pacientu informēšanu un efektīvākiem zāļu viltošanas apkarošanas pasākumiem. Gribu arī uzsvērt, ka šī darba centrā ir jābūt pacientam.

Medikamenti tiek rūpīgi uzraudzīti, tāpēc vecām zālēm nav iespējams nonākt tirgū. Pirms nonākšanas tirgū medikamenti tiek rūpīgi pārbaudīti, taču, kad tie jau ir tirgū, tos atkārtoti pārbauda tikai ļoti retos gadījumos. Zāļu uzraudzība praktiski notiek tikai pirms nonākšanas tirgū. Ir ziņas par blakusiedarbību, taču ļoti maz ir pētījumu par zāļu efektivitāti. Ierosinātie tiesību akti dod mums iespēju šajā jomā veikt ļoti vajadzīgos uzlabojumus.

Piemēram, masveidā tiek lietotas zāles, kas paredzētas holesterīna līmeņa pazemināšanai, taču maz ir informācijas par dažādo medikamentu efektivitāti, un būtībā nav zināms, kurš no tiem ir efektīvākais. Tas pats attiecas uz antidepresantiem un citiem preparātiem, kas ietekmē cilvēka garīgo veselību. Būtu vērts pieprasīt farmācijas uzņēmumiem veikt plašāku izpēti attiecībā uz savu ražojumu efektivitāti un blakusiedarbību. Šajā kontekstā ir nepieciešama neatkarīga testēšana.

Mums visiem ir zināms, ka pacientu informēšana par zālēm ir diskutabla tēma. Ikviens, kurš visizdevīgākajā raidlaidā ir skatījis ASV televīziju, sapratīs, kādas problēmas var rasties. „Prasiet savam ārstam medikamentu X pret krūts vēzi vai medikamentu Y pret cistītu!” Līdz šim Eiropā medikamentu reklāmas ir aizliegtas, un es personiski esmu pārliecināta, kā tam jābūt arī turpmāk. Mēs nedrīkstam ļaut, lai kāds mums uzkar kaklā diagnozi vai iestāsta, ka mums jālieto zāles.

Farmācijas nozare vēlas informēt pacientus par saviem ražojumiem un uzskata sevi par vispiemērotāko struktūru šim uzdevumam. Es pieļāju, ka tā tas varētu būt, taču arī šajā jomā ārkārtīgi vajadzīga ir neatkarīga testēšana. Likumdošanas priekšlikumā paredzēts mīkstināt noteikumus attiecībā uz informācijas apriti internetā un drukātajos plašsaziņas līdzekļos. Pats komisārs G. Verheugen saka, ka šīs ir mūsdienīgs un progresīvs priekšlikums. Ir jābūt skaidrai robežai starp informāciju un reklāmu, un pacientiem ir tiesības

saņemt uzticamu informāciju. Šā iemesla dēļ varbūt ir vērts apkopot informāciju Eiropas datubāzē, kurā būtu arī salīdzinoši dati par zāļu iedarbību un blakusiedarbību.

Trešajā paketes priekšlikumā paredzēts padarīt stingrākus tos noteikumus, kuru nolūks ir nepieļaut viltotu zāļu nonākšanu tirgū. Tas neapšaubāmi ir pareizi, jo, kā uzsvēra kolēģis *J. Bowis*, viltotu zāļu laišana apgrozībā ir smags likumpārkāpums. Komisāram *G. Verheugen* ir taisnība arī tajā aspektā, ka šī parādības cēlonis nav tikai paralēlā tirdzniecība, bet drīzāk pavisam citi mehānismi, par kuriem mums ir jārunā. Tuvākajā laikā mums ir jāpadziļina diskusijas par pacientu informēšanas priekšrocībām un trūkumiem, par zāļu viltošanu un pacientu drošību, jo ir skaidrs, ka šeit ir runa par vairākiem publiskajiem pienākumiem. Atbildīga ir nozare, zināmā mērā atbildīgi ir pacienti, taču atbildīgas ir arī attiecīgās iestādes.

Carl Schlyter, *Verts/ALE grupas vārdā*. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu pateikties Komisijai par šo paziņojumu. Manuprāt, ir pareizi pievērsties, piemēram, vides aizsardzības aspektiem. Arvien lielāka problēma ir farmaceitisko preparātu radītā piesārņojuma attīrīšana.

Attiecībā uz farmaceitisko preparātu reklāmu es dotu priekšroku iespējami stingrākiem ierobežojumiem. Šī problēma man patiešām jau sāk apnikt. Kādu vakaru, kad skatījos televīziju, ceturtdaļa no visām reklāmām bija par bezrecepšu farmaceitiskajiem preparātiem. Es gribētu, lai Komisija veic ietekmes novērtējumu un izpēta, cik liela ir bijusi reklāmu ietekme uz šo farmaceitisko preparātu pārdošanu. Vai ir saprātīgi, ka televīzijā ir tik daudz farmaceitisko preparātu reklāmu, pat ja ir runa par bezrecepšu medikamentiem?

Mums Zviedrijā tāds piemērs bija vakcīna *Gardasil*, kas praktiski neatbilst bezrecepšu vai epidemioloģisko vakcīnu kategorijai. Tāpēc es vēlētos, lai mēs pastiprinātu šīs jomas tiesisko regulējumu.

Runājot par zāļu viltošanu, jāsaprot, ka tā, iespējams, ir saistīta arī ar mūsu pašreizējo patentu sistēmu. Cenu atšķirības ir milzīgas. Pēc manām domām, viens no risinājumiem, kas ļautu novirzīt pētniecību tādā virzienā, kas atbilst sabiedrības vajadzībām un interesēm, būtu plašāk izmantot balvu fondus farmaceitiskajiem preparātiem. Tādā gadījumā jaunas zāles būtu iespējams radīt, piemēram, tropiskajām slimībām, kurām nav pievērsta pietiekama uzmanība, — tātad jomai, kurā nav pirktspejas. Tas stimulētu tādu zāļu ražošanas pētījumus, kas dotu labumu tām sabiedrības grupām, kurām nav augstas pirktspejas.

Es vēlētos, lai Komisija rūpīgāk izpētītu iespējas plašākai balvu fondu izmantošanai, lai cilvēki, kas izstrādā jaunus farmaceitiskos preparātus, saņemtu vienreizējo maksājumu. Tādā gadījumā ražošanai nebūtu vajadzīga licence. Manuprāt, atsevišķos gadījumos šāda sistēma veicinātu pētniecību un, pats galvenais, likvidētu zāļu viltošanas mērķi. Es saskatu vairākas iespējas, kā ar politiskiem līdzekļiem virzīt pētniecību tā, lai risinātu slimību problēmu, nevis 30 gadus ārstētu simptomus ar medikamentiem, kas attiecīgajiem uzņēmumiem ir ļoti ienesīga nodarbošanās.

Nobeigumā es gribētu teikt dažus vārdus par nanotehnoloģiju. Medicīnai ir pazīstamas nanodaļiņas, taču ļoti maz ir zināms par to toksikoloģisko iedarbību. Manuprāt, būtu jāievieš labākas metodes nanodaļiņu toksikoloģisko aspektu izpētei.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Iespējams, farmācijas jomas tiesību aktu paketes kontekstā daudzi no mums runās par veselības aprūpes subsidiaritāti. Tomēr situācija farmācijas tirgū liecina, ka Eiropas konkurētspēju pētniecības un izstrādes jomā, tāpat kā jaunu zāļu izplatīšanā un tirdzniecībā, var nodrošināt tikai ar dalībvalstu ciešāku un labāku sadarbību šajā jomā.

Lai pacienti varētu efektīvāk piedalīties ārstēšanā, viņiem ir jāsaņem vairāk informācijas par zālēm un, protams, par šo zāļu nevēlamo blakusiedarbību. Tā kā pētniecības finansējums farmācijas jomā Eiropā ir ierobežots, Eiropas farmācijas nozare nevar sacensties ar Ameriku, Japānu vai Kanādu. Šā iemesla dēļ Eiropas tirgos nesamērīgi pieaug zāļu cenas.

Eiropas Parlamentā daudzkārt ir runāts par to, ka atsevišķas zāles, piemēram, vēža vai tā saukto reti sastopamo slimību ārstēšanai paredzētās, nav pietiekamā mērā pieejamas. Pacientus, kuri jau tā ir sarežģītā situācijā, mēs nostādām lūdzēja lomā, un viņiem ir jāmeklē sponsori, lai saņemtu ārstēšanu. Daudzu medikamentu augstā cena spiež veselības aprūpes nozari meklēt lētākas alternatīvas, citiem vārdiem sakot, nepatentētos medikamentus. Diemžēl tieši tos visbiežāk vilto, un nereti tajos nav aktīvo vielu — vien cukurs un tabletes apvalks.

Iepriekš minētie fakti liecina, cik svarīgi ir apmainīties ar viedokļiem, diskutēt un pēc tam pieņemt visaptverošu farmācijas jomas tiesību aktu paketi, kas nodrošinātu pacientiem kvalitatīvu ārstēšanu un zāles par pieņemamu cenu. Šajā kontekstā es ceru uz auglīgu sadarbību ar šīs paketes atsevišķo sadaļu referentiem, ko iecēlusi

Vides, sabiedrības veselības un patērētāju aizsardzības komiteja. Man jāpiekrīt komisāram, ka tieši internetā pārdotie medikamenti lielā mērā apdraud farmācijas politikas drošību.

Anne Ferreira (PSE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Vienmēr jūtos pārsteigta, kad veselības jautājumus risina Uzņēmējdarbības un rūpniecības ģenerāldirektorāts. Tomēr, lasot priekšlikumus par pacientu informēšanu, visai drīz kļūst skaidrs, ka, izņemot pāris nianses, zāles tur uzskata par tādu pašu patēriņa precī kā citas.

Pēc manām domām, šajā gadījumā visa informācija, ko sniedz pati nozare, izņemot etiķetes un normatīvajos aktos paredzētos paziņojumus, ir saucama par reklāmu, un atkārtošana to padara par komercdarbības konkurences līdzekli.

Komisija savu priekšlikumu virzīšanai var izmantot konkrētus pasākumus, tā var turpināt mums stāstīt, ka tieši pacientu apvienības nepacietīgi gaida šādus priekšlikumus. Starp mums ir daudz cilvēku, kurus nevar apmullot ar šīs „pacientu informācijas” direktīvas nozīmi un kuri zina, ka tā nedos reālu labumu Eiropas iedzīvotāju veselības uzlabošanā.

Varam būt droši, ka šā dokumenta pieņemšanas gadījumā farmācijas nozares mārketinga budžets pieaugs milzu tempā, un man nav šaubu, ka tas notiks uz pētniecības rēķina. Jau šobrīd reklāmai tiek tērēti 23 % no apgrozījuma, bet pētniecībai — tikai 17 %, savukārt Savienotajās Valstīs un Jaunzēlandē, kur šāda reklamējoša informācija jau ir atļauta, pieaug izrakstīto recepšu skaits un veselības aprūpes izmaksas, taču attiecībā uz iedzīvotāju veselības aprūpes kvalitāti nekāds būtisks uzlabojums nav vērojams. Paturēsim to prātā.

Nobeigumā es gribētu teikt, ka mūsdienīgs risinājums būtu vairāk uzticēties veselības aprūpes speciālistiem vai viņus labāk apmācīt, lai viņi spētu informēt par ārstēšanu un izrakstītajām zālēm.

Åsa Westlund (PSE). – (SV) Priekšsēdētājas kundze, komisār G. Verheugen, kā jūs jau teicāt, par šo paketi ir daudz runāts, pat vēl pirms tās iesniegšanas. Droši vien tas nav nekas neparasts, jo farmaceitiskie preparāti ir jautājums, kas skar visus. Tomēr tas skar arī ietekmīgus uzņēmumus ar nopietnām interesēm, kā arī nodokļu ieņēmumu izmantošanu.

Es personiski aicināju Komisiju ietvert sniedzamajā informācijā arī farmaceitisko preparātu ietekmi uz vidi. Esmu ļoti gandarīta, ka Komisija savā priekšlikumā to ir ietvērusi kā tādu aspektu, kas varētu būt daļa no sniedzamās informācijas. Taču patiesībā es uzskatu, ka, informējot par farmaceitisku preparātu, šāda informācija varētu būt obligāta.

Es negribu redzēt reklāmas par recepšu farmaceitiskajiem preparātiem. Tāpēc man ir prieks, ka Komisija, šķiet, ir līdzīgās domās. Tomēr es, tāpat kā Komisija, uzskatu, ka pacientiem un plašākai sabiedrībai ir tiesības saņemt atbilstīgu un precīzu informāciju par farmaceitiskajiem preparātiem. Vairākos gadījumos šāda situācija jau pastāv. Piemēram, Zviedrijā ir ieviesta tā sauktā FASS sistēma. Ir svarīgi, lai vienkāršajiem iedzīvotājiem būtu iespējams ātri sameklēt uzticamu informāciju, it īpaši ņemot vērā faktu, ka, piemēram, dažādās interneta tērzētavās ir liels daudzums viegli atrodamas, bet klaji maldinošas informācijas, kas var kaitēt cilvēkam, kurš ir neaizsargātā situācijā. Tomēr, kā ierosina Komisija, ir vajadzīga objektīva informācijas uzraudzība, lai uz šo informāciju varētu paļauties. Tieši šī Komisijas priekšlikuma daļa manī raisa zināmas šaubas. Būs ārkārtīgi svarīgi precīzi reglamentēt šo informācijas kanālu izveides sistēmu, lai tie būtu ērti pieejami, taču lai tos izmantotu tikai tie cilvēki, kuri paši meklē šo informāciju, un lai informācija līdzīgi reklāmai nenokļūtu pie tiem, kuri to nav prasījuši.

Man ir nelielas šaubas arī par to, vai šis jautājums tiešām ir pilnībā regulējams ES līmenī. Galu galā šis temats attiecas uz veselības aprūpes un medicīnisko pakalpojumu jomu, kam būtu jābūt galvenokārt dalībvalstu kompetencē. Tāpēc man gribētos iegūt mazliet vairāk pārliecības par to, ka šajā jautājumā tiešām ir vajadzīgs ES līmeņa tiesiskais regulējums.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu uzdot komisāram divus jautājumus. Vai jūs esat iecerējis rast veidu, kā panākt, lai šī direktīva neattiektos uz žurnālu, ko bez maksas izplata Vācijas aptiekās un ko smalkā veidā finansē farmācijas nozare?

Otrs jautājums ir saistīts ar zāļu nosaukumiem pārrobežu reģionos. Zālēm bieži ir atšķirīgi nosaukumi, lai gan šo zāļu sastāvā ir identiskas vielas. Varbūt ir kāda iespēja atvieglot pārrobežu reģionu iedzīvotāju dzīvi?

Avril Doyle (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es atzinīgi vērtēju Komisijas šodienas paziņojumu un ceru rūpīgi iepazīties ar šīs paketes saturu.

Pirms dažiem gadiem mēs jau pārskatījām farmācijas jomu. Toreiz pārskatā bija ietverti gan cilvēkiem domātie medikamenti, gan veterinārās zāles. Man gribētos zināt, kāpēc tagad šie veidi ir nodalīti. Komisijai droši vien ir zināms, ka mani interesē tiesiskais regulējums saistībā ar atlieku maksimāli pieļaujamo daudzumu, jo tās nonāk pārtikas ķēdē ar veterinārijas medikamentu starpniecību. Jau labu laiku mani neapmierina nopietnie trūkumi Veterināro medikamentu direktīvā.

Vai saistībā ar šī vakara diskusijām komisārs varētu sniegt kādus komentārus par tādiem jautājumiem kā zāļu mijiedarbība, kombinētā medikamentu terapija un rezistence pret zālēm? Es, tāpat kā citi, uzskatu, ka pacientiem ir vajadzīgs daudz vairāk informācijas. Pacientiem nebūtu, ja tā var teikt, „jāsacenšas” ar internetu, kur dažkārt atrodams ļoti daudz nepatiesas informācijas. Kopā ar zālēm viņiem no pirmavotiem būtu jāsaņem pienācīgi pārskatīta, zinātniska informācija.

Visbeidzot, man ir bažas arī par farmācijas uzņēmumu ietekmi uz ārstu lēmumiem, izrakstot receptes. Vai komisārs varētu to komentēt?

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētāja kundze, dāmas un kungi! Atbildot uz D. Corbey kundzes komentāriem, pirmkārt gribu teikt, ka pirms dažiem gadiem jau atbalstīju Eiropas recepšu medikamentu datubāzes izveidi. Darbs rit veiksmīgi, un tuvākajā nākotnē datubāze būs pieejama.

Ne tikai D. Corbey kundze, bet arī vairāki citi Parlamenta deputāti ir uzdevuši šo jautājumu — vai ir iespējams novilkt skaidru robežu starp informāciju un reklāmu. Es vēlreiz gribētu skaidri apliecināt, ka Komisija kategoriski iebilst pret recepšu medikamentu reklāmas vai publicitātes kampaņu — lai kādā vārdā tās sauktu — atļaušanu Eiropā. Mēs to neatļausim nekādos apstākļos. Tomēr man jums ir jāiebilst, jo no jūsu teiktā izriet, ka nav atšķirības starp informāciju un reklāmu. Ikviens, kurš apgalvo, ka informāciju nav iespējams atšķirt no reklāmas, apvaino simtiem tūkstošu žurnālistu, kuri, strādājot laikrakstos, radio vai televīzijā, ik dienas skaidri parāda, ka informācija un reklāma nav viens un tas pats. Mūsu gatavotais regulējums ir tik akurāts un precīzs, ka par informācijas un reklāmas atšķirību izzušanu nevar būt ne runas. Informācijas pamatā ir jābūt datiem, kurus jau iepriekš ir apliecinājusi apstiprinātāja iestāde. Informācijai ir jābūt apstiprinātai pirms publicēšanas, un tās kvalitāti stingri kontrolē. Es tiešām nesaprotu, kā to var uzskatīt par reklāmu.

C. Schlyter kungs izvirzīja jautājumu par vakcīnām. Šeit man skaidri jāsaka, ka vakcīnas, protams, nav brīvi pieejamas. Vienkāršajiem iedzīvotājiem vakcīnas parasti nodrošina sabiedrības veselības iestādes, un tas tiek darīts saistībā ar informatīvajām kampaņām, kuru nolūks ir panākt iespējami augstāku vakcinācijas rādītāju. Šāda kārtība ir jā saglabā, taču arī attiecībā uz vakcīnām neapšaubāmi jāņem vērā atšķirība starp informāciju un reklāmu. Šajā ziņā es pilnībā atbalstu jūsu viedokli. Zāļu viltošanas jautājums nav saistīts ar intelektuālo īpašumu. Zāļu viltošanas pamatā nav strīdi par intelektuālo īpašumu. Viltojamās zāles jau ir apstiprinātas; tas nozīmē, ka visi intelektuālā īpašuma jautājumi jau ir tikuši atrisināti. Vienīgais zāļu viltošanas iemesls ir alkātība. Šeit nav runas par intelektuālā īpašuma tiesību pārkāpumu. Tas ir visparastākais noziegums. Zāļu viltošana nozīmē vismaz apdraudējumu veselībai, ja ne slepkavības mēģinājumu, taču tai nav nekāda sakara ar intelektuālā īpašuma tiesībām.

Gribu pievērst jūsu uzmanību statistikai, ko sagatavojusi Eiropas Zāļu aģentūra, kas ir izpētījusi pacientu informēšanas uzlabošanas iespējamo ietekmi. Lielbritānijā 5 % no visiem hospitalizētajiem cilvēkiem nonākuši slimnīcā tāpēc, ka lietojuši nepareizas zāles, proti, tādas, pret kurām viņiem ir alerģija vai kuras viņiem nedrīkstēja dot. Tātad 5 % no visiem Lielbritānijas slimnīcu pacientiem ir hospitalizēti nepareizu zāļu lietošanas dēļ. Mēs zinām, ka šādu gadījumu skaits būtu bijis par 50 % mazāks, ja pacienti būtu tikuši informēti par viņu lietoto zāļu īpatnībām. Taču šī informācija viņiem nebija pieejama. Šo argumentu es izmantoju arī atbildēs dalībvalstu veselības aprūpes atbildīgajām iestādēm, kuras nav sajūsmā par pacientu informēšanas prasībām, jo uzskata, ka labi informēti pacienti ir prasīgi un ka viņi pieprasīs dārgākas zāles. Minētā statistika liecina, ka pacientu informēšana pat ļauj ietaupīt naudu.

Atbildot uz E. Hennicot-Schoepges kundzes jautājumu par brošūrām un žurnāliem, kas ir pieejami bez maksas, — nedomāju, ka Eiropas likumdevēji var kādam aizliegt izplatīt bezmaksas brošūras. Tas notiek vairākās dalībvalstīs. Taču reklāmas aizliegums attiecas arī uz šiem žurnāliem un brošūrām. Es runāju, piemēram, par manā valstī ļoti pazīstamo publikāciju *Apothekenumschau*. Šādās publikācijās nav atļauts ievietot recepšu medikamentu reklāmas.

Iepriekš es runāju par pelēko zonu, citiem vārdiem sakot, par jūsu pieminēto aplinku reklāmu. Jā, tāda pastāv. Šāda prakse mums ir pazīstama, un mūsu priekšlikumi tieši ir paredzēti šīs daudzās jomās vērojāmās aplinku reklāmas izskaušanai.

Attiecībā uz robežreģioniem aprakstītā situācija ir saistīta ar faktu, ka būtībā zāles joprojām apstiprina dalībvalstis. Eiropas apstiprinājums ir izņēmums, nevis likums. Tas nozīmē, ka zāļu ražotāji savus izstrādājumus iesniedz apstiprināšanai dažādos dalībvalstu tirgos, un neviens viņiem nevar liegt šos medikamentus reģistrēt ar dažādiem nosaukumiem. Tieši tā ir problēmas būtība. Ja zālēm ir Eiropas apstiprinājums, tad tās visā Eiropā, arī robežreģionos, ir pieejamas ar vienu un to pašu zīmolvārdu.

A. Doyle kundze, es nedomāju, ka patlaban apspriežamie jautājumi vienlīdz tieši attiecas gan uz cilvēkiem domātajām zālēm, gan uz veterinārajiem medikamentiem. Manuprāt, šīs sfēras strukturāli ir ļoti atšķirīgas. Piemēram, dzīvnieki nevar iegūt informāciju par pašām zālēm. Ļoti atšķirīga ir pieprasījuma un piedāvājuma attiecība. Taču es labprāt turpinātu apsvērt šo problēmu. Gribētu arī norādīt, ka jautājumā par atliekām mēs jau sen esam izstrādājuši priekšlikumu, kā jums zināms.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

17. Bīstamas vielas un preparāti (dihlormetāns) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais jautājums ir *Carl Schlyter* ziņojums Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas vārdā par priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes lēmumam, ar ko groza Padomes Direktīvu 76/769/EEK attiecībā uz dažu bīstamu vielu un preparātu tirgū laišanas un lietošanas ierobežojumiem (dihlormetāns) (COM(2008)0080 – C6-0068/2008 – 2008/0033(COD)) (A6-0341/2008).

Carl Schlyter, referents. – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Taisnību sakot, man ir žēl, ka šovakar šeit nav Francijas prezidentūras pārstāvju, jo man jāsaka, ka mūsu sadarbība bija ārkārtīgi laba. Bez aktīvas tās līdzdalības un vēlmes rast risinājumu mēs nekad nebūtu varējuši panākt vienošanos. Procesa laikā ik brīdī kāds mazākums izvirzīja veto vienā vai otrā jautājumā. Taču, pateicoties lieliskajai sadarbībai ar Francijas prezidentūru, šis tiesību akts tagad ir pabeigts, un tas ir ļoti labi.

Mūsu diskusijas objekts ir dihlormetāns (DHM), krāsas noņēmējs. Tā ir arī rūpnieciska ķīmikālija, ko bieži izmanto farmācijas rūpniecībā. Tomēr šīs ķīmikālijas rūpnieciskajā lietojumā ir pilnībā iespējams aizsargāt gan darbiniekus, gan vidi. Problēmas rodas galvenokārt tajos gadījumos, kad to pārdod patērētājiem. DHM ir kaitīga ķīmikālija, jo tā ir kancerogēna, tai ir narkotiska iedarbība un tā negatīvi ietekmē veselību. Ar to ir viegli saindēties. Brīdī, kad cilvēka oža sajūt DHM, pieļaujama drošības līmenis jau ir trīskārt pārsniegts, un tieši tāpēc pret tās iedarbību ir ārkārtīgi grūti aizsargāties. Pienācīgs aizsardzības aprīkojums nozīmē ļoti specifiskus aizsargcimdus, kas jāmaina ik pa trim stundām. Ir vajadzīgs aprīkojums ar atsevišķu ventilācijas sistēmu, un tas parasti maksā ap 2700 eiro.

Šīs ķīmikālijas izmantošanu patlaban lielā mērā nosaka fakts, ka to lieto nelegāli. Tas nozīmē, ka bija svarīgi arī ierobežot un aizliegt to izmantot profesionālajā darbībā. Ar grafiti tīrīšanu vai krāsas noņemšanu bieži nodarbojas pašnodarbinātas personas vai uzņēmumi, kuros ir tikai daži darbinieki. Aizsardzības līdzekļi ļoti bieži tiek atstāti mājās vai arī to nav vispār. Tādējādi šīs ķīmikālijas aizliegšana ir galvenokārt darbinieku aizsardzības jautājums. Mēs zinām, ka tajās valstīs, kurās patlaban lieto DHM, — tātad 24 dalībvalstīs no 27 — to gandrīz nekad neizmanto pareizi un atbilstīgi attiecīgās valsts un Eiropas Savienības tiesību aktiem. Manuprāt, būtu vietā citēt Vācijas Ķīmiskās rūpniecības asociācijas materiālu, kurā lasāms, ka pat tad, ja darbs notiek ventilētās telpās, ja no krāsas attīra ierobežotu virsmu, ja noņemtās krāsas atliekas nekavējoties savāc un tūlīt aizver trauku, kurā glabā DHM, iedarbības robežvērtības tomēr regulāri tiek pārsniegtas. Tieši tāpēc ir vajadzīgi respiratori ar autonomu gaisa padevi.

Manuprāt, ir ļoti pozitīvi, ka Komisija ir izvirzījusi priekšlikumu un ka tagad mēs esam panākuši kompromisu par izmantošanas aizliegšanu arī profesionālajā darbībā, saglabājot valstīm iespēju izmantot atkāpes. Tomēr tiem, kas iegūst šādas atkāpes, ir jāgarantē, ka cilvēkiem, kuri strādā ar šo ķīmikāliju, ir piemēroti aizsardzības līdzekļi, viņi ir pienācīgi apmācīti un informēti par alternatīvām, kā arī ir jāspēj pamatot, kāpēc šīs alternatīvas nav izmantojamas. Ir zināms, ka visās jomās, kurās patlaban izmanto dihlormetānu, ir pieejami līdzvērtīgas iedarbības alternatīvi līdzekļi. Mēs runājam par tiem 5 % gadījumu, kuros DHM izmantošana ir bīstama, proti, par krāsas noņemšanu. Pārējos 95 % gadījumu DHM izmanto rūpniecībā. Arī šajā jomā pozitīvi ir vērtējama darbinieku un vides aizsardzības pastiprināšana.

Kopumā esmu ļoti gandarīts par panākto vienošanos. Tas padarīs drošāku krāsas noņemšanu, nepakļaujot cilvēkus bīstamu, kancerogēnu ķīmikāliju iedarbībai. Par šo ātro vienošanās panākšanu man jāpateicas saviem kolēģiem deputātiem, kuri man palīdzēja; es saku paldies jums visiem, arī visiem ēnu referentiem un sev pašam par to, ka esam vienojušies ar Padomi. Tas dod cerības. Patiesībā pirms REACH ieviešanas šī bija pēdējā

iespēja ierastajā veidā īstenot ķīmikāliju aizliegumu. Tādējādi tas bija kā pēdējais akords vecajai ķīmisko vielu politikai, kas ar šo efektīvi panāktu vienošanos nepārprotami ir noslēgusies mažorā.

Attiecībā uz DHM ir izskanējuši apgalvojumi, ka alternatīvie līdzekļi, iespējams, ir vismaz tikpat bīstami, ja ne vēl bīstamāki, taču gan Komisijas, gan citu struktūru veiktie izvērtējumi skaidri liecina, ka alternatīvas ir daudz mazāk bīstamas. Šobrīd mēs veidojam tirgu šīm alternatīvām. Patiesībā arī uzņēmumi, kas patlaban izrāda neapmierinātību, daudzos gadījumos ražos šos alternatīvos līdzekļus, turklāt vairāki mazi uzņēmumi jau tos ražo. Tagad tiem iekšējā tirgū būs iespēja izmantot savu konkurētspējas priekšrocību — vides aizsardzību —, un tas ir labi. Mēs esam ceļā uz drošāku nākotni, un es pateicos visiem, kas piedalījās šajā procesā.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. — (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Vispirms es gribētu pateikties referentam C. Schlyter par rūpīgo darbu, izstrādājot šo priekšlikumu. Mēs ar Padomi esam panākuši labu kompromisu, ko varēs apstiprināt pēc pirmā lasījuma.

Šis ir jautājums par ierobežojumiem attiecībā uz dihlormetāna laišanu tirgū un izmantošanu krāsas noņemšanas līdzekļos, lai samazinātu risku, kas atklāts daudzos vērienīgos Komisijas ierosinātos pētījumos. Nav šaubu, ka dihlormetāns ir bīstams cilvēka veselībai, jo šī viela ir ļoti gaistoša. Šī gaistamība izraisa ļoti koncentrētu tvaiku veidošanos apkārtējā gaisā; tos var ieelpot cilvēki, kas lieto krāsas noņēmēju, un tiem ir tieša toksiska iedarbība uz centrālo nervu sistēmu.

Sliktos darba apstākļos tas var tieši vai netieši izraisīt fatālus negadījumus, kādi jau notikuši vairākās dalībvalstīs. Vairums negadījumu un nāves gadījumu ir notikuši komerciālā un profesionālā vidē, un to galvenais iemesls ir bijusi nepietiekama ventilācija un individuālo aizsardzības līdzekļu nelietošana. Tomēr negadījumos ir cietuši arī patērētāji, lai gan šajā gadījumā reģistrēto negadījumu skaits ir daudz mazāks.

Komisijas priekšlikuma nolūks ir pēc iespējas un, ciktāl tas ir tehniski īstenojams, samazināt risku, kas saistīts ar šīs bīstamās ķīmiskās vielas lietošanu. Parlamenta un Padomes grozītajā versijā ir paredzēts pilnībā aizliegt dihlormetānu saturošu krāsas noņēmēju pārdošanu patērētājiem. Patērētājiem būtu jāaizliedz arī izmantot šo vielu, jo viņiem parasti nav vajadzīgo individuālo aizsardzības līdzekļu, un viņus nav iespējams apmācīt vai uzraudzīt tā, lai garantētu drošu šīs vielas lietošanu.

Ir paredzēts vispārējs aizliegums attiecībā uz dihlormetāna laišanu tirgū un lietošanu profesionāli. Tomēr dažas dalībvalstis uzskata, ka ir būtiski, lai profesionāli varētu arī turpmāk izmantot šo vielu, tāpēc šīm dalībvalstīm būs iespēja atļaut tās lietošanu saskaņā ar īpašiem stingriem nosacījumiem. Profesionāļu apstiprināšanai šīm dalībvalstīm ir jāievieš īpaši administratīvie un normatīvie akti, kas atbilst attiecīgajā dalībvalstī pastāvošajai sistēmai. Profesionālie lietotāji atļauju saņems tikai pēc apmācības kursa pabeigšanas. Apmācības kursā cita starpā ir sniedzama arī informācija par risku, kas saistīts ar dihlormetāna lietošanu, un par alternatīvu vielu pieejamību. Darba devējiem un pašnodarbinātām personām būtu ieteicams aizstāt dihlormetānu ar citām vielām vai procedūrām, ievērojot atbilstīgos tiesību aktus par darba drošību.

Komerciālās telpās dihlormetānu saturošu krāsas noņēmēju izmantošana arī turpmāk būs atļauta ar nosacījumu, ka ir veikti visi vajadzīgie pasākumi, lai līdz minimumam samazinātu iedarbību uz tur strādājošajiem cilvēkiem. Piemēram, lai nepārsniegtu darba vietā pieļaujamās robežvērtības, ir svarīgi nodrošināt atbilstīgu ventilāciju. Jāveic arī pasākumi, kuru nolūks ir līdz minimumam samazināt izgarošanu no krāsas noņēmēju konteineriem. Ja tiek pārsniegtas darba vietā pieļaujamās robežvērtības, papildus ir jālieto respiratori.

C. Schlyter kungs iesaka jums atbalstīt kompromisa tekstu, kas panākts sarunās ar Padomi. Arī es uzskatu, ka šis kompromiss atspoguļo vajadzīgo līdzsvaru. Tāpēc esmu gatavs no Komisijas puses nodrošināt šim kompromisam pilnīgu atbalstu.

Erna Hennicot-Schoepges, PPE-DE grupas vārdā. — (FR) Priekšsēdētājas kundze, sākumā es gribētu pateikties referentam un apliecināt, ka esam ļoti veiksmīgi sadarbojušies, lai panāktu šo kompromisu, ko atbalsta arī Eiropas Tautas partijas (Kristīgo demokrātu) un Eiropas Demokrātu grupa. Ir jāpievērš uzmanība faktam, ka šī ir ārkārtīgi toksiska viela un ka ir pieejami tādi alternatīvi risinājumi, kas ir droši. Nevar noliegt draudus — kā jūs, G. Verheugen kungs, minējāt —, kas saistīti ar dihlormetāna izmantošanu, sevišķi tādos apstākļos, kuros nevar garantēt lietošanas drošību. Cilvēki bieži izmanto dihlormetānu, veicot savas mājas remontu. Viņi to uzskata par lielisku un efektīvu līdzekli, taču neapzinās, ka tā izmantošana slēgtās telpās draud ar drīzu samaņas zudumu, un, ja netiek sniegta pienācīga palīdzība, var pat iestāties nāve.

Pretēji referenta sākotnēji ierosinātajai radikālajai nostājai par pilnīgu aizliegumu, tagad mūsu panāktais kompromiss ļauj dalībvalstīm saglabāt iespēju piemērot izņēmumus attiecībā uz profesionālo un rūpniecisko izmantošanu, taču saskaņā ar skaidri noteiktām prasībām. Tas ir vērā ņemams kompromiss, un ir jāapzinās, ka dihlormetāns ir izraisījis daudzus nelaimes gadījumus. Turklāt ir jāizsaka nožēla, ka mums ir ļoti maz informācijas par negadījumiem, kas notikuši darba vietās. Es gribētu arī norādīt, ka pirms Komisijas darba sākšanas tika veikts ietekmes novērtējums, un tā rezultāti ir atspoguļoti tekstā. Turklāt mums ir jānodrošina, lai tiem cilvēkiem, kuriem tomēr ir kārdinājums izmantot šo līdzekli, būtu pieejama precīza informācija, lai gan tagad dalībvalstis pašas ir atbildīgas par skaidru noteikumu izstrādi un vispārējā tirdzniecības aizlieguma īstenošanu attiecībā uz šo veselībai bīstamo izstrādājumu.

Graham Watson, ALDE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Es gribētu izteikt atzinību referentam *Carl Schlyter* un ēnu referentiem par ļoti rūpīgo un profesionālo darbu, ko viņi ir paveikuši, strādājot ar šo dokumentu. Pēdējā laikā man reti ir bijusi šī lieliskā iespēja piedalīties debatēs par komitejas izstrādātu dokumentu — it sevišķi šādā diennakts laikā jeb, precīzāk sakot, šādā nakts laikā.

Man nav bijusi privilēģija piedalīties komitejas debatēs, izņemot vienu reizi, kad es vēlējos pārliecināties, ka mani kolēģi saprot, cik svarīgi ir balsojumā atbalstīt referenta priekšlikumus. Taču šis ir svarīgs jautājums; šis patiešām ir dzīvības un nāves jautājums, un man tas ir divkārt svarīgs, jo ar to saistās īpašas mana vēlēšanu apgabala intereses.

Dihlormetāns, kā dzirdējām, ir viela ar ārkārtēji bīstamām īpašībām. Tā ir tik gaistoša, ka pat nejauša tās ieelpošana nozīmē pārsniegt jebkuru veselībai nekaitīgo līmeni. Tā ir kancerogēna un ietekmē nervu sistēmu, izraisot nervu bojājumus. Ja to lieto vidējā temperatūrā, notiek bīstama apmēra iztvaikošana. Lai varētu droši strādāt ar dihlormetānu, vajadzīgs gaisu neaurlaidīgs kombinezons, kas maksā ap 2000 eiro, un ādas aizsargāšanai jālieto cimdi, kuri maksā 25 vai 30 eiro un kuri jāmaina ik pa divām vai trim stundām.

Protams, neviens to nedara pat tad, ja ir informēts par kaitīgajām vielas īpašībām. Nav efektīva risinājuma, kā panākt, lai cilvēki dihlormetānu lietotu drošā veidā. Tieši šī toksiskuma dēļ referents un komiteja vēlējas aizliegt šo vielu lietot pat profesionālajā darbībā, lai izvairītos no cilvēku bojāejas. Komisijai ir ziņas, ka pēdējos astoņos gados šo izstrādājumu lietošana ir izraisījusi 18 nāves gadījumus un 56 negadījumus bez nāvējošām sekām. Esmu drošs, ka patiesais skaits ir lielāks. Taču rūpniecības lobījs Padomē izveidoja mazākumu ar veto tiesībām, un šā iemesla dēļ referents un komiteja bija spiesti piekrist saglabāt dalībvalstīm atkāpes iespējas attiecībā uz izmantošanu profesionālajā darbībā.

Tomēr mēs esam panākuši ne tikai darbinieku stingru aizsardzību, bet arī dalībvalstu apņemšanos kontrolēt un pārbaudīt profesionālo izmantošanu. Zviedrijā, Dānijā un Vācijā šie izstrādājumi jau ir pilnībā aizliegti, un es ceru, ka neviena dalībvalsts nepieprasīs minētās atkāpes. Cits jautājums ir rūpnieciskā izmantošana. Pareizos apstākļos šos izstrādājumus var droši lietot rūpnieciskā veidā.

Daži iebilda, ka DHM būtu jāatļauj lietot kultūras mantojuma aizsardzībai, lai no seniem pieminekļiem varētu noņemt krāsu, tos nebojājot. Taču eksperti ir norādījuši, ka tas nebūtu pareizais risinājums, tāpēc mūsu grupa neatbalstīs grozījumus, kas veikti ar šādu mērķi.

Es jau minēju, ka ir runa arī par mana vēlēšanu apgabala interesēm. Par šo jautājumu es ar komisāru *G. Verheugen* esmu sarakstījis jau septiņus gadus. Kāpēc? Tāpēc, ka manā vēlēšanu apgabalā ir uzņēmums *Eco Solutions*, kas ir izstrādājis absolūti drošu alternatīvu dihlormetānam. Šis alternatīvais līdzeklis ir veidots uz ūdens bāzes. Tas ir tikpat efektīvs, vienīgi process ir nedaudz ilgāks. Man ar nožēlu jāizsaka, ka vienīgā dalībvalsts, kas aktīvi lobēja dihlormetāna lietošanu arī turpmāk, bija Apvienotā Karaliste, jo arī tur daudzas šīs vielas ražo rūpnieciskā apjomā.

Man bija vajadzīgi četri gadi darba ar komisāru *G. Verheugen*, lai piedabūtu Komisijas ekspertu komiteju tikai aplūkot faktu, ka ir pieejama šī ūdens bāzes alternatīva, un trīs gadi bija vajadzīgi, lai panāktu atziņu, ka šī ūdens bāzes alternatīva ir efektīva un izmantojama tehnoloģija. Taču man ir prieks, ka šai pasakai, tāpat kā citām, ir laimīgas beigas. Attiecībā uz nerūpniecisko izmantošanu dihlormetāns tiks izņemts no tirgus. Jaunā tehnoloģija ļaus manam vēlēšanu apgabalam kļūt turīgākam, un visi dzīvos ilgi un laimīgi, pateicoties izcilajam darbam, ko paveica *Carl Schlyter* un viņa kolēģi no Vides, sabiedrības veselības un pārtikas nekaitīguma komitejas.

Jens Holm, GUE/NGL grupas vārdā. – (SV) Priekšsēdētājas kundze! Dihlormetāns jeb DHM ir bīstama ķīmikālija, kas var izraisīt vēzi, acu kairinājumu un pēkšņus sirds, aknu un nieru darbības traucējumus. DHM cita starpā izmanto farmācijas preparātu ražošanai, krāsas noņemšanai un kā attaukotāju. Dažās dalībvalstīs, piemēram, Zviedrijā, Dānijā un Austrijā, DHM lietošana jau ir aizliegta.

Ir lieliski, ka DHM jautājums beidzot ir darba kārtībā. Vēl labāk ir tas, ka šī vienošanās nozīmē pilnīgu DHM lietošanas aizliegšanu privātajiem patērētājiem. Par to es varu vienīgi izteikt atzinību mūsu referentam C. Schlyter kungam. Lieliski pastrādāts, Carl!

Diemžēl farmācijas nozares darbiniekus, tāpat kā sienu un fasāžu tīrītājus, arī turpmāk apdraudēs dihlormetāna ietekmes risks. Man ir skumji atzīt, ka šī vienošanās neparedz pilnīgu DHM aizliegšanu profesionālajā darbībā. Tas ir nopietns trūkums, un, pēc manām domām, par to pilnībā atbildīga ir Komisija. Tomēr atkāpes nosacījumi ir izveidoti tā, ka dalībvalstīm, kas vēlas izmantot DHM, — un es ceru, ka šādu valstu būs maz — ir jāgarantē, ka šīs izmantošanas dēļ necieš darbinieki. Tādējādi pierādīšanas pienākums gulstas uz tām valstīm, kas vēlas ierobežotā apjomā izmantot DHM, un tām ir jāpierāda, ka šo vielu lietošana iespējama drošākā veidā, un jāgarantē darbinieku aizsardzība. Beigu beigās tas ir visnotaļ pieņemams risinājums.

Kopumā šī vienošanās ir veiksmīga. Es gribētu mudināt Komisiju smelties iedvesmu no šī lēmuma. Mēs to spējam! Turpināsim darbu šai virzienā. Gribu mudināt Komisiju: ja tas ir iespējams, lūdzu, dodiet mums kādas norādes, ka nākotnē būs arī citi aizliegumi attiecībā uz tādām bīstamām vielām kā kancerogēnās azokrāsvielas, bisfenols A un liesmas slāpētājs deka-BDE! Ja ES to nevar izdarīt, kāpēc jūs nevarētu ļaut pašām dalībvalstīm darīt vairāk un ieviest savus aizliegumus? Jūs, Komisija, taču pat piespiežat dalībvalstis atcelt aizliegumus, ko tās dažkārt jau ieviesušas. Piemēram, mana valsts, Zviedrija pēc iestāšanās ES 1995. gadā bija spiesta atļaut azokrāsvielu izmantošanu. Pēc Komisijas draudiem ierosināt tiesvedību Eiropas Kopienas Tiesā tagad Zviedrijā ir atļauts izmantot deka-BDE. Tas ir nepieņemami, un, pats galvenais, tas kaitē videi. Tas nav veids, kā īstenot progresīvu vides tiesību programmu. Komisija un komisār G. Verheugen! Lūdzu, pārlieciniet mani par pretējo! Ne tikai ar šo vienu piemēru, bet arī ar citiem piemēriem pierādiet, ka vides apsvērumi ir svarīgāki par tirgus prasībām!

Urszula Krupa, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Dihlormetānu, kas ir pieejams tirgū un dažādu komerciālu izstrādājumu veidā ir brīvā lietošanā, plaši izmanto arī ķīmiskajā rūpniecībā, tāpat kā tekstilrūpniecībā un farmācijas nozarē. Cilvēka organisms viegli absorbē dihlormetānu, šī viela ir ļoti toksiska un kancerogēna, un tās dēļ ir notikuši vairāki saindēšanās gadījumi, arī ar letālām sekām. Aprēķināts, ka šīs ķīmikālijas iedarbībai Polijā vien bijuši pakļauti vairāki tūkstoši darbinieku. Šīs vielas rūpniecisko izmantošanu iespējams efektīvi kontrolēt, taču, ja dihlormetānu lieto privātie patērētāji vai pat profesionāli uzņēmumi, tas neizbēgami nozīmē cilvēku veselības un dzīvības apdraudējumu, — ne tikai tāpēc, ka šo izmantošanu nav iespējams pienācīgi kontrolēt, bet arī tāpēc, ka aizsardzības pasākumu ieviešana ir ļoti dārga.

Visi brīdinājumi un mēģinājumi reglamentēt dihlormetāna lietošanu ir izrādījušies neefektīvi, tāpēc, ņemot vērā šā ķīmiskā savienojuma toksiskumu un gaistamību, pilnībā jāpārtrauc dihlormetāna plaša izmantošana patērētājiem. Ekonomiskus faktorus nedrīkst izmantot kā iemeslu, lai saglabātu šo indi brīvā lietošanā. Mums nevajadzētu arī kā argumentu izmantot to nozaru intereses, kuras ražo DHM saturošus izstrādājumus, lai censtos panākt atbalstu dihlormetāna ierobežotai izmantošanai patērētājiem. Ciktāl ir runa par šī savienojuma vispārēju lietošanu, zaudējumi sabiedrībai ir daudz lielāki par jebkādu materiālo ieguvumu.

John Bowis (PPE-DE). - Priekšsēdētājas kundze! Es piekritu pašam pēdējam komisāra runas teikumam — ka mēs varam atbalstīt šo kompromisu, un tāpēc es apsveicu referentu un ēnu referentus ar paveikto darbu.

Nebija viegli nonākt līdz šim rezultātam. Sākumā Komisija izvirzīja priekšlikumu aizliegt šīs vielas lietošanu privātpersonām, bet ne profesionālajā darbībā, un referents ierosināja aizliegt arī profesionālo izmantošanu. Tad mēs uzklusījām savu vēlētāju argumentus, tāpat kā to darīja *Graham Watson*. Viņš stāstīja par rūpniecības lobijiem. Viņš minēja arī sava vēlētāju apgabala rūpniecības lobiju, kurš viņu bija pārliecinājis par alternatīvo līdzekli. Ir zināms, ka 90 % gadījumu krāsas noņemšanā izmanto DHM, tāpēc mums bija jārod līdzsvars.

Neviens no mums nevēlas pārspīlēt ar briesmu attēlošanu. Šovakar, klausoties par risku, kas saistās ar šo vielu, man dažkārt bija jābrīnās, kāpēc mēs esam ar mieru pakļaut šim riskam rūpniecības nozares darbiniekus, bet negribam atļaut to lietot profesionālajā darbībā atbilstīgi noteikumiem un stingrā uzraudzībā; un visi šie baltie virsvalki — kosmosa laikmeta parlamentāriešu priekšrocība — vai kāds cits apģērbs, ko *Graham Watson* grasās cilvēkiem turpmāk izsniegt, vienalga kļūs par realitāti.

Es uzskatu, ka šī viela, tāpat kā daudzas citas, rada nopietnu apdraudējumu. Tā ir potenciāli bīstama. Ir pierādīts, ka tā izraisījusi negadījumus, un ir cietuši cilvēki. Acīmredzot ir pareizi, ka mēs rīkojamies stingrāk nekā līdz šim. Tāpēc es patiesi atbalstu un atzinīgi vērtēju panākto kompromisu. Tas saglabā iespēju dalībvalstīm, kuras to vēlas un uzskata par pareizu, papildus rūpnieciskajai lietošanai turpināt izmantot šo vielu arī profesionālajā darbībā — bet tikai profesionālajā, turklāt saskaņā ar izvirzītajiem stingrajiem noteikumiem.

Tomēr tagad, komisāra kungs, jūsu pienākums būtu griezties atpakaļ un izpētīt alternatīvas. Palūkosimies uz pieejamajiem alternatīvajiem līdzekļiem. Mūsu rīcībā jau 11 gadu ir NMP, taču tikai tagad tas atzīts par reprotoksisku; ir uzliesmojoši šķīdinātāji, kas var izraisīt līmes ostīšanas problēmas; ir tā sauktās randiņu izvarošanas narkotikas, kas tiek uzskatītas par drošu alternatīvu; ir DBE, par kuru ir maz informācijas; var izmantot arī vienkāršākas lodlampas un smiltis, taču šajā gadījumā rodas gan putekļi, gan citas problēmas. Tāpēc tagad griezīsimies atpakaļ un rūpīgi izpētīsim alternatīvas, lai varam būt pilnīgi pārliecināti, ka saviem vēlētājiem piedāvājam drošākus aizstājējus. Ja izrādīsies, ka dažas no alternatīvām ir tikpat bīstamas, tad esmu pārliecināts, ka komisārs vai viņa pēcteči atgriezīsies, lai mums to pateiktu un izvirzītu jaunu priekšlikumu. Ja ne, tad nav šaubu, ka to izdarīs *Carl Schlyter*.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Priekšsēdētājas kundze! Dihlormetānam ir narkotiska iedarbība, kas izraisa centrālās nervu sistēmas bojājumus un samaņas zudumu, kā arī kardiotoksiska iedarbība. Nepareiza tā lietošana rada tiešus draudus dzīvībai, un šim faktoram ir saistība ar terorismu. Tāpēc es atbalstu tā lietošanas aizliegumu attiecībā uz privātajiem patērētājiem un stingrus ierobežojumus attiecībā uz profesionālo darbību. Tā kā ir pieejamas alternatīvas balinošas vielas, kas, iespējams, ir mazāk toksiskas, tad, pēc manām domām, nav vajadzības pieļaut izņēmumus. Tomēr priekšlikumā, par ko mēs rīt balsosim, dalībvalstīm ir paredzēta iespēja pamatotu iemeslu dēļ lūgt Komisiju noteikt izņēmumus, taču tiek piemēroti ļoti stingri nosacījumi. Es vēlētos zināt, kā Komisija vai jebkura cita struktūra izvērtēs šo izņēmumu pieteikumu pamatotību un kā tās uzraudzīs ierobežojumu ievērošanu.

Günter Verheugen, Komisijas priekšsēdētāja vietnieks. – (DE) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Sākumā es gribētu pateikt pāris vārdus *G. Watson* kungam. Jums bija svarīga loma šā priekšlikuma tapšanā. Kad jūs mani personiski informējāt par vairākus gadus ilgajām problēmām ar Komisiju, es uzzināju, ka šai vielai ir alternatīva, un jūs noteikti piekritīsiet, ka kopš tā brīža darbs ir virzījies uz priekšu ļoti strauji. Es personiski uzdevu savam ģenerāldirektorātam sagatavot priekšlikumu, jo sadarbībā ar jums biju pārliecinājies, ka ir šīs alternatīvas. Jau agrāk esmu Parlamentam to teicis, un it sevišķi es lūgtu ieklausīties *J. Holm* kungu. Lai gan esmu komisārs, kas atbild par uzņēmējdarbību un rūpniecību, es neuzskatu, ka bīstamam rūpniecības izstrādājumam būtu jāpaliek tirgū tikai tāpēc, ka ar to var pelnīt naudu. Pēc manām domām, ja bīstamu rūpniecības izstrādājumu var aizstāt ar alternatīvu ražojumu, tad tas ir jādara. Šādu principu esmu ievērojis arī tolaik, kad mēs Parlamentā apspriedām un pieņēmām REACH. Uz visām jūsu minētajām vielām, *J. Holm* kungs, tagad attiecas REACH.

REACH nosacījumi būtu attiecināti arī uz dihlormetānu, taču draudi veselībai ir tik acīmredzami un ir bijis tik daudz negadījumu, ka šai vielai mēs esam piešķirūši prioritāti. Iespējams, ka tādā pašā veidā mums būs jārikojas arī attiecībā uz citām vielām, ja veselības apdraudējums būs tikpat acīmredzams un ja mēs nevarēsim gaidīt, līdz tiks pabeigta plašā un stingrā REACH procedūra.

Vēl es gribētu skaidri pateikt, *J. Holm* kungs, ka arī es būtu balsojis par tālejošāku kompromisu. Ja Parlaments būtu spējis vienoties ar Padomi par dihlormetāna komerciālas izmantošanas aizliegumu, es šovakar par to būtu balsojis. Lūdzu, neprasiet no Komisijas atbildību par to, ka atsevišķas dalībvalstis man nezināmu iemeslu dēļ nevēlējās vienoties par ko vairāk. Tieši tāpēc Komisija priekšlikumu sagatavoja tā pašreizējā formā; mēs gribējām izstrādāt tādu priekšlikumu, kam būtu izredzes tikt pieņemtam, un tas arī ir noticis.

Mana pēdējā piebilde ir saistīta ar *J. Bowis* kunga komentāriem attiecībā uz alternatīvo vielu toksisko iedarbību. Runājot par ķīmikālijām, vienmēr ir jautājums par risku, kas ar tām saistīts, un par šī riska līmeņa izvērtēšanu. Mūsu rūpīgie un vispusīgie pētījumi liecina, ka nevienai no patlaban pārdošanā esošajām alternatīvajām vielām nav tik bīstamu īpašību kā dihlormetānam, proti, nav tiešas toksiskas ietekmes uz centrālo nervu sistēmu. Tāda ietekme ir tikai dihlormetānam; citām vielām tādas nav.

Mums ir ziņas par ļoti nedaudziem negadījumiem, kas saistīti ar alternatīvajām vielām. Tas attiecas arī uz tām valstīm, kurās dihlormetāna lietošana jau ir aizliegta, proti, Dāniju, Austriju un Zviedriju. Ja situācija mainīsies, tad Komisija, protams, to izvērtēs un vajadzības gadījumā ierosinās pasākumus attiecībā uz citām vielām.

Visbeidzot es gribētu atbildēt uz *J. Holm* kunga komentāriem, kurus iepriekš biju piemirsis un kuros izskanēja jautājums, vai Komisija pieprasīs dalībvalstīm atcelt progresīvus vides un veselības jomas noteikumus, jo tie ir pretrunā iekšējā tirgus tiesību aktiem. Komisija to nedarīs. Pašreizējos tiesību aktos skaidri noteikts, ka dalībvalstij ir tiesības ieviest tādu valsts normatīvo regulējumu, kas atšķiras no iekšējā tirgus tiesību aktiem, ja vides vai ekoloģisku apsvērumu dēļ valsts to uzskata par vajadzīgu.

Tā kā esmu atbildīgs par šo atšķirīgo tiesību aktu uzraudzību, varu jums teikt, ka šādā gadījumā Komisijas rīcības pamatā ir skaidrs un nepārprotams princips. Dalībvalstu argumentus, kas saistīti ar veselību un vidi,

mēs uztveram ļoti nopietni. Ja šo iemeslu dēļ valstis ievieš atšķirīgus noteikumus, mēs tās nespējam anulēt šo vides un veselības jomas regulējumu. Ja savu apsūdzību jūs varat pamatot ar kādu informāciju par pēdējiem gadiem, es gribētu uzzināt ko vairāk, lai varētu atspēkot jūsu apgalvojumu. Jūsu minētais piemērs attiecas uz 1995. gadu, tātad man ar to nav bijis nekādas saistības.

Carl Schlyter, referents. – (SV) Priekšsēdētājas kundze, es gribētu atgriezties pie G. Watson kunga teiktā. Arī viņš piedalījās šai darbā. Lai gan jūs neesat mūsu komitejas loceklis, jūs tomēr devāt ieguldījumu komitejas darbā un palīdzējāt mums panākt kompromisu. Protams, vienošanās panākšanā svarīga nozīme bija arī personālam, kas man palīdzēja.

Varu tikai atkārtot komisāra G. Verheugen vārdus. Visa procesa laikā Komisija skaidri pauda — vismaz man —, ka gadījumā, ja Padome un Parlaments būtu vienojušies par tālejošāku kompromisu un pilnīgu aizliegumu, Komisija būtu to pieņēmusi. Šajā aspektā starp mani un Komisiju valdīja pilnīga skaidrība.

Ļaujiet man jums visiem īsi ilustrēt šīs ķīmikālijas īpašības. Ja es tagad šeit atvērtu trauku, kurā būtu viens kilograms šīs vielas, un pārklātu ar to šo galda virsmu, visā šai milzīgajā telpā jau būtu pārsniegts pieļaujamais drošības līmenis. Lūk, cik toksiska ir šī ķīmikālija.

Noslēdzot šīs debates, gribu vienīgi lūgt Komisiju nodrošināt, ka tām dalībvalstīm, kas lūdz piešķirt atkāpi attiecībā uz profesionālo darbību, šī atkāpe tiktu anulēta, ja jaunie, stingrie noteikumi regulāri tiktu pārkāpti. Mēs visi zinām, un to pierāda arī pētījumi, ka tad, ja dihlormetānu lieto pareizi un rūpējas par strādnieku veselības aizsardzību, šī viela ir gan neekonomiska, gan kaitīga videi. Ja uz dihlormetānu attiecinātu normālus tirgus nosacījumus, proti, ja ievērotu tiesisko regulējumu, DHM konkurētspējas trūkums ātri vien liktu atteikties no šīs vielas un aizvietot to ar alternatīviem līdzekļiem. Izmantojot šo izdevību, aicinu Komisiju nodrošināt tiesību aktu ievērošanu. Ja tas tiks izdarīts, dihlormetāns drīz vien pazudīs pats no sevis.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

Rakstiskas deklarācijas (Reglamenta 142. pants)

Gyula Hegyi (PSE), rakstiski. – (HU) Ar šodienas lēmumu Eiropas Parlaments ievērojami ierobežo krāsas noņēmēja, kas pazīstams kā dihlormetāns, lietošanu. Būdam Eiropas Parlamenta Sociāldemokrātu grupas ēnu referents, es atzinīgi vērtēju šo lēmumu, kura tapšanā mēs esam ieguldījuši daudz darba. Dihlormetāna lietošana pēdējos gados ir izraisījusi daudzu cilvēku bojāeju. Šī ārkārtīgi gaistošā viela rada nervu sistēmas bojājumus, un šī paša iemesla dēļ tā ir arī kancerogēna. Rūpnieciskajā vielas izmantošanā tiek ievērotas zināmas drošības prasības, tāpēc par upuriem galvenokārt kļūst individuālie lietotāji, kuri remontē un iekārto savu mitekli, kā arī krāsotāji. Atsevišķās Eiropas rūpnieciskajās ražotnēs novērotā koncentrācija bija tik augsta, ka ilgstošas iedarbības gadījumā ar vēzi būtu saslīmuši 10 % darbinieku.

Saskaņā ar šobrīd pieņemto kompromisa tekstu dihlormetānu krāsas noņemšanā turpmāk varēs izmantot tikai rūpniecībā un tikai atbilstīgi stingrām drošības prasībām. Privātajā un profesionālajā darbībā liekās krāsas noņemšanai būs jāizmanto kāda no daudzajām vienlīdz efektīvajām, toties nekaitīgajām ķīmikālijām vai, piemēram, pirolītiska/termāla krāsas noņemšanas metode.

Vissvarīgākais ir nepieļaut šīs kancerogēnās vielas lietošanu norobežotās sabiedriskās vietās, piemēram, tirdzniecības centros vai pazemes pārejās, jo gaistošu vielu radītie tvaiki ir smagāki par gaisu, un mērījumi liecina, ka tie nogulsņējas tuvāk zemei, tādējādi sevišķi apdraudot bērnus. Pieņemot lēmumu, mūsu politiskā grupa ņēma vērā attiecīgo arodbiedrību viedokli, jo attiecībā uz rūpniecisko izmantošanu mūsu galvenā prioritāte ir darbinieku veselība.

Bogusław Rogalski (UEN), rakstiski. – (PL) Priekšsēdētājas kundze! Kā zināms, daudzas bīstamas ķīmiskas vielas ir atļauts plaši izmantot, lai gan to sastāvā ir kaitīgi elementi. Viena no šādām vielām ir dihlormetāns (DHM), ko parasti izmanto farmaceutisko preparātu, šķīdinātāju un citu izstrādājumu ražošanā.

Šī viela cilvēka veselībai ir sevišķi bīstama, jo atzīta par kancerogēnu. Tā izraisa nervu sistēmas bojājumus un postoši iedarbojas uz iekšējiem orgāniem, un rezultātā var iestāties nāve.

Bērnu elpas ritms ir biežāks, tāpēc viņi, tāpat kā cilvēki ar sirds un asinsvadu slimībām, ir uzņēmīgāki pret saindēšanos ar dihlormetānu. Biedējoši ir dati par nāves gadījumiem, kas saistīti ar saindēšanos ar dihlormetānu.

Ņemot vērā to, ka tirgū, kā zināms, ir pieejami izstrādājumi, ko var izmantot kā alternatīvu tiem līdzekļiem, kas satur dihlormetānu, kā arī ņemot vērā faktu, ka atsevišķās dalībvalstīs šīs vielas lietošana ir aizliegta, šķiet, ka būtu nepieciešams ieviest pilnīgu tās lietošanas aizliegumu.

Papildu arguments par labu DHM aizliegšanai ir ekspertu atziņa, ka attiecībā uz patērētājiem nav iespējams garantēt drošu DHM lietošanu.

Komisijas priekšlikums, kas profesionālajā jomā paredz ieviest DHM saturošu izstrādājumu lietošanas apmācību, pirmajā īstenošanas gadā izmaksās apmēram 1,9 miljardus eiro.

Tādējādi visprātīgākais un pamatotākais risinājums būtu pilnībā izslēgt DHM no vispārējās aprites.

18. Atļauja ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā (Konvencija Nr. 188) (debates)

Priekšsēdētāja. – Nākamais punkts ir *Ilda Figueiredo* ziņojums Nodarbinātības un sociālo lietu komitejas vārdā par priekšlikumu Padomes lēmumam, kas ļauj dalībvalstīm Eiropas Kopienas interesēs ratificēt Starptautiskās Darba organizācijas 2007. gada Konvenciju par darbu zvejniecībā (Konvencija Nr. 188) (COM(2008)0320 – C6-0218/2008 – 2008/0107(CNS)) (A6-0423/2008).

Ilda Figueiredo, referente. – (PT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Ar šo ziņojumu mēs vēlamies pieņemt priekšlikumu Padomes lēmumam par Starptautiskās Darba organizācijas (SDO) Konvenciju Nr. 188 par darbu zvejniecībā, kas nosaka obligāti ievērojamos starptautiskos standartus un rada taisnīgākus darba apstākļus visā pasaulē. Šādi mēs uzlabosim zemos ratificēšanas rādītājus attiecībā uz daudzām konvencijām par darbu jūrniecības nozarē.

Šo konvenciju 2007. gada jūnijā Starptautiskās darba konferences 96. sesijā pieņēma ar mērķi ieviest obligātos starptautiskos standartus attiecībā uz darbu zvejniecībā un veicināt zvejnieku dzīves un darba apstākļu uzlabošanu. Tajā ietverti nosacījumi, kas attiecas arī uz tādiem svarīgiem jautājumiem kā drošības un veselības aizsardzība darbā, apkalpes komplektēšana un atpūtas stundas, apkalpes saraksts, repatriācija sarežģītumu gadījumā, rekrutēšana un iekārtošana darbā, kā arī sociālā nodrošināšana.

Šajā nozarē strādājošie jau ilgi ir gaidījuši SDO Konvencijas par darbu zvejniecībā pieņemšanu, un, viņuprāt, tas ir solis uz priekšu, veidojot cienīgus darba apstākļus šajā stratēģiski svarīgajā nozarē, kurā strādā ap 30 miljoniem vīriešu un sieviešu visā pasaulē.

Lai nodrošinātu zvejnieku pienācīgu aizsardzību visā pasaulē, SDO birojs un trīs SDO pārstāvētās puses 2003. gadā sāka izstrādāt atjauninātus un visaptverošus starptautiskus darba standartus zvejniecības nozarē, ņemot vērā nozares īpašo specifiku un zvejnieku īpašos dzīves un darba apstākļus. Tā kā šajā jomā ir augsts nāves gadījumu rādītājs, ko palielina arī ievērojama strādājošo ekspluatācija un aizsardzības trūkums, nozarei nepieciešama īpaša aizsardzība.

Šajā konvencijā pārskatītas arī citas šīs nozares konvencijas, piemēram, attiecībā uz minimālo vecumu, zvejnieku medicīnisko apskati, darba līguma nosacījumiem un apkalpes telpām. Konvencijai ir pievienots Ieteikums (Nr. 199). Jānorāda, ka nepieciešamība pieņemt šo konvenciju radās pēc tam, kad 2006. gada februārī pieņēma SDO konsolidēto Konvenciju par darbu jūrniecībā, bet tās piemērošanas jomā nebija iekļauta zvejniecības nozare.

Tāpēc mēs aicinām darīt visu iespējamo, lai nodrošinātu pēc iespējas drīzāku šīs konvencijas ratificēšanu vairākās dalībvalstīs, vēlams līdz 2012. gadam, jo tā stāsies spēkā tad, kad to būs ratificējušas desmit no 180 SDO dalībvalstīm, no kurām astoņām jābūt piekrastes valstīm. Tomēr tikpat svarīgi ir, lai tās noteikumus piemērotu valstīs, kurās tie vēl nav stājušies spēkā.

Nobeigumā es vēlētos pateikties visiem, kas palīdzēja šī ziņojuma izstrādāšanā, tostarp manam kolēģim *Willy Meyer*, Zivsaimniecības komitejas atzinuma projekta autoram. Es ceru, ka visi mani kolēģi deputāti informēs savu valstu parlamentus un valdības, lai šo konvenciju varētu ratificēt pēc iespējas ātrāk.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Zvejniecība būtībā ir visglobalizētākā no visām profesijām, un tā arī cieš no visiem globalizācijas aspektiem. Šajā nozarē strādā aptuveni 30 miljoni cilvēku, un strādājošie ir pakļauti ne tikai globalizācijas ietekmei, bet arī ievērojamām grūtībām un briesmām. Starptautiskās Darba organizācijas statistikas dati liecina, ka, salīdzinot nāves gadījumu

skaitu zvejnīcības nozarē ar nāves gadījumu skaitu darbā kopumā, zvejnīcība ir viens no visbīstamākajiem darbiem pasaulē.

Visas Eiropas iestādes atbalsta vispārēji atzīto Pienācīgas kvalitātes nodarbinātības programmu. Komisija nesēn pastiprināja savas saistības, pieņemot atjaunoto sociālo darba kārtību un ziņojumu saistībā ar 2006. gada Paziņojumu par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību. Svarīgs Komisijas pieejas aspekts ir tās atbalsts starptautiskajiem darba standartiem. Vispārēji uzlabojumi zvejnīcības jomas drošības noteikumos, medicīniskajā aprūpē un tiesiskajā aizsardzībā, kā arī sociālās aizsardzības līmeņa tuvināšana tam līmenim, kādu saņem citās nozarēs strādājošie, ir panākama tikai tad, ja tiks darīts viss iespējams, lai obligātos standartus ieviestu visā pasaulē. ES dalībvalstis, būdamas Starptautiskās Darba organizācijas dalībnieces, ar Komisijas atbalstu ir centušās dot ievērojamu ieguldījumu, izstrādājot atjauninātu un mērķtiecīgu konvenciju, ar kuras palīdzību ieviest šos obligātos standartus. Tos var papildināt ar mehānismiem saskaņotības nodrošināšanai un īstenošanas mehānismiem, piemēram, pārbaudēm tajās ārzemju ostās, uz kurām attiecinā zināmus nosacījumus. Konvenciju un juridiski nesaistošo ieteikumu Starptautiskās Darba organizācijas valde pieņēma 2007. gada jūnijā.

Konvencijā Nr. 188 ir ietverti vairāki pārstrādāti Starptautiskās Darba organizācijas iepriekš izdoti standarti attiecībā uz zvejnīkiem, un, stājoties spēkā, tā radīs vienlīdzīgus un uzlabotus darba apstākļus visiem nozarē strādājošajiem. Šī konvencija regulē jautājumus, kas attiecas uz minimālo vecumu, medicīniskajām apskatēm, apkalpes komplektēšanu, atpūtas laiku, darba līgumiem, repatriāciju, darbinieku rekrutēšanu un iekārtošanu darbā, algām, pārtiku un telpām, medicīnisko aprūpi un sociālo nodrošināšanu. Atsevišķas jaunās konvencijas daļas attiecas uz sociālās nodrošināšanas koordinēšanu, un šī joma ir vienīgi Kopienas kompetencē. Tas nozīmē, ka Padomei ir jāļauj dalībvalstīm ratificēt šīs konvencijas daļas. Dalītās kompetences jomās ir arī vairākas citas tēmas. Tā kā jaunajiem Starptautiskās Darba organizācijas standartiem ir jāstājas spēkā pēc iespējas ātrāk, Komisija uzskata, ka konvencija ir arī izaicinājums dalībvalstīm censties paātrināt ratifikācijas dokumentu iesniegšanu un, ja iespējams, iesniegt tos ne vēlāk kā 2012. gada 21. decembrī. Šā uzdevuma izpildi veicinās ratifikācijas procesa pārskats, ko Padome sagatavos līdz 2012. gada janvārim.

Iles Braghetto, PPE-DE grupas vārdā. – (IT) Priekšsēdētājas kundze, komisāra kungs, dāmas un kungi! Kā mēs zinām un kā šovakar jau tika minēts, Starptautiskā Darba organizācija zivsaimniecības nozari uzskata par vienu no visbīstamākajām darba vidēm. Katru gadu notiek aptuveni 24 000 nāves gadījumu, un tas liecina par šīs problēmas mērogu. Tāpēc šajā nozarē ir vajadzīgas vispusīgas regulas un tālejoši starptautiski tiesību akti, kas visā pasaulē spētu zvejnīkiem garantēt atbilstīgus dzīves un darba apstākļus, jo viņus bieži pakļauj smagai ekspluatācijai.

Tādējādi Konvencija Nr. 188 par darbu zvejnīcībā ir ļoti būtisks tiesību akts, kas nozarē strādājošajiem nodrošina vienlīdzīgus un godīgākus konkurences apstākļus. Kā jau minēts, konvencija veicina cilvēka cienīgu dzīves un darba apstākļu radīšanu zvejnīkiem, veselības aizsardzību un drošību darba vietā, pienācīgu atpūtas laiku, apkalpes komplektēšanu, repatriāciju, rekrutēšanu, atalgojumu un sociālo nodrošināšanu.

Šīs sākotnējās debātes mums ir likušas apzināties, cik plašs ir iemeslu spektrs, kas padara šos noteikumus tik nozīmīgus. Tādēļ mēs vēlētos uzsvērt steidzamību, kādā dalībvalstīm vajadzētu ratificēt šo konvenciju, lai tā stātos spēkā pēc iespējas ātrāk.

Proinsias De Rossa, PSE grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze, esmu ļoti gandarīts par iespēju šovakar runāt par šo jautājumu. Es uzskatu, ka darbs, ko veic zvejnīki — un arī zvejnīces, jo šajā profesijā strādā arī sievietes, — ir viena no visbīstamākajām profesijām pasaulē. Īrijā vien gandrīz ik gadu jūrā iet bojā kāds zvejas kuģis vai darba traumas gūst kāds zvejnīks.

Man kā bijušajam Īrijas Sociālās labklājības ministram bija uzdevums censties rast veidu, kā panākt zvejnīcībā strādājošo tiesību ievērošanu. Tā ir ļoti sarežģīta joma, kurā būtiska nozīme ir tam, vai darba ņēmēju saista „darba līgums” (*contract of work*) vai „nodarbinātības līgums” (*contract for work*); pirmajā gadījumā nodokļu izpratnē ir runa par parastiem darba ņēmējiem, kas sociālās iemaksas maksā kapteinim, kurš vienlaikus ir viņu darba devējs, savukārt otrajā gadījumā cilvēki dalās ienākumā no nozvejas, taču viņu statuss nav tāds kā parastiem darba ņēmējiem. Šo nodarbinātības veidu saskaņošana ir ārkārtīgi sarežģīta. Būdam ministra amatā, es atradu kādu Eiropas tiesību aktu, kas uz neilgu laiku šo problēmu atrisināja, taču vēlāk tas diemžēl tika apšaubīts un atzīts par nepiemērotu šo konkrēto jautājumu regulēšanai.

Ir pilnīgi skaidrs, ka jāievieš kopēji obligātie standarti, kas būtu piemērojami visā pasaulē. Šie standarti attiecas uz veselību un drošību uz klāja, apkalpes telpām un pārtiku, un tiem jāgarantē, ka minimālā atalgojuma likme tiek piemērota arī darba ņēmējiem, kā arī jāuzliek par pienākumu kuģu īpašniekiem un kapteiņiem nodrošināt, lai strādājošie saņemtu pilnu samaksu par paveikto darbu.

Ir svarīgi, lai šos obligātos standartus piemērotu visā pasaulē, jo diemžēl ir manāma tendence pazemināt standartu līmeni gan šajā, gan citās jomās, tāpēc es jau tagad vēlētos mudināt apstiprināt šo konvenciju pēc iespējas ātrāk. Manuprāt, 2012. gads ir pārāk tāls termiņš, un, ja vien iespējams, mums jācenšas to saīsināt.

Kathy Sinnott, IND/DEM grupas vārdā. – Priekšsēdētājas kundze! Ir ļoti svarīgi, lai zvejniekiem būtu nodrošināti pienācīgi darba apstākļi, lai tie būtu tik droši, cik vien tas iespējams tādā augsta riska profesijā kā zvejniecība, un lai zvejnieki saņemtu atbilstīgu samaksu, kas ļautu tiem uzturēt sevi un savas ģimenes. Finansiālajai atdevei ir jābūt arī tādai, kas nodrošina pietiekami stabili un uzticamu pamatu piekrastes kopienas uzturēšanai. Piekrastes kopienas dažkārt atzīst, ka nav viegli nodrošināt izdzīvošanu; tā tas ir arī manā vēlēšanu apgabalā.

Mani šajās debatēs visvairāk interesē, vai Starptautiskās Darba organizācijas Konvencijas Nr. 188 ratifikācija, ietverot tās politiskajā un darbības jomā arī zvejniecībā nodarbinātos, veicinās un aizsargās zvejnieku profesiju vai arī kļūs par jaunu šķērslī, un vai tās palīdzību tiks panākti vienlīdzīgi konkurences apstākļi globālā mērogā, kas ir tik svarīgi mūsu zvejniecības nozares izdzīvošanai.

Kenijas delegācija man reiz pastāstīja par kādu Japānas zivju pārstrādes kuģi, kurš zvejo Kenijas un tās kaimiņvalstu teritoriālajos ūdeņos. Kādi ir strādājošo darba apstākļi uz šī zivju pārstrādes kuģa? No teiktā man radās aizdomas, ka ne visai labi. Taču es droši zinu, ka šī nozveja nedod labumu Āfrikas iedzīvotājiem, lai gan zivis tiek zvejotas viņu teritoriālajos ūdeņos. Starptautiskajā tirgū šīs zivis pārdod par tādām cenām, ar kādām Eiropa un it sevišķi Īrija nevar sacensties.

Bez darba palikušie Īrijas zvejnieki nevar saņemt sociālā nodrošinājuma maksājumus, tāpēc viņi ir īpaši smagā situācijā. Ja konvencijas ratifikācija ievērojami samazinās nāves gadījumu skaitu zvejniecībā un nodrošinās zvejniekiem sociālā nodrošinājuma pabalstus, piemēram, medicīnisko aprūpi un bezdarbnieku pabalstus, tad es to vērtēju atzinīgi un aicinu ratificēt. Ja tā veicinās zvejniecības kā dzīvotspējīgas nozares attīstību arī attiecībā uz maziem un vidējiem uzņēmumiem, it īpaši uz ģimenēm piederošiem zvejas kuģiem, tad es to noteikti atbalstīšu, jo zvejniecība tiešām ir bīstama nodarbošanās, un daudzviet pasaulē tā nozīmē ne tikai zivju, bet arī cilvēku izmantošanu. Vai šī konvencija to spēj, un vai tā to panāks? Es ceru.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Priekšsēdētājas kundze! Ilgtspējīga zivsaimniecības nozares pārvaldība nozīmē ne tikai zvejas intensitātes kontroli, bet arī rūpes par zvejniekiem. Ikviens piekritīs, ka zvejniecība, sevišķi zvejošana atklātā jūrā un dziļjūras zveja, ir smagākais darbs pasaulē, pat ja mūsdienās vairs nav jādodas jūrā uz ilgu laiku, kā to darīja 19. gadsimta basku un islandiešu zvejnieki. Tomēr tas joprojām ir ļoti smags darbs, kurš ik gadu prasa 24 000 dzīvību un kurš ir pelnījis cieņu.

Zvejniecība ir ideāls globāla nodarbošanās veida piemērs, jo paši resursi, proti, zivis, ir globāli un nepazīst valstu robežas; tādējādi vienīgais piemērotais risinājums ir starptautiski tiesību akti. Tā kā zvejnieku darbs ir jāreglamentē starptautiskā līmenī, tad likumdevējs, protams, ir Starptautiskā Darba organizācija (SDO), un šogad mēs atzīmējam 50. gadadienu, kopš pieņemtas pirmās SDO zvejniecības konvencijas par minimālo vecumu, nodarbinātības uzraudzību, medicīniskajām apskatēm un telpām. Šodien apspriežamajā konvencijā — Konvencijā Nr. 188 — iepriekšējās konvencijas ir grozītas, papildinātas un pārskatītas. Tā ir jāratificē pēc iespējas ātrāk, līdz 2012. gadam. Tā ir labs piemērs, kā puses kopīgi var pārvaldīt kopīgos globālos resursus, un ir jārikojas steidzami, jo mūsdienu globalizētās ekonomikas konkurences apstākļos ostu strādnieki, zvejnieki un jūrniece ir pakļauti visu veidu ekspluatācijai, nelegālai tirdzniecībai un atsevišķos gadījumos pat verdzībai, un tas, protams, notiek izmaksu samazināšanas labad.

Tāpēc ārkārtīgi svarīga ir tiesiskā aizsardzība tādos aspektos kā veselība, telpas, drošība, darba laiks, dzīves apstākļi, algas un medicīniskā aprūpe, darba līgumi un sociālā nodrošināšana. Tagad mēs varam ieviest zvejnieku obligāto tiesisko statusu un tādējādi radīt vienlīdzīgus konkurences noteikumus globālā mērogā.

Eiropas zvejniekiem, kuriem jau ir šis statuss, tas varbūt nav tik nozīmīgi, taču tas būs milzīgs panākums zvejniekiem citur pasaulē — gan Peru, gan Āzijā, gan Āfrikā.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). – (EL) Priekšsēdētājas kundze! Manuprāt, šī vakara debates ir ļoti nozīmīgas, jo Eiropas Parlamenta piekrišana un rezolūcija, kuru, domājams, mēs rīt vienprātīgi atbalstīsim, mums būs stimuls īstenot programmu par pienācīgas kvalitātes nodarbinātību, ko pagājušajā gadā mēs visi atbalstījām. Konvencija Nr. 188 ir tikai viens no soļiem, piemērojot šo programmu zivsaimniecības nozarē, uz kuru netika attiecināts standarta līgums par darbu jūrnieceībā, un, kā teica iepriekšējie runātāji, ir svarīgi, lai arī šajā nozarē būtu obligāti, visā pasaulē piemērojami nosacījumi.

Es ceru, ka visas Eiropas Savienības dalībvalstis šo konvenciju ratificēs līdz 2012. gadam, kā paredzēts. Astoņas dalībvalstis to jau ir ratificējušas, tātad konvenciju jau varēs piemērot; tādējādi mēs, kas dzīvojam piekrastē, varēsim lepoties ar to, ka mūsu zvejnieki ir aizsargāti un tiem nedraud konkurence no trešām valstīm, kas saviem zvejniekiem, iespējams, sniedz sociālu atbalstu.

Gribu atgādināt, ka Parlaments jau ir nobalsojis par zivsaimniecības nozarē nodarbināto sieviešu aizsardzību. Sieviešu darbam (gan tiešam, gan netiešam) zivsaimniecībā ir ļoti liela nozīme, un piekrastes reģionos plecu pie pleca ar zvejniekiem strādā arī sievietes; ja tā nebūtu, šie reģioni būtu daudz nabadzīgāki un mazāk apdzīvoti. Atbildība ir arī pašiem cilvēkiem, ne tikai normatīviem dokumentiem.

Tādējādi mēs dodam ieguldījumu piekrastes reģionu kultūrā — sociālajā kultūrā, kuras daļa ir arī Eiropas jūras un piekrastes īpašie kultūras elementi. Katram reģionam no dienvidiem līdz pat ziemeļiem piemīt savas īpatnības, tomēr šī konvencija, ko mēs pieņemam ratificēšanai dalībvalstīs, aptver visus aspektus un visas zvejnieku vajadzības.

Atbalsts ir jāsniedz arī zvejnieku apmācībai un pensijā aizgājušo zvejnieku aprūpei.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Komisāra kungs! Tāpat kā citi Parlamenta kolēģi, arī es uzskatu, ka ir jāpieņem standarti, kas zvejniecībā nodarbinātajiem nodrošina pienācīgus darba apstākļus. Eiropas Savienība nevar pieļaut, ka 21. gadsimtā kādā no nozarēm ir tādi darba apstākļi, kas līdzinās vergu darbam. Es atzinīgi vērtēju to, ka ierosinātos grozījumus pieņēma trīspusējā diskusijā, valdībām, darba devējiem un darba ņēmējiem kopīgi izstrādājot vispusīgus starptautiskus darba standartus, kuros ir ņemtas vērā šīs nozares specifiskās īpatnības. Pozitīvi ir arī tas, ka jaunā kārtība nosaka minimālo vecumu, medicīniskās apskates, atpūtas laiku un sociālo nodrošināšanu un ka tā attiecas arī uz dzīvojamajām telpām, pārtiku, drošību un veselības aizsardzību darbā. Visi šie elementi neapšaubāmi sekmēs pienācīgu darba apstākļu radīšanu zvejniekiem un mazinās traumu un nāves gadījumu skaitu. Lai gan es pārstāvu valsti, kurai nav jūras robežu, es atzinīgi vērtēju šo standartu, es atbalstu zvejniekus un novēlu viņiem pēc iespējas drīzāku šīs konvencijas ratificēšanu — ne tikai tāpēc, ka man garšo zivis.

Paulo Casaca (PSE). – (PT) Arī es vēlētos pievienoties referentam, komisāram un visiem deputātiem, kas slavē Starptautiskās Darba organizācijas iniciatīvu un aicina visas dalībvalstis ratificēt Konvenciju Nr. 188.

Problēmas pamatā ir fakts, ka no ierobežojumu atcelšanas zvejniecības nozarē — šajā nekontrolētajā tirgū bez robežām, principiem un ierobežojumiem — zaudē ne tikai resursu, proti, zivju ilgtspēja, bet cieš arī paši zvejnieki. Zvejnieku aizsardzībai ir jāklūst par vienu no kopējās zivsaimniecības politikas svarīgākajiem aspektiem, ja ne pašu svarīgāko.

Manā nostāja ir, lai mēs ne tikai ratificētu šo starptautisko konvenciju, bet arī izvirzītu zvejnieku aizsardzību kopējās zivsaimniecības politikas centrā.

Vladimír Špidla, Komisijas loceklis. – (CS) Priekšsēdētājas kundze, dāmas un kungi! Ceru, ka jūs atļausiet man atzīmēt šajās debatēs izteiktos argumentus, jo tajos no dažādiem skatu punktiem tika uzsvērta apspriestās konvencijas nozīmība. No tikpat dažādiem skatu punktiem un dziļi argumentēti tika uzsvērta konvencijas ietekme uz gandrīz 30 miljonu zvejnieku ikdienas dzīves kvalitāti, kā es jau minēju ievada daļā. Cienītie kolēģi! Manuprāt, šī priekšlikuma oficiālā procedūra ir skaidra. Mūsu turpmākie politiskie centieni ir jāvirza pēc iespējas drīzākas ratifikācijas virzienā, jo Komisijas priekšlikumā ir norādīts vēlākais iespējamais termiņš, taču, pēc manām domām, būtu labi, ja mēs šo darbu paveiktu ātrāk. Es vēlreiz vēlos pateikties referentei *Ilda Figueiredo* par ieguldīto darbu, un paldies arī visiem Eiropas Parlamenta deputātiem par šim priekšlikumam izrādīto atbalstu.

Ilda Figueiredo, referente. – (PT) Es gribētu pateikties priekšsēdētājai un komisāram, kā arī visiem deputātiem, kas šovakar uzstājās un atbalstīja šīs konvencijas ratifikāciju. Esmu pārliecināta, ka Eiropas Parlaments rīt pieņems šo ziņojumu, tādējādi dodot savu ieguldījumu, lai dalībvalstis drīzumā varētu ratificēt Konvenciju Nr. 188, kurai pievienots Ieteikums Nr. 199, par darbu zvejniecībā.

Šajās debatēs jau tika minēts, ka mūsu mērķis ir panākt šīs konvencijas stāšanos spēkā līdz 2012. gadam, un tāpēc mēs aicinām visas dalībvalstis to ratificēt. Tas būs būtisks ieguldījums obligāto starptautisko standartu īstenošanā un garantēs labākus darba apstākļus, lielāku drošību un mazinās nāves gadījumu skaitu šajā ļoti bīstamajā, bet stratēģiski nozīmīgajā nozarē visā pasaulē.

Tādējādi pieaugs arī cieņa pret zvejnieku profesiju, jo šie cilvēki strādā ļoti smagi un ir pelnījuši būt mūsu uzmanības centrā.

Priekšsēdētāja. – Debates ir slēgtas.

Balsojums notiks rīt.

19. Nākamās sēdes darba kārtība (sk. protokolu)

20. Sēdes slēgšana

(Sēdi slēdza plkst. 22.45.)